

MÁJUS 5., KEDD

ELNÖKÖL: ROURE ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

2. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok bejelentése): lásd a jegyzőkönyvet

3. Elektronikus hírközlő hálózatok és szolgáltatások, a magánélet és a fogyasztók védelme - Elektronikus hírközlő hálózatok és szolgáltatások - Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete és e testület Hivatalának létrehozása - A mobil kommunikáció számára fenntartandó frekvenciasávok (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következők együttes tárgyalása:

- a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság ajánlása második olvasatra (A6-0257/2009) a Tanács közös álláspontjáról az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv, valamint a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) (Előadó: Harbour úr),

- az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság ajánlása második olvasatra (A6-0272/2009) a Tanács közös álláspontjáról az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló 2002/19/EK, valamint az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002/20/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (16496/1/2008 – C6 0066/2009 – 2007/0247(COD)) (Előadó: Trautmann asszony),

- az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság ajánlása második olvasatra (A6-0271/2009) a Tanács közös álláspontjáról az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) (Előadó: del Castillo Vera asszony) és

- az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében Pleguezuelos Aguilar asszony jelentése (A6-0276/2009) a nyilvános páneurópai digitális cellás földi mobil rádiótávközlés összehangolt közösségi bevezetése számára fenntartandó frekvenciasávokról szóló 87/372/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)).

Malcolm Harbour, előadó. – Elnök asszony, nagy megtiszteltetés számomra, hogy ma délelőtt megnyithatom ezt a nagyon fontos vitát, és felkérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a távközlési csomag napirenden lévő reformját.

Hangsúlyozom, hogy reformról van szó. Ahogy hallhatták, négy előadó dolgozott különböző részein. A csomag kulcsreformjával kapcsolatban tisztelettel adózom kollégáimnak, Catherine Trautmann-nak és Pilar del Castillo Verának, hiszen velük nagyon szoros együttműködésben dolgoztunk a csomag megszületéséért.

Ez egy nagyon jelentős reform, mert a hatályos jogszabályok, amelyeket annakidején 2001-ben és 2002-ben akkori képviselőtársaimmal dolgoztunk ki, nagyon jól működtek az európai gazdasági életben. Élénk és dinamikus az európai hírközlési ágazat – aktív fogyasztókkal a piacon. E reform azonban naprakészé teszi mindezt, kollégáim pedig mindjárt ismertetik azokat a területeket, amelyeken tovább szeretnének dolgozni.

A legfontosabb hatása, hogy a jogszabálycsomagot megerősíti a következő évtizedre. A Parlament jelentős javításokat eszközölt a második olvasatban.

Szeretném mindhármunk nevében köszönetünket kifejezni a francia elnökség felé a közös álláspont kialakításában nyújtott segítségért novemberben, amely lehetővé tette számunkra, hogy ma, a mandátum utolsó ülésén Önök elé tárhassuk ezt a tökéletesített csomagot, hiszen az európai fogyasztók és az európai gazdaság számára létfontosságú, hogy mai szavazáson biztos támogatásunknak adjunk hangot.

Ahogy ilyen összetett kérdésekben mindig, hatalmas segítséget nyújtott háttércsapatom: Bernadette Vergnaud, Cristian Bușoi és Heide Rühle. Ugyancsak köszönettel tartozom az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság Alexander Alvaro vezette csoportjának, hiszen reformjaim fontos eleme az elektronikus magánélet (e-Privacy) védelméről szóló irányelv, amellyel ők foglalkoztak.

Mai négy percben nincs időm végigmenni valamennyi ponton és minden olyan újításon, amelyet részletesen kivitelezünk. Számos összefoglaló készül majd erről a későbbiekben. Csupán érzékeltetni szeretném, hogy mit hoztunk létre és mit várunk.

Ebben az irányelvben jelentősen bővítettük a fogyasztókat és felhasználókat az elektronikus szférában megillető jogokat. A fogyasztók számára biztosítani kell a jogot ahhoz, hogy választhassanak az ajánlott távközlési szolgáltatások között, és ennek érdekében tájékoztatni kell őket. Igazságos szerződési feltételekre jogosultak, amelyek nem kötik őket hosszú időre egy bizonyos szolgáltatóhoz. Magas szintű vészhívó szolgáltatásra, a szociális információkhoz való internetes hozzáférésre és hangalapú telefonos kommunikációra jogosultak. Mindenekelőtt pedig jogosultak az elektronikus távközlési térben adataik védelmére. Erről majd később hallunk még. Szabályozó hatóságainkat fel kell jogosítani arra, hogy e jogokat megfelelően biztosítsák. Ez a javaslat valamennyi jogosultságot tartalmazza.

Úgy gondolom, nagyon fontos hangsúlyozni, hogy ez egy felhatalmazó és feljogosító javaslat. Egyáltalán nem az emberek internethez való jogait vagy a szolgáltatásokat korlátozó javaslat. Meg akarjuk adni a jogot a fogyasztóknak hogy választhassanak, és ez újabb szolgáltatásokat fog szülni.

Első beszédemet a következőkkel zárnám: nagyon sok ember dolgozott ezen a javaslaton és óriási erőforrások álltak mögöttünk. Mindenképpen megemlíteném Peter Traungot, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tagját, jogtanácsosunkat, Luca Vusaggiót, valamint a csoportunk tagját, Lindsay Gilbertet, aki szoros együttműködésben dolgozott asszisztensemmel, Sheena Gooroochurnnal. Nagy segítséget kaptunk a Bizottságtól, Peter Rodfordtól, magától az európai biztostól és csoportjától, valamint az Eva Veivo vezette tanácsi titkárságtól. Azért említettem őket meg, mert úgy gondolom, hogy sok ember külső szemmel nem is látja azt a munkamennyiséget és elhivatottságot, amellyel ezen összetett szövegeket elkészítettük. Számítok az önök támogatására holnap, mert ez nagyon fontos mindannyiunk jövője szempontjából.

Catherine Trautmann, előadó. – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, holnap a távközlési csomagról fogunk szavazni; a voksolás az e megegyezéshez vezető több hónapnyi munka és tárgyalás végét jelentő végső állomás, amelyet a Tanáccsal folytatott számos szövegtárgyalást követően sikerült olyan helyzetben elérni, amelyben a három intézmény nagyon eltérő álláspontokról indult.

Mindenekelőtt őszinte köszönetet mondok del Castillo Vera asszonynak, Harbour úrnak, Pleguezuelos Aguilar asszonynak, az árnyékelőadóknak, a politikai csoportoknak, a bizottsági elnököknek és titkárságaiknak, a Tanács elnökségének és az Európai Bizottságnak hosszú hónapokig tartó fáradhatatlan munkájukért, valamint mindazon képviselőtársainknak, akik támogatásukkal bizalmat szavaztak nekem.

Ez a csomag számos olyan előrelépést tartalmaz, amelyek fontosak a fogyasztók számára, hiszen jobb szolgáltatásokat nyújtanak tisztességesebb áron. A távközlési formákat a mindennapi életre gyakorolt hatásuk fémjelzi, a fejlődés és növekedés médiumaként pedig egyértelmű társadalmi szerepet játszanak.

A távközlési ágazat önmagában több mint 3,5 millió munkahelyet biztosít, és egyre növekvő részesedést tudhat magáénak az európai gazdaságból – majdnem 3,5%-ot. A jól szabályozott verseny egyensúlyt teremt a régi és új szolgáltatók között, valamint a jogbiztonság révén jelentős növekedést biztosít az ágazat számára, amely viszont ösztönzi a beruházásokat.

Ezért harcoltunk e tárgyalási körben előadóimmal és árnyékelőadóinkkal egy mindenki számára kedvező jogszabályi keretrendszerért. Áprilisban az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság az én jelentéssel és del Castillo Vera asszony jelentésével kapcsolatos teljes megegyezés döntő többséggel történt elfogadásával jóváhagyta a jogi folyamat utolsó előtti stádiumát.

Szilárd megegyezés alapjait raktuk le, amely, reményeim szerint, – Harbour úr és Pleguezuelos Aguilar asszony jelentéseivel egyetemben – a holnapi szavazáson teljes támogatásukat fogja élvezni.

Vissza szeretnék térni a 138/46. módosításhoz is, és tisztázni szeretném a Parlament és a Tanács „utolsó kompromisszum-esélyének” nevezett megállapodását megalapozó szöveg jelentését és hatályát. Az e módosításról első olvasatban tartott szavazás óta a Tanács továbbra is teljes egészében elutasította, közös álláspontjukból kizárta és nem említette meg a preambulumbekendésekben vagy a cikkekben sem.

Az Európai Parlament e módosítás melletti eltökéltségéről tett tanúbizonyságot azzal, hogy a 46. módosítás kulcselemeit belefoglalta a kompromisszumba: a szabadságok védelme, bírósághoz és ítélethez való jog – a leginkább az igazságügyi hatóságok által használt kifejezés – és két további rendelkezést vezetett be az internet-felhasználók vonatkozásában: megerősítette az internetnek az alapvető jogok és szabadságok gyakorlásában játszott létfontosságú szerepét, és külön utalást tett az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre.

A 46. módosítás szellemét és szövegét tehát tiszteletben tartották és a felhasználók javára kibővítették, valamint így sikerült elkerülni azt, hogy a tagállamok e módosítást elutasítsák olyan alapon, hogy az Európai Parlament nem írhat elő módosítást saját belső igazságügyi rendszerükre – ami szükséges lett volna e módosítás végrehajtásához.

Azzal, hogy a hatályra és célkitűzésekre vonatkozó 1. cikkben szerepel, e javaslat alapvetően olyan elvvé lép elő, amely a csomagot alkotó valamennyi irányelvre vonatkozik, különösen a hozzáférésről és szolgáltatásokról szólókra. Így helyreigazítja a 46. módosításnak a nemzeti szabályozók feladatait meghatározó 8. cikkhez való kapcsolásának eredményeképp kialakult joghézagot.

Hölgyeim és uraim, válaszút előtt állunk: a 46. módosítást jelenlegi állapotában támogassuk-e, és ezáltal küldjük vissza az egész távközlési csomagot egyeztetési eljárásra, amely újra megnyitja a tárgyalások során felállított valamennyi pont feletti vitát és így a tagállamok e módosítással szembeni masszív ellenállása miatt annak megsemmisítéséhez vezet, vagy támogassuk a 46. módosítás új szövegét, amely biztosítja az alapvető szabadságok tiszteletben tartását, így megerősítve azt, amit a Parlament elfogadott a Lambrinidis-jelentésről tartott szavazás időpontjában.

Hozzátenném, hogy az 1. cikk (3) bekezdésének a) pontját és annak preambulumbekendését figyelembe kell venni az irányelv átültetésekor, és hogy ezek lehetővé teszik a Parlament számára, hogy később jogszabályokat alkosson.

E lehetetlen választás előtt arra kérem Önöket, hölgyeim és uraim, hogy gondoljanak a következő parlamenti ciklusban végzendő közös munkánk jövőjére, amely egyebek mellett az egyetemes szolgáltatásra fog összpontosítani, de emellett a tartalomra és a szellemi tulajdonra is, ezért arra kérem Önöket, támogassák az új javaslatot, hogy ezáltal az alkalmazottak, a művészek és az internet-felhasználók jogai egyenrangúvá váljanak.

Pilar del Castillo Vera, előadó. – (ES) Elnök asszony, ahogy előadó kollégáim, Catherine Trautmann és Malcolm Harbour, én is azzal kezdeném, hogy köszönetet mondok nekik, elsősorban a rendkívüli lehetőségért, hogy a távközlési piacok európai szabályozásának e reformján dolgozhattam, hiszen véleményem és e Parlamentben szerzett még szerény tapasztalatom szerint modellként szolgált a különböző csoportok különböző tagjai közötti együttműködésre. Köszönöm szépen Önöknek!

Természetesen a következőkben köszönetet mondok mindazoknak, akik részt vettek a munkában: az árnyékelőadóknak és különösen az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság titkárságának, akik, úgy gondolom, alapvető szerepet játszottak e stádium elérésében; ugyancsak köszönettel tartozom a biztos asszonynak és a Bizottságnak azért, hogy megkönnyítették valamennyi nehéz háromoldalú tárgyalást.

Szintén meg kívánom említeni a cseh elnökség erőfeszítéseit – a bizonytalan legelső lépésektől egészen eddig a pontig, ahol a cseh elnökség valódi vezetői magatartást tanúsított a Tanácsban. Szeretném megköszönni az általuk tett erőfeszítéseket.

Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, Európa jövőjének egyik kulcsfontosságú ágazatát irányító rendelet reformjáról van szó: kulcsfontosságú a polgárok jólétéhez és a gazdaságainkat sújtó mély válságból való kiemelkedéshez Európában és máshol, de most konkrétan az Európai Unióról beszélünk.

Ha van iparág, amely valóban meg tudja adni a válságból való kilábaláshoz szükséges megfelelő lendületet és lökést, akkor az pontosan az információtechnológiai és hírközlési ágazat, az elektronikus hírközlési és

távközlési szektor. Ezért olyan rendkívül fontos, hogy megállapodásra jussunk, hiszen ez teszi majd lehetővé számunkra, hogy olyan szemlélettel lépünk tovább, amely véleményem szerint a leginkább sorsdöntő: nyitott szemléletmód, előretekintés, valamint a protekcionizmus elutasítása helyett a verseny és a versenyképesség ösztönzése; az ágazat szerepe ebben pedig alapvető.

A csomag tekintetében – a különböző jelentések számos aspektusa már említésre került – e jelentés előadójaként csupán az elektronikus távközlő ágazat új európai szabályozó testületének létrehozását szeretném megemlíteni, amely létfontosságú eszköz annak biztosításához, hogy az új rendeletben holnap általunk elfogadandó szabályokat az egész Unióban következetesen alkalmazzák; hogy gyakorlatban is legyen belső versennyel elő valódi belső piac létrehozását és fejlesztését lehetővé tevő harmonizáció, mert ez a legjobb módja annak biztosítására, hogy az európai fogyasztók a legjobb szolgáltatásokhoz a legjobb áron juthassanak hozzá.

A verseny – és semmi más nem – garantálja a fogyasztók és gazdaságaink számára ezt a végeredményt és ezt az előnyt. Ezért mondjunk nemet a protekcionizmus minden formájára és mondjunk igent a nyitottságra és a versenyre; az elektronikus hírközlési ágazat és a távközlési piac tudja a legjobban biztosítani ezt. Van tehát okunk ünnepelni.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, előadó. – (ES) Elnök asszony, ahogyan az előttem szólók is tették, képviselőtársaimhoz és a biztos asszonyhoz fordulok, hogy köszönetet mondjak nekik az általuk végzett munkához, amellyel kapcsolatban, úgy érzem, gratulálhatunk magunknak.

Köszönetemet szeretném kifejezni azért a feltétel nélküli támogatásért, amelyet a GSM irányelv előadójaként kaptam, különösképpen a velem dolgozó árnyékelőadókna és Reding biztosnak azért a rugalmasságért, melyet a Parlament szerepének visszaállításáért indított egész folyamata során tanúsított: azt igényeltük, hogy részt vehessünk a rádióspektrum használatának stratégiai tervezésében. Természetesen köszönettel tartozom a cseh elnökségnek is, amiért szilárd elkötelezettséget mutatott ezen irányelvnek és a csomag többi részének még a parlamenti ciklus vége előtti átdolgozása mellett.

A GSM irányelv előadójaként úgy gondolom, hogy megtaláltuk a helyes megoldást, amely jövőbeli többéves rádióspektrum-politikai programokban közösségi szintre helyezi a stratégiai spektrumtervezést és azt a keretirányelvhez kapcsolja. Ez a helyes döntés, hiszen így elismerjük, hogy a spektrum esetében – mivel ritka közeshöz – jogi szabályozásra, valamint stratégiai tervezésre van szükség az új hálózatok – vezeték nélküli és optikai szál hálózatok – fejlesztéséhez, amelyek – és ebben valamennyien egyetértettünk – a jövőt jelentik; olyan jövőt, amelyben jogi védelmet kell nyújtanunk a szolgáltatóknak, hogy képesek legyenek beruházni, mi pedig visszaszerezük az irányítást, amelyet az Európai Unió egyszer magáénak tudhatott.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az is nagyon fontos, hogy felállítottuk a hálózatra vonatkozó technológiai semlegesség elvét ebben az általános keretben, mert – mivel ez kivételt jelentett az elv alól – duplán legitimizáltuk a Parlament ilyen hatáskörű helyzetben eszközölt fellépéseit.

Ebben az összefüggésben úgy érzem, hogy ezen irányelv kitűnő példa arra, hogy adhatunk nagyobb flexibilitást a spektrumkezelésnek, ahogy e távközlési csomag reformja megkívánja.

Nem szabad megfeledkeznünk arról – és ezt néhány képviselőtársamhoz hasonlóan én is hangsúlyozni szeretném –, hogy az Európai Unióban a rádióspektrumhoz kapcsolódó szolgáltatások mintegy 300 milliárd eurós forgalmat bonyolítanak, ami a közösségi GDP 1,2%-a.

Ezért e ritka közforrás kezelésének optimalizálása kétségtelenül jelentős előnyökkel jár majd, különösen a gazdasági válság e pillanatában, és egészen biztosan segít kilábalnunk a válságból. Úgy gondolom, ez egy beruházási lehetőség az üzleti szereplők számára olyan új szolgáltatások kifejlesztésére, amelyek feléleszthetik a keresletet, valamint segíthetik polgáraink közszolgáltatásainak javítását.

Egy hatékony európai uniós spektrumpolitika kétségtelenül lehetővé tenné számunkra, hogy a legnagyobb társadalmi és gazdasági hasznot nyerjük ki ebből a forrásból, amelyet a lehető legköltséghatékonyabban kívánunk megtenni; a szolgáltatók számára pedig a legjobb üzleti lehetőséget nyújtja.

Nincs kétség afelől, hogy mindannyiunk érdeke, hogy több és jobb szolgáltatás álljon a fogyasztók rendelkezésére, amely végső soron jogi szabályozásunk célja, és hogy a polgárok számára jobb közszolgáltatásokat nyújtsunk. Más szóval tudnunk kell együttműködni annak érdekében, hogy az európai polgárok társadalmi és földrajzi értelemben vett szélesebb köre részesülhessen ebből.

Hölgyeim és uraim, úgy gondolom, gratulálhatunk ma magunknak e feladat elvégzéséért, amely óriási jelentőségű azon távközlési iparág szempontjából, amely 2008-ban 1,3%-os reálértékre nőtt, míg a teljes GDP csupán 1%-nyi reálnövekedést ért el. Felkérem Önöket, hogy holnap adják támogatásukat munkánkhoz, hogy megvalósíthassuk ezt a jogi keretet.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, ez a munka az itt képviselt csoportok, az árnyékelőadók, előadók, a cseh elnökség és valamennyi munkatársunk együttműködésének valódi példája volt, és gratulálok nekik nagyszerű munkájukhoz.

Ez a nagyszerű munka annak a megállapodásnak az eredménye, amely ma az asztalunkon hever, miután a Bizottság 2007-ben benyújtotta a csomagot. Az eredmények sokrétűek: új fogyasztói jogok, mint például az egynapos szolgáltatóváltáshoz való jog, az európai távközlési hatóság felállítása, a nemzeti szabályozó hatóságok nagyobb egymástól való függése, az európai polgárok szélessávú internethez való hozzáférését biztosító intézkedések, a rádióspektrum használatra való megnyitása új vezeték nélküli szolgáltatások előtt, az új funkcionális szétválasztási eszköz, amely növeli a versenyt és szélesíti a fogyasztói választéket, világos versenyjavító szabály a nagysebességű, szélessávú hálózatokba történő beruházások vonatkozásában, erősebb jogok és új garanciák a fogyasztók számára, az adatokkal való visszaélések elleni mechanizmusok és így tovább. Ezek nagyon jelentős új intézkedések egy olyan ágazat számára, amely több mint 300 milliárd euro jövedelmet képvisel és amely biztosítja Európának a mobiltelefonok és a nagysebességű internet piacán betöltött globális vezető szerepét.

Szeretném kiemelni, hogy amennyiben a Parlament megszavazza ezt a csomagot, azt 2010-re át kell ültetni a nemzeti jogba, és az új távközlési hatóság idén nyáron létrejön. A Parlament szavazása nagyon jó hír egész Európa fogyasztói számára. A roaminggal orvosoltuk az egységes európai távközlési piac hiánya eredményezte problémákat. A reform most a probléma elevejébe vág; a távközlési szolgáltatók és fogyasztók valódi egységes piacához vezető utat kövezi ki. Ez nagyon fontos iparágunk számára.

Ez a jogszabályi szöveg stabil jogi keretet fog nyújtani, amely támogatja a beruházást és az innovációt, valamint biztosítja azt a szabályozási következetességet, amely szükséges az ipar számára ahhoz, hogy a jövőre üzleti stratégiákat tudjon kidolgozni. Ez nagyon lényeges a gazdasági zűrzavar idején, hiszen itt és most maximalizálnunk kell ezen ágazatnak az egész gazdaság termelékenységéhez és növekedéséhez való hozzájárulását. Világosan ki kell mondanom, hogy a Parlament nem vonta ki magát a felelősség alól e kihívással szemben.

A gazdaság a fogyasztók számára is nagyon fontos. Ezért csak annyit szeretnék mondani, hogy a vészhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférés, a szolgáltatók közötti egynapos váltás előtti kevesebb akadály, a magánélet és a személyes adatok védelme – ezek közül valamennyi megoldásra talált.

Üdvözlöm, hogy a Parlament szigorította a cookie-k és hasonló eszközök használatára vonatkozó szabályokat. Nem csupán arról van szó, hogy az internet-felhasználók jobban értesülnek majd arról, hogy személyes adataikkal mi történik, hanem könnyebben kézben tarthatják majd a személyes információik feletti ellenőrzést a gyakorlatban. Üdvözlöm a személyes adatokat érintő minden támadás kötelező bejelentésének jóváhagyását. Ez az első alkalom, hogy egy ilyen jellegű kötelezettséget európai szinten bevezettek.

Üdvözlöm – és a Parlament mindig is támogatta ezt –, hogy a fogyasztókkal élők helyzete is javulni fog. Leginkább annak örülök, hogy a fogyasztók mostantól részesülnek a magánéletre, a szólásszabadságra és a tájékoztatáshoz való hozzáférésre vonatkozó garanciákból. Ez így együtt – akár harmonizációs intézkedések elfogadása révén, akár a nemzeti hatóságok által választott orvoslatok szigorúbb felügyeletén keresztül – nagyobb következetességet fog biztosítani a belső piacon és segíteni fogja az új hatóságot, amely kulcsfontosságú szerepet fog játszani ebben a folyamatban, egybegyűjtve a 27 nemzeti szabályozó hatóság szakértelmét és tapasztalatát, valamint lebontja a valóban határok nélküli Európa előtti fennmaradt akadályokat.

Nagyon boldog vagyok, hogy a Parlament jelentős szerepet játszott a többéves spektrumpolitikai programok szerepének erősítésében, amelyeket a Bizottság fog javasolni, és először az életben a Parlament is bele fog ebbe szólni. E célból – mielőtt a jobb szabályozásról szóló irányelvet átültetik a gyakorlatba – módosítani fogjuk a rádióspektrum-politikai csoportról szóló bizottsági határozatokat annak érdekében, hogy e politikai csoport számára lehetővé tegyünk, hogy közvetlenül a Tanácsnak és a Parlamentnek nyújtsa be jelentéseit.

Ugyancsak üdvözlöm, hogy a Parlament támogatja a technológiai és szolgáltatási semlegesség elveit, és hogy lehetővé teszi az olyan frekvenciasávok harmonizációját, amelyek használata értékesíthető. Mindez lényeges lesz az újgenerációs hálózatokba történő beruházások és a beruházás megtérülése szempontjából, figyelembe

véve a lehetséges kockázatokat. Nagyon lényeges lesz a Bizottság iránymutatójaként is, amikor az újgenerációs hálózatokhoz való hozzáférésről részletesebb jogszabályi iránymutatást kell kiadnia.

Két nyilatkozatot kell tennem a parlamenti képviselők által felvetett pontokra válaszul. Az első tisztázza, hogy a Bizottság széles körű vitát fog ösztönözni az egyetemes szolgáltatással kapcsolatban, és szükség esetén idő előtti javaslattal fog előállni. A második kijelenti, hogy a Bizottság késedelem nélkül széles körben konzultációt fog kezdeményezni és javaslatokat fog benyújtani a személyes adatokat érintő minden támadás kötelező bejelentésének más ágazatokra való kiterjesztésével kapcsolatban.

A másik előterjesztett dokumentum a GSM-irányelv. Ezzel kapcsolatban a Bizottság teljes mértékben támogatja a módosító irányelvben megemlítendő frekvenciasávok tisztázását célzó változtatásokat. Csupán szeretném kiemelni, hogy ez az irányelv egyedül 1,6 milliárd eurós megtakarítást is jelenthet a mobil ágazatban, amely nagyon tisztán mutatja, hogy a Parlament sikeresen egyensúlyoz a határozatok között – határozatok a gazdaság érdekében, határozatok az iparág érdekében, határozatok a fogyasztók érdekében. Mindez így együtt egy nagyon jó csomag Európa számára.

a Bizottság tagja. – A Bizottság nyilatkozata

- az egyetemes szolgáltatásról (3a. preambulumbekkezdés)

A Bizottság tudomásul veszi az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott (3a) preambulumbekkezdés szövegét.

A Bizottság ebben az összefüggésben újra meg kívánja erősíteni, hogy – ahogy a 2008. szeptember 25-i COM(2008) 572 számú közleményében is kijelentette – az elektronikus távközlési hálózatok és szolgáltatások területén nyújtott egyetemes szolgáltatások hatásköre vonatkozásában 2009 során kiterjedt vitát fog indítani európai uniós szinten, amely során valamennyi érdekelt fél kifejtetheti álláspontját, illetve alternatív megoldások megvitatására is sor kerülhet.

E vita eredményéről a Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló összefoglaló közleményben számol be, és 2010. május 1-jéig az egyetemes szolgáltatásról szóló irányelvre vonatkozóan adott esetben konkrét javaslatokat is tesz.

- a személyes adatokat érintő támadás bejelentéséről (2. cikk h) pontja és 4. cikk (3) bekezdése - elektronikus magánéletéről szóló irányelv)

Az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályozási keret reformja új fogalmat vezet be az EU adatvédelmi és magánéletéről szóló szabályaiba: a személyes adatokat érintő támadásoknak az elektronikus hírközlési szolgáltatások és hálózatok üzemeltetői által való kötelező bejelentése. Ez egy fontos lépés a megerősített biztonság és a magánélet védelme felé, bár ebben a stádiumban ez csupán az elektronikus hírközlési ágazatra korlátozódik.

A Bizottság tudomásul veszi az Európai Parlament azon kívánságát, hogy a személyes adatokat ért támadások kötelező bejelentése ne korlátozódjon az elektronikus hírközlési ágazatra, hanem olyan jogalanyokra is vonatkozzon, akik információs társadalmi szolgáltatásokat nyújtanak. Ez a megközelítés teljes mértékben összhangban lenne az uniós polgárok személyes adatai védelmének erősítésére és az adataik elleni támadás esetén eszközölendő fellépés biztosítására irányuló átfogó közpolitikai célkitűzéssel.

Ebben az összefüggésben a Bizottság meg kívánja erősíteni azon nézetét – ahogyan azt a szabályozási keretről folytatott tárgyalások során is kijelentette –, hogy a lakossági elektronikus távközlési szolgáltatók személyes adatok elleni támadásokra vonatkozó bejelentési kötelezettsége nyomán helyénvaló kiterjeszteni a vitát a támadásokkal kapcsolatos bejelentési követelmények általános alkalmazására.

A Bizottság ezért késedelem nélkül el fogja kezdeni a megfelelő előkészítő munkát, beleértve az érintettekkel való 2011-es konzultációt, annak érdekében, hogy e területen megfelelő javaslatokkal tudjon előállni. Ezenfelül a Bizottság konzultálni fog a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoporttal és az adatvédelmi biztossal a 2002/58/EK irányelvben szereplő, adatok elleni támadások bejelentéséről szóló szabályok alapelveinek más ágazatokban történő alkalmazásának lehetőségéről, függetlenül az ágazattól vagy az érintett adat típusától.

Angelika Niebler, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, én is azzal szeretném kezdeni, hogy köszönetet mondok mindazoknak, akik révén a nap végére sikerült kielégítő kompromisszumra jutni a távközlési csomaggal kapcsolatban. Először is köszönöm a Képviselőháznak: mindenekelőtt képviselőtársaimnak, Harbour úrnak, del Castillo Vera asszonynak

és Trautmann asszonynak, és természetesen Pleguezuelos Aguilar asszonynak is. Köszönet és hála a biztos asszonynak, a Bizottsággal folytatott kiváló együttműködésért. Ön személyesen is gyakran jelen volt a háromoldalú tárgyalásokon. Ez jó jel. Valóban konstruktívan vett részt a cseh elnökséggel együtt, és segített nekünk a nap végére elérni ezt a kompromisszumot.

A kompromisszum jól sikerült, és szívből remélem, hogy a holnapi szavazáson széles körű támogatottságot szerez majd. Ahogy már említésre került, az egész távközlési ágazat az európai gazdaság egyik leghatékonyabb ágazata, és a pénzügyi és gazdasági válság kellős közepén különösen fontos általános feltételeket teremteni, hogy ez a „munkahelymotor” újra tudjon indulni és működhessen Európában. Számos munkahely kötődik a távközlési ágazathoz, és a most elfogadásra kerülő jogi kerettel megteremtettük azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik, hogy ez az ágazat továbbra is szépen fejlődjön.

Miért olyan fontos a távközlési csomag? Szeretném kiemelni, hogy véleményem szerint mi a legfontosabb pont. Gyors internet-hozzáférésre van szükségünk szerte Európában, és nem csupán a városokban, hanem a vidéki régiókban is. „Mi” alatt a fiatalokat értem, akik világszerte kommunikálnak. „Mi” alatt üzleti vállalkozásainkat értem, amelyek globális méretekben működnek és nemzetközileg vannak jelen, valamint természetesen hivatalainkat és közigazgatási rendszereinket. Mit tesz ennek érdekében a távközlési csomag? Létrehozza a szükséges jogi keretet ahhoz, hogy a tagállamokban az üzleti vállalkozások beruházhassanak a szélessávú hálózatokba. Ezzel a csomaggal és a benne foglalt beruházás-védelemmel jelentős ösztönzőket hoztunk létre, de ugyanakkor e rendelet előírásai révén biztosítottuk, hogy nem új piacokat szilárdítunk meg. Az új hálózatok kiépítésében rejlő kockázatok megfelelően és igazságosan lettek elosztva.

Mi mást fog még szabályozni a távközlési csomag? Először is a frekvenciasávok hatékony használatát – ez ugyancsak fontos a szélessávú ellátás tagállami fejlesztése szempontjából. A csomagban rugalmasabb európai frekvenciapolitikát ösztönzünk. A digitális televíziózásra történő átállással felszabaduló frekvenciasávokat – az úgynevezett digitális hozadékot – elérhetővé kell tenni a mobil szélessávú szolgáltatások számára, amelyek különösen a vidéki területeken töltenék be az űrt. Ugyanakkor elismertük a műsorszórásnak a demokratikus társadalmunkban megfogalmazódó szabad vélemények garantálásában játszott különleges szerepét. Mindent egybevetve tehát jól sikerült kompromisszum ez, és remélem, széles körű támogatásnak örvend majd holnap!

Erika Mann, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, lenyűgöző követni ezt a vitát – a kollégák már kifejtették a főbb témákat, a biztos pedig megtette nyilatkozatait –, de a Tanács teljes körű távolmaradása sokat elmond arról, hogy hogy működünk néha itt, az Európai Unióban. Ez teljesen elfogadhatatlan. A valaha volt legsúlyosabb válságokat éljük meg az Európai Unióban és az egész világban, és miközben egy, a munkahelyteremtés szempontjából ilyen lényeges és aktuális témát vitatunk meg azzal a területtel kapcsolatban, amelyen még mindig nagyfokú stabilitást őriztünk meg, azt látjuk, hogy a Tanács nem elmélkedik és vitázik itt ma velünk, számomra sok mindent elmond. Remélem, hogy a következő tanácsi elnökséget gyakrabban fogjuk körünkben látni, mert így nem működhetünk tovább.

Hadd hozzak fel két érvet. Szeretnék köszönetet mondani Pilar del Castillo Vera árnyékelőadónak, aki nagyszerű munkát végzett. Nehéz volt; és nem tudtuk a lelegején, hogy sikerülni fog-e és e területen nagyobb európaizációt érünk-e majd el. Úgy tűnik, elfogadható utat találtunk, amely segíteni fogja a nemzeti szabályozókat a közös munkában és az egymástól való tanulásban. Ez remek áttörés lesz, különösen az új tagállamok számára.

Hadd érintsek két pontot, amelyet a biztos asszony nagy örömmre megemlített: új infrastruktúrába való beruházás, amelynek új kerete lesz és olyan versenyjogi szabályok szerint fog működni, amelyek – bár különbözők – lehetővé fogják tenni, hogy beruházások áramoljanak e területre; valamint az iránymutatások, amelyeket az NGA-k (új generációs hozzáférés) vonatkozásában rövidesen közzé fognak tenni. Remélem, hogy ezek az iránymutatások követni fogják az ebben a Házban megalkotott filozófiát, amelytől a Bizottság reményeim szerint nem fog eltérni.

Az egyetemes szolgáltatások vonatkozásában remélem, hogy a biztos asszony megtalálja majd a módját annak biztosítására, hogy azok távközlési szolgáltatók, amelyek az új beruházási lehetőségekből profitálni fognak, be is fognak fektetni annak érdekében, hogy a jövőben minden polgár számára elérhető legyen a szélessáv. Remélem, hogy az év második felében elfogadandó, egyetemes szolgáltatásról szóló irányelv ezt szabályozni fogja.

Utolsó pontként arra biztatnám a Házat, kollégáimat és a Bizottságot – valamint remélhetőleg a Tanácsot –, hogy vizsgálja meg azokat a területeket, amelyeken kompromisszumra jutottunk, de amelyekkel nem vagyunk teljesen elégedettek. Ez érinti az internettel kapcsolatos kérdéseket, így azt, hogy a tagállamok

hogyan léphetnek közbe, ha azt tapasztalják, hogy polgáraik törvénytelenül jutnak internetes tartalomhoz, amelyet németül „Internet sparen”-nek hívunk, valamint a hálózatkezelést. Remélem, módunk lesz megvizsgálni ezeket a kérdéseket az év második felében és megtalálni a helyes keretet annak érdekében, hogy nagyobb konszenzust érjünk el köztünk és a nagy mértékben tőlünk függő polgárok között.

Cristian Silviu Buşoi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, a Liberálisok árnyékelőadójaként szeretném megköszönni Malcolm Harbournnek és a többi kollégámnak kiváló együttműködésüket. Ez az ügy kiemelkedő jelentőségű az Európai Unió minden elektronikus távközlési felhasználója számára, és a Tanáccsal végül megkötött kompromisszum –ezek egyáltalán nem egyszerű viták – kiegyensúlyozott kiegyezés volt.

A Tanáccsal folytatott tárgyalások eredményeképpen néhány fontos eredmény született. Az első olvasathoz képest az egyik legnagyobb haladás a 112-es európai vészhívó számhoz kapcsolódik, valamint a szolgáltatók azon kötelezettségéhez, hogy a hívó helymeghatározása technikai megvalósíthatóságra hivatkozva ne legyen megtagadható, legalább a vezetékes telefon és mobilszolgáltatók esetében. Nagy eredmény ez, hiszen ezáltal a mentőszolgálatok hatékonyabban tudnak reagálni, és ez javítja a polgárok védelmét, bárhol is éljenek az Európai Unióban.

A jelentésben a forgalomirányítási politikákra vonatkozó rendelkezések ellentmondásosak voltak, de erősen hiszek abban, hogy a kompromisszum megvédi a felhasználók azon jogát, hogy kedvük szerinti tartalomhoz jussanak hozzá és szolgáltatást vegyenek igénybe. Ebben a Házban soha senki nem akarta korlátozni az internet szabadságát. Célkitűzésünk az volt, hogy lehetővé tegyük, hogy a forgalomirányítási eljárások, amilyen hosszán csak szükséges és ameddig nem korlátozzák a szolgáltatók közötti versenyt, a legjobb online élményt biztosítsák a végfelhasználók számára. Úgy ítélem meg, hogy a kompromisszum teljes mértékben összhangban van ezzel a célkitűzéssel, ezért teljes mértékben támogatom.

Úgy hiszem, hogy a szolgáltatásokhoz való hozzáférésre és azok használatára vonatkozó valamennyi intézkedésnek tiszteletben kell tartania valamennyi polgár alapvető jogait és szabadságait, melyeket ugyancsak megőriz ez a jelentés. Lehetséges, hogy néhányan közülünk nem elégedettek ezzel a kompromisszummal, mégis hangsúlyozni szeretném, hogy – hiányosságai ellenére – ez a legtöbb, amit a Tanácsnál el tudtunk érni, és nyomatékosan azt tanácsolom Önöknek, hogy holnap szavazzák meg a javaslatot.

Rebecca Harms, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, van egy pont, amiért különösen magasztalni szeretném az előadót. Úgy gondolom, hogy bizonyos szinten nagyon jó, hogy Reding biztos elhatárolódott a javaslatától. A frekvenciasávok kérdésének megközelítése – a most elfogadandó jogi keret értelmében – sokkal kiegyensúlyozottabb, mint ami eredetileg a Bizottság javaslatában szerepelt.

Véleményem szerint – ahogy mostanra megegyeztünk – a frekvenciasávok tekintetében a közérdekeket sokkal inkább figyelembe veszik a műsorszórás érdekében. A pénzügyi piacokat övező jelenlegi vita tekintetében úgy gondolom, hogy vitánkkal tulajdonképpen megelőztük a bajt. Ez a javaslat jelenlegi, letárgyalt formájában sokkal kiegyensúlyozottabban fogja figyelembe venni a piac és a piac által létrehozott dolgok közötti viszonyt, valamint az állam feladatait. Úgy hiszem, hogy előrelépést jelent demokráciánk biztonsága szempontjából, és jelentősen hozzájárulhat a kultúrához is.

Bár állnak még előttünk viták a képviselőcsoportban, szeretném itt és most kijelenteni, hogy egyáltalán nem vagyok elégedett a kompromisszummal az internet-felhasználók jogainak olyan esetekben történő korlátozása tekintetében, ahol vélhetően jogsértés történt.

Tudom, hogy az eredeti 138. módosítás jogilag nem volt optimális formába öntve. Ugyanakkor úgy látom, hogy a most kötött kompromisszum nem garantálja, hogy mielőtt az Európai Unió valamely polgárának alapvető jogait korlátozzák, bíró is részt vesz az alapvető jogok korlátozásáról szóló döntésben. Biztos asszony, nagyon kíváncsi vagyok, hogy Ön hogyan értelmezi a kompromisszumot, és különösen arra, hogy véleménye szerint az általunk tárgyalt kompromisszum mit jelent a francia HADOPI-modell szempontjából.

Úgy hiszem, hogy két különböző helyzetet fogunk teremteni az alapjogok értelmezésére. Lehet, hogy egyik tagállamban kedvezőbbek lesznek a feltételek, mint egy másikban. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon rosszul megszüvegezett kompromisszum. Parlamentként ennél jobbat kell alkotnunk. A művészek jogainak tekintetében, elnök asszony, egyetértek képviselőtársammal, Mann asszonnyal, abban, hogy a szerzői jogokat külön rendeletben kell szabályozni, és nem egy piaci rendelet keretében.

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Köszönöm, Elnök asszony. Amit ma itt látunk, az egy új társadalom kifejlődése. Technológiai megújulást látunk egy régi távközlési típust használó

társadalmon belül: az „egyirányú” típust, amelyben „egy személy beszél és mindenki más hallgat”, felváltott egy inkább többdimenziójú, „résztvevő” távközlési forma, és sokunk választotta a szabadság ezen új kultúráját. Ez az interaktivitásról szól, a szólásszabadságról, a kreativitásról és a kreativitás gyönyörűségéről. Olyan információcserre ez, amely gyakran független a kereskedelmi érdekektől, de sajnos a régi hatalmi struktúrák fenyegetve érzik magukat, és ezért közbe akarnak lépni, szabályozni és ellenőrizni akarják az interneten történő eseményeket.

A szervezett bűnözés és a terrorizmus leküzdésének ürügyén megpróbálják korlátozni polgári jogainkat, de ezt nem engedhetjük, hogy megtörténjen. Kollégáimmal az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportjában ezért számos módosítást vázoltunk fel a polgári jogok interneten való védelmére érdekében. Újra előterjeszttem 166. módosításomat, amely az előző olvasatban elfogadásra került. A módosítás célja annak biztosítása, hogy az elektronikus távközlés végfelhasználói, azaz mi, polgárok, indokolatlan korlátozások nélkül juthatunk szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz. Egyensúlyba kell hoznunk az emberek szabad véleménynyilvánításához és magánélethez való jogát a személyes adatok, valamint mások szabadságai és jogai védelmével, ideértve a szellemi tulajdon és a közbiztonság védelmét is.

Bizonyos országokban a kormányok új, keményebb törvényeket akarnak bevezetni, amelyek az internetszolgáltatók számára engedélyezik, hogy blokkolják emberek internet-hozzáférését. Úgy gondoljuk, hogy nem szabadna engedélyezni, hogy bármely polgár internet-hozzáférését blokkolják anélkül, hogy előzőleg bírósági tárgyalás folyt volna az ügyben. Polgárként rendelkezni kell a szabadsággal, hogy az interneten különböző oldalakon szörfölhetek és biztos tudhatom, hogy magánvállalkozások nem szereznek erről információt. Mi, akik szeretjük az internetet és az általa nyújtott lehetőségeket, azt mondjuk, hogy a felhasználói jogokat az alapján kell meghatározni, hogy mire használjuk előfizetésünket. Nem akarjuk, hogy egyszerű fogyasztókká alacsonyítsanak bennünket, akiknek a jogai csupán abból állnak, ami az előfizetői szerződésben szerepel. Sajnos mind a Tanács közös álláspontja, mind a kompromisszum szabad utat enged ennek bekövetkeztéhez, de mi akkor is internetes polgárok akarunk lenni, nem pusztán vásárlók vagy fogyasztók. Az internet találkozóhely, ingyenes információk fóruma, egyfajta közös terület. Tényleg szabályozni akarjuk ezt a fórumot és meg akarjuk nyírni a kereskedelmi szereplők érdekeinek megfelelően? Nem, úgy hiszem, nem. A kérdés, hogy milyen társadalomban akarunk élni. Felügyeleti társadalomban vagy olyanban, amelyben az emberek biztosak lehetnek afelől, hogy a jogszabályokat tiszteletben tartják? Olyan társadalomban, amelyben az emberek tudják, hogy magánéletük tiszteletben van tartva, és olyan társadalomban, ahol a véleménynyilvánítás szabadsága felülírja az emberek élete feletti ellenőrzést. Ilyen típusú társadalomban akarok élni és dolgozni azért, hogy ez lehetővé váljon számunkra. Ezért arra ösztönzöm Önöket, hogy támogassák az általam és a GUE/NGL képviselőcsoport által benyújtott polgári jogi módosításokat.

Kathy Sinnott, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, az internet megváltoztatta a világot, ahogyan ezt jól tudjuk. Olyan információk, amelyeket korábban nagyon nehéz vagy lehetetlen lett volna fellelni, ma másodpercekre vannak tőlünk, az internet meghatározó jellemzője azonban nem a sebesség vagy a technológia, hanem a szabadság: a véleménynyilvánítás szabadsága, a gondolatok kicserélésének szabadsága és az információmegosztás szabadsága.

Egyesek korlátok közötti jövőt javasolnak, olyat, amelyben az adatok szabad mozgása gátak közé van szorítva, ahol a nagytőke elfojtja az innovációt, és ahol az internetszolgáltatók portásokká lesznek. Ezzel a megközelítéssel már találkoztunk ezelőtt – Kínában.

Remélem, hogy a szabadság megőrzését választjuk, amely annyi sikert hozott és jobbá tette a világunkat. Olyan időkben, amikor gazdaságainknak minden tőlünk telhető segítségre szüksége van, a fejlődésre való nyitottságot kell választanunk – nem a rövid távú profitérdekelt protekcionizmust. Választópolgáraink nevében az információs szabadságra és jövőbeli törvényes, szabad internethasználatra fogok szavazni. Így a demokráciára és egy mindenki számára lehetőséget nyújtó gazdaságra fogok szavazni.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök asszony, bár a művészi alkotás védelmének legitim alapján mutatták be, a Párizsban megszövegezett úgynevezett „HADOPI-törvény” valójában szabadságromboló törvény.

Ez a szöveg valójában nem ösztönzi az alkotást. Csak az internet-felhasználók tevékenységeinek széleskörű rendszabályozásáról rendelkezik. Nem tartalmaz külön javaslatot a kulturális cikkek jogi lehetőségeinek fejlesztésére. Szánalmasan elmaradt az IP címek elrejtése és álcázása technikai lehetőségei terén. Visszalépés a magáncélú másoláshoz való jog tekintetében, amelyért mindenki minden esetben megfizeti a digitális médiára kivetett adót. Egy tisztán igazgatási hatóság kezébe adja a vádemelés és büntetékiszabás borzalmas

hatalmát. Újra visszaállítja az internet-felhasználók dupla büntetését: a hozzáférés megtiltását és előfizetésük további fizetésének kötelezettségét. Végül gúnyt űz az ártatlanság vélelméből és a védekezéshez való jogból.

Azzal, hogy obstruálja ezt a kommunista Kínára vagy más totalitárius rendszerekre jellemző törvényt, amelyet Sarkozy úr át akar erőltetni; ez a Parlament megerősítené valamennyiünk magánéletéhez, tájékoztatáshoz való hozzáféréshez, a véleménynyilvánítási szabadsághoz valamint a megfelelő jogi eljáráshoz való jogát. Ez mindenképpen létfontosságú.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, először is köszönetet mondok és gratulálok az előadónak és az árnyékelőadónak. Az utóbbi néhány hónapban mindannyian nagyon keményen dolgoztunk azért, hogy kialakítsunk egy olyan csomagot, amely, úgy gondolom, hogy következetes és kiemelkedő minőségű.

A tárgyalások kétségkívül nem mentek könnyebben sem a Parlamentben, sem a Tanáccsal vagy a Bizottsággal, de a vélemények nagyot változtak a parlamenti bizottság első szavazása óta, ahol a tartalomhoz kapcsolódó kérdések teljes mértékben háttérbe szorították a csomag többi elemét.

Harbour úr jelentésében ezért gyakorlatilag említésre sem került a fogyasztók érdekében elért számos előrelépés. Remélem, hogy ez alkalommal másképp lesz, nem csupán azért, mert az alapvető szabadságokkal és a magánélet tiszteletben tartásával kapcsolatos kompromisszumok jók, hanem mert ez az ügy óriási lehetőséget rejt mind a fogyasztók, mind a távközlési ágazat és annak dolgozói számára. A keretirányelvvel és az egyetemes szolgáltatásról szóló irányelvvel kapcsolatosan elért kompromisszum világos utalást tesz a tagállamok azon kötelezettségére, hogy tiszteletben tartsák az igazságos bírósági eljáráshoz való jogot, amely minden bizonnyal megnyugtató azok számára, akik ellenzik az igazgatási szerv által kivetendő szankciók francia tervezetét. Ezek a szövegek mindent, csak nem a fokozatos válasz trójai falovát képviselik, sőt éppen ellenkezők annak alapelveivel.

A másik aggodalmat az internet semlegessége és a korlátozott hozzáférés jelenti. A végső szöveg teljesen egyértelmű ez ügyben. Bármilyen hálózatkezelési politika csupán a szolgáltatásminőség minimumszintjének fenntartása érdekében indokolt, és nem vezethet a szolgáltatások és alkalmazások közötti megkülönböztetéshez, mivel minden a nemzeti szabályozó hatóságok ellenőrzése alatt áll.

Azt is hangsúlyozni szeretném, hogy milyen eredményeket értünk el a fogyasztók érdekében az egyetemes szolgáltatásról szóló irányelv vonatkozásában. A jövőben egy szolgáltató sem tud majd a technikai megvalósíthatóság ürügyével kibújni azon kötelezettsége alól, hogy megbízható hozzáférést biztosítson a mentőszolgálatokhoz és lokalizálni tudja bármely, a 112-t tárcsázó személyt. Az európai polgárok biztonságának e lényeges problémája végre megoldásra talál; technikailag évek óta lehetséges, a hatóságok és a szolgáltatók azonban a biztonságot inkább feláldozták a beruházásokkal való takarékoskodás oltárán.

Ugyanez érvényes a kötelezően vagy rendszeresen nyújtandó, szerződéssel kapcsolatos információk átláthatóságának és minőségének javítására. A fogyasztók a fogyasztói profiljuknak megfelelő árinformációkhoz juthatnak hozzá, valamint normál árcsomaguk túllépése esetén figyelmeztető üzeneteket kapnak, ami különösen hasznos a külföldi használat során vagy a fiatalok számára, akik az emelt díjas SMS-szolgáltatás fő felhasználói. A szerződések időtartama 24 hónapban lesz maximalizálva, a szolgáltatók kötelesek lesznek 12 hónapos szerződéseket is ajánlani, a szolgáltatóváltásnak pedig egy nap alatt meg kell történnie. Teljeskörű hozzáférést értünk el a fogyatékkal élő felhasználók számára, és az egyetemes szolgáltatás hatálya felülvizsgálatra kerül annak érdekében, hogy jövő évre terjesszék ki különösen a mobiltelefonokra is.

Hölgyeim és uraim, remélem, meg fogjuk szavazni ezt a végleges szöveget, amely több hónapos tárgyalások betetőzése, és nem hagyjuk magunkat túlságosan aggodalmaskodni olyan gondok felett, amelyek bár érthetőek, de az alapvető jelentőség érdekében...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Elnök asszony, az elektronikus távközlés területén történő adatvédelemről szóló irányelv előadójaként először is szeretnék köszönetet mondani Harbour úrnak, aki teljesen új értelmet adott a megerősített együttműködés fogalmának. Nem ez volt az első ilyen eljárás, de ebben a formában valószínűleg ez volt a leggyümölcsözőbb. Szeretnék köszönetet mondani Reding biztosnak, aki a háromoldalú tárgyalások mindegyikén jelen volt és személyesen részt vett, ami manapság nem mindegyik biztosról mondható el.

Úgy hiszem, képesek voltunk megmutatni, hogy mindenek előtt a legjobb fogyasztóvédelem a hatékony adatvédelem; hogy egy olyan korban, amikor emberek szörfölnek az interneten anélkül, hogy pontosan tudnák, mi is zajlik a háttérben, különösen fontos, hogy felvilágosítást kapjanak. Elfogadtuk a Bizottságnak a biztonság elleni támadások bejelentésének kötelezővé tételére vonatkozó javaslatát, és tökéletesítettük. Ez az eljárás szakaszosan kerül végrehajtásra és a nemzeti szabályozó hatóságokkal, távközlési szolgáltatókkal és döntéshozókkal együttműködésben került kialakításra. Örömmel tölt el a Bizottság bejelentése, miszerint 2011 végére e célból horizontális irányelvet nyújtanak be, mert nincs értelme ezt csupán az elektronikus távközlés területén bevezetni.

Ugyanakkor biztosítottuk, hogy kötelező legyen a felhasználó hozzájárulását kérni a merevlemezen tárolt programok vagy alkalmazások, valamint személyes adatok tárolásához. E tekintetben szeretném röviden megemlíteni, hogy az eredeti javaslatot az érintett iparág képviselőivel szoros együttműködésben dolgoztuk ki. Az iparág egyes szereplői esetében nem ment elég messzire vagy éppen túl messzire ment. Ezért ez gondot és zavart okozott a Tanácsban és a Bizottságban, akik végül vissza akartak térni az eredetileg indítványozottakhoz, mert nem tetszettek nekik a kompromisszum javaslatai. Történelmi lecke, hogy intézményekként hinnünk kell abban, hogy jól együtt tudunk működni, és nem szabad hallgatnunk azokra, akiknek érdekében áll éket verni közénk.

Végezetül szeretnék még egyszer utalni képviselőtársam, Trautmann asszony jelentésére. A képviselőcsoportomban néhányan és mások sem fognak egyetérteni egyfajta „három dobás” törvénnyel. Igazságügyi felülvizsgálatra van szükségünk a netto hozzáférés blokkolása előtt.

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Elnök asszony, biztos asszony, köszönöm; örömmre szolgált részt venni ebben a lebilincselő folyamatban. Hadd mondjak köszönetet az előadónak is.

Jelen pillanatban Sarkozy úr állásfoglalásra készíti az európai intézményeket az internet jövőjének kérdésében. Mi lesz a válaszuk? Némák maradunk és nem válaszolunk? Mi az Európai Unió és a Bizottság álláspontja a fokozatos válaszról szóló új HADOPI-törvénnyel (Művészeti Alkotások Terjesztésének és Internetes Jogok Védelmének Főhatósága) kapcsolatban?

Hallgatnunk kellene az európaiak döntő többségére, különösen a digitális érában felnőtt fiatalokra, hiszen ezek az emberek nem akarnak portásokat az internetre; nem akarnak nehéz lakatot tenni a tudás, a kultúra és információ interneten történő cserepiacára.

A döntő többség szabadságot akar; meg akarja őrizni magánéletét, félelem vagy aggodalom nélkül akar hozzáférni a kultúrához, meg akarja őrizni az internet semlegességét; nem akar szűrést vagy megkülönböztetést az adatátvitelkor.

A döntő többség nem akarja, hogy a szolgáltatókból digitális rendőrség, kém, egyszerre bíró és vádló váljon, akik marginalizálják a demokrácia rendes jogi eljárásait.

Ezért arra kérjük az előadót, Trautmann asszonyt, hogy változtassa meg a szavazólistát, hogy mielőtt a kompromisszumról szavaznánk – az álláspontot a Ház több mint 80%-a már elfogadta –, legalább az internetes jogok és a csupán előzetes jogi döntések esetén lehetséges közbelépés érdekében szavazhassunk.

Az internet semlegessége veszélyben van, nem csak emiatt, hanem az úgynevezett „forgalomirányítás” miatt is, és attól tartok, hogy a Harbour-jelentésnek az egyetemes szolgáltatásokra vonatkozó bizonyos elemei nem védik elég nyilvánvalóan ezt a semlegességet.

A fogyasztóknak csupán a szerződésekben nyújtott tájékoztatás nem elegendő.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Elnök asszony, ez a távközlési csomag országomban sok polgár figyelmét felkeltette, Írországban, valamint valójában az egész Európai Unióban, és ez nem véletlen. Parlamenti képviselőként, remélem, hogy e polgárok nevében határozott üzenetet tudunk küldeni arról, hogy a szabad internet mellett állunk, ahol a felhasználók magánéletét és jogait teljes mértékben tiszteletben tartják. Ma a polgárok napirenden lévő módosításai mögé kell állnunk, mivel ez a legjobb módja annak, hogy megvédjük polgáraink jogait.

E módosítások, ha elfogadásra kerülnek, egyfajta egyensúlyt fognak visszaállítani a végfelhasználók jogai és szabadságai, valamint mások jogai és szabadságai között, beleértve a szellemi tulajdon védelméhez való jogot és tulajdonképpen a magánélethez való jogot. E javaslatnak a védelemre szorulókat védelmére kell célul kitűznie, de egyben a polgárok azon jogának megerősítését is, hogy akkor és ott juthassanak törvényesen információhoz, ahogy az nekik megfelel. A szolgáltatókat arra kell kényszeríteni, hogy minden esetben

átlátható módon járjanak el, és olyan rendkívül kivételes esetekben, amikor a hozzáférés korlátozása szükséges, teljes mértékben elszámoltathatóak legyenek e korlátozások indoklásával. A nemzeti hatóságoknak szerepet kell játszaniuk a szolgáltatók által kirótt bármilyen korlátozás kivizsgálásában.

Végezetül remélem, hogy ez a Parlament a polgáraink mellé áll ezen a héten a polgárok módosításait tartalmazó csomag támogatásában, ezzel kiállva az internet-felhasználók szabadsága és a polgári szabadságok Unió védelme mellett.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Elnök asszony, biztos asszony, nem hiszem, hogy a kompromisszum elég jó a polgárok jogainak tekintetében. Aggodalommal tölt el, hogy a francia kulturális miniszter még mindig úgy hiszi, hogy lehetővé kell tenni az internetkapcsolat igazgatási úton történő megszüntetését „három dobás” után. Következésképpen számos kollégámmal újra benyújtottunk egy módosítást, amelyet egyszer már megszavazott ez a Parlament. Ugyanakkor nem lehetséges erről szavazni a szavazások jelenlegi sorrendjében, hiszen először a kompromisszumról kell szavaznunk. Ezért arra kérem képviselőtársaimat, hogy változtassuk meg a szavazások sorrendjét annak érdekében, hogy a polgárok módosításairól tudjunk szavazni a teljes kompromisszumszövegről tartott szavazás előtt.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, úgy érzem, az internetnek nyitottnak kell maradnia. Mivel a hírközlési ágazat irányítja az adatátvitelt, de facto ellenőrzést gyakorol a demokratikus vita és a tudáshoz való hozzáférés felett. Ténylegesen ellenőrzi a kereskedelemhez való hozzáférésünket és általánosabban ellenőrzi az információáramlást.

A távközlési csomag jelenleg kialakított szövege szerint a hálózatszolgáltatók blokkolhatják majd a honlapokhoz, tartalmakhoz, alkalmazásokhoz és minden egyébhez való hozzáférést. Ezért nemrég benyújtott kérdésemben annak kockázatára hívtam fel a figyelmet, a sajtónak, a gondolatnak, a beszédnek és az egyesülésnek az EU Alapjogi Chartájában garantált szabadságainak korlátozása van kilátásban, ha egy nemzeti kormány, ahogy ez készülben volt Olaszországban, vagy egy kommunikációs iparág képes saját belátása szerint vállalni egy honlap blokkolását, akár törvénybeütköző a tartalma, akár nem. Ez utóbbi a fő szembeötlő tényező: egy honlap blokkolásának lehetősége még akkor is, ha nincs büncselekmény folyamatban, feltételezve vagy nyomozás alatt.

Bizonyosan jó gondolat megőrizni a nemzeti szerepet a rádióspektrum kezelésében, hiszen garantálnunk kell és megfelelően figyelembe kell vennünk a nemzeti rendszerek egyedi vonásait, de a kompromisszum szövege, amelyet áprilisban elfogadtunk, néhány olyan elemet tartalmaz, amelyek kétségtelenül biztatóak a fogyasztóvédelem és általánosabban a magánélet védelme, a spam-ek elleni harc – rövidesen befejezem – és minden egyéb szempontjából. Ugyanakkor továbbra is meggyőződése, hogy a 138. módosítás tartalma teljes mértékben kifogástalan és ezért...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Köszönöm, elnök asszony. A távközlési iparág Európa egyik vezető, dinamikus iparága. Beruházást, versenyt és folyamatos innovációt igényel annak érdekében, hogy a polgárok számára a legjobb lehetőségeket nyújtsa mind a gazdasági élet, mind az információ, a demokrácia és a sokszínűség tekintetében. Ebben a csomagban világosabb szabályokat találunk a verseny és az európai hatóság azon határozott szerepe vonatkozásában, hogy biztosítsa a piac versenytársak előtti nyitottságát. Olyan kérdésekkel foglalkozunk, mint a frekvenciatervezés és a digitális hozadék: a több szolgáltatás és szolgáltató megjelenését elősegítő új ténnyel. Mindez, elnök asszony, nagyobb szabadságot és több lehetőséget fog nyújtani a fogyasztók számára. Például hazám, Svédország esetében ez azt fogja jelenteni, hogy a régi monopóliumnak, a Teliának a háztartási szolgáltatások versenyében élvezett dominanciája megtörik, mivel a nyílt verseny egészen az emberek otthonáig el fog érni. Ez előrelépés: megnyitja az utat a választás előtt, élénkebb versenyt eredményez, meg fogja erősíteni az egyéni fogyasztó hatalmát és így az egyén internethez és a szélessávhoz kötődő szabadságát.

Elnök asszony, az internet szabadságának egész kérdése volt e Házban vita témája. Néha meglepődöm, amikor olyanok, akik ellenezték az Európai Uniót és a Lisszaboni Szerződést, a tagállamoknál magasabb szintű hatóságot kérnek, amelyet minden más helyzetben leszavaznak. Itt a baloldalon képviselőtársamat, Svensson urat hallottam ma olyan módosítást kérni, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy közvetlenül befolyásolja a tagállamokban a jogi folyamat megközelítését. Ez eltérést jelent a ma hatályos szerződésektől és a Lisszaboni Szerződéstől, amelyről beszélünk, és egyfajta szupranacionalizmus, amit jelenleg senki nem vitat. Ugyanakkor a jogszabály bevezetőjében világos felosztásról gondoskodtunk annak tekintetében, hogy mi a joghatóságok feladata és mi az internetszolgáltatók feladata. Biztosítottuk, hogy senki ne tudja megsérteni az egyéni internetes felhasználó szabadságát az alapvető követelményeknek megfelelő jogi és bírósági eljárás

lefolytatása nélkül. A 138. módosítás előírásainak tehát megfelel és a különféle veszélyeket sikerült elkerülni. Úgy gondolom, hogy ez olyan előrelépés, amellyel elégedettek lehetünk, hiszen ugyanakkor biztosítjuk, hogy az európai távközlési piac megnyíljon, hogy több szabadságot, nagyobb diverzitást és élénkebb versenyt nyújtson, így lefektetve annak alapját, hogy dinamikus és világvezető piac legyen a jövőben.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Elnök asszony, természetesen szeretnék köszönetet mondani különösen Trautmann asszonynak, de a többi előadónak is. Kiemelt köszönet illeti Reding biztost az oly rég óta folytatott kitűnő együttműködésért. Sok biztosunk van, de – ahogy már említésre került – Ön határozottan az első számú a velünk való közös munkát tekintve.

Javítani szeretnénk olyan csoportok helyzetén, amelyek számára az új technológia lehetőségeket nyújt, de amely az információs társadalomhoz való hozzáférés nélkül magukra hagyja őket, kivéve ha jogukat ellenőrzik. Ezekbe a csoportokba beletartoznak az idősek és a fogyatékkal élők. A fogyasztói jogokat is garantálni kell, hogy az igazságtalan verseny ne akadályozza őket az új szolgáltatások használatában. Végül a Tanács majdnem minden javaslatunkat elfogadta a fogyasztóvédelem vonatkozásában, ami kielégítő eredmény.

Több mint 10 éve reformáljuk az információs társadalmat és még újabban a civilizált társadalmat irányító jogszabályokat. Ma arról a nézetről döntünk, hogy az internethasználat polgári jog. Védni kell és változatossá kell tenni. Korábban már döntöttünk arról, hogy az információ polgári jog.

Amiatt aggódunk, hogy a széles körű hallgatóságra lelt elektronikus hírközlési formák még felszínesebb természetűek lesznek és nem kevesebbek, mint értelmetlen szemét. A civilizált társadalom olyan igényeket támaszt, hogy nem mozdulhatunk el olyan forma felé, amely a mostani típusú tartalomra épül. Arra használjuk kiváló technikai eszközeinket, hogy az emberiséget a tudatlanságba vezessük az információs társadalomban és a nyárspolgárságot bevezessük a civilizált társadalomba. Egy rossz könyv rossz, akkor is, ha jó a nyomtatás minősége vagy a papír. A bűntett, bűntett az interneten is, és ugyanígy a szemét, az szemét az interneten is.

Az intelligens hálózatok a ostobaságba torkollnak tehát? Hölgyeim és uraim, így nem lehetünk igazán a világ vezető tudásalapú gazdasága vagy társadalma. A tudásunk egész egyszerűen elégtelen ehhez. Szeretném feltenni a biztos asszonynak a kérdést, hogy mit kellene tennünk most, amikor ilyen hatékony eszközök állnak rendelkezésünkre, hogy a tartalom minőségét egy civilizált társadalom szintjére hozzuk.

Fiona Hall (ALDE). - Elnök asszony, üdvözlöm a távközlési csomaggal kapcsolatban kötött megállapodást, mert ez a megállapodás egy kevésbé vitatott kérdést von maga után: a GSM irányelv visszavonását.

A mobiltelefon-iparág érthetően alig várta, hogy hozzájusson a jelenleg a GSM számára fenntartott rádióspektrum sáv szélességhez, hogy fenntarthassa globális versenyképességét. Ugyanakkor a parlamenti képviselők alig várták, hogy biztosítsák, hogy a spektrumhasználat demokratikus elszámoltathatósága fennmaradjon.

A jogszabályok előző, spektrumhoz kapcsolódó részei, így a mobil műholdas szolgáltatásokról szóló határozat azt mutatta, hogy sok, a Bizottság által technikainak mondott kérdésnek valójában politikai oldala is van. Ami technikai kérdés, valójában befolyásolhatja a kohéziós elveket és a mindenki számára való hozzáférhetőséget. Ezért üdvözlöm, hogy a távközlési csomag révén az európai parlamenti képviselők fenntartják a spektrumkiosztás felügyeletét.

A távközlési csomagra fogok szavazni, de némileg vonakodva, mert úgy gondolom, a legmagasabb szinten elárulták a távközlés liberalizációjának alapelvét, amelyet ez az irányelv lett volna hivatott véghezvinni. A 8. cikk szavaira hivatkozom, amelyek garantálják az inkumbens szolgáltatókhoz való hozzáférést és azok közeledését a piachoz. Számomra úgy tűnik, e szövegezéssel kapcsolatos egyezség, amely egy Gordon Brown miniszterelnök és Merkel kancellár közötti magánbeszélgetés folyamán lett megkötve, az inkumbensek, mint a Deutsche Telekom, számára óriási előnyt adott. Nem tudom, Brown miniszterelnök mit kapott cserébe. Attól tartok, hogy a vezetők által zárt ajtók mögött kötött egyezségek nem az uniós jogalkotás eszközei. Sajnálom, hogy ilyen előfordulhat.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Elnök asszony, néhány megjegyzésem lenne. Nem bízom a Bizottságban; nem bízom a színpalak mögött működő, nem megválasztott bürokratákban, akiknek az üléseiről nem olvashatók jegyzőkönyvet. Nem bízom ebben a helyben, amely a demokrácia látszatát kelti, de amely javarészt törtétekből áll.

Számomra ez politikai szerkesztői ellenőrzésnek tűnik az új médiumon, az interneten történő dolgok felett. Az ilyen dolgokat szoktuk elítélni, ha Kínában történnek. Egyáltalán nem tetszik. Nekem kicsit bűzlik. Nem

tudom, mi folyik a színpalak mögött, ahogy az előző felszólaló is mondta, és milyen egyezségek kötődnek, amikről nem tudunk.

Tökéletesen jó szerzői jogi törvényeink vannak. Tökéletesen jó adatvédelmi törvényeink vannak. Ezeknek elégségesnek kellene lennie. Nem akarok több ellenőrzést a kezébe adni ezeknek a sötét és korrupciós intézményeknek.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, csak javasolni tudom képviselőtársamnak, hogy ne jelöltesse magát a következő parlamenti választásokon; ennyi lenne az egész.

Szeretnék őszinte köszönetet mondani Reding biztosnak és a cseh elnökségnek, mert az előadókkel együtt újfent nagy lépést tettek Európa polgáraiért. A belső piac fogalma a polgárok számára komoly fejlődési lehetőséget nyújt különösen a távközlési iparágban, valamint minden olyan területen, ahol előzőleg monopóliumokba ütköztünk. Ezenfelül a roaming rendelettel kapcsolatban már láttuk, hogy a háztartásokban nagy megtakarításokat lehet ezzel elérni, és a polgárok is védve vannak.

A piacra való bejutás különösen a kis- és középvállalkozások számára elég fontos előfeltétel annak biztosításához, hogy jó szolgáltatást nyújtsanak, hogy a hálózati semlegességet betartsák és hogy mi természetesen engedélyezzük a tagállami független szabályozó hatóságoknak, hogy képviseljék iparágukat és vállalkozásaikat, valamint fogyasztóikat más európai országokban.

Egy nemzet polgárai jogainak betartása egy másik tagállamban különleges jelentőségű a kis- és középvállalkozások számára, és nekünk biztosítanunk kell, hogy a jövőben a szélessávot továbbra is a lakosság érdekében használják és az árak csökkenjenek, mivel a szélessávú szolgáltatások és az internet jelenleg végbemenő dinamikus fejlődésével, különösen a telefonágazatban, teljesen új lehetőségeink vannak a szélessáv felhasználására. Ezért hálás vagyok, hogy GSM 900 frekvenciasáv is az UMTS rendelkezésére áll, és hogy először fontolóra vették a negyedik generációs hálózatot, amely remélhetőleg folyamatos támogatást fog kapni a Bizottságtól, így átfogó segítséget kap a szélessáv biztosításához, különösen a vidéki területeken.

A fogyasztóvédelmet is aránylag jól szabályozzák ebben a jogi keretben: nagy előrelépés, hogy a bíróságok annak biztosításán dolgoznak, hogy az emberi jogok védelméről szóló európai egyezményt ennek megfelelően alkalmazzák, hogy jó esélyünk legyen e területen – a frekvenciasávok kiosztása révén – a korlátlan és akadály nélküli internethasználatra, miközben biztosak lehetünk abban, hogy bíróságok fognak dönteni arról, hogy szükség van-e korlátozásokra.

Evelyn Gebhardt (PSE). – (DE) Elnök asszony, Hölgyeim és Uraim, szeretném megköszönni minden képviselőtársamnak az általuk végzett, valóban kiváló munkát. Szerettem volna a Tanácsnak is köszönetet mondani, de látom, hogy nincsenek jelen, bár a biztos asszony itt van. Úgy gondolom, jól cselekedtünk.

Harbour úr, Ön volt az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság előadója, és meg kell mondanom, hogy együttműködésünk és a közös fellépés nagyon pozitív élmény volt. Nagyszerű megállapodást kötöttünk a polgárok érdekében, ami az egyetemes szolgáltatás területén különösen fontos nekünk, szociáldemokratáknak. Ez a távközlési csomag sokkal felhasználóbarátabb lett, és jelentősen hozzájárult a fogyasztóvédelemhez. A jövőben a távközlési szolgáltatóknak 12 hónapos szerződést is ajánlaniuk kell, ami nagyon lényeges. Mostanáig számos olyan szolgáltató volt, aki csak 24 hónapos szerződést ajánlott, ami nagyon hosszú időszak és nem engedi, hogy az előfizetők hamarabb felmondják. Ez egy elég fontos eredmény. Ha szolgáltatót váltanak, a fogyasztók számára biztosítani kell, hogy a saját számukat egy napig megtarthassák. Napjainkig a hosszú várakozási idő miatt az emberek gyakran lemondtak a váltásról, és ez akadályozta a versenyt ezen a területen. Itt is nagy sikert értünk el.

A szocialista képviselőcsoport időközben azt igyekezett biztosítani, hogy mobilról érkező vészhívás esetén a pozíciót automatikusan továbbítsák, hogy a személyt gyorsan el lehessen érni. Ennek keresztülvitele is hosszú küzdelem volt, mert először is sokan azt állították, hogy ez technikailag egyáltalán nem kivitelezhető. Aztán bebizonyosodott, hogy igenis lehetséges, és meg is kell tenni. Ez nagy segítség polgáraink számára.

Hamarosan könnyebb lesz a fogyatékkal élőknek is. Akadálytalan hozzáférést kell részükre biztosítani a távközlési eszközökhöz. Ennek előrehaladását is biztosítanunk kell – főként az egyetemes szolgáltatásokkal kapcsolatosan, és ez is nagyon pozitív.

Volt egy pont, amely mindvégig ellentmondásos volt: hogyan kezeljük majd a bünvádi eljárást, ha bűncselekményekkel vagy polgári jogi ügyekkel kapcsolatos kérdések merülnek fel? Nagyon jelentős lépést tettünk a ma a Tanáccsal kialakított kompromisszummal, mivel jogi záradékot iktattunk be. A jogi záradék azt jelenti, hogy nem hagyjuk, hogy a vállalkozások egyedül döntsenek arról, milyen szankciókat alkalmaznak;

ehelyett az emberi jogok védelméről szóló európai egyezményben kivívott jogok értelmében biztosítottuk, hogy a fogyasztók meg tudják védeni magukat és a szolgáltatók sem rendelkeznek túlzott hatalommal. Ez egy valóban lényeges pont.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Biztos asszony, Hölgyeim és Uraim, először is szeretném elismerni előadónk e távközlési csomagon végzett munkáját, amelyről holnap szavazni fogunk, mert ez egy jól sikerült jogi szöveg. Figyelembe veszi az általunk megélt hírközlési forradalom minden aspektusát: a távközlési hálózatokat, a szabályozást, a gazdasági aspektusokat, a fogyasztói jogokat és az internethez való hozzáférést.

Ugyanakkor ezen utolsó ponttal kapcsolatban meg kell mondanom, a Demokratikus Mozgalom küldöttsége csalódott volt. A múlt héten a Trautmann-jelentéssel kapcsolatban elért kompromisszum e kérdésben nem kielégítő. E vázlat gyengesége abban áll, hogy nem veszi figyelembe az emberi jogok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot. Ez a vázlat igazából csak legitimizálja a francia kormánynak egy felsőbb igazgatási hatóság fogalmának kiterjesztésére tett kísérletét, a híres „HADOPI-törvényt”.

Vannak olyan emberek, akik félnek az internettől, azok az emberek, akik nem értik meg fejlődését vagy előnyeit. Ezek az emberek gyakran azt mondják, hogy az internet törvényen kívüli terület.

Pontosan annak megakadályozása érdekében, hogy az internet törvényen kívüli területté váljon, véli úgy a Demokratikus Mozgalom küldöttsége, hogy az internet-hozzáférés megszüntetéséről nem igazgatási döntéssel, hanem igazságügyi ítéletben kell határozni. Az internet az emberek alapvető jogai gyakorlásának csodálatos eszköze.

Néhányan úgy gondolják, hogy az igazgatási úton történő irányítás a megoldás. Ez megmutatja, mennyire kötődnek az alapvető jogokhoz. Az emberek közötti kommunikáció szabadságát biztosító szabályok időtlenek, és nem függenek egyik vagy másik médiumtól. Az igazságügyi eljáráshoz való jogot semmilyen indokkal nem lehet megkérdőjelezni.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Elnök asszony, az emberek attól tartanak, hogy a távközlési csomaghoz hasonló intézkedések szabadságuk korlátozását hozzák. Ez ügyben levelek százait kaptam, és nem csak Lengyelországból. Egyikből idézek: „Az Európai Parlament azt javasolja, hogy vezessenek be olyan törvénymódosításokat, amelyek érintik az internet-hozzáférésemet és amelyek korlátozhatják vagy megteremthetik internetes oldalak használatának feltételeit. Az Európai Parlament által javasolt jogszabályi változtatások lehetővé teszik az internet-szolgáltatók számára, hogy korlátozott vagy feltételes szolgáltatásokat nyújtson. Attól tartok, ezek a változtatások megfojtják az internetet és nemkívánatos következményei lehetnek az Európai Unió gazdaságára nézve.”

Ez Európa hangja, ez a választó hangja. Támogatom őket. Azt tanácsolom az embereknek, hogy legyenek körültekintőek, amikor szavaznak, különösen amikor a lengyelországi jelöltekre kerül a sor, ott ugyanis sem a Civil Platform sem a Jog és Igazságosság tömörlése nem tudja, miről is van szó.

– És Harbour úr, úgy tűnik, a Civil Platform és a Jog és Igazságosság köréből néhány bohócot jobban érdekelnek a fókák és a majmok, mint az emberek.

Giles Chichester (PPE-DE). – Elnök asszony, őszintén meg kell mondanom, hogy a távközlési szektor sikertörténet az EU-ban, ezért a legfontosabb, hogy megfelelő jogszabályi keretet állítsunk fel hozzá. Szeretnék gratulálni az előadónak munkájukhoz, és különösen kollégámnak, Pilar del Castillo Verának, amiért jelentősen javított a bizottsági javaslaton a szabályozó hatóságok vonatkozásában azzal, hogy az végül az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületében (BEREC) öltött testet.

Kár, hogy az internettel, az internet cenzúrázásával és a tagállamok jogi hatásköreivel kapcsolatos vita elvonta a figyelmet a csomag lényegéről. Szeretnék gratulálni kollégámnak, Malcolm Harbournek, amiért kiharcolt egy kompromisszumos szöveget a Tanácsnál ebben a bosszantó, 138. módosításként ismert téma vonatkozásában.

Ha más nem is, ez a része a csomagnak lobbizó e-mailek özönét indította el – és el kell mondanom azoknak az embereknek, akik úgy gondolják, hogy az e-mailek tömege és a hosszú levelek majd döntenek, hogy nagyon gyorsan kontraproduktív válnak. Amit könnyű egy pillanat alatt elküldeni, azt ugyanolyan könnyű egy pillanat alatt ki is törölni, de sajnos túl sok idő telt el a lefelé görgetéssel próbálva mást is találni, mint spam-et.

Nagyon remélem, hogy a szabályozók teljes mértékben fel lesznek szerelve annak érdekében, hogy élénkebb versenyt indukáljanak, egyenlő feltételeket és erősebb fogyasztói jogokat, valamint megfelelő egyensúlyt tudjanak majd teremteni az Európát az élvonalban tartó beruházás és az innováció érdekében.

A csomag másik fontos szempontja a megerősített fogyasztói jogok, különösen az egy munkanap alatt történő számhordozás, valamint a szerződések és a számlák nagyobb átláthatósága. Ezek olyan gyakorlati kérdések, amelyek fontosak az egyéni fogyasztó számára.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök asszony, Hölgyeim és Uraim, először is szeretnék minden résztvevőnek őszinte köszönetet mondani az általuk végzett jelentős munkáért.

Tudom, hogy a bizottság és különösen Trautmann asszony nagy elhivatottságról tett tanúbizonyságot két cél elérése mellett: egyfelől megteremteni a modernizáció, a folyamatos európai technikai forradalom alapját a munkahelyteremtés és kontinensünk versenyképessége szempontjából –így jelentősen hozzájárulva a lisszaboni folyamathoz –, másfelől megvédeni azt, ami már számos alkalommal említésre került itt.

Úgy gondolom, mindkét célt sikerült elérni. A digitális rendszerre történő áttérés miatt a jövőben felszabaduló egyes frekvenciasávok több lehetőséget és innovációt fognak teremteni. Ez jelentősen hozzájárul majd az innovatív társadalom kialakításához, és ezért hálásak vagyunk.

Természetesen van néhány kényes kérdés is. Rendszeres internetezőként, blogíróként valamint a Facebook és a Twitter aktív tagjaként tudom, hogy elég kevés probléma van ebben a kérdésben. Ugyanakkor teljes mértékben meg vagyok győződve arról, hogy nem szabad bírósági ítélet nélkül közbelépni. Nem csak elviekben lenne helytelen, hanem rossz jelet küldene elsősorban a fiatalság felé, akik folyamatosan szörfölnek a világhálón és nagyon nagy mértékben használják a kommunikáció e modern eszközeit.

Ezért nagyon örülök, hogy többek között az is világosan feltüntetésre került a preambulumbekendésekben, hogy egyfelől természetesen nem célunk elfogadni semmilyen bűncselekményt, másrésztől viszont nem akarunk engedélyezni semmilyen közbelépést bírósági ítélet, jogalap nélkül. Véleményem szerint ez egy fontos elv, amelyet szem előtt kell tartanunk. Nagyon hálás vagyok kollégáimnak, Trautmann asszonynak és mindenki másnak az ez ügyben végzett rendületlen munkájukért és a világos irányvonal követéséért.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Elnök asszony, először is én is gratulálok az előadónak kemény munkájukért, és kifejezem köszönetem. Ugyanakkor attól tartok, még mindig vannak nehézségeim a csomaggal kapcsolatban. Sok jó elemet tartalmaz, és valóban szükség van szabályozásra az ágazatban.

Az itt elért fejlődés érinti a nagyszerűen javított fogyasztóvédelmet, valamint a Bizottság azon garanciáit arra, hogy javaslatokkal fog előállni az adatvesztés esetére érvényes általános bejelentési kötelezettséget. Ugyanakkor van egy problémám ezzel a csomaggal. A problémára már számos képviselő rámutatott, köztük francia képviselőtársam is: a kormányok megpróbálták leplezetten bevezetni a „három dobás, és kiestél” gondolatmenetet, aminek valójában abszolút semmi köze az irányelvhez. Meg kell, hogy mondjam, ezt módfelett bosszantónak találom.

Ezt nem tartom elfogadható kompromisszumnak, ezért szeretném felkérni képviselőtársaimat, hogy kollégáim, Alvaro úr és Schmidt úr módosítását szavazzák meg. Ez alapvető feltétele annak, hogy erre a csomagra szavazzak. A szememben botrányos lenne, ha ezt a módosítást nem fogadnák el.

Természetesen kompromisszumot akarunk a Tanáccsal, de nem bármilyen áron. Ugyancsak bosszantónak tartom, hogy a Tanács minden alkalommal itt hagy bennünket a kutyaszorítóban, és nincs apelláta! A Tanácsnak éppen annyi a felelőssége a kompromisszum megkötésében, mint az Európai Parlamentnek. Az Európai Parlament híres arról, hogy védi a polgári jogokat, különösen a közelmúlt éveiben. Remélem, hogy a Parlament a holnapi szavazáson is méltó marad ehhez a hírnevéhez.

Végezetül, Elnök asszony, szeretnék egy pár szót szólni a lobbiról is. Azt kell mondjam, hogy – még ha a lényegét illetően nem is értek egyet Chichester úrral – engem is bosszantott a néha kifejezetten fenyegető e-mailek áradata. Úgy gondolom, hogy valójában meg vagyok győződve...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, szeretnék gratulálni az előadónak, a Bizottságnak, Trautmann asszonynak és Harbour úrnak, akiknek az utolsó pillanatban sikerült kompromisszumot elérni. Két évnyi intenzív munka után kompromisszum született egy olyan területen, amely egy vezető iparág jövőjét fogja jelenteni.

A Bizottság spektrumhasználatról szóló javaslatát jó irányban módosították, tekintetbe véve a műhold-technológia területén elért eredményeket, a Bizottság bejelentése az egyetemes szolgáltatásról és a fennmaradó egyéb jogi problémákról szóló jövőbeli vitára vonatkozó bejelentése azt sugallja, hogy a munka folytatódni fog. Ezt tehát csak egy más jogszabályokat megelőző első lépés.

Ez a projekt rendkívüli hozzáférést biztosít a polgárok számára az információkhoz és a kultúrához. Számos probléma ugyanakkor fennmarad az infrastruktúra és a minőség szempontjából, mert az azonos minőségű hozzáférés még mindig nem mindenki számára garantált, ha megvizsgáljuk a vezeték nélküli kommunikációval kapcsolatban még mindig fennálló számos technikai problémát.

Az internet-hozzáférés szabadságának kérdései, szerzői jogi és titkossági problémák, ezzel együtt bűncselekmény elleni védelemmel, az etikai szabályok megtartásával és a fiatalok védelmével kapcsolatos aggodalmak – kicsit nem túl sok rendezendő kérdés egyszerre? A kompromisszummal kapcsolatban szkeptikusok vajon képesek lesznek-e azonnal alkalmazható, készre gyártott megoldással előállni?

Úgy gondolom, ez a projekt jelentős előrelépést jelent. Ezért adjunk egy esélyt a felállítandó szabályozóknak, a szkeptikusok pedig a jövőben majd hathatnak ezen új intézményekre, amelyek első számú feladata lesz, hogy bizonyítsanak.

Edit Herczog (PSE). - Elnök asszony, két év munkája áll mögöttünk, és én gratulálok mindannyiuknak ehhez a kemény munkához. A távközlési csomag nagyfokú hozzájárulás a lisszaboni stratégiához, mivel az ágazat a GDP 4%-át és a GDP-növekedés 25%-át képviseli. Ez az európai gazdasági erő egyik alapágazata.

A távközlési csomag nagyfokú hozzájárulás egy tudásalapú gazdaság kialakításához is, nem csupán magán az ágazaton keresztül, hanem a felhasználók számára teremtett növekvő lehetőségek révén is, legyenek azok vállalkozások, különösen kis- és középvállalkozások, vagy magánszemélyek. Mindenki hasznát látja belőle.

A távközlési csomag a hálózat fejlesztése révén nagyfokú hozzájárulás az európai gazdaságélénkítési tervhez. A távközlési csomag nagyfokú hozzájárulás a fogyasztói jogok és lehetőségek szélesítéséhez, mivel egyre több és több fogyasztó használhatja. A távközlési csomag ugyanakkor nagyfokú hozzájárulás a demokrácia fejlesztéséhez is. Lehetőséget nyújt minden európai polgárral találkozni, és új eszközökkel gyakorolhatjuk jogainkat és kötelességeinket, ugyanakkor a szabályozó hatóság egyensúlyt teremt: egyensúlyt aközött, hogy Európa számára eszközt biztosítunk, hogy valódi belső piac kialakításához a távközlési ágazatban és hogy a nemzeti szabályozói szinten az elérhető szakértelmet felhasználjuk.

Gratulálok az előadóknak és a Bizottságnak. A következő öt évben meg kell tennünk az első lépést, amelyet később továbbiaknak kell követniük.

ELNÖKÖL: ROTHE ASSZONY

alelnök

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Azzal szeretném kezdeni, hogy gratulálok előadóinknak, akik megfeszítetten dolgoznak ezen csomagon több mint egy éve. Ez valójában egy rendkívül fontos csomag az Európai Unió polgárai számára.

Ez a csomag számos dokumentumot tartalmaz. Azt hiszem, fontos, hogy először Trautmann asszony jelentésére hivatkozzam, amely szabályozási keretet állít fel az elektronikus hírközlési ágazat számára, és számos rendkívül fontos aspektusra kitér, így a funkcionális szétválasztásra, a spektrumpolitikára, valamint az újgenerációs hálózatok használatára és elősegítésére. Örömmel hallom, hogy a funkcionális szétválasztást sürögös, külön intézkedésként elfogadták.

Ezenfelül úgy gondolom, hogy létfontosságú itt hangsúlyoznunk, hogy a fogyasztók jogait védenünk kell. Ezért érintette Harbour úr jelentése ezeket a szempontokat, és kollégánk, Reino Paasilinna sikeresen támogatta az Európai Szocialisták képviselőcsoportjának azon álláspontját, hogy a kulcsfontosságú elem a fogyasztó kell, hogy legyen. Fontos, hogy hogyan egyeznek meg a szerződések záradékaiban, hogy minden fogyasztó védve legyen.

A technológiai semlegességet illetően hasznos lenne ennek révén számos technikai opciót lehetővé tenni. De szeretném hangsúlyozni, hogy az internet óriási lehetőségeket nyújt. A fogyasztók és a felhasználók számára fontos, hogy védve legyenek, és hogy ne férhessenek illetéktelenül a személyes adataikhoz, amelyeket ugyancsak védeni kell. Mindenekelőtt védenünk kell a szellemi tulajdont, de nem a fogyasztók érdekeinek rovására.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (SV) Köszönöm, Biztos asszony, magasabb szintű harmonizációra van szükségünk az elektronikus hírközlésben, valamint világosabb és egyszerűbb jogszabályokra, ennek a harmonizációnak pedig hozzá kell járulnia a jól működő belső piacoz. A fő célkitűzés a verseny fokozása, amelynek eredményeképpen nagyobb választék, alacsonyabb árak és jobb minőség áll a végfelhasználók rendelkezésére. Ennek sikere érdekében számos különböző érdeket mérlegelni kell, és megfelelő egyensúlyt kell találni. A távközlési csomagot nem szabad – és nem is akarja – büntetőjogi szankciók céljára vagy a tagállamok polgári eljárásjogának befolyásolására felhasználni. A középpontban a fokozott versenynek kell állnia. Minden polgárnak lehetőséget kell biztosítani, hogy ügyét bíróságra vigye – ez nem engedélyezhető kereskedelmi erőknél. Remélem ezért, hogy képviselőtársaim ez alkalommal támogatni fogják a kompromisszumot.

A magánélet problémája a kereskedelmi jogi szabályozás, az adattárolás, a büntetőjogi jogszabályok és az átláthatósági jogszabályok területén merül fel. Az Európai Unió még nem talált közös megközelítést közös elvekkel, amely alkalmazható lenne mindhárom területen, és átfogó értékelésre lenne szükség a jogszabályokban hosszú távon felmerülő ellentmondások elkerülése végett. Még mindig jövőbeli kihívás, hogy egyensúly szülessen a rendőrség érdekei, az átláthatóság támogatói, az adatvédelmet szorgalmazók, valamint természetesen az informatikai vállalkozások között.

A Bizottságnak hozzá kellene tudnia járulnia ehhez olyan közös munkacsoport felállításával, amely közös elveket és egyensúlyt talál e jelentős terület különböző érdekei között.

Végül gratulálni szeretnék Reding biztosnak és az előadónak nagyszerű munkájukhoz.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, először is szeretnék köszönetet mondani Reding asszonynak, biztosunknak, a francia elnökségnek, amely decemberben nagyon értelmes közös álláspontra jutott, valamint a cseh elnökségnek, amely nemrég teljesítette célkitűzését. Ugyancsak szeretnék köszönetet mondani és gratulálni mindenekelőtt három előadónknak, Harbour úrnak, Trautmann asszonynak és del Castillo Verának, akik nagyszerű munkát végeztek.

A csomag, amelyről ma szavazunk, olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek teljes mértékben olyan irányba tartanak, amelyet bárki kívánhatna a távközlési piac fejlődésének régi jó szokás szerint és mindenki előnyére: a közös finanszírozású, vétőjog nélküli Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóságra (BEREC) bízott európai rendelet; egyensúly a verseny és az új beruházás igénye között – a funkcionális elválasztás kivételes esetekre korlátozódik; a spektrumkezelés területén a közszolgáltatásokra való összpontosítás igénye; új szolgáltatások; új hozzáférési szabadság; valamint különösen köszönet Harbour úrnak, a fogyasztói jogok jelentős növeléséért. Csupán azt sajnálom, hogy az „el kell fogadni” szövegrészt *elutasították*.

Franciaország számára ez a szöveg tökéletesen kiegyensúlyozott, egy jó kompromisszum, és ez alatt azt értem, hogy a híres ellentmondásos módosítások tekintetében a legvégül javasoltak átgondoltak véleményem szerint, mert a hozzáférés veszélyeztetése nélkül teszik lehetővé a szellemi tulajdonjogok interneten történő végrehajtását. Az internetnek alkalmaznia kell a jogot ezen a területén is. A virtuális világ nem törvény nélküli világ, és nem szabad kizárólag a működtetők és a hozzáférést szolgáltatók által behozott reklámszakma hatalmának alávetni. Ezért osztom Trautmann asszony álláspontját. A kompromisszum egyenlő szintre hozza az alkalmazottakat, a művészek és az internet-felhasználók jogait, és ez jó.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök asszony, azzal szeretném kezdeni, hogy elismerésemet fejezem ki a Bizottság és tisztviselői, valamint az előadók által végzett kemény munkával kapcsolatban. Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságnak az egész csomag elektronikus magánéletre vonatkozó részével korábban foglalkozó egyik árnyékelőadójaként beszélek most. Szeretném ugyancsak elismerni Alexander Alvaro és a többi árnyékelőadó, köztük a szocialista frakcióból Lambrinidis úr munkáját.

Mindannyian nagyon keményen dolgoztunk azon, hogy egyensúlyt teremtsünk a valamennyiünk által nagyon lényeges kérdésnek tekintett adatvédelem és a vállalkozások azon joga között, hogy a hálózataink biztonságát biztosító és a hálózatokon keresztül kártékony szoftverekkel és vírusokkal támadást indítókat célzó biztonsági programokat fejlesszenek ki.

Ez azonban nem a „három dobás, és kiestél” elvéről szólt. Itt nagyon kevés ember támogatja ezt, és nagyon sajnálatos, hogy e Házon kívül néhány ember igyekszik úgy beállítani, hogy a „három dobás, és kiestél” elvet támogatja.

Ha már az adatcsomagok témáját taglaljuk, hadd térjek ki az internet semlegességére. Úgy gondolom, egyet kell értenünk azzal, hogy valamilyen szintű hálózatkezelés szükséges. Mivel a vállalkozások szélesebb sávot építenek ki, más vállalkozások jönnek és feltöltik ezeket a sávokat, ami túlterheltséget eredményezhet. Ki gondolta volna néhány évvel ezelőtt, hogy olyan szolgáltatásaink lesznek ma, mint a BBC iPlayer vagy a YouTube? Ezért fontos, hogy a szolgáltatók képesek legyenek irányítani hálózataikat. Az „első csomag be, első csomag ki” elve romboló hatású lehet, különösen ha mentőszolgálatok kerülnek hátrányba a túlterheltség miatt.

Szeretném megköszönni valamennyi előadónak, hogy ebben a kérdésben igyekezett helyes egyensúlyt teremteni, és megkérném a Házon kívüli lobbistákat, hogy ne hasonlítsák a „három dobás, és kiestél” elvéhez; kérem, ne fessék le úgy, mint a szabadságaink elleni fundamentális támadást. Csupán próbáljuk megtalálni a helyes egyensúlyt.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Köszönöm szépen, Elnök asszony. Sajnálom, hogy elkéstem egy kicsit. Kezdetképpen szeretném elmondani, hogy úgy gondolom, fontos rámutatni, hogy a távközlési csomag mai, szavazás előtti állapotában alapvetően jó. Megerősíti a versenyt és a felhasználók jogait, és ezt fontos hangsúlyozni, mert úgy gondolom, hogy ez olyasvalami, amiről gyakran elfeledkezünk a vitában. Majdnem kizárólag a részletekre koncentrálnak, és ezért néha szem elől tévesztjük a teljes képet, pedig végül is erről szól a távközlési csomag – megerősíteni a versenyt és a fogyasztók jogait.

Ugyanakkor az interneten jelenleg számos veszély fenyegeti polgári szabadságainkat és jogainkat, valamint az internet nyitott és szabad struktúráját. Ezek soha nem voltak annyira nyilvánvalóak, mint az arról szóló vitában, hogy ki kell-e zárunk bírósági tárgyalás nélkül bizonyos felhasználókat az internetről vagy sem. Nagyon büszke vagyok arra, hogy itt a Parlamentben egyetértettünk abban, hogy ezt nem tartjuk elfogadhatónak. Nem lehet tiltani embereket az internetről ügyük bírósági megtárgyalása nélkül. Ez fontos, mert ez a polgári szabadságok és jogok nagyon súlyos korlátozása. Úgy forgat fel jogi elveket is, ahogyan azt más helyzetekben nem fogadnánk el. Nem tiltunk ki valakit a közúti közlekedéstől azért, mert biciklit lopott. Ezért nagyon örülök, hogy a holnap szavazáson nemmel fogunk válaszolni erre a javaslatra.

Ugyanakkor ez nem zárja ki az internetet fenyegető összes veszélyt. Számos egyéb kérdés van, amelyeket később meg kell vitatnunk, és örömmel nézek a viták elébe. Vannak bizonyos területek, ahol szeretném, ha kicsit messzebbre mennénk, de összességében a csomag jó irányba tett lépést jelent. Büszke vagyok arra, hogy holnap világosság tesszük, hogy a polgárok internetes szabadságai és jogai, különösen a bírósági tárgyalás nélküli kizárás lehetőségének tiltása olyan kérdések, amelyeket az Európai Parlament támogat.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (DE) Elnök asszony, szeretném kiemelni, hogy a mai vitát a következő kérdés uralta: hogyan tudunk egyensúlyt teremteni az internet szabadsága, a szabad hozzáférés, a szerzői jog és az alapvető jogok betartása között? Ez valóban a megfelelő egyensúly kialakításának varázssreceptje.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem az internet önkényes blokkolásáról szól. Nem kapcsolhatjuk le a YouTube-ot, ahogy Törökországban tették, azért mert láthatólag becsmérelték Atatürköket. Nem akarunk olyan helyzetet, ami Kínában uralkodik. A honlapokat természetesen nem lehet politikai okokból találmányra bezárogatni. Ugyanakkor szeretném világosan kijelenteni, hogy a polgárok nem rendelkezhetnek a megszorítások nélküli, illegális letöltés korlátlan jogával! Ez nem vita tárgya. Ugyanakkor biztosítanunk kell – és ezt az egyensúlyt keressük és kell megtalálnunk –, hogy a kreatív tartalmak szerzőit, akiknek a munkái megjelennek az interneten, igazságosan kompenzáljuk. Ehhez új modellre van szükségünk. És ez nem a francia modell. Igazságügyi garanciát akarunk, az alapvető jogokról szóló bírósági ítéletet. Ugyanakkor még új társadalmi szerződést kell kidolgoznunk a tudásalapú társadalom számára a szerzői jog és az alapvető jogok védelme közötti egyensúlyról.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. - (FR) Elnök asszony, köszönöm mindenkinek, aki lehetővé tette, hogy ez a nagyon fontos csomag napvilágot lásson. Természetesen az eladókra és kollégáikra gondolok, de egyben a cseh elnökségre is, és szeretném itt hivatalosan kimondani, hogy Reinišová nagykövet asszony fantasztikus módon működött együtt a Parlamenttel és a Bizottsággal a projekt megvalósítása érdekében.

Most már van egy kiegyensúlyozott szövegünk, amely lehetővé teszi, hogy a piacok megnyíljanak, beruházást teremtsen, valamint szabadságot az interneten és jogot az internethez. Van egy szövegünk, amely lehetőséget teremtsen az iparág fejlesztésére – és így a munkahelyek megtartására és újabbak teremtésére –, valamint a felhasználók számára. Ez a szöveg egyensúlyba hozza egyrészt a növekedést és foglalkoztatást célzó megújult lisszaboni stratégiát, másrészt az internetet használó fogyasztók jogait érintő számos előnyt.

a Bizottság tagja. - Engedjék meg, hogy válaszoljak néhány felmerült kérdésre.

Az egyik kérdés az újgenerációs hálózatokba történő olyan beruházásokra vonatkozott, amelyek esetében a távközlési szolgáltatók számára biztosítják a beruházás igazságos megtérülését, figyelembe véve a lehetséges kockázatokat. Számos vállalkozásnak a jelenlegi szabályok értelmében már most lehetősége van a beruházási kockázatok megosztására. Az új szabályok ezt megerősítik és ugyanakkor kimondják, hogy hatékony versenyt és megkülönböztetésmentes szabályokat kell fenntartani. Ez nagyon fontos. Ki szeretném emelni, mert néha csupán egy részét hallom vissza a történetnek, de a gyakorlatban az egész beruházási történetet kell alkalmazni.

A második kérdés az adatok elleni támadásokat érinti. A szolgáltatóknak vállalniuk kell a hatalmas információtömegek feldolgozásával és tárolásával járó felelősséget. Az új szabályok ezért az európai jogban először kötelező bejelentést vezetnek be a személyes adatok elleni támadás esetére. Ez azt jelenti, hogy hírközlési szolgáltatóknak kötelességük lesz tájékoztatni a hatóságokat és fogyasztóikat a személyes adataikat érintő, biztonság elleni támadásokról. Ezenfelül a magánéletre és az adatvédelemre vonatkozó szabályokat megerősítették többek között a cookie-k és hasonló eszközök használatának területén. Az internet-felhasználókat jobban fogják tájékoztatni arról, hogy mi történik személyes adataikkal, és a gyakorlatban könnyebben kézben tudják majd tartani a személyükkel kapcsolatos információkat.

A második elem a fogyasztók számára nyitottabb és semleges internetről szól. Az európai fogyasztók előtt még nagyobb, egymással versengő szélessávú szolgáltatók választéka áll majd. Az internetszolgáltatók kezében hatékony eszközök vannak, amelyek lehetővé teszik, hogy megkülönböztessék a különböző internetes adatátviteli típusokat, így a hangalapú vagy a peer-to-peer kommunikációt. Bár a forgalomirányítás kiemelkedő minőségű szolgáltatások kialakítását is lehetővé teheti és segíthet a biztonságos kommunikációt is garantálni, ugyanezen a technikák révén a kommunikáció vagy más szolgáltatások minősége elfogadhatatlanul alacsony szintre is lerontható. Ezért van az, hogy az új uniós szabályok értelmében a nemzeti távközlési hatóságok meghatározhatják majd a hálózati átviteli szolgáltatások minimális minőségi szintjét annak érdekében, hogy elősegítsék az internet semlegességét és az európai polgárok internetes szabadságait.

Az új szövegbe új, kiemelkedő jelentőségű átláthatósági követelményeket vezettünk be.

A negyedik elem, amit hangsúlyozni szeretnék az internet-hozzáféréshez való jog elismerése. Az új szabályok világosan elismerik, hogy az internethez való hozzáférés joga ugyanolyan alapvető jog, mint a véleménynyilvánítás vagy a tájékoztatáshoz való hozzáférés joga. A szabályok ezért arról rendelkeznek, hogy a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz való hozzáférésre és azok használatára vonatkozó valamennyi intézkedésnek tiszteletben kell tartania a magánszemélyek alapvető jogait és szabadságait, köztük a magánélethez való jogot, a véleménynyilvánítás szabadságát, valamint a tájékoztatáshoz, az oktatáshoz és a megfelelő peres eljáráshoz való jogot.

a Bizottság tagja. – (FR) Elnök asszony, úgy gondoltam, nagyon fontos hangsúlyozni ezeket az alapvető jogokat, mert ezek képezik európai értékeink alapját, azokat az európai értékeket, amelyek az új távközlési szabályokra is épülnek.

Ezenfelül szeretnék szólni egy szót az internet szabadságával kapcsolatban, mert számos képviselő beszélt már erről. A megkötött kompromisszum a polgárok és az internet-felhasználók szabadságának győzelme.

Először is ez a kompromisszum nagyon világosan kinyilvánítja a polgároknak az Alapjogi Chartában lefektetett szabadságait, köztük az internet-hozzáféréshez való jogot, amely a véleménynyilvánítás és az információ szabadságának szerves része. Másodsorban a kompromisszum kiköti, hogy az internet-felhasználók jogainak korlátozására javasolt aránytalan megoldások nem törvényesek. Harmadrészt a kompromisszum megerősíti, hogy mindig meg kell adni a lehetőséget az ügy bírósági tárgyalására, olyan független és pártatlan bíróság előtt, amelynek döntését tiszteletben kell tartani.

A kompromisszum mindezt tartalmazza, és úgy gondolom, hogy a kompromisszum alapján a Bizottság és a Parlament által a közeljövőben végzendő munkának biztos alapja lesz, amely kiemeli polgáraink jogait és Európánk belső értékeit.

Ezért arra szeretném kérni a Tanácsot, hogy gyorsan cselekedjen annak érdekében, hogy a szöveg végleges verziója, amely, remélem, holnap megszavazásra kerül, minél hamarabb elérhetővé váljon.

Malcolm Harbour, előadó. – Elnök asszony, először is köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik részt vettek ebben a vitában. Nagyon építő jellegű vita volt. Különösen üdvözlöm a Parlament nyújtotta támogatást, valamint köszönet jár kollégáimnak a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságból a felhasználók jogain és az irányelv magánélettel kapcsolatos elemein eszközölt jelentős fejlesztésekért.

Örömmel töltött el, hogy a vita során mindenki hozzájárult ezekhez a szempontokhoz. Ezek minden fogyasztó számára fontosak. Közeledve a parlamenti választásokhoz, remélem, hogy valamennyiük be fog számolni az internet fogyasztói érdekében ebben a Házban végzett munkáról, mert ez abszolút döntő fontosságú.

Második észrevételem, úgy gondolom, az, hogy maga az internet tere – maga az elektronikus hírközlés ágazata – viruló, fejlődő és dinamikus szektor. Szabályozóként feladatunk lehetővé tenni, hogy ez a dinamizmus, ez az innováció folytatódjon. Jogszabályi keretet állítunk fel annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók használhassák, hogy biztosítsuk számukra a jogot, hogy tudhassanak ezekről a szolgáltatásokról, hogy feljogosítsuk őket arra, hogy kihasználhassák ezeket – ez pedig létfontosságú. De az internet nem az a viruló hely – és Önök a javaslatlalt kapcsolatban kapott mailekből is látták, milyen dinamikus –, nem azért tart itt, mert korlátoztuk az interneten folytatott aktivitást, nem azért tart itt, mert új üzleti modelleket erőltettünk rá. Összekötöttük, amit emberek teremtettek. Új belépőket akarunk, kisvállalkozásokat, nagyvállalkozásokat, beruházást.

Ezt a dinamizmust és nyomást kell továbbvinnünk. Reding asszonynak igaza van: bátorítanunk kell a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb vigyék véghez ezeket a fejlesztéseket. Azt akarjuk, hogy működjön az új BEREK; azt akarjuk, hogy az új szabályozó hatóság összekapcsolódjon velünk itt a Parlamentben annak érdekében, hogy ezek a lehető leggyorsabban megtörténjenek.

Lépünk tovább és tekintünk a jövő felé! Köszönöm, biztos asszony, az Ön által az adatvédelem és az egyetemes szolgáltatás területén tett kulcsfontosságú nyilatkozatokat, amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy e döntő fontosságú területen együtt dolgozhassunk a fejlődésért.

Catherine Trautmann, előadó. – (FR) Elnök asszony, nagyon köszönöm, biztos asszony, a nyilatkozatát, amely nagyon pozitív fényt vet az itt zajlott vitára, és köszönöm minden képviselőtársamnak, aki részt vett.

Szeretném elmondani, hogy Parlamentünk e távközlési csomagra vonatkozó kompromisszum támogatásának megszavazásával világosan leteszi majd a voksát: egy szabályozott piac és nem egy szabályozatlan verseny mellett. Ugyancsak jele egy stratégiának, egy válság idején hasznos fejlesztési stratégiának, amely az európai társadalmat felkészíti a digitális korra. Ez a voks szintén lehetővé fogja tenni az államok jogai és a Bizottság hatáskörei közötti, valamint a régi szolgáltatók és az új belépők közötti egyensúly biztosítását, hála a megkülönböztetésmentesség záradékainak, de azt is fogja jelenteni, hogy maga a Parlament is fejlődik az együttdöntési jogkörének gyakorlásával, különösen a spektrumpolitikai elosztás területén, amely közjónak minősül, és támogatásával újabb lépést tesz a műsorszolgáltatók és a szolgáltatások felé.

Számos képviselőtársam beszélt az internet mint köztér kérdéséről, amely, mint ilyen, szabadságot és biztonságot igényel, és egyetértek velük. Következésképpen a 46. módosítás új verziójával először egy irányelvben összekapcsolódtak az internet hozzáférhetősége és a polgárok alapvető jogai.

A „hozott intézkedések” kifejezés valóban hiányzó kapocsként működik az elektronikus kommunikációs hálózatokat érintő bármely intézkedés, legyen az hozzáférés lezárása vagy szűrés, és a felhasználók alapvető jogai között. A képviselőtársaim által azzal kapcsolatos kifejezett kételyek tekintetében, hogy az előadók hajlandók megvédeni az internet-hozzáférés megszüntetése előtti bírósági tárgyaláshoz való jogot, el kell mondanom, hogy a „független és pártatlan bíróság” kifejezés garantálja az internet-felhasználók ilyen ítélethez való jogát.

Annak bizonyítása, hogy a HADOPI független és pártatlan bíróság lenne, azt jelentené, hogy e főhatóságra ráruházzuk az összes olyan kötelezettséget, amelyet minden bírónak be kell tartania: a védelemhez való jogot, a mindkét fél meghallgatásával zajló tárgyalást és a nyilvánosságot. Ez értelemszerűen azt okozná, hogy a rendszer, amely – ahogy a francia jog védhetően teszi – a vádak és büntetések számítógépesítésére és tömegesítésére épül, összeomlik. Ezért felkérem az Európai Bizottságot, hogy a legnagyobb körültekintéssel járjon el, amikor átválteti ezt a távközlési csomagot.

Amikor egy alapelveket az együttes jogalkotóként eljáró Tanács és az Európai Parlament közötti kompromisszum tárgyat képező közösségi szöveg rögzít, azt megfelelően át kell ültetni a nemzeti jogrendszerekbe.

Azzal szeretném zárni, hölgyeim és uraim, hogy örömmel tölt el egy széles körű, többpartneres nyilvános konzultáció kilátása, amely lehetővé fogja tenni számunkra, hogy nyomon követhessük kemény munkánkat egy olyan kompromisszum keretében, amely tiszteletben tartja a 46. módosításban rögzített jogszabályt, és alkalmazhatóvá teszi azt.

Pilar del Castillo Vera, előadó. – (ES) Elnök asszony, röviden, szeretnék ismét köszönetet mondani mindazoknak, akik szerepet játszottak ebben a távközlési csomagról szóló, már hosszadalmas vitafolyamatban: a biztos asszonynak, a többi előadónak, röviden mindazoknak, akik a Tanács soros elnöksége mellett részt vettek.

Három fő pontot fogok kiemelni, amelyeket alapvetőnek tartok e – gondolatom szerint – holnap itt nagy többséggel elfogadásra kerülő határozat előnyeinek összefoglalásához. A távközlési jogszabályi keret mostani felülvizsgálatának három azonnali következménye van.

Az első, hogy megkönnyíti az újgenerációs hálózatok fejlesztését, és ezért a fogyasztók javát szolgálja, hiszen így lehetőségük lesz egy gyorsabb, biztonságosabb internethez jutni, valamint azon böngészni és tranzakciókat végrehajtani, egy olyan interneten, amely minden szempontból kedvezőbb, nem csupán az egyéni fogyasztók, hanem a kis- és középvállalkozások számára is, akiknek az internet nélkülözhetetlen eszköz.

Másodsorban fokozottabb verseny lesz a belső piacon, amely ugyancsak a fogyasztóknak kedvez, legyenek magánszemélyek vagy vállalkozások. Előny lesz a jobb ár, a jobb termékkála, valamint a nagyobb innováció a szélesebb, nagyobb és valószínűbb verseny eredményeképpen.

Végül annyit, hogy mindez – efelől senkinek e Parlament falain kívül és Európában ne legyen kétsége – az alapvető jogok teljes tiszteletben tartása mellett megy majd végbe; nem lehet olyan nemzeti törvény, amely nem tiszteli ezeket a jogokat, hiszen Európa döntött arról, hogy a reform alapjául szolgáló elv garantálja az internethez való hozzáférés alapvető jogát.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, előadó. – (ES) Elnök asszony, szeretnék újból köszönetet mondani valamennyi képviselőtársamnak beszédeikért és ezért a vitáért, amely valóban nagyon pozitív volt.

Nem hiszem, hogy kétség férne ahhoz, hogy ez a reform nagyszerű hozzájárulás volt innovatív XXI. századi társadalmunkhoz. Kiköveztük az utat, tehát haladhatunk tovább új lehetőségeket nyújtva a távközlési iparág számára, amely rendkívül dinamikus az Európai Unió gazdasági és társadalmi fejlődése és mindenekelőtt a fogyasztóvédelem szempontjából.

Biztos vagyok benne és úgy gondolom, hogy a vita is megmutatta, hogy alapján véve fény tört be, bár van némi árnyék is, így a tartalomról szóló vita bevonása a csomagba, ahogy azt maga a biztos és számos más képviselő is megjegyezte.

Mégis úgy érzem, hogy a kompromisszum ezt a kérdést is jól megoldotta, mivel – ahogy elhangzott – a két irányelv hatáskörébe először lettek belefoglalva – az 1. cikkbe – az alapvető jogok és szabadságok, valamint az internet-hozzáféréshez való jog.

Semmi kétség, Trautmann asszonyt támogatni szeretném abban a kérelmében, hogy amikor a tagállamok felelősek a magánélet, a véleménynyilvánítási szabadság, az információ szabadsága és általában az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben foglalt valamennyi jog garantálásáért, azt az Európai Bizottság szigorú, kemény felügyelete mellett teszik, ami szerintem a Parlament mellett a legjobb biztosíték arra, hogy az internet szabadsága az összes többi joggal egyensúlyban lévő elv.

Ez minden. Köszönöm szépen, hölgyeim és uraim. Úgy gondolom, jó munkát végeztünk és gratulálhatunk magunknak; ezért, kérem, támogassák szavazatukkal.

Elnök. – Köszönöm szépen, a közös vitát ezennel lezárom.

A szavazásra holnap, szerdán kerül sor.

ooo

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Megjegyzem, hogy a Tanács nincs itt, hogy kommentálja ezt a megállapodást. Szeretném, ha kérelmeznék, hogy itt legyen holnap a szavazás előtt. Úgy hiszem, sok európai polgár szeretne választ kapni a Tanácstól arra, hogy miért elleneztek egy olyan szöveget, amely nyomatékosan kiköti, hogy senki nem zárható ki az internetről előzetes bírósági ítélet nélkül. Szeretném, ha a Tanács felállna és elmondaná ellenérveit. Úgy gondolom, európaiak ezrei szeretnék tudni, hogy miért ellenzi.

Elnök. – Továbbítani fogjuk a kérelmet.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), írásban. – (PL) Az Európai Unió távközlési jogszabálykerete az 1990-es években merült fel, a célja pedig az állami monopóliumok uralta nemzeti piacok liberalizálása volt. Ugyanakkor forradalmi technológiai változásoknak voltunk tanúi a mobiltelefon és az internet területén. Az EU távközlési piacát irányító jogszabályok reformtervezete, amelyről holnap fog szavazni a Parlament, azt a célt szolgálja, hogy az EU jogszabályait e változásokhoz igazítsa, például javítsa az elektronikus szolgáltatások területén a felhasználók helyzetét.

Személyes meglátásom, hogy az internet-hozzáférés jelentős tényező, amely támogatja az oktatási folyamatot, és megmutatja, hogy az emberek élnek szólásszabadságukkal, valamint hozzáférhetnek az információkhoz és a munkaerőpiachoz. Az internet-felhasználók internet-hozzáférése nem tagadható meg vagy nem korlátozható egy hatáskörrel rendelkező igazságügyi szerv előzetes ítélezése nélkül. Ezért érzem azt nagyon erősen, hogy vissza kellene állítanunk a két legfontosabb módosítást, a 138. és 166. számút, amelyeket a Parlament 2008 szeptemberében első olvasatban elfogadott. Ezek a módosítások visszaállítanák a felhasználók jogainak garantálását, köteleznék a nemzeti szabályozókat az ellenőrzésre és törvényen kívül helyeznék a polgárok az interneten található alkalmazásokhoz, szolgáltatásokhoz és a közétett tartalmakhoz való hozzáféréseinek önkényes korlátozását.

A május 6-án második olvasatra benyújtott formában mindkét módosítás, amelyek látszólag csak módosítva lettek, de valójában lényeges változtatásra került sor, súlyosan fenyegeti a véleménynyilvánítás szabadságát, az internet-hozzáférés szabadságát és a tájékoztatáshoz való jogot — a modern, demokratikus, polgári társadalmak pilléreit.

Katrin Saks (PSE), írásban. – (ET) Az új távközlési csomagban ismertetett új szabályok segíteni fogják a távközlési piac szabályozását és előmozdítják a fogyasztóvédelmet. Jelentősen könnyebb lesz a fogyasztók számára információhoz jutni szolgáltatójuktól és szolgáltatót váltani. A szerződést megelőző tájékoztatás során jelezni kell, hogy a fogyasztót mennyi időre köti a szerződés. Ezenfelül a szolgáltatók nem tarthatják maguknál a fogyasztókat 24 hónapnál hosszabb ideig. A telefonszám egyik szolgáltatótól a másikhoz való átvitelének egy munkanap alatt meg kell történnie. A szolgáltatásnyújtás átláthatósága javult, és a fogyasztóknak lehetőségük van a honlapokon összevetni az árakat, a helyi szolgáltatókat pedig kötelezni lehet a fogyatékkal élő embereknek nyújtandó szolgáltatásokra. A fogyasztók kérhetik, hogy maximális árszintet állítsanak be, ha havi fogyasztásuk elér egy bizonyos szintet. Amennyiben egy szolgáltató véletlenül közzéteszi egy magánszemély személyes adatait az interneten, megfelelően értesítenie kell a személyt az esetről.

Az új szabályok segíteni fogják a távközlési piac szabályozását, valamint könnyíteni fogják új szolgáltatások piacra való bejutását. A rádióspektrum EU-s koordinálása lehetőséget teremt teljesen új szolgáltatások biztosítását, valamint megszünteti az eddig létezett akadályokat, például a televíziós programok mobiltelefonon való követését. Az állami szabályozók jogait növelték, és új uniós szabályozó hatóság áll fel, a független piacfelügyelet megerősítése céljából, amely teljes mértékben a fogyasztók érdekét szolgálja. Köszönöm!

4. Energia-címkézés és szabványos termékismertető (átdolgozás) (vita)

Elnök. – A következő elem Podimata asszony jelentése (A6-0146/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részéről az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv-javaslatról (átdolgozás) [COM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)].

Anni Podimata, előadó. – (EL) Elnök és biztos Asszony, hölgyeim és uraim! Mindenekelőtt üdvözlölni kívánom az Európai Bizottságnak az energiafogyasztási címkézéssel szembeni irányelv átdolgozására vonatkozó javaslatát, amelynek alapvető célja, hogy kiterjessze annak hatályát minden, az otthoni, kereskedelmi és ipari felhasználás során energiát fogyasztó készülékekre és az energiával kapcsolatos termékekre. Az irányelv egy nagyobb jogalkotási javaslatcsomag részét képezi, amelynek célja, hogy előmozdítsa az energiahatékonyságot, ez ugyanis az egyik legfontosabb uniós prioritást élvezi, minthogy döntő szerepet játszhat az energiabiztonság megerősítésében, a széndioxid-kibocsátás csökkentésében és az európai gazdaság fellendítésében azért, hogy ez utóbbi minél gyorsabban túljusson a recesszió és a válságon.

Szívből köszönöm minden képviselőtársam javaslatát, különösen az árnyékelőadóknak, az Európai Szocialista Párt (PSE) titkárságának, és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságnak, mivel segítségükkel – úgy hiszem – sikerült erősebbé tennünk az energia-fogyasztási címkézéssel szembeni irányelvet. Ezért tulajdonítunk különleges jelentőséget a közbeszerzésre vonatkozó rendelkezéseknek, ezért tulajdonítunk különleges jelentőséget a

leghatékonyabb alkalmazások promóciójára vonatkozó ösztönzők elfogadására, és ezért kívánjuk erősíteni a piac ellenőrzésére és felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket.

Mindössze két kérdéshez szeretnék megjegyzést fűzni, azok ugyanis komoly összeütközést okoztak. Az első azon javaslatunkat érinti, amely szerint a hirdetéseknek hivatkozniuk kellene az energiafogyasztásra, és amely aránytalanul heves reakciót váltott ki az Európai Kiadók Szövetségének és a rádió- és televízióállomások tulajdonosainak részéről. Aránytalannak neveztem e reakciókat, mivel olyan szélsőséges érvek hangzottak el, mint a sajtószabadság megnyirbálása, vagy éppen az, hogy a hirdetési bevételek a tömegtájékoztatás érzékeny területéhez csapódtak, illetve az, hogy ezzel aláássuk a szabad és független sajtó finanszírozását. Lássuk a tényeket, mit is javasolunk a jelentésükben. Úgy tekintjük, hogy az energiával összefüggő termékek hirdetéseinek csak akkor kellene hivatkozással élniük az energiafogyasztásra, az energiamegtakarításra vagy az energiacímke kategóriájára, ha a hirdetés maga hivatkozik műszaki előírásokra vagy információkra. Ha a hirdetés nem tartalmaz ilyen hivatkozásokat, nem szükséges hivatkozni az energiafogyasztásra.

Utoljára hagytam az energiacímke tervrajzának kérdését, amely a rendelet legégetőbb kérdésének bizonyult. Az irányelv nem érheti el célkitűzéseit és nem válhat hatékonnyá, ha az elsődlegesen célzott fogyasztó nem tudja könnyen felismerni és összehasonlítani az energiacímkéket annak érdekében, hogy könnyebben választhasson. Jelenleg sikeresen működő energiahatékonysági címkézési modellt követünk, melynek skálája A-tól G-ig terjed, és ahol az A az leghatékonyabb, míg a G a legkevésbé hatékony termékeket jelöli. E skálát ma az Európai Unió kívül számos ország használja szabványként. A modell kétség kívül nagyon sikeres és felismerhető, nagyban hozzájárult az energiamegtakarításhoz. Nyilvánvalóan számos gyengéje is van. A legnagyobb nehézség, illetve a nehézségek alapvető oka az, hogy a címkéhez nem társul érvényességi időszak, így amikor egy terméket A-kategóriásnak minősítenek, végleg az marad még akkor is, ha időközben energiahatékonyabb termékek is megjelentek. Így nyilvánvalóan kétértelmű üzeneteket közvetítünk. Hogyan orvosolható ez? Be kell vezetni a címkék érvényességi idejét – például 3–5 év –, és az időszak lejáratával felül kell vizsgálni az energiahatékonysági skálát az adott termékkategóriában elért fejlődés alapján.

Végezetül el szeretném mondani, hogy határozottan meg vagyok győződve arról, hogy a második olvasat során folytatandó vitákban a megállapodás elérése érdekében a lehető legjobb, tehát olyan megoldást kell találnunk, amelyet elismernek a fogyasztók, és amely előmozdítja az európai ipari innovációt.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Az energiahatékonyság címkézését 1992-ben indítottuk el a célból, hogy a háztartási ágazatban energiamegtakarítást érjünk el. A kezdeményezés nagyon sikeresnek bizonyult, és az elmúlt 15 évben számos előnyt jelentett az EU polgárai számára.

Mindazonáltal 1992 nem tegnap volt. Némi idő eltelt azóta, és a Bizottság úgy határozott, hogy további javaslatot tesz az energiahatékonysági címkézésről szóló irányelv átdolgozására azzal a szándékkal, hogy további előnyöket biztosíthasson az európai polgároknak, iparnak és hatóságoknak azáltal, hogy egyrészt kiterjeszti az irányelv hatályát minden energiával kapcsolatos termékre, másrészt megerősíti a piaci felügyeletet, harmadrészt pedig támogatja az energiatakarékos közbeszerzési és ösztönzési gyakorlatokat.

Igazán hálás vagyok az előadó Podimata asszonynak, amiért ilyen rövid idő alatt jelentést készített egy ennyire összetett javaslatról, lehetőséget biztosítva ezzel a megállapodásra a második olvasat során, amikor is a Tanács valóban elmélyíti a javaslat megvitatását. Ezenkívül meg szeretném köszönni az árnyékelőadóknak és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság minden tagjának a javaslat körütekintő átgondolását.

A jelentés egyértelműen fontos – és a Bizottság által üdvözölt – javításokkal egészíti ki az első javaslatot. Az előadó joggal hangsúlyozza annak a két kérdésnek a jelentőségét, amelyek a Tanács és a Parlament jövőbeli vitájának sarokkövei lesznek. Az első a hirdetés kérdése, illetve hogy mennyire messzire mehetünk el az energiahatékony termékek promóciójában anélkül, hogy gátolnánk az egyéni szabadságjogok és a sajtószabadság szerepét; a második pedig a címke tervrajzának kérdése, nevezetesen az, hogy a címkének zárt vagy nyitott skálájúnak kell lennie.

Ma reggel a Parlament felé szórólapokra bukkantam a liftben; jól mutatták, hogy a címkézés elméletileg egyszerű kérdése nem is annyira egyszerű. Egyik oldalról a fogyasztóvédelmi szervezeteket, a másiktól a gyártókat látjuk, akik mind ugyanazt a célt követik: energiahatékonyabb termékek biztosítását a fogyasztók számára.

Az első olvasatkor jelentős viták alakultak az ITRE Bizottságon belül, és a második olvasathoz meg kell találnunk a legjobb megoldást az előadó által felvetett kérdésekre. Mindannyiukat biztosíthatom, hogy a Bizottság mindent megtesz a különböző szempontok összeegyeztetésére, mivel a fogyasztók és a társadalom

érdekében dolgozik. A címkéknek hatékonyak és erőteljesnek kell lenniük, ugyanakkor pedig megfelelő ösztönzést kell biztosítani a gyártóknak a hatékonyabb termékek kialakítására.

Köszönöm a jelentést. Igazán hálás vagyok az előadónak, amiért annyi erőfeszítést tett az elkészítésekor.

Jan Březina, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, az energiahatékonysági címkézéssel szembeni vitát most meg, amely kiemelkedően fontos több okból is.

Először is, az energiahatékonyság növelése a leggyorsabb és legköltséghatékonyabb módja az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére. Másodszor, az energiahatékonyság részben megoldást nyújthat a jelenlegi gazdasági recesszióra: az energiaszükséglet és -felhasználás orvoslása hosszú távú növekedést és biztos munkalehetőségek megteremtését segíti elő.

Egyetértek azzal a szándékkal, hogy a végfelhasználók teljes körű információhoz jussanak a címkével kapcsolatosan akkor is, ha a terméket rendeléssel, az interneten vagy telemarketingen keresztül vásárolják meg. Ugyanez érvényes a piaci felügyelet megerősítésének szándékára annak érdekében, hogy biztosított legyen az energiahatékonysági címkézéssel szembeni irányelv és végrehajtási intézkedései megfelelő és uniós szinten harmonizált végrehajtása.

Mindazonáltal két pontot erősen ellenzek. Először is, fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy ha elfogadják a 32. módosítást, az gátolná a média függetlenségét. Hangsúlyozandó, hogy a hirdetés a szabad, független, sokszínű és jó minőségű média kulcsa. Csoportunk ezért egy alternatívát jelentő módosítást javasol – a plenáris ülésre benyújtott 2. módosítás –, amely tiszteltetben tartja a szabad és sokszínű médiát a demokrácia érdekében. Megoldásunk az, hogy a gyártóknak és a viszonteladóknak lehetőséget teremtünk arra, hogy tájékoztatást biztosítsanak az energiafogyasztás megtakarításának szempontjairól.

Másodszor, a végrehajtási intézkedésekről szóló állásfoglalásra vonatkozó két indítvány elvetését kezdeményezem a televíziókészülékek és a hűtőszekrények végrehajtási intézkedéseivel összefüggésben. Ez – az iparág, a Bizottság és a Tanács által is kifogásolt – kezdeményezés a teljes új energiahatékonysági címkézési jogalkotás egységességét gyengíti.

Engedjék meg, hogy annak hangsúlyozásával fejezzem be, hogy az energiahatékonysági címkézéssel szembeni jelentés igen fontos része a jogi szabályozásnak, amelyet érdemes elfogadni, amennyiben a hirdetési kérdést megfelelő módon sikerül megoldani.

Silvia-Adriana Țicău, a PSE képviselőcsoport nevében. – (RO) Mindenekelőtt gratulálni szeretnék Podimata előadó asszonynak a jelentéséért.

Hiszem, hogy a címkézéssel és a fogyasztóknak a termékek energiafogyasztásának való tájékoztatásáról szóló irányelv rendkívüli jelentőségű. Az Európai Unió az energiafogyasztás 20%-os csökkentését javasolja. Amennyiben sikeresen, pontosan tájékoztatjuk a fogyasztókat annak érdekében, hogy az általuk szerzett információk alapján választási lehetőségük nyíljon, akkor valószínűleg a már jelenleg használatban lévő termékek esetében is csökkenthetjük az energiafogyasztást.

A címkézés tekintetében célratorőnek kell lenni; ez létfontosságú. A címkének teljesnek kell lennie, és természetesen tájékoztatnia kell a fogyasztót a szükséges beruházáshoz. Éppen ezért hiszek abban, hogy fontos, hogy a címke tájékoztatást adjon az energiafogyasztásról vagy a lehetséges energiamegtakarításról.

Ezenkívül úgy gondolom, az A-tól G-ig terjedő egyszerű skála igen fontos. Mindazonáltal megemlíteném, hogy fontosnak tartom az érvényességi időszak meghatározását azért, hogy a fogyasztónak információi legyenek már a termékek meghirdetésének pillanatában. Nem gondolom, hogy a tájékoztatási kötelezettség bármilyen módon is ütközzön a szólásszabadsággal és a tömegmédiára vonatkozó rendelkezésekkel. Úgy gondolom, hogy teljes mértékben érdekünk, hogy a fogyasztókat pontosan tájékoztassák, és ők világos döntést hozhassanak az energiafogyasztásuk csökkentésének kérdésében.

Szeretnék gratulálni az előadónak. Rendkívül fontos az energiahatékonysági csomag részét képező dokumentum. Továbbra is támogatni fogom magunkat az érdekes vitában, akár a második olvasat során is.

Satu Hassi, a VERTS/ALE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Őszintén köszönöm Podimata asszony kiváló munkáját, melyet teljes mértékben támogatok. Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság világos, fogyasztóbarát energiafogyasztási címkézését támogattam, és a bizottsághoz hasonlóan bízom abban, hogy ezt meg is őrizzük.

Fontos, hogy a fogyasztó mindig bízhatson abban, hogy az A-kategóriájú berendezés minden esetben a legjobb, legenergiahatékonyabb technológiát tükrözi a piacon. Az EU energiafogyasztási címkéje sikeres volt. Megszabadította a piacot az energiapazarló berendezésektől, és a modellt olyan országok követték, mint Brazília, Kína, Argentína, Irán, Izrael és Dél-Afrika. Igen szerencsétlennek tartom, hogy a gépgyártók most zavarossá kívánják tenni a címkézés eddig sikeres és egyértelmű rendszerét, a Bizottság pedig hajlik rá, hogy ezt támogassa.

A gyártók által szorgalmazott új modell olyan, mint ha a sportban az évtizedekkel korábbi világrekordhoz képest viszonyítanak folyamatosan új rekordokat, és amikor a rekordot megdöntik, azt világrekord mínusz 5, 10, 20 stb. százaléknak hívják. Ennek nincs semmi értelme, és a világrekordokra használt egyértelműsítési rendszert továbbra is alkalmazni kellene az energiafogyasztási címkéhez.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Fontos és helyénvaló az energiahatékonyt és energiamegőrzést célzó terv. Helyes, hogy olyan módszereket tartunk szem előtt, amelyeket sajnos más területeken nem alkalmazunk. Itt nevezetesen a címkézés használatára gondolok, amelynek célja, hogy a fogyasztó energiahatékony termékeket válasszon, és ezzel egy időben hatékonyabb készülékek felé mozdítsa a versenyt. A döntés bölcs és helyes.

Az eddig követett eljárás szintén érzékeny és jól működő volt. E tekintetben azt gondolom, hogy az A–G osztályozású címkézési rendszert, amely több mint 15 éven keresztül hatékonyan működött, és amelyet néhány éve az A+ és A++ kategóriákkal tovább javítottak, az új kihívások miatt logikusan bővíteni és módosítani kell.

Ugyanakkor alaposan át kell gondolnunk dolgokat, és szeretném, ha komolyan vennék a Bizottság kikötéseit. Attól tartok, hogy amennyiben a parlamenti bizottság többsége által javasolt rendszert használjuk, nevezetesen az A–G osztályok egyszerű megtartását, azzal a régi termékek továbbra is A-osztályúak maradnak, miközben az új, energiahatékonyabb készülékek B besorolást kapnak. Ebből kifolyólag pedig vagy átmeneti időszakot alkalmazunk az újracímkzéshez – ami zűrzavarhoz vezet –, vagy állandóan változtatunk, állandóan új címkzéshez folyamodunk.

Éppen ezért a mínusz alkalmazását célzó javaslat sokkal egyszerűbb és világosabb. Olyan eljárás szükséges, amely értelemszerű a fogyasztók számára, amelyet el lehet fogadni, és amelynek eredményeképpen a fogyasztók a jövőben is azt támogatják, ami előzőleg elfogadásra került. Olyan rendszerre van szükség, amely egyben a környezetbarát tervezésbe való beruházásra ösztönzi a gyártókat. Ezért úgy gondolom, hogy a Bizottság javaslata okosabb, körültekintőbb.

Hadd fűzzek még hozzá még valamit, ami szerintem szintén fontos: úgy gondolom, hogy minden, amit a média-hírdetések kötelező információkkal való terhelése vonatkozásában javasoltak, helytelen. Nem elfogadható. Nem tehetjük meg. Nincs semmi értelme! Nem is igazán szükséges. Enélkül is megvagyunk, a címkén található információ elegendő.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Elnök asszony! Úgy sejtem, nincs ma könnyű helyzetben biztosként, és azt hiszem, tudom is, miért. Az lehet az oka, hogy a Bizottság olyan állásfoglalást tesz, amely jobban megfelel az ipari lobbinak, mintsem hogy egyszerűsítene az európai fogyasztóvédelmet és környezetvédelmet.

Az elmúlt 15 évben nyomon követtem a címkzési jogszabályokat. Mi áll az 1990-es évek eleji címkzési irányelvben? Megállapítja, hogy az A–G osztályozást rendszeresen frissíteni kell a technológia fejlődésével összhangban azért, hogy csak a legjobbakat ítélik A-osztályúnak. Mit tett az ipar? Megakadályozta az 1990-es évek végi frissítést. Ebből kifolyólag 2000 elején a készülékek több mint 50%-a volt A-osztályozású. Aztán jöttek az A+ és A++ trükkjével. Most meg jönnek az A-20, A-40, A-60 trükkjével.

Reul úr mindig az ipari lobb oldalán áll. Éppen ezért egyáltalán nem lep meg, hogy ezt védi. Biztos asszony, kérem! Az A–G rendszert igazán nem nehéz megérteni. Ami itt folyik, az az európai címkzési rendszer aláásása több ipari kör tizenöt éves szügyentelen lobbizása által. Holnap nekünk, a Parlamentnek le kell zárunk e rémes fejezetet.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Elnök asszony! Már számos alkalommal felszólaltam energiaügyekben, és talán ez lesz a végső hozzászólásom e ciklus alatt. Éppen ezért időszerű, hogy kifejezzem köszönetemet Piebalgs biztos úrnak, akinek igen nehéz feladata volt, mivel igen jelentékeny vállalkozás közös európai energiapiacot létrehozni a 27 különálló tagállami piacból; sziszifuszi feladat, amely nyilván nem ér véget e ciklussal, és nyilván sok feladatuk lesz a minket követőknek. El szeretném mondani, hogy számunkra, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság számára ő volt az egyik legkedveltebb biztos: egyike azoknak, akikről

nagyon sokat tanultunk, és akik lelkesedése csodálatra méltó. Remélem, nem vettük túlzottan igénybe a biztos urat, mert úgy gondolom, találkozunk még vele a jövőbeni parlamenti ciklusok során, és Piebalgs úr igazán keményen dolgozott azon, hogy egyáltalán beszélni lehessen európai energiapiacról. Támogatom az energiafogyasztási címkézést, szükséges szabványnak találom, és véleményem szerint félre kéne tenni azt, hogy ki tartozik vagy nem tartozik egyes ipari lobbikhoz. Ehhez hasonlóan úgy vélem, szomorú, ha a Parlament az elmúlt hónapokban esetleg rémhírek terjesztésének melegágya lett. Tények alapján kell döntéseket hoznunk.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, nehéz helyzetben vagyok. Köszönöm Ransdorf úr kedves szavait, de úgy vélem, helytelen bármelyik felet – ipart, legyen az lobbik vagy sem – vádolni, mivel az ipar munkahelyeket és növekedést teremt. Az ipar is energiahatékonyabb készülékek gyártására és forgalmazására törekszik. Ezzel párhuzamosan, az „A–G rendszer” jól ismert a fogyasztók számára. Nagyon is szükséges, hogy az „A–G”-ből származó tapasztalatokat megerősítsük, és bevonjuk az ipart, nem erővel, hanem valós bevonással. A Bizottság ezen van.

E vita során két olyan elem volt, amely talán megzavarhatott bárkit. Az egyik a keretirányelv, és Podimata asszony jelentése pont erről szól. Jól tudom, hogy a második olvasat során nagy munka vár a Tanácsra, a Parlamentre és a Bizottságra, hogy megtalálják két összetevő – az ipar mozgatórugója és az energiafogyasztási címkéből leszűrte pozitív tapasztalataink – közötti kényes egyensúlyt.

A második elem a hűtőszekrények és a televíziók környezetbarát tervezésére vonatkozó intézkedés volt. Nem tökéletes a megoldás, de legalább olyan megoldás, amely e két terméket képes bevonni a címkézési rendszerbe, ma ugyanis semmilyen címkézés nincs a TV-k esetében, a hűtőszekrények körüli helyzet pedig igen zavaros: minden hűtőszekrény szerepel valamelyik kategóriában. Éppen ezért átmeneti intézkedésként javasoltuk és fogadtuk el ezt az intézkedést, amely addig tart, míg egyértelmű szabályokat létrehozó keretirányelvet sikerül megalkotnunk. És ez nem azért van, mert az ipar köti a kezünket, hanem mert ez volt a legjobb mód a két megközelítés megerősítésére.

Nem ellenségeket keresünk: meg kívánjuk erősíteni a pozitív tapasztalatokat, miközben be szeretnénk vonni az ipart. Az ipar nem küzd ez ellen, de úgy gondolom, néha jobban el kellene fogadnia az fogyasztói véleményeket, és ennek az előnyeit kellene szemlélnie.

A jelentés jelenleg nem kínál teljes megoldást. Véleménykülönbségek állnak fenn, de jó úton haladunk, és – mint mindig – a legösszetettebb jogszabály kompromisszumok és konszenzus révén fogadható el. Tovább kell dolgoznunk, de nem abban az irányban, hogy bárkit is az energiahatékonyság elleni küzdelem címkéjével illessünk, hiszen az energiahatékonysági címkézés a legkönnyebb útja annak, hogy elérjük az energiahatékonyság célját. Az emberek felvilágosult döntéseket hoznak készülékeik kapcsán, mégpedig olyan módon, amely összhangban van a társadalom egészének érdekében. Ez a legjobb hozzáállás, és ezt kell előremozdítanunk.

Sajnálom, ha abban a szomorú hangnemben végeznénk, hogy valamiféle katasztrófa szélén állunk: nem, csak éppen együtt dolgozunk. Mindannyian ugyanazt az eredményt áhítjuk, de jelenleg nem találtuk még meg azt a kompromisszumot, amely kielégíti és összehozza az összes lehetőséget a kérdés megoldására.

Köszönöm a vitát. Tudom, hogy különféle vélemények nyilvánultak meg, de a Bizottság elkötelezett a további munkában, hogy gyorsan megoldást találjunk a második olvasat során.

Anni Podimata, előadó. – (EL) Elnök asszony, most, hogy a vita végéhez közeledünk, először is szeretném megköszönni képviselőtársaim felszólalásait, valamint a biztos úr ajánlásait és felszólalását.

Két rövid megjegyzést fűznék az elhangzottakhoz. Először is az energiafogyasztási címkézés égető kérdéséhez szólnék hozzá. Mindenekelőtt arra hívnám fel a figyelmet, hogy az A–G skálának – amelyet mindannyian igen sikeresnek és felismerhetőnek találunk, és nagyban hozzájárult az energiatakarékossághoz – vannak nehézségei, amelyeket, Reul úr, fel is soroltam a hozzászólások elején; más szóval a skálát frissíteni kell. A problémák alapja a jelenlegi energiafogyasztási címkével az, hogy nincs érvényességi ideje, ez pedig az Ön által felvázolt helyzetet eredményezi – nevezetesen azt, hogy a piacon található energiatermékek némelyike ugyanolyan címkével kerül forgalomba, mint más, eltérő energiahatékonysági szintű termékek. A központi kérdés számunkra az A–G energiafogyasztási címkézés érvényességi idejének bevezetése, illetve az energiahatékonysági mutatók frissítése 3–5 évente a piac fejlődésének tükrében.

Végezetül úgy ítélem, hogy a felvázolandó következtetés egyszerű. Az energiahatékonyság címkézésének olyan kipróbált és sikeres receptjét tartjuk a kezünkben – és ezt mindannyian el is ismerjük –, amely más, az

Európai Unió külső országok által is követett szabvánnyá vált. Egy sikeres, de az évek során elavult receptet nem kidobni kell, hanem frissíteni, ugyanis ha kidobjuk, de nem lép helyébe új rendszer, elveszíthetjük azt a hozzáadott értéket, amelyet az előző években termeltünk az energiahatékonyság címkézésével. Európa üzenete a fogyasztóknak évekig ez volt: válassza az A energiahatékonysági címkét! Nem szabad ezt az üzenetet gyengítenünk.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a mai napon déli 12 órakor kerül sor.

(Az ülést 11.35-kor félbeszakították, függőben lévő szavazások órája következett, majd 12.00-kor folytatták)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

5. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

5.1. A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet módosítása a baromfihús forgalmazási előírásainak tekintetében (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)

– A szavazás előtt:

Ilda Figueiredo, előadó. – (PT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Röviden vázolni szeretném, hogy a jelentés olyan módosításokat tartalmaz, amelyeket a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság egyhangúan elfogadott a 2008. június 19-i plenáris ülés során elfogadott állásfoglalást követően, amely elvetette a Bizottságnak az emberi fogyasztásra szánt baromfihús forgalmazásának engedélyezését célzó javaslatát, az előzetes antimikrobiális kezelés esetén is.

Éppen ezért szeretném megköszönni mindazoknak, akik velem együtt dolgoztak a jelentésen, beleértve a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság tagjait és a bizottság véleményének megszövegezőit.

Bízunk benne, hogy az Európai Bizottság és a Tanács figyelembe veszi a jelentést, illetve a közegészséget, az élelmiszerbiztonságot és az Európai Unió baromfihús-termelőit védelmező európai parlamenti véleményt.

5.2. Aldo Patriciello képviselői mentelmi jogának fenntartására irányuló kérelem (A6-0286/2009, Aloyzas Sakalas)

5.3. Umberto Bossi képviselői mentelmi jogának fenntartására irányuló kérelem (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)

5.4. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap felhasználása (A6-0266/2009, Reimer Böge)

5.5. Ajánlás a Bizottságnak a 185/2005/ELB panasz tárgyában (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)

5.6. A személygépkocsik üzemanyaggal való feltöltésekor a töltőállomásokon felszabaduló benzingőz visszanyerése (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)

– A szavazás előtt:

Dimitrios Papadimoulis, előadó. – (EL) Elnök úr, minthogy a vita technikai okokból nem valósulhatott meg, engedje meg, hogy a szavazás előtt szóljak pár szót. A Tanáccsal és a Bizottsággal folytatott intenzív tárgyalásokat követően úgy gondolom, hogy az első olvasatkor szerencsés kompromisszumra jutottunk. Az Európai Parlament segítségével egy évvel felgyorsítottuk az irányelv alkalmazását, hatályát kiterjesztettük a lakóövezetbeli töltőállomásokra, megerősítettük a töltőállomások tájékoztatási és ellenőrzési mechanizmusait, illetve az állampolgárok tájékoztatási mechanizmusait.

Ez olyan változás, amelynek alkalmazása javítani fog a légkör minőségén, és jelentősen csökkenteni fogja az éghajlatváltozásért felelős üvegházhatást okozó gázok kibocsátását. A Bizottság a javaslatunkra nem sokkal később átdolgozási javaslat előterjesztésébe kezdett annak érdekében, hogy olyan, jobb technológia álljon rendelkezésünkre, amely a jövőben lehetővé teszi, hogy még jobb eredményeket érjünk el.

A végső kompromisszumot minden politikai csoport támogatja, és úgy gondolom, hogy ez annak a jele, hogy jó munkát végeztünk.

5.7. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés (A6-0077/2009, Michael Cashman)

– A szavazás előtt:

Michael Cashman, előadó. – Elnök úr, a Ház azzal a megbízatással látott el, hogy e fontos ügyre vonatkozó tárgyalásokat kezdjek a többi intézménnyel. Sajnos arról kell jelentést tennem, hogy a tárgyalások nem vezettek eredményre, ezért azt ajánlom a Háznak, hogy ne szavazzon, és hogy e fontos üggyel kapcsolatos kérdést hagyjuk a következő Parlamentre, várakozásaim szerint ugyanis a Bizottság új javaslattal áll elő ez év őszén.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság tudomásul veszi a Parlament azon döntését, hogy a Cashman úr jelentését kísérő jogalkotó állásfoglalást elhalassza. A Bizottság – noha teljes mértékben tiszteletben tartja a Parlament döntését – nincs meggyőződve arról, hogy a Parlament első olvasatát lezáró szavazás megkötné a következő Parlament kezét. Ezért a Bizottság csak azt követően gondolja újra javaslatát, hogy a jogalkotó hatóság mindkét ága elfogadta álláspontját, ugyanakkor szándékai szerint addig is folytatja a két intézménnyel folytatott építő jellegű párbeszédet, és megerősíti, hogy továbbra is kompromisszumos megoldást keres a Parlamenttel és a Tanáccsal.

Michael Cashman, előadó. – Elnök úr, úgy gondolom, hogy ez jól mutatja, miért olyan kivételesen fontos, hogy a következő Parlament minden egyes előjogával éljen. A párbeszéd azt jelenti, hogy minden egyes intézménynek meg kell egymást hallgatnia. Egyelőre egyetlen intézmény sem hallgatja meg a Parlamentet. Éppen ezért nem kellene szavaznunk, és teljes mértékben fel kellene ruháznunk a következő Parlamentet.

(Taps)

(A Parlament jóváhagyta a javaslatot)

(Az ügyet visszautalták az illetékes bizottsághoz)

Elnök. – Nem vagyok benne biztos, hogy a gratulációk Cashman úrnak szólnak. Igen? Nos, akkor gratulálunk neki.

5.8. A közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezése (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)

– A szavazás előtt:

Stephen Hughes (PSE). – Elnök úr, annak elkerülésére, hogy megszakítsuk a már megkezdett szavazást, arról szeretném tájékoztatni a Tisztelt Házat, hogy a szocialista képviselőcsoport visszavonja a 62. módosítás harmadik részét, vagyis a 2. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjára vonatkozó részt.

(A Parlament elutasította a Bizottság javaslatát)

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr, tisztelt képviselők! A Bizottság elfogadja az Európai Parlament által ma kifejezett álláspontot, és a Ház előtt vállalt kötelezettségvállalásokra tekintettel a Bizottság

levonja a legmegfelelőbb következtetéseket a mai negatív szavazásból, tekintetbe véve a Tanács álláspontját is.

A Bizottság átgondolja a legjobb módot a szükséges eredmények elérésére, más szóval a munkások szociális védelmének biztosítására, ugyanakkor pedig a közigazgatási terhek növekedésének elkerülésére a közúti szállítási ágazatban.

(Az ügyet visszautalták az illetékes bizottsághoz, összhangban az eljárási szabályzat 52. cikkének (3) bekezdésével)

5.9. Fókatermékek kereskedelme (A6-0118/2009, Diana Wallis)

– A szavazás előtt:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hadd hívjam fel a figyelmet egy hibára, amely az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának szavazólistájába csúszott. Mind a módosított javaslat, mind a jogalkotó állásfoglalás során szabad szavazást kellene feltüntetnie. A képviselőcsoport nevében arra kérem, legyenek erre tekintettel.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök úr, arra szeretnék választ kapni, az eljárási szabályzat melyik cikke teszi lehetővé a képviselőcsoportok számára, hogy szavazólistájukat az Ön beleegyezésével módosítsák. Ez az egyes tagok parlamenti függetlenségével való visszaélésnek minősül!

5.10. A tudományos célokra felhasznált állatok védelme (A6-0240/2009, Neil Parish)

– A szavazás előtt:

Neil Parish, előadó. – Elnök úr, szeretném megköszönni az árnyékelőadók velem folytatott kemény munkáját ezen az elképesztően műszaki jellegű és nehéz ügyön. Közös munkánk eredményeként olyan eredménnyel állunk elő, amely szerintem jó kompromisszum.

Az állatkísérletek olyan rendkívül vitatott és érzelmeket kiváltó terület, amely erkölcsi megfontolásokat is felvet. Minden tőlünk telhetőt megtettünk egy olyan álláspont kidolgozása érdekében, amely egyrészt javítja a kísérletekben részt vevő állatok jólétét, másrészt pedig biztosítja, hogy továbbra is magas szintű és megbízható orvosi kutatás folyjék Európában. Több területen is a Bizottság javaslataira építettünk, és ami ennél még fontosabb, egyértelművé tettük a súlyossági besorolást. Sikeres kompromisszumot értünk el a mezőgazdasági bizottsággal, és ezen a ponton nem lenne szabad megbontani azt.

Mindannyian azért kívánunk együtt dolgozni, hogy finomítsuk, csökkentjük és mással helyettesítsük az állatkísérleteket. Mindazonáltal nem szabad megelégednünk arról sem, hogy számos betegség elleni oltást és gyógymódot állatok, és különösen négylábúak felhasználásával fejlesztettek ki – így például a gyermekbénulás, a torokgyík, a hepatitis B elleni oltást, valamint a Parkinson-kórra kialakított mély agyi stimulációt. Ezek mind az állatkísérletek eredményeit tükrözik. A számos tagállam részéről felvetett, az embrionális őssejtek használatára vonatkozó aggodalmak eloszlatására a 170. módosítás, amennyiben támogatásra talál, biztosítani fogja, hogy a kérdésre vonatkozó etikai döntéseket ne a Bizottság, hanem maguk a tagállamok hozzák meg.

Nagy lehetőséget tartunk a kezünkben arra, hogy javítsuk az állatjólétre és a kutatásra vonatkozó jogszabályokat. Pártvitáinkat félretéve kellene támogatnunk ezt a jelentést. Az ipari, a gyógyszerkutató és az állatjóléti szervezetek mind meg vannak győződve arról, hogy ez a lépés előremutató, és hogy a jelenlegi jogszabályokat frissítjük és javítjuk vele. Ha a jelenlegi Parlament nem néz szembe a kérdéssel, a jogszabályt legalább két, ha nem több évvel vetjük vissza, ami hátrálépést jelentene. Arra kérem a Ház képviselőit, hogy támogassák ezt a jelentést.

Végezetül, mivel vélhetően ez az utolsó alkalom, hogy a képviselők előtt felszólalok, minthogy visszatérek a nemzeti politikához, szeretném megköszönni mindazt az előzékenységet, amellyel minden alkalommal fogadtak, és szeretné köszönetet mondani a Ház képviselőinek, akik szintén igen előzékenyek voltak velem.

(Taps)

Elnök. – Nagyon köszönöm, Parish úr. Nemzeti parlamentjébe való visszatéréséhez ugyanazt a munkakedvet kívánjuk Önnek, mint amelyet itt, az Európai Parlamentben tanúsított.

5.11. A hajók által okozott szennyezés és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

5.12. Energia-címkézés és szabványos termékismertető (átdolgozás) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

5.13. A Parlament 2010-es pénzügyi évre vonatkozó bevételi és kiadási becslései és a 2010-es költségvetés (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

– Az állásfoglalásról való szavazás előtt:

Elnök. – Meg kívántam említeni, hogy ez az utolsó szavazás, amelynek során az elnöki székben ülök. Különösen meg szeretném köszönni a bal oldalamon ülő Paul Dunstannek, aki éveken keresztül ragyogó munkát végzett.

(Hangos taps)

Paul, el szeretném mondani, hogy elkövettünk ugyan néhány hibát – némelyiket én, némelyiket te. De azért verhetetlen csapatot alkottunk. Öszintén köszönöm neked.

ELNÖKÖL: MAURO ÚR

alelnök

6. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Miguel Angel Martínez Martínez (A6-0201/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Elnök úr, hálás vagyok Önnek, hogy felszólított. Támogattam ezt a jelentést, de mivel a közeledő választások alkalmával elhagyom e Parlamentet, szeretném megragadni ezt az utolsó lehetőséget, hogy kiemeljem azt a rendkívül nyomatékos üzenetet, amelyet a Cseh Köztársaság elnöke, a soros elnök nemrégiben küldött e Parlamentnek: „Új Parlamentet akarunk”. Az igazság azonban az, hogy az emberek nincsenek igazán képviselve ebben az ülésteremben. Ahogy a soros elnök mondta, az európai projektnek nincs ellenzéke.

Az emberek – a választókerületeinkben élő férfiak és nők, különösen Nagy-Britanniában – nem akarnak Európai Alkotmányt, egy rájuk erőltetett szerződést. Szavazati jogot akarnak, és bízom benne, hogy mihamarabb megkapják ezt a lehetőséget.

- Jelentés: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Richard Corbett (PSE). - Elnök úr, üdvözlöm e jelentés elfogadását. A képviselőcsoportommal mellette szavaztunk. Ez egy fontos jelentős jelzés a Parlament részéről. Ugyanakkor ezt most végig is kell vinnünk.

- Jelentés: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, a munkaadók társadalomellenes viselkedése kényszeríti rá a munkavállalókat arra, hogy vállalkozókká váljanak, beleértve azokat a gépkocsivezetőket és másokat, akik közlekedési szolgáltatásokat nyújtanak. A munkaadók spórolni akarnak a társadalombiztosítási költségeken és nagyobb rugalmasságra próbálnak szert tenni, ez azonban olyan szituációhoz vezetett, amelyben a társadalomellenes viselkedésből adódó nyomás miatt szavaznunk kell.

Ezért volt szükségszerű e jelentés visszautasítása, mert ez a társadalomellenes viselkedés hatalmas méreteket ölt. Ennek meglete nem csupán a dolgozók munkahelyi higiéniáját fenyegeti, de mindenek felett az utak biztonságát is, valamint érintheti jóformán mindegyikünk helyzetét, mindenkiét, aki autósként vagy gyalogosként az utakon tartózkodik. Ez a nyilvánvaló oka annak, hogy miért kellene nagyon komolyan foglalkoznunk ezzel a problémával és újra visszatérni rá, mert a javasolt megoldás nem kínált nekünk kiutat ebből a helyzetből.

- Jelentés: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, el szeretném mondani, hogy e jelentés mellett szavaztam, annak ellenére, hogy két módosításunkat nem fogadták el.

Úgy hiszem, nagyon jó ötlet lett volna lehetővé tenni és segíteni az inuit embereknek kivívni a békét és a nyugalmat az életmódjukkal és a vadászati módszereikkel kapcsolatosan, valamint az Európai Uniónak a skandináv országokon belüli fókavadászattal kapcsolatos LEADER programjait jobban tiszteletben tartani. Továbbá szerettem volna élni az alkalommal, hogy elmondjam, hogy ami Kanadában folyik, és aminek semmi köze az inuitokhoz, az nem vadászat, ahogy mi értelmezzük, hanem az állatok lemészárlása, nem a szó valódi értelemben vett vadászat. Tehát azt gondolom, hogy e két dolgot külön kell kezelni, akármilyen intézkedés is fog ezután történni. Hiszem azt is, hogy jobb lett volna, ha ezzel az üggyel a választások utáni időszakban foglalkozunk, nem most, előtte.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Elnök úr, én is örömdetesnek tartom, hogy az Európai Parlament azzal, hogy betiltotta a fókatermékek Európai Unióbba történő importját, követte az Egyesült Államok és Oroszország példáját. Biztos vagyok abban, hogy ezzel egyértelmű üzenetet küldünk, hogy a kanadai kormánynak a jövőben meg kell változtatnia a törvények betartásának ellenőrzési módszereit, és ezzel emberségesebbé tenni a fókavadászat körülményeit. Ugyanakkor biztos vagyok abban is, hogy javaslatunk lehetővé teszi a jövőben, hogy a tradicionális szokásokat őrző emberek Európában és az EU-n kívül is a hagyományos módszereikkel folytathassák a fókavadászatot. Köszönöm mindenkinek, különösképpen a cseh elnökségnek, hogy lehetővé tették a Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy április 24-én egyezséget köthessenek, amelyet ma lehetőségünk nyílt elfogadni.

Richard Corbett (PSE). - Elnök úr, nagyon boldog vagyok, hogy ez a jelentés ilyen nagy többséggel elfogadásra került, és örömmel várjuk a fókatermékek Európai Unióbba történő importálásának betiltását.

El kell mondanom, hogy szomorúan láttam, hogy előadónk, a liberális demokrata Diana Wallis nem teljes mértékben támogatta ezt a munkafolyamatot. Előadóként a nyilvánvaló többséggel egyetértő bizottság véleményét kellett volna tükröznie, nem pedig számos módon megpróbálni megbuktatni azt, ami nyilvánvalóan a döntő többség akarata volt ebben a Házban. Mindenesetre örülök, hogy a Parlament ilyen eltökéltséget mutatott ilyen nyilvánvaló többséggel a kérdés olyan módon való megoldására, ahogy most megszavaztuk.

Daniel Hannan (NI). - Elnök úr, egyfajta dilemma elé állított engem ez a jelentés. Nem tartom teljesen ésszerűnek azt, hogy a fókákkal kiemelten, külön foglalkozzunk. Nem veszélyeztetett fajról van szó – annak ellenére, hogy a WWF ezt mondja. Nyoma sincs a fókavadászathoz hasonló felháborodásnak akkor, amikor darazsakról, fatetvekről, rozsomákokról vagy gilisztákról van szó.

Viszont a demokrácia nem szigorúan racionális. Az emberek nem mindig számológépek. Lehet, ahogy az evolucionista biológusok is érvelnének, a bébi fókák gyermekies vonásai – a hatalmas szemek stb. – ébresztik fel mély genetikai szinten bennünk a velük való együttérzést. Nem tudom. A lényeg az, hogy veszélyes ajtót nyitunk ki, ha azt mondjuk, hogy a szavazók egyszerűen tévedtek, mivel a fókavadászattal kapcsolatos tiltakozásuk inkább esztétikai, mint racionális vagy etikai. Ha ezen az úton elindulunk, akkor már csak egy lépés választ el attól, hogy azt mondjuk, hogy tévednek, ha nem értenek egyet az Európai Alkotmánnyal, a Lisszaboni Szerződéssel vagy bármi mással.

Így aztán hosszú gondolkodást követően az alábbi nézetet alakítottam ki a jelentéssel kapcsolatban: mivel nyilvánvaló milyen érzékeny és fontos ügy ez számos szavazó számára, ennek nem EU szinten kellene eldőlnie, hanem a tagállamok nemzeti, demokratikus, döntéshozó rendszerein és eljárásain keresztül.

Neena Gill (PSE). - Elnök úr, büszke vagyok arra, hogy a ház elsőprő többséggel megszavazta ezt a jelentést. Azért voksoltam erre a jelentésre, mert boldog vagyok, hogy egy kibúvóktól mentes, határozott álláspontra helyezkedtünk az EU-n belül történő fókatermékek kereskedelméről.

A választókerületemből rengeteg ember felteresett bennünket – milliók érdekeltek ebben a témában –, hogy elmondják, ez volt szeretetre méltó teremtmények legfelháborítóbb és legkegyetlenebb leölése. Tudom, hogy néhányan azt mondhatják, hogy ez csak azért történik, mert ezek az állatok bájosak, de ha valaki megtekinti a megszokott módszereket bemutató videókat, rájön, hogy a kereskedelmi mértékű fókamészárlás teljesen szükségtelen, ugyanis sok más alternatíva is rendelkezésre áll.

Rendkívül elégedett vagyok, hogy ekkora számban szavaztuk meg e kegyetlen kereskedelem megállítását.

Peter Skinner (PSE). - Elnök úr, ez a tiltás hatalmas előrelépés és valóságos győzelmet jelent az Anglia délkeleti részén – ahogy képzelheti – és szerte az Európai Unióban kampányolók számára, akik közül sokan kértek már bennünket leveleikben, hogy szüntessük be ezt a kegyetlen kereskedelmet.

Az, hogy munkáspárti bizottsági elnök vezette ezt a kampányt e kegyetlen és visszataszító kereskedelem szereplőinek heves lobbizása ellenében, döntő a siker elérésében. Ez nem az eredeti, felvizezett példány volt – ahogy kollegám, Richard Corbett rámutatott –, hanem az Arlene McCarthy által javasolt kritikus módosításokat követő; a tiltást megszavazta a bizottság és most a Parlament is.

Meglepő volt számomra hallani az imént a konzervatív párti Hannan urat, miszerint ezzel az üggyel a nemzeti szintű demokratikus vitafórumoknak kellene foglalkozniuk. Ha ezt a különös utat követtük volna, akkor csupán nyolc ország fogadta volna el ezt a tilalmat, így azonban 27-nek sikerült megszavaznia az Európai Parlamenten keresztül. Ez azt mutatja, hogy a kereskedelem és az állatok jóléte összeegyeztethető fogalmak, és nekünk ennek örülni kellene.

Cristiana Muscardini (UEN). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, (...) a Wallis-jelentés előrelépést jelent az állatok jogainak általános védelme felé, mivel jelentősen korlátozza a főkatermékek Unióba való importálását.

Az Unió civilizált döntést hozott ezzel kapcsolatban és bízunk benne, hogy más országok is követik majd, még akkor is, ha jobban szeretjük volna, ha a bizottsági szöveg kerül benyújtásra a belső piac vonatkozásában, amely elég világosan azokra az esetekre korlátozta volna az ilyen termékek forgalmazása alóli lehetséges kivételeket, amelyek az inuit népek létfenntartási szükségleteiktől függenek. Hacsak nem ellenőrizzük szigorúan a vámhatóságok, új kivételek veszélyes kibúvási lehetőségeket nyithatnak meg, amelyek lehetővé teszik, hogy kijátszható legyen az intézkedés, amely – hosszú harcot követően – büntet bizonyos kegyetlen és könnyelmű emberi szokásokat, amelyeknek többé nem lenne szabad engedélyezni, hogy sértsék a lelkiismeretünket.

Bízom benne, hogy a mai előrelépés nem egy elszigetelt intézkedés, és hogy több erőfeszítést tehetünk majd a hihetetlen mértékű szenvedések útján megölt állatokból származó termékek országunkba való behozatalának megfontoltabb megelőzése érdekében. Ezzel a témával kapcsolatban szintén emlékeztetem Önöket arra a mérhetetlen aljasságra, hogy Európában továbbra is támogatják ezt a szokást, miszerint az állatokat elkábítás nélkül, elvérezni hagyva mészárolják le.

- Jelentés: Neil Parish (A6-0240/2009)

Hiltrud Breyer, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, míg a főkavadászat elleni szavazás ilyen mértékű sikeressége nagy örömmel töltött el, a Parish-jelentésről tartott szavazás különösen nagy csalódást okozott. Szerettem volna, ha itt is világos és progresszív álláspontot foglalunk az állatvédelem mellett, amely további utat mutat és nyilvánvalóvá teszi, hogy más lehetőségekre van szükségünk az állatkísérleteken kívül. Az állatokon végzett kísérletezés mára már a múltéhoz kellene, hogy tartozzon. Ugyanakkor itt az iparág – főleg a gyógyszeripar – nyilvánvaló érdekeiről volt szó, és emiatt a képviselőcsoportommal rendkívül csalódottak vagyunk, hogy nem sikerült biztosítanunk az állatkísérletek és az állatok tartásának barbár körülményeinek múltba való száműzését.

Sajnos nem sikerült módosítanunk a térdhajtást, amit a Bizottság már megtett a nagytetű majmokon végzett kísérletezés betiltásával. Ez elszomorít, mert egy társadalmat mindig meghatároz az, hogy hogyan bánik az állatokkal, és az Európai Unió nem jelenthet egyet a felesleges állatkísérletekkel. Így szerettem volna, ha más állatkísérletek nélküli alternatívák is megvizsgálásra kerülnek ebben az irányelvjavaslatban, mert csak az állatkísérletek helyetti más lehetőségek egyértelmű támogatása fogja az Európai Unión belül folyó barbár és szükségtelen állatkísérletek végét eredményezni.

A célt nem szándéknyilatkozatokkal fogjuk elérni, hanem kizárólag az állatkísérletezés alternatívái fontosságának kiemelésével és a megfelelő kutatások finanszírozásával. Nem beszélhetünk az állatokon végzett kísérletezés alternatíváiról akkor, amikor elmulasztjuk a fejlesztésük és a mielőbbi elismerésük támogatását. Elegendő finanszírozást kell biztosítani az állatkísérletek nélküli lehetőségek számára. A Bizottság jó tervezetének nagyobb támogatást kívánt volna meg a Parlamentben.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök úr, nagyon boldog voltam, hogy az állatokon végzett kísérletezésekről szóló Parish-jelentés 170. módosítása elfogadásra került. Ez megtiltja az emberi embriók vagy a magzati sejtek felhasználását állatkísérleteken kívüli alternatívaként, az azonban csekély vigaszt nyújt számomra, hogy ez a módosítás az ilyen etikai döntéseket a tagállamokra hagyja, mivel az ír kormány és bíróságok

következésként elutasították az embriók védelmét, valamint meg vagyok győződve arról, hogy Írországból abortált magzati sejteket is importálnak kísérleti célokra.

Megvédtük a fókákat, ami helyénvaló. Tettünk néhány állatkísérleteket korlátozó és csökkentő intézkedést, és ennél tovább kell mennünk, de soha ne felejtjük el azt az alapelvet, miszerint nem használhatunk fel emberi lényeket a kísérletezések egyéb formái helyettesítésére. Csökkentenünk kell az állatokon végzett kísérleteket, de nem alkalmazhatunk emberi lényeket helyettesítő eszközként.

Richard Corbett (PSE). - Elnök úr, noha a mai egy eredményes nap volt az állatok jóléte területén a fókák védelme szempontjából, kevésbé volt azonban jó az imént megszavazott állatokon végzett kísérletezések szempontjából.

A hónap elején volt szerencsém ellátogatni a választókerületemen belül egy Simcyp nevű céghez, amely nemrégiben nyert nemzetközi kitüntetést a Dr Hadwen Trust Alapítványtól az állatokon végzett kutatások területén való alternatív lehetőségek fejlesztéséért. Ez a vállalat megmutatta, hogy lehetséges működő alternatívák kifejlesztése. Valójában arra is rámutatott, hogy az állatokon végzett orvostudományi kutatások eredményei gyakran nem feltétlenül szolgálnak az emberi létezés vonatkozásában megbízható adatokat.

A Simcyp cég úttörő szerepet tölt be ezen a területen. Lehetséges a továbbfejlesztés. Messzebbre kellett volna eljutnunk ma ebben a kérdésben. Csak kis lépést tettünk. Még sok munka vár ránk.

Neena Gill (PSE). - Elnök úr, tartózkodtam e szavazás során, mert hosszú távú állatjogi kampányt folytatok. Ha egyensúlyban akarjuk tartani az igazságot a belső piaccal akkor, fontos, hogy ez EU megfelelő mennyiségű figyelmet fordítson erre a témára, valamint meg kell követelnünk a piaci morálitást.

Számos levél érkezett hozzám ezzel az üggyel kapcsolatban, amelyekben a kerületemben élő választópolgárok kifejezik a döbbenetüket. Úgy gondolják, hogy alaposabb védelemben kellene részesíteni a tudományos célokra használt állatok számára.

Azért tartózkodtam a szavazáson, mert véget akartam vetni a majmok tenyésztési célokból történő elfogásának, és ezért támogattam a bizottsági szöveget. Azok a módosítások, amelyek eltörlik a felhasználó intézmények pontos nyilvántartásra vonatkozó kötelezettségeit, szintén nem kaptak támogatást. Továbbá, úgy hiszem, hogy azoknak a módosításoknak, amelyek csökkentik a kötelezettséget a három R felé (helyettesítés, csökkentés és tökéletesítés) támogatásra volt szükségük. Hiszem azt is, hogy az elhelyezési módot a kísérletekhez kell igazítani, és a projekt engedélyének tartalmaznia kellene azt. Szeretném elkerülni, hogy az állatoknak szenvedniük kelljen, valamint emberibb vagy legalább kevésbé fájdalmas módszereket biztosítani. Ez volt az egyik oka annak, hogy tartózkodtam a szavazásban, nem éreztem, hogy e jelentés eléggé messzire ment volna.

- Jelentés: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Köszönöm, elnök úr. Korábbi lett környezetvédelmi miniszterként hosszú ideje foglalkoztat, hogy mi történik ezen a területen, az állatokon elkövetett meghökkentő kegyetlenségek, valamint az, hogy ezt a meghökkentő kegyetlenséget ipari mértékben gyakorolják. El szeretném mondani, hogy ez egyáltalán nincs összefüggésben az inuit emberek hagyományos életformájával, mivel tradicionális életmódjuk nem vonja maga után az állatoknak az egész világ fókatermékekkel való ellátása érdekében történő ipari mértékű lemészárlása. Tartózkodtam a módosított javaslat elfogadásától, mert úgy érzem, ezzel az üggyel kapcsolatban sürgősszerűen a kompromisszumok. Másrészt határozottan a jogalkotó állásfoglalás mellett szavaztam, és nagyon boldog vagyok, hogy a Parlament elfogadta az európai polgárok fókatermékek kereskedelmének betiltására vonatkozó, dicséretre méltó döntését. Köszönöm.

- Jelentés: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Köszönöm, elnök úr. Ami a Podimata-jelentést illeti, szeretném elmondani, hogy valójában a Bizottság mindkét javaslatát és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentését is támogathatjuk, valamint a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja és más képviselőcsoportok által benyújtott javaslatokat is, mivel – ahogy látom – a főbb érdekek, amelyekkel a jelentésben foglalkoznak, a fogyasztók érdekeit képviselik. A lényeg az, hogy a fogyasztóknak tudniuk kell, hogy az elektronikus készülékek között melyek a leggazdaságosabbak és a legkevésbé ártalmasak a környezetünkre. Ezért tehát a szavazás során megpróbálok szemléltetni egy kiegyensúlyozott viszonyt, jelen esetben kiemelni az európai fogyasztók érdekeit.

- Jelentés: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)

Richard Corbett (PSE). - Elnök úr, a mai beszédeinket egész reggel élőben közvetíti a brit 5 Live rádióállomás az Európai Parlamenteiről szóló műsorában. Az egyik általánosan feltett kérdés a betelefonálók részéről az Európai Parlament költségeit illeti. Mennyi ennek a Parlament költsége, és indokolt-e az?

Ahogy nemrég hangsúlyoztam, ha a költségeket a polgárok számához arányosítjuk, akkor az Európai Parlament polgáronként 1,74 angol fontba kerül évente, ez körülbelül egy pint sör ára. Ezzel szemben, a Lordok Háza 1,77 fontba, az Alsóház pedig 5,79 fontba kerül évente, ami sokkal több polgáronként. Természetesen ennek a Parlamentnek a választói bázisa sokkal szélesebb, így a költségeit is több ember között kell elosztani. Olyan költségeink vannak, amelyeket a tagállamok a három működési hely és a 23 nyelv miatt rónak ránk, és ilyen költségek egy nemzeti parlament sem kell kifizetnie a költségvetéséből. Ennek ellenére sikerül értéket adnunk a pénzért.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Elnök úr, nem vitatom a Corbett úr által imént felolvasott számokat. Nem különösen foglalkoztat az, hogy ennek a Parlamentnek kevesebbek-e az egy főre eső költségei a többinél – habár úgy gondolom, hogy egy-két emberrel több él az Európai Unióban, mint amennyi az Egyesült Királyságban.

A gondom ezzel a jelentéssel az, hogy ez egy kihagyott lehetőség. Rávilágít számos drága rendszerre, amelyet mindannyian megfigyeltünk az itt töltött időnk során – 10 éve vagyok itt, akárcsak ön, elnök úr. Érdekes például az, hogy az Európai Parlament főkönyvtára Luxembourgban van, ahol senki nem tudja megközelíteni, ugyanis a képviselők Brüsszel, Strasbourg és a székhelyük között ingáznak.

Számos lehetőséget hagyott ki ez a Parlament, és ez a jelentés a legkétségtelenebbül ezek közé tartozik. Amikor minden választópolgárunknak szorosabbra kell húzni a nadrágszíjat, ebben a jelentésben jeleznünk kellett volna, hogy hajlandóak vagyunk mi is erre, de nem tettük. Ez egy kihagyott lehetőség.

Elnök. – Köszönöm, Heaton-Harris úr, amennyiben itt lesz a következő időszakban is, segíthet nekünk jobbra tenni a dolgokat.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások**- Jelentés: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Mellette szavaztam.

Az 1234/2007/EK rendelet értelmében baromfihús akkor is árusítható a nemzetközi piacon, ha antimikrobiális kezelésben részesült. 2008 júniusában az Európai Parlamentnek sikerült elfogadnia egy állásfoglalást, amely számos próbálkozás után végre megtiltja az ilyen cikkek értékesítését.

Mivel azonban az Egyesült Államok kizárólag olyan baromfihúst exportál az EU-ba, amit vegyi vagy antimikrobiális anyagokkal kezeltek, a Bizottság nem örült az állásfoglalásnak. Ez a stratégia ellentétben áll a baromfihús-ipari szakemberek által a területen eszközölt beruházásokkal a közösségi jog értelmében, amely kimondja, hogy csupán az EU által jóváhagyott védekezési módszerek, köztük a hűtőkezelés, alkalmazhatók az ételszennyeződés kockázatának csökkentése érdekében.

Ezért a következő javaslatokat támogatjuk az 1234/2007/EK módosítására: 1) az 5) bizottsági preambulumbekzdés visszavonása, amely kimondja, hogy „a »baromfihús« meghatározását a technológiai fejlődéshez viszonyítva túlságosan leszűkíti, hogy kizárólag a hűtőkezelés szerepel benne. Ezért a meghatározást ki kell igazítani.”; 2) az 5) preambulumbekzdést olyan preambulumbekzdéssel kell helyettesíteni, amely megköveteli a hús származásának ellenőrzését a fogyasztó tájékoztatása és az átláthatóság biztosítása érdekében; 3) a hűtőkezelés mint egyedüli védintézkedés megtartása.

Călin Cărlin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Azért szavaztam erre a tervezetre, mert úgy gondolom, hogy a baromfihúsra vonatkozó értékesítési előírásokat ki kell terjeszteni a baromfi-készítményekre és -termékekre is, valamint a sós lében tartósított baromfihúsra, amelyet még szélesebb körben értékesítenek.

Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy ha a baromfihúst „friss” húsként értékesítik, a fogyasztó arra számíthat, hogy előtte nem fagyasztották le, még gyorsfagyasztással sem, ami a minőség garanciája a fogyasztó számára. Következésképpen a jelenlegi elvet, amely kiköti, hogy a „friss” húsként árult baromfihús nem lehet lefagyasztva, meg kell erősíteni és ki kell terjeszteni a pulvakészítményekre és -termékekre is.

Meg kell jegyezni, hogy ez a javaslat nem érinti a közösségi költségvetést.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A pulykahúsról vonatkozó értékesítési előírások célja, hogy az ágazatban megőrizzék a piaci árak stabilitását, megkönnyítsék a termékek értékesítését és garantálják a fogyasztók biztonságát és a magas szintű élelmiszerminőségi előírásokat. A pulykahúsról vonatkozó értékesítési előírásokat a technológiai fejlesztések fényében felül kell vizsgálni és ki kell egészíteni a pulykahús-készítményekkel, mivel a fogyasztói szokások az 1990-es évek óta megváltoztak. Javaslat született arra, hogy az elvet, amely szerint a „friss” húsként árult pulykahúst nem lehet előzetesen lefagyasztani, meg kell erősíteni, hogy az a pulykakészítményekre és -termékekre is vonatkozzon, és én egyetértek ezzel.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A pulykahús értékesítésére vonatkozó javaslat mellett szavaztam. E javaslat célja a pulykahús értékesítésére vonatkozó 1990-es előírások frissítése az új piaci valósághoz való igazításuk révén. Ugyancsak célja, hogy megőrizze az ágazatban a piaci árak stabilitását, megkönnyítse a termékek értékesítését és garantálja a fogyasztók biztonságát és a magas szintű élelmiszerminőségi előírásokat.

Úgy gondolom, hogy a pulykahús szennyeződés eltávolítására szolgáló szerekkel való kezelése nem elfogadható, és ezért a fagyasztással történő kezelés mellett érveltem.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának módosítástervezetei mellett szavaztunk, mivel azok megerősítik a pulykahús eredetének címkézésére vonatkozó szövegezést. Úgy hisszük, ez jó.

Ugyanakkor a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság módosításai olyan szövegrészeket is tartalmaznak, amelyeket – szerintünk – igazgatási szinten kellene kezelni. Mivel mindenről egyetlen szavazással döntöttünk, nem tudtuk ellenezni ezeket a javaslatokat.

A származás címkézésére vonatkozó módosításokra általunk adott „igen” szavazat természetesen nem jelenti azt, hogy bármilyen módon támogatjuk a közös agrárpolitikát.

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) Megfelelő kompromisszumot értünk el e jelentéssel kapcsolatban, amely olyan kiegyensúlyozott jogi szabályozást tesz lehetővé számunkra, amely megfelel az Európai Unió élelmiszer-biztonsági követelményeinek.

A fagyasztott pulykahús „friss termék” címke alatti értékesítésének megtiltása révén, a mérgező anyagok, például klór, szennyeződés eltávolítására történő használatának elutasításával, valamint a származás és a levágás időpontjának világos feltüntetésére vonatkozó döntéssel közös megközelítést alakítottunk ki, és az európai fogyasztók érdekeinek védelmét prioritássá tettük.

A 2008 júniusi állásfoglalás elfogadásával a Parlament már kifejezte erős ellenállását a „klórozott pulyka” európai piacon történő értékesítésének engedélyezésével szemben, és ebben a tavaly decemberi tanácsi ülésen a mezőgazdasági miniszterek is követték.

A mai szavazással megerősítettük azon kívánságunkat, hogy biztosíthassuk: az európai élelmiszer a gazdától az asztalig, mindenütt a lehető legbiztonságosabb a fogyasztók számára.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), írásban. – (PL) Az ügy egyértelműnek tűnik. A vitatott indítvány a második a sorban, amelynek célja az antimikrobiális kezelést kapott pulykahús emberi fogyasztásra történő értékesítésének engedélyezése. Ez alkalommal az indítványt az USA javaslatára nyújtották be, ami attól tart, hogy betiltják az onnan érkező európai húsimportot.

Egy olyan helyzetben, ahol a kutatások kimutatták, hogy az antimikrobiális anyagok nem járulnak hozzá a bakteriális fertőzések arányának csökkentéséhez, és amikor Európa az egészséges élelmiszerért küzd, egy hangot kell hallatnunk. Ahogy nyilvánvalóan a GMO-k esetében is tennünk kell. Kár, hogy a géntechnológiával módosított szervezetek esetében ez nem mindenki számára ilyen nyilvánvaló.

- Jelentés: Reimer Böge (A6-0266/2009)

Neena Gill (PSE), írásban. – Üdvözlöm ezt a jelentést, mert olyan kérdést érint, amelyen jó ideje dolgozom. Egy Stroke-on-Trentben, a Michelin gyárban tett látogatásom során a vezetőség és a szakszervezetek kifejezték, hogy támogatják az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálását.

Azóta levélben felkértem az Egyesült Királyság üzleti és vállalkozásügyi miniszterét, Lord Mandelsont, hogy vegyen fontolóra egy az EU-hoz benyújtandó, az alkalmazkodási alap aktiválására irányuló kérelmet. Úgy tűnik nekem, ahogy az embereknek is a Michelin-gyárban, hogy ezt az alapot a lehető leghamarabb működésbe

kell hozni. Pontosan ilyen dolgokra lett létrehozva az EU – a nehéz időkben kölcsönösen segíteni a tagállamokat, és még inkább a munkásaikat.

Mert az alap nem csupán arra való, hogy pénzzel kimentse a vállalkozásokat – olyan stratégiát támogat, amely a jövőben fenntartható növekedést és foglalkoztatást idéz elő. Az, hogy a jelentés a kisvállalkozások gazdasági helyreállításának fontosságára összpontosít, és a képességekre és képzésekre helyezett hangsúly nagyban garantálja, hogy azok az emberek, akik elveszítik állásukat, újra visszajussanak a munkaerőpiacra.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Erősen kritikusak vagyunk a globalizációs alap létrehozása mögötti alapelvvel szemben. Először is, arra a gondolatra épül, hogy a globalizáció *per se* probléma. Nézőpontunk szerint a globalizáció a fejlődés növekedésének útja, különösen a szegény, fejlődő országok számára, feltéve, hogy a jelentős gazdasági szereplők, így az EU és az USA megreformálják protekcionista kereskedelmi politikájukat a Világkereskedelmi Szervezetben.

Az EU tagállamai végre tudnak hajtani azon iparágak támogatására irányuló nemzeti intézkedéseket, amelyekről úgy ítélik meg, hogy pénzügyi segítségnyújtásra szorulnak. Egy speciális uniós alap bizonyosan önkényességet, hatástalanságot, bürokráciát és igazolatlan költsékezést hozna. Hogyan tudna a Bizottság megfelelően dönteni arról, hogy a globalizáció negatív hatása van-e egy adott iparágra? Ezenfelül a tárgyalat összege azt mutatják, hogy ez inkább egy PR-húzásnak tekinthető az EU részéről.

A fenti okok miatt a kérdéses jelentés ellen szavaztunk.

- Jelentés: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A tisztább égbolt elérésének igényét már évtizedek óta elismerik nemzeti és uniós szintű fellépések, valamint nemzetközi egyezmények révén.

A környező levegő minőségének javítása továbbra is alapvető kihívást jelent. A légszennyezés problémáját csak hosszú távon és európai keretben lehet megoldani, különösen határokon átnyúló intézkedésekkel. A Bizottság javaslata elengedhetetlen, mivel szükség van az illékony szerves vegyületek kibocsátásának a helyi és a regionális levegőminőség és közjólét javítása érdekében történő további szabályozására, a VPR II rendszerek sikeres világszintű átvételére, valamint a tankolással járó kibocsátások 95%-kal történő csökkentését lehetővé tevő technológiákra.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Ez a jogszabályi kérdés újabb példája annak, hogy az EU hogyan áll hozzá a gépjárműiparhoz, és hogyan próbál rendszeresen erősen aránytalan jogi szabályozást kikényszeríteni egy aránylag kis súlyú probléma megoldására.

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság arra szavazott, hogy előrehozzuk azt a dátumot, amikortól a benzint is árusító autószerelő-műhelyeknek meg kell felelniük az új intézkedéseknek a gépkocsik feltöltésénél a légkörbe jutó üzemanyag gőz mennyiségét. A bizottság megszavazta a benzinellátás küszöbének csökkentését annak érdekében, hogy sokkal több benzint is árusító autószerelő-műhely kerüljön a javasolt törvény hatálya alá.

A kis, független, benzint is árusító autószerelő-műhelyek ilyen célba vételének mellékhatása lesz az egyéb helyi vállalkozásokra is, és alig hoz majd környezeti hasznot, sőt, valószínűleg növelni fogja a kibocsátást, ha az autótulajdonosoknak messzire kell autózniuk, mert a helyi műhely bezárt. Jelentős lenne az eszközök fejlesztéséhez szükséges tőke mértéke és az ideiglenes bezárás miatti bevételkiesés is.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Megszavaztam a benzingőz visszanyeréséről szóló jelentést. A benzin illékony szerves vegyületeket tartalmaz, amelyek párolognak az üzemanyagtartály belsejében és kitöltik a tartályban az üzemanyag feletti üres teret. Amikor a gépjárművet feltöltik, ezeket a gőzöket a tankolt üzemanyag kiszorítja a tankból, és ha nincsenek visszanyerve, a légkörbe kerülnek.

A Bizottság javaslatának célja a személygépkocsik tankolása közben a légkörbe kerülő benzingőz visszanyerése. Nagyon fontos a töltőállomásoknak a levegőminőség javítása érdekében nagy hatékonyságú benzingőz-visszanyerő rendszerrel való felszerelése.

- Jelentés: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Az átláthatóság az Európai Unió alapelve. Ezt az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 255. cikke világosan kimondja: „Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban

lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz hozzáférni”.

A jelenlegi 1049/2001/EK rendelet jelentős lépés volt a nagyobb nyitottság felé. A végrehajtása óta eltelt hat évben hozzájárult egy átláthatóbb igazgatási kultúra kialakításához az európai intézményekben. Véleményem szerint a nyitottság hozzájárul ahhoz, hogy nagyobb jogosultságot kapjanak az intézmények az európai polgárok szemében, és javuljon az azokba fektetett bizalmuk.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Az átláthatóság az Európai Unió alapelve. A döntéseket olyan nyitottan és a polgárokhoz olyan közel kell meghozni, ahogy csak lehet, ezáltal nagyobb jogosultságot kapnak az intézmények az európai polgárok szemében, ugyanakkor javul az azokba fektetett bizalmuk is.

A 2001-ben elfogadott rendelet kétségkívül jelentős lépés volt ebben az irányban, de ma már számos módosításra szorul. Ezek által az európai döntéshozatali folyamat érthetőbb lesz, nő az átláthatóság és fejlődnek az intézmények gyakorlatai.

E kezdeményezés célja ezért e javítások elérése. Ugyanakkor néhány pozitív javaslat ellenére ezek túlnyomó részét sajnálatos módon az Európai Parlament negatívan szemléli.

A Parlament által 2006. áprilisi állásfoglalásában kért módosítások többségét valójában nem vették figyelembe, ahogy például az arra irányuló javaslatok esetében történt, hogy az EP gyakorolhassa demokratikus ellenőrzési jogát a minősített dokumentumokhoz való hozzáférés révén.

Ezért támogatom Cashman előadó úr javaslatát, hogy utaljuk vissza ezt a kezdeményezést az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsághoz.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Miközben a költségvetésben előirányozzák a Lisszaboni Szerződésről minden nyelven folytatandó nyilvános vitákat, a megreformált EU Alkotmányra adott „nem” választ nem fogadják el és a népszavazásokat elkerülik. Miközben az EU honlapjai a többnyelvűség jelentőségét hangoztatják, weboldalaik jelenlegi formája ezt nem tükrözi. Nem következetesen használja a három munkanyelvet, a németet, az angolt és a franciát, amelyeken a népesség többségét meg tudnánk szólítani. Még a soros elnökség sem gondolja úgy, hogy ez megérné a fáradozást. Az EU most agonizál a dokumentumokhoz való hozzáférés felett, de ugyanakkor el akarja törölni az EU-tenderek nemzeti újságokban, és így valamennyi anyanyelven történő meghirdetését.

Mindazonáltal néhány jó megközelítés megjelenik a jelentésben a dokumentumokhoz való hozzáférés javítására, ezért mellette szavaztam.

- Jelentés: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Guy Bono (PSE), írásban. – (FR) Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjához tartozó görög képviselőtársam, Panayotopoulos-Cassiotou asszony a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló jelentése ellen szavaztam.

Ellenzavazatomat az motiválta, hogy e jelentésnek, amelynek célja a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezése, az lett volna a hatása, hogy kiszorítja az egyéni vállalkozó gépjárművezetőket a munkaidő szervezéséről szóló európai jogszabályok alkalmazási köréből.

Szocialista kollégáim és én azt a nézetet osztjuk, hogy nem fogadhatunk el kétsebességű szociális jogszabályt: olyan jogszabályt, amely véd egyeseket, de útszálló hagyja a fuvarozási vállalkozókat.

A Bizottság javaslatának elfogadása azt jelentette volna, hogy az egyéni vállalkozó gépjárművezetőket elfogadhatatlanul megkülönböztetés érte volna a foglalkoztatott gépjárművezetőkhez képest, akiket az európai jogszabályok védenek. A Parlament tudomásul vette fenntartásainkat. Most már a hamarosan összeülő új Parlament feladata lesz kimondani a döntést az új parlamenti ciklusban.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló bizottsági javaslat ellen szavaztam, mert úgy érzem, hogy elfogadhatatlan és diszkriminatív, hogy a javaslat kiszorítja az egyéni vállalkozó közúti fuvarozókat.

A heti munkaórák számát korlátozó közösségi szabályoknak minden közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyt védenie kell. Ezért itt e dolgozók egészségének és biztonságának védelméről és a közúti biztonság biztosításáról van szó.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Nagyon fontos volt, hogy a Parlament többsége a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló bizottsági javaslat elvetésére irányuló javaslatunk mellett szavazott. Az irányelv-javaslat visszalépést jelentett a jelenlegi helyzethez képest, mind a valódi egyéni vállalkozók és kényszervállalkozóként tevékenykedő gépjárművezetők, mind a jelenlegi munkaórák, különösen az éjszakai munka tekintetében.

Javaslatunkat már benyújtottuk a Foglalkoztatási és Szociális Bizottsághoz, ahol többséggel elfogadták. Ugyanakkor az (Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának tagjaként működő) előadó ragaszkodott ahhoz, hogy a jelentés a plenáris ülés elé kerüljön, hogy további támadást intézzon a munkavállalók alapvető jogai ellen. Ezért volt olyan fontos a plenáris ülésen történt elutasítás és a hatályban maradt, az egyéni vállalkozók számára azonos munkajogi szabályokat követelő, jelenlegi irányelv.

Mathieu Grosch (PPE-DE), írásban. – (DE) A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban folytatott vita során két módosítást indítványoztam, amelyek a közlekedési ágazatban dolgozó valamennyi munkavállalót érintik. Véleményem szerint előnyt jelent a harmonizált európai szociális és foglalkoztatáspolitikára, ha a munkafeltételek minden munkavállalót egyenlően érintenek. Az egyéni vállalkozóknak a munkaidőről szóló irányelvbe történő belefoglalásának gondolata irreális. Egész egyszerűen lehetetlen ellenőrizni az egyéni munkavállalók munkaóráit. A biztonság tekintetében minden gépjárművezetőre, köztük az egyéni vállalkozókra is, vonatkoznak a vezetési időre és a pihenőidőre vonatkozó szabályok buszok és 3,5 tonnát meghaladó tömegű tehergépjárművek esetében. A vezetési időre és a pihenőidőre vonatkozó szabályok 3,5 tonna alatti tehergépjárművekre történő kiterjesztése nagyobb biztonságot nyújtana. A Bizottságnak meg kellene ezt vizsgálnia, de még javaslatot kell benyújtani. Remélem, az új Parlament elfogadja majd ezeket a javaslatokat.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Üdvözljük a Durão Barroso úr elnökölte Európai Bizottság javaslatának javaslatunk eredményeképpen megvalósult elutasítását, amelynek az volt a célja, hogy az egyéni vállalkozókat kirekessze a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló irányelvből.

Februárban a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban benyújtottunk egy javaslatot az Európai Bizottságtól induló elfogadhatatlan kezdeményezés elutasítására.

Ez a lehető legjobb válasz egy, a verseny fokozására és a közúti fuvarozók kihasználására tett újabb kísérletre, amely veszélyezteti a közúti munkavállalók munkajogait és a közúti biztonságot.

A munkahely bizonytalanságának leküzdésével, a pihenőidő – bérvesztés nélküli – tiszteletben tartásával és az egyes tagállamokban meglévő munkajogi szabályok vagy kollektív megállapodások betartásának biztosításával védenünk és javítanunk kell a közúti fuvarozók jogait és munkakörülményeit.

Arra van szükségünk, hogy a munkaidőre, valamint a vezetési és pihenőidőre vonatkozó szabályok minden hivatásos gépjárművezető – így az egyéni vállalkozók – esetében egyenlő mértékben legyenek alkalmazva biztonságuk és a közúti biztonság biztosítása érdekében, így megelőzve a túlzottan hosszú munkaórákat, nem megfelelő pihenőidőket vagy munkaritmust.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Panayotopoulos-Cassiotou asszony jelentése a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv módosítására vonatkozó bizottsági javaslat elutasítását ajánlja.

Megszavaztam ezt a jelentést, amelynek célja elutasítani azt a bizottsági javaslatot, amely nem teszi lehetővé a bizottsághoz és a szociális jogokhoz közvetlenül kapcsolódó vezetési időre és pihenőidőre vonatkozó szabályok végrehajtásában és ellenőrzésében talált hibák orvoslását. Ezenfelül nem tisztázza ezen irányelv alkalmazási körét és a lehetséges ellenőrzési módokat. Bármilyen esetben a tagállamoknak kell vállalni a teljes felelősséget ezen a területen.

Végezetül ez a javaslat nem definiálja jobban az „utazó tevékenységet végző személyek” vagy az „önálló vállalkozó gépjárművezetők” fogalmát, és jó okkal nem teszi ezt, hiszen ebben áll ezen irányelv valódi kihívása. Minden önálló vállalkozó gépjárművezetőt ki kellene zárunk ebből az irányelvből? A kérdés továbbra is nyitott marad, mert a probléma összetett.

Válójában széles körben létezik a kényszervállalkozóként való gépjárművezetői munkavégzés gyakorlata abban az esetben, ha olyan vállalkozások alkalmazzák őket, amelyek – jövedelmezőségi okokból – kikerülnek a vezetési időre és pihenőidőre vonatkozó szabályokat.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), írásban. – Számos oka van annak, hogy az egyéni vállalkozóknak ezen irányelvből való kirekesztésére irányuló bizottsági javaslat elutasításra került.

Azzal, hogy a bizottsági javaslat elutasítására szavaztam, az utak biztonságára szavaztam, hogy a gépjárművezetők egészségügyi, biztonsági, fizetési és munkakörülményeiben való megkülönböztetést száműzzem, és a közúti fuvarozás ágazatában fair play-t biztosítsak a munkáltatók és a munkavállalók számára.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az 54. módosítás mellett szavaztam, mert ez fontos üzenet a Bizottság és a Tanács számára. Az Európai Parlament támogatja a gépjárművezetők jogait, és elutasít minden nemű versenyt az alkalmazott és az önálló vállalkozó gépjárművezetők között. Ez a javaslat az egyéni vállalkozókat kirekeszti a meglévő irányelvből, és először az európai jogalkotás történetében, megpróbálnánk különbséget tenni a „valódi” és a „kényszerített” vállalkozók között. Ez ugyanakkor hibás megkülönböztetés, és utat nyithat a közösségi jog egyéb rendelkezéseinek értelmezéséhez. Győzelem ez a közúti biztonság és a szociális Európa számára.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), írásban. – (BG) A közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló EP-irányelv, amelyet az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja és a szélsőbaloldal elutasított, az egyéni vállalkozókat kevésbé versenyképessé fogja tenni.

Az Európai Bizottság javaslatának feleltlen elutasítása azt fogja eredményezni, hogy nem lesz többé értelme egyéni vállalkozóként folytatni. Többé nem határozhatják meg maguk munkaóráik hosszát.

Ilyen szabályozás nincs más ágazatban. Ennek a döntésnek visszafordíthatatlan hatása lesz az európai gazdaság versenyképességére.

A szállítási ágazatban az alkalmazott gépjárművezetőktől eltérően az egyéni vállalkozók nem munkamegállapodás alapján dolgoznak, hanem szabadon meghatározzák vásárlóikat és szállítmányaikat. A keresetük nem a munkaóráiktól függ, mint a fizetést kapó gépjárművezetőknél, hanem a szállítások számától és típusától. A munkaóráknak az új irányelv alapján történő meghatározása korlátozza „vállalkozói” szabadságukat.

A mai szavazás eredményeként a tagállamoknak lehetőségük volt visszavenni az éjszakai időszakot is meghatározó időkeret tőlük elvett meghatározásának lehetőségét, a különböző tagállamokban eltérő napfény-viszonyoknak megfelelő utas- vagy áruszállítás munkaórái száma maximalizálásának lehetőségét.

Az irányelv elutasítása veszélyezteti a versenyképességet. A kis szállítókat és az önálló kereskedőket érinti majd legsúlyosabban. Rá lesznek kényszerítve, hogy a nagy szállítócégek alkalmazottaira vonatkozó követelményeket betartsák, ami kétségkívül veszélyeztetni fogja piaci pozíciójukat.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A Bizottság irányelvjavaslatának elutasítása az „európai egyirányú utca” erőinek manővere volt az európai választások hajrájában. A Görög Kommunista Párt a kezdetektől fogva ellenezte a bizottsági javaslatot, és ellene szavazott mind az európai szakszervezetekben, mind a plenáris ülésen tartott szavazás során. Tájékoztatta a munkásokat és támogatta demonstrációikat. Az egyéni vállalkozók mentesítése csak a szállítási ágazat monopol vállalkozásait szolgálja; sérti a munkások és az egyéni vállalkozók érdekeit, és nagy veszélybe sodorja a közúti biztonságot. Még tovább nehezíti a gépjárművezetők munkakörülményeit, a munka-/vezetett órák számát kitolja 84 órára hetente, és tovább növeli a gépjárművezetők kizsákmányolását.

A dolgozók demonstrációi és az európai parlamenti képviselők félelme az európai parlamenti választásokon való kiesésüktől nagy többségüket arra sarkalta, hogy a javaslat elutasításában támogassák az európai egyirányú utcát. Ugyanakkor a dolgozóknak tudniuk kell, hogy a monopolszervezetek a tőkeéhes pártok fellelésével ki fogják kényszeríteni követeléseiket. Ez az eredmény megmutatja a munkások harcának erejét és jelentőségét. Ugyanakkor szeretnénk rámutatni, hogy rövid életű lehet, ha a tősgyökeres munkásmozgalom nem szervez ellentámadást és nem fekteti le a hatalmi és gazdasági szinten szükséges radikális változtatások feltételeit.

- Jelentés: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, svéd szociáldemokraták úgy döntöttünk, a Tanáccsal kötött kompromisszum mellett szavazunk, mivel értelmezésünk alapján úgy gondoljuk, hogy a svédországi vadászatra gyakorolt – általunk aggályosnak tartott

– negatív hatásokat a 3. cikk (2) bekezdésében foglalt kivétel megszünteti. Mindannyian elborzadva néztük a kanadai fókavadászatról készített képeket.

A legtöbb fogyasztó ezért elutasítja azon fókavadászból származó termékek megvásárlását, amelyek a svédországi vadászati ágazattal szemben támasztottakkal egyező követelményeknek nem felelnek meg, elkerülhető szenvedést okoznak az állatoknak, és amely nagyban folytatott tevékenységet ellenőrizetlen feltételek mellett végzik.

Elvben ellenezzük azt, hogy az EU közvetlenül vagy közvetve beavatkozzon vadászattal kapcsolatos kérdésekbe, amelyeket nemzeti ügyként kell kezelni, különösen abban az esetben, ha ez sértheti a jól működő svéd szabályokat. A jelen esetben úgy döntöttünk, hogy a kérdést az általános helyzet alapján ítéljük meg. Ilyen körülmények mellett, elfogadtuk a kompromisszumot, mivel az azt az egyértelmű üzenetet hordozza magában, hogy a Parlament nem tartja elfogadhatónak, hogy az emberek úgy bánjanak az állatokkal, ahogy akarnak.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Határozott meggyőződés, hogy a fókavadászatot, egyes helyi közösségek számára nyújtott kivétellel, be kell tiltani. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt sem, hogy az EU különböző tagállamaiban végzett közvéleménykutatások szerint az EU állampolgárok nagy többsége ellenzi a kereskedelmi célú fókavadászatot és alkalmazott módszereit. Az állampolgárok egyértelmű többsége támogatja továbbá a fókatermékek kereskedelmének teljes tilalmát.

Niels Busk, Anne E. Jensen and Karin Riis-Jørgensen (ALDE), írásban. – (DA) A magunk részéről a fókatermékek kereskedelmének tilalmára vonatkozó javaslat, valamint a Parlament és a Tanács között létrejött kompromisszum ellen szavaztunk. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a fókatermékek kereskedelmének tilalma nem fog javítani az állatjólét helyzetén; emellett sajnálatosnak tartjuk, hogy a javaslatot annak ellenére fogadták el, hogy a Szerződés arra vonatkozóan semmilyen jogalapot nem szolgáltat.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Állatvédő csoportok és választók hevesen lobbiztak nálam e kérdéssel kapcsolatban, de én a magam részéről szkeptikus vagyok általában a tilalmak bevezetésével szemben. Végso soron a vásárlók fogják eldönteni, hogy megvásárolják-e a fókatermékeket, vagy sem. Büszke vagyok arra, hogy részt vettem a macska- és kutyaprémből készült termékek Kínából való behozatalának tilalmára irányuló kampányban, de a fókatermékek behozatala egészen más természetű probléma, amely századokra visszanyúló tradíciókon és szokásokon alapul.

A bikaviadatok és a kakasviadatok szintén visszataszító látványosságok, az EU azonban mégis elismeri, hogy e tevékenységek folytatását engedni kell az EU-n belül is azokon a területeken, ahol ezek hagyománya töretlenül él. Ezért álszent lenne az EU részéről, ha állatkínzásra hivatkozva betiltaná a fókatermékek behozatalát Kanadából. Ugyancsak nem tartom szerencsésnek, ha magunkra haragítanánk Kanadát, amely régi szövetségese az EU-nak és osztja közös értékeinket.

Elutasítom az állatkínzást, de véleményem szerint ezt a kérdést tudatosan eltorzítják annak érdekében, hogy érzelmi reakciókat váltsanak ki a parlamenti képviselők között. Az ilyen jellegű problémák megoldásához azonban kiegyensúlyozottabb és tárgyilagosabb megközelítést kell alkalmaznunk.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én a fókatermékek kereskedelméről szóló jelentés mellett szavaztam, mivel az két szempont egyidejű figyelembe vételén alapul: az egyik szempont a bizonyos fókatermékek Európai Unión belüli kereskedelmének tilalma, a másik az északi sarkvidéken élő őslakosok hagyományainak és kulturális szokásainak tiszteletben tartása.

Évente mintegy 900 ezer fókát ejtenek el a kereskedelmi céllal folytatott vadászati tevékenység során (a szám nem tartalmazza az orvvadászat során elejtett állatokat, valamint az eltűnt vagy be nem jelentett leöléseket), amelynek 60%-át a Kanadában, Grönlandon és Namíbiában leölt állatok teszik ki. Ezen országokon kívül Norvégiában és Oroszországban folytatnak még kereskedelmi célú fókavadászatot. A Közösségen belül Svédország, Finnország és az Egyesült Királyság (Skócia) foglalkozik kisebb mértékű fókavadászattal, elsősorban a halállomány kezelése és a kártevők elleni küzdelem keretében.

Meggyőződés, hogy ez a megállapodás védelmet nyújt a fókák számára az állatkínzással szemben, és egyben tiszteletben tartja az inuit közösségek kulturális szokásait is. Meggyőződés, továbbá az is, hogy ez a szabályozás véget vet a lelkiismeretlen kereskedelmi gyakorlatnak, és hogy olyan összehangolt szabályok születnek majd, amelyek az egész belső piacot meg fogják változtatni.

Glyn Ford (PSE), írásban. – 25 évvel ezelőtt, 1983-ban, nem sokkal azelőtt, hogy először választottak be az Európai Parlamentbe, vezették be a fókatermékek kereskedelmének „első tilalmát”. Sajnálatos módon a problémát azóta sem sikerült megoldani, noha az számos alkalommal szerepelt már napirenden.

A helyzet az elmúlt negyed évszázadban alig javult valamit 1983-hoz képest. Fókák százezreit mészárolják le azóta is Kanadában, a legbrutálisabb és legkegyetlenebb módon. Remélhetőleg a mai elsöprő többségű szavazás révén végre sikerül megvalósítani azt, amiről 25 évvel ezelőtt azt hittük, megoldottuk. Sem én, sem a fókák nem akarják, hogy 2034-ben ismét ugyanerről a kérdéstről tárgyaljunk.

Mathieu Grosch (PPE-DE), írásban. – (DE) Személy szerint sajnálatosnak tartom, hogy a bizottsági javaslatokat, amelyek nagyon egyértelműek voltak, a képviselőcsoportok nem fogadták el. A fajmegőrzés – különösen a mészárlás ismert mértékének kitett fajok esetében – határozott intézkedések megtételét kívánja, kompromisszumok nélkül. Az ezen üzletághoz kapcsolódó munkák átcsoportosítása nem nehéz feladat.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) A fókatermékek Európai Unión belüli kereskedelmének tilalmáról szóló európai parlamenti határozattal egy lépéssel közelebb kerültünk ahhoz, hogy véget vessünk az említett állatok leölésére néhány országban alkalmazott brutális módszereknek. A határozattervezet visszatükrözi a fókák levágása és megnyúzása során felmerülő állatjóléti problémákkal kapcsolatban a közvélekedésben általában megjelenő aggályokat.

A szabályozás szövege lehetővé teszi olyan kivételek alkalmazását, amelyekre bizonyos esetekben szükség van. Különösen érvényes ez a saját létfenntartásuk biztosítására, hagyományos módszerekkel vadászó inuit közösségek által készített fókatermékek tilalma alóli mentességre.

Örülök, hogy az Európai Parlament ily egyértelmű többséggel biztosította támogatásáról az említett szabályozás elfogadását. Egyértelmű jel ez az Európai intézmények részéről arra vonatkozóan, hogy az európai polgárok nem fogadják el az állatkínzást és az állatok ily módon történő meggyilkolását.

Roger Knapman és Thomas Wise (NI), írásban. – Megértjük, és mi is oszadjuk a fókatermékek kereskedelmével kapcsolatos aggályokat. Semmi problémánk nincs azzal, ha az egyes országok a fókatermékekkel szemben tilalmat vezetnek be, meggyőződésünk azonban, hogy ezt az egyes államok szintjén, és nem közösségi szinten kell kezelni. Ezért nem támogatjuk a javaslatot.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), írásban. – (PL) Az Európai Parlament jelenlegi ciklusában viszonylag nagy figyelmet szentelt az állatvédelemre.

A bizonyos fókatermékek Európai Unión belüli kereskedelmének tilalma kétségtelenül előmozdítja az állatok védelmét. Az intézkedés ugyancsak meglegedésére szolgál annak a 425 parlamenti képviselőnek, akik aláírták az e tárgyban kiadott írásbeli nyilatkozatot. Azt is meg kell jegyezni, hogy határozatában a Parlament kifejezte azon szándékát, hogy tiszteletben tartja az őslakos népek tradícióit és kulturális szokásait. Az, hogy a jövőben milyen irányba fejlődnek a fókák védelmét szolgáló intézkedések sok nemzetközi tényezőtől és a WTO-tól függ. Mindenesetre a parlamenti képviselők e kezdeményezése elismerésre és támogatásra érdemesnek minősül.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Örülök, hogy a mai nap a fókatermékek EU-n belüli kereskedelmének tilalma érdekében szavaztunk.

Marianne Thyssen (PPE-DE), írásban. – (NL) 2007 januárjában Belgium Európában elsőként vezette be a fókából készített termékek teljes tilalmát, amely kezdeményezést számos más tagállam is követett. A belga jogszabályok kivételként rendelkeznek az inuit közösségek által folytatott hagyományos vadászatról, és ezért örülök, hogy az Európai Parlament a mai nap e tekintetben is követi a belga példát. Nem támogatjuk azt a javaslatot, amely a címkézésre vonatkozó követelmények teljesítése mellett lehetővé tenné a fókatermékek behozatalát. Ha a kanadai, grönlandi, namíbiai és orosz prémkereskedők nem adhatnak el többé fokapréméből és bőrből készült termékeket a világ legnagyobb piacán, az hatalmas előrelépést jelentene a fajok jólétének biztosítása irányába. Mindemellett a tilalom a leghatékonyabb módszer arra, hogy véget vessünk annak az embertelen gyakorlatnak, amelynek évente több százezer fóka esik áldozatul.

Véleményem szerint a helyes stratégia a teljes tilalom bevezetése. Ezért én támogatom Mrs Wallis jelentését.

- Jelentés: Neil Parish (A6-0240/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Én mellette szavaztam.

Egészen mostanáig a 86/609/EGK irányelv garantálta a tudományos célokra felhasznált állatok védelmét: közvetlenül kiadása után az irányelv végrehajtása és alkalmazása eltérő módon valósult meg a különböző tagállamokban. Az irányelvhez azonban módosító javaslatot kell előterjesztenünk az Európán belüli egységes fellépés biztosításához, és egyben az emberi és állat-egészségügyi tudományos kísérleti célokból felhasznált tengerimalacok fokozottabb védelme érdekében.

A szükséges módosítások közül a legfontosabbak, amelyek reményeink szerint összhangban vannak a Parlament elképzeléseivel is, a következők: 1) egy állatjóléttel foglalkozó etikai bizottság létrehozása; 2) a tengerimalacokra vonatkozó koncepció kiterjesztése a különböző gerinctelen fajokra és a fejlődés utolsó harmadában lévő magzati létformákra, illetve a lárvákra és egyéb, az alap kutatások és képzések során használt állatokra; 3) az állatok csak olyan kísérletben történő felhasználása, amelyre tenyésztették őket; 4) az állatkísérleteket helyettesítő olyan alternatív módszerek vizsgálata, amelyek a felhasznált állatok számát a lehető legnagyobb mértékben visszaszorítják; 5) annak biztosítása, hogy a tagállamok legfőbb célja a tenyésztési módszerek javítása, annak érdekében, hogy az állatoknak a lehető legkisebb szenvedést okozzák; 6) részleges vagy teljes érzéstelenítés.

Derek Roland Clark és Nigel Farage (IND/DEM), írásban. – Bár a javaslat több olyan pontot tartalmaz, amellyel pártom (UKIP) egyetért, a jelentést áthatja annak jogtalan és antidemokratikus jellege az EU gépezetében. Következésképpen nem áll módomban támogatni.

Christine De Veyrac (PPE-DE), írásban. – (FR) Az Európai Bizottság javaslata képtelenség. Képtelenség a tudomány szempontjából, mivel hátráltatja és szankciókkal sújtja a kutatási tevékenységet, de képtelenség orvosi szempontból is, azon tudósok számára, akik állatokon megfigyelt tapasztalatok alapján dolgoznak nap mint nap olyan gyógyszerek és kezelési módok kidolgozásán, amelyek holnap új járványok gyógyítására lesznek alkalmasak.

Végül képtelenség gazdasági és társadalmi szempontból is. Amíg a gyógyszeriparban érintett csoportjaink számára megtiltják kutatások végzését, az Európai Unión kívül létesült laboratóriumok továbbra is folytathatják kutatási tevékenységüket! A Parish-féle jelentés szerencsére helyreállítja az egyensúlyt, mivel én a magam részéről semmi olyan kezdeményezést nem fogok támogatni, amely sérti saját iparunk versenyképességét, vagy amely az ágazat átcsoportosítására ösztönöz.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló irányelvre vonatkozó javaslat jobban szolgálja az egységes belső piac kiépítését, a versenyképesség fejlődését és a költségek korlátozását a kutatás terén, mint az állatvédelmet.

A multinacionális vállalatok egyre több és több nyereséget várnak a kutatásoktól. A kutatásokban felhasznált állatokat általában feláldozzák vagy megkínózzák a növekvő profit oltárán, amely semmilyen tudományos célt nem szolgál. Senki nem várhat el állatbaráti hozzáállást a tőkéből, amely célja a gyarapodás, és amely embertelen és könyörtelen módszereket alkalmaz magukkal az emberekkel szemben is.

A kutatások sikeréhez kísérletekre van szükség a fontos közegészségügyi problémák megoldásához, és több gyógyíthatatlan betegség gyógyításához. Ezeket a kísérleteket gyakran állatokon kell elvégezni.

Mindazonáltal, az emberi egészség védelméhez hasonlóan, az állatok védelme érdekében is harcolni kell a monopóliumok ellen, a tőke hatalma ellen, amely szabadalmakkal védi a gyógyszerkészítményeket az egészségügy piacosításából remélhető nagy nyereség érdekében.

Harcolni kell azért, hogy a kutatást ki tudjuk vonni a tőke fojtogató szorításából, és hogy a kutatások során kifejlesztett tudományos eredmények révén ki tudjuk elégíteni az alapvető igényeket.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én a tudományos célokból felhasznált állatok védelméről szóló jelentés mellett szavaztam. E javaslat a tudományos célokból az emberi és állategészségügyi, vagy állatjóléttel kapcsolatos kutatásokban felhasznált állatokra vonatkozik. Az EU területén évente megközelítőleg 12 millió állatot, köztük 12 000 főemlőst használnak fel tudományos célokra.

Az új irányelv kötelezővé teszi etikai vizsgálatok elvégzését, és engedélyhez köti azon kísérletek elvégzését, amelyben állatokat használnak. A javaslat az alap kutatásokban, oktatási és képzési célokból felhasznált meghatározott gerinctelen fajokra és a fejlődés utolsó harmadában lévő magzati létformákra, valamint a lárvákra és egyéb állatokra is kiterjeszti ezt a védelmet.

Úgy vélem tehát, hogy a javaslat a kísérletek során felhasznált állatok védelmének javítását szolgálja, és a tudományos kutatások fejlődése szerint erősíti az állatjóléti szabályokat.

Martine Roure (PSE), írásban. – (FR) Az Európai Bizottság azon kezdeményezésének köszönhetően, amely lehetővé teszi a tudományos célokra felhasznált állatok védelmére vonatkozó hatályos irányelv felülvizsgálatát, az Európai Unió meghatározó szerepet játszhat a kutatásokban, illetve olyan kísérletek és technológiák kifejlesztésében, amelyekben nem használnak állatokat. Az irányelv hatályát emellett ki kell terjeszteni. A mezőgazdasági és vidékfejlesztési bizottság által előterjesztett néhány módosítás, amelyek sértik a laboratóriumi állatok védelmét, ellentétes ezzel a célkitűzéssel. Alapvető fontosságú, hogy ez ne okozzon károkat az európai kutatásban, amely területet inkább fejleszteni kellene. Mindazonáltal, ezt nem az állatjóléti szabályok, illetve az állatok felhasználásában teljesen új alternatívákat kínáló módszerek kifejlesztése és engedélyeztetése kárára kell végrehajtani. Az ilyen alternatív módszerek kifejlesztéséhez költségvetési ráfordítás szükséges. Emellett alapvető fontosságú a főemlősök kutatási célokra való felhasználásának fokozatos megszüntetése, az e célt szolgáló megfigyelési rendszer kiépítése, valamint az átláthatóság javítása.

Lydia Schenardi (NI), írásban. – (FR) Itt volt az ideje annak, hogy az érintett partnerek figyelembe vegyék a kutatási célokra felhasznált állatok jólétére vonatkozó szabályokat, valamint a majmok tenyésztési célból történő erőszakos befogásának tilalmát; az elfogás majd az elzárás okozta sokkot; a családok szétválasztását; a társadalmi csoportok felbomlását; a környezetre gyakorolt hatásokat; a populáció természetes egyensúlyának megzavarását; valamint a nőstény egyedek elhúzóódását.

A magunk részéről ezért támogatjuk azt a törekvést, hogy kizárólag az e célra tenyésztett állatokat használják fel kutatási célokra, akiknek genetikai és orvosi háttere ismert, és amelyek ezért megbízhatóbb és összehasonlíthatóbb adatokat biztosítanak.

Másrészről azonban, ha azt feltételezzük, hogy a kutatási célokra felhasznált állatokra vonatkozó állatjóléti előírások a kutatási tevékenységek kiszerveződését eredményezi, akkor ez a hatás még nyilvánvalóbb jelenne meg azokban az országokban, ahol ezek a tevékenységek már most is szigorú ellenőrzés alatt történnek, mint például Svájcban és az Egyesült Királyságban. Valójában azonban ezekben az országokban a gyógyszeripar annak ellenére folyamatosan virágzik, hogy 20 éve szigorú szabályozást vezettek be. A szabályozás tehát nem gátolta az iparág sikeres fejlődését. Az ellenőrzések még javítottak is a tudományos eljárások színvonalán. Így ezek a folyamatok nem támasztják alá azon félelmeinket, hogy az említett szabályozások bevezetésével a kutatás kiszervezése nagyobb mértéket öltene.

Brian Simpson (PSE), írásban. – Csalódott vagyok az állatkísérletekre vonatkozó európai szabályok átdolgozására irányuló parlamenti állásfoglalás miatt. Végül is a tartózkodás mellett döntöttem a végleges jelentés elkészültéig. Noha teljes mértékben támogatom azokat az intézkedéseket, amelyek az állatkísérletek helyett alternatív megoldások kifejlesztését és előmozdítását, illetve a főemlősök felhasználásának két évente történő felülvizsgálatát célozzák; ezek véleményem szerint alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a kutatások során csökkenteni lehessen az állatok, különösen a főemlősök használatát. A parlamenti állásfoglalás általános értelemben gyengíti a Bizottság által javasolt állatjóléti rendelkezéseket.

A Parlamentet az a félelem vezérelte, hogy a kutatási ágazat kivonul az EU-ból, ha túl sok elvárást támasztanak kutatási létesítményeinkkel szemben. Úgy gondolom azonban, hogy bizonyos elvárások alapvető fontosságúak ahhoz, hogy itt Európában biztosítani lehessen az állatok magas fokú védelmét, és attól tartok, hogy a mai eredmény ezzel ellentétes irányban hat. A számomra legfontosabb két kérdés egyrészt a tenyésztési célból befogott majmok használatának fokozatos megszüntetése Európában, másrészt az engedélyeztetési követelmény bevezetése valamennyi állatot felhasználó kísérleti eljárásban, amely intézkedések révén erősíteni lehetne a kísérletekben felhasznált állatok számának csökkentésére vagy kiváltására vonatkozó kötelezettségvállalásunkat. Sajnálatos módon az Európai Parlament ma elmulasztotta a lehetőséget, hogy határozott iránymutatást adjon a állatvédelem területén.

Roger Knapman és Thomas Wise (NI), írásban. – Elfogadjuk, hogy bizonyos esetekben szükség van az állatokon végzett kísérletekből származó tapasztalatokra, de azt is látjuk és elismerjük, hogy e kísérletek szükségessége bizonyos esetekben megkérdőjelezhető. Támogatjuk az alternatív kutatási módszerek előmozdítását célzó törekvéseket, és szeretnénk, ha az élő állatokon végzett kísérletek számát a lehető legnagyobb mértékben sikerülne visszaszorítani, és ha azokat a lehető leghumánusabb irányelvek szerint végeznék. Úgy véljük azonban, hogy ebben a kérdésben az egyes országoknak kell dönteniük, és ezért sajnos nem áll módunkban a kérdést európai összefüggésben kezelő javaslat mellett szavazni.

- Jelentés: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A hajók okozta szennyezésre vonatkozó javaslat mellett szavaztam, mivel véleményem szerint ez alapvető fontosságú a tengeri közlekedésben elterjedt káros gyakorlat, különösen a szennyező anyagok illegális tengerbe kibocsátása elleni közdelem szempontjából.

Úgy vélem, ez a módosított javaslat alapvető fontosságú a környezeti katasztrófák és a vízminőség további romlásának olyan büntetőjogi szankciók bevezetésével történő megakadályozása érdekében, amelyek elég szigorúak ahhoz, hogy elriasszák a potenciális környezetszennyezőket.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A jelentés a hajók által okozott szennyezésre vonatkozó hatályos irányelv módosítását javasolja. A javasolt módosítások szennyezés esetén lehetővé tennék büntetőjogi intézkedések alkalmazását. A júniusi jegyzék támogatja a hajók által okozott szennyezés megakadályozását célzó intézkedések meghozatalát. Véleményünk szerint azonban a büntetőjog teljes mértékben nemzeti szinten kezelendő terület. Emellett a nemzetközi vizeken közlekedő hajók általi kibocsátások kezelése az ENSZ hatáskörébe tartozik. Ezért a végleges szavazáson a javaslat ellen szavaztunk.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az a túlmagasztalt irányelv, amely állítólagosan büntetőjogi szankciókat alkalmazna a szennyezést okozó hajókkal szemben, miközben védi a környezetet, pontosan ellentétes hatást ért el. Az irányelv gyakorlatilag a hajózási tőkét védi az ellene kivetett esetleges szankciókkal szemben. De még ez a pusztán célt tévesztett bizottsági javaslat is eltörpül az Európai Parlament azon javaslata mellett, amely nem büntetné a szennyező anyagok vízbe történő kisebb kibocsátását. Országunk lakói nagyon jól tudják, mik is ezek a kisebb kibocsátások, kik bírálják el azt és milyen kritériumok alapján. Santorini lakói például, akik a *Sea Diamond* nevű óceánjáró hajó elsüllyedése miatt tiltakoztak, már nagyon unják az EU és az újdemokrata kormány válaszait, amelyben hangoztatják, hogy a hajótörések állítólag nem okoznak szennyezést – a PASOK hasonló értelmű választ adott az *Express Samina* nevű komp és más hajók esetében.

A szennyező anyagok kisebb kibocsátásában rejlő kiskaput kihasználva, hajótulajdonosok, hajóüzemeltetők, vezetők, ügynökök, biztosítók, hajóbérlők rakománytulajdonosok és más, a tengeren elkövetett büntetért és természeti katasztrófáért felelős személyek megússzák a büntetést. A szigorú szankciók ugyanakkor ismét csak a bűnbakként kezelt tengerészeket sújtják.

- Jelentés: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Én mellette szavaztam.

Az energiafogyasztással kapcsolatos stratégiákat illetően nem ártana, ha az EU döntéseit az ismert brit közgazdász, Nicholas Stern azon megállapítása vezérelné, miszerint „gazdasági recesszió idején, illetve magas olajárak mellett nagyobb az energia hatékony felhasználásába történő befektetési kedv. A megújuló energiaforrásokat használó és egyéb alacsony szén-dioxid kibocsátással járó iparágakban eszközölt beruházások stimuláló hatással lehetnek a gazdaságra”.

Hasznos lenne egy olyan energiapolitika kidolgozása és megvalósítása, amely csökkenti az üvegházhatást okozó gázkibocsátások mértékét, eleget téve a Kiotói Jegyzőkönyv alapján kötött megállapodásokban vállalt kötelezettségeknek, és amely erősíti az EU vezető szerepét a klímaváltozás elleni küzdelemben. A Jegyzőkönyv végrehajtása jelentős mértékben hozzájárulna a foglalkoztatottság és versenyképesség javításához is a gazdasági és társadalmi élet területén.

Bár az energiafogyasztás címkézéséről szóló 92/75/EKG irányelv az ágazati szövetségek és fogyasztói szervezetek támogatását élvezte, azt nem igazán lehet elmondani róla, hogy lépést tartott volna a technológiai fejlődéssel és az energiapiaci innovációkkal, ezért az első és legfontosabb feladat az, hogy Európát ki kell mozdítani jelenlegi tehetetlenségi állapotából, új dimenziókat nyitva a felhasználók életében.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Én az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről (átdolgozás) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatra vonatkozó jelentés mellett szavaztam. Úgy vélem, részletesebb tájékoztatást kell nyújtani a termékek energiafogyasztásáról. A hűtőszekrények, mosógépek vagy háztartási sütők műszaki adatait feltüntető hirdetményen jelezni kellene az adott termék energiafogyasztását.

Az energiafogyasztásra vonatkozó címkézés az elektromos háztartási gépek, például hűtőszekrények, mosógépek, szárítók vagy sütők vásárlásakor segítséget nyújt a vásárlók számára, hogy fel tudják becsülni

a járulékos energiaköltségeket. A gyártóknak fel kell tüntetniük a termék energiafogyasztását, függetlenül attól, hogy az adott termék energiafogyasztás szempontjából „hatékonyabbnak” (zöld) vagy „kevésbé hatékonyak” (rózsaszín) minősül.

A címkézést a kereskedelmi vagy ipari mértékű energiát fogyasztó termékekre, például hűtőtároló helyiségekre vagy hűtő-, fagyasztópultokra is alkalmazni kell. A termékhez kapcsolódó valamennyi hirdetményen fel kell tüntetni az energiafogyasztást és az energia-megtakarítást.

A tagállamok ösztönző intézkedéseket, például a rendkívüli energiahatékonysággal működő termékek esetében adójóváírásra vonatkozó szabályokat fogadhatnak el.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A magam részéről az energiafogyasztásra vonatkozó címkézés elhelyezéséről szóló irányelv mellett szavaztam. A környezetvédelmi kérdések, és különösen az energiahatékonyság új jelentőséget nyer és egyre inkább alapvető fontosságúvá válik a klímaváltozás elleni küzdelemben. Az irányelv átdolgozása lehetővé teszi a háztartásokban, valamint a kereskedelem és ipar területén használt energiafogyasztó termékek címkézését.

Tekintettel arra, hogy a klímaváltozás elleni fellépés mind sürgetőbbé válik, illetve az Európai Unió azon tervére, hogy 2020-ra 20%-kal javítja az energiahatékonysági mutatókat, úgy vélem az egyszerű, világos és könnyen felismerhető címkézés meggyőzheti a vásárlókat, hogy fenntarthatóbb döntéseket hozzanak, és elősegíti az energiahatékonyabb termékek használatának előmozdítását.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A júniusi jegyzék szerint a határon átnyúló környezetvédelmi problémák megoldása az EU egyik legfontosabb feladata. Mi úgy gondoljuk, hogy a módosítások, az energiafogyasztásra és a termékek környezetre gyakorolt hatásaira vonatkozó tájékoztatás javításával a bizottsági javaslatnál hatékonyabban segítik elő azon feltételek megteremtését, amelyek segítségével a végfelhasználók bölcsőbb döntést hozhatnak.

Mindazonáltal kritikusak vagyunk a módosítások egyes megfogalmazásaival szemben, amelyek az európai energiapolitika jóval részletesebb szabályozását célozzák. A módosítások pozitív hatásai azonban felülmúlják a negatívumokat, ezért úgy döntöttünk teljes egészében támogatjuk a módosításokat.

7. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.15-kor felfüggesztik, és 15.00-kor újra megnyitják)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

8. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

9. A 2009. június 18-19-i Európai Tanács előkészítése (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Tanács és a Bizottság nyilatkozata a június 18–19-i Európai Tanács előkészítéséről.

Alexandr Vondra, a Tanács soros elnöke. – Elnök úr! Nagyon örülök a lehetőségnek, hogy megjelenhettem Önök előtt, jóval az Európai Tanács következő ülése előtt, amelyen személyesen nem fogok részt venni. Magától értetődik, hogy a körülmények most egy kicsit szokatlanok, mivel az új cseh kormány kinevezése mostanában várható. Még szólok erről néhány szót nyilatkozatom végén.

Először fussuk át a júniusi Európai Tanács napirendjének legfontosabb kérdéseit, amelyeket mi mint az Elnökség előkészítünk. Az intézményi kérdésekkel fogjuk kezdeni. 2008 decemberében az Európai Tanács elfogadott egy úttervet a Lisszaboni Szerződés 2009 végéig való hatályba lépésének elérésére. Ennek az a lényege, hogy jogi garanciákat és biztosítékokat ad az ír nép számos aggályára, amelyre válaszul az ír kormány kötelezettséget vállal arra nézve, hogy törekedni fog a Szerződés október végéig történő ratifikálására.

A megállapodás végrehajtására irányuló munka még folyamatban van, és a jelenlegi szakaszban még nem tudok a részletekről beszámolni. Bízom benne, hogy a következő Európai Tanács képes lesz ellátni a rá eső feladatokat.

Amint valószínűleg Önök is tudják, holnap a cseh szenátusban szavazást tartanak a Lisszaboni Szerződés ratifikálásáról. Az éjszaka kellős közepén fogok hazautazni, hogy holnap korán reggel már jelen lehessenek. Meggyőződéseim, hogy ennek a szavazásnak az eredménye pozitív üzenetet küld majd a többi tagállamnak, és megszünteti az esetleges nyugtalanságot. Keményen dolgozom ezért! Ennek ellenére a cseh szenátoroknak mindenképpen feltétel nélküli függetlenséget kell kapniuk ebben a demokratikus döntéshozásban. Nyilvánvaló, hogy minden nyomásgyakorlási kísérlet csak a céllal ellentétes hatást érne el.

Múlt decemberben arról is megállapodás született, hogy a jövőbeni Bizottság kinevezési folyamatát, különös tekintettel az elnök kinevezésére, haladéktalanul meg kell kezdeni a 2009 júniusában megrendezendő európai parlamenti választások után.

Teljes mértékben tisztában vagyok az itt kifejtett azzal kapcsolatos nézetekkel, hogy kívánatos lenne az Európai Parlament megfelelő módon történő bevonása ebbe a folyamatba. Az elnökség természetesen szorosan együttműködik nemcsak a tagállamokkal, hanem ezzel a Parlamenttel is.

Szeretnék néhány szót szólni a gazdasági és pénzügyi válságról, amely minden bizonnyal a napirend jelentős részét meghatározza majd, és arról, hogy további lépéseket kell tennünk a gazdasági és pénzügyi válságra adott reagálásként.

A válság szemléltette, hogy rendkívüli szükség van a pénzintézetek felügyelete hatékonyságának megerősítésére és szabályozására és a válságkezelő mechanizmusok erősítésére. Már megkezdtük erre irányuló tevékenységeinket, az EU szintjén és globálisabban is. Ebben az összefüggésben, a de Larosière úr által vezetett csoport nagyon érdekes ötletekkel állt elő, és a Bizottság a múlt héten már napirendjére is tűzte az első javaslatokat. A következő hetekben további javaslatok várhatók.

Az Ecofin jelenleg is tárgyal és a jövőben is fog tárgyalni ezekről a kérdésekről – például ma is lesz Ecofin-ülés –, és az a célunk, hogy az Európai Tanácsig megszülessenek az első döntések. Ez valóban ambiciózus célkitűzés, és nyilvánvaló, hogy a munkának június után is folytatódnia kell, tehát alapvető jelentőségű, hogy a júniusi Európai Tanács képes legyen erőteljes jelzést adni a Bizottság által beterjesztendő javaslatok gyors elfogadásához.

Általánosabban fogalmazva, a júniusi Európai Tanács számba veszi a pénzpiaci helyzetet és értékeli az eddigiekben megtett intézkedések hatékonyságát. Számba veszi továbbá a reálgazdaság támogatása érdekében megtett intézkedéseket is, és ezzel kapcsolatban a foglalkoztatás helyzetét is megvizsgálja.

Csütörtökön, tehát holnapután, külön foglalkoztatási csúcstalálkozót tartunk a szociális partnerekkel Prágában, ahol foglalkoznunk kell ezekkel a fontos kérdésekkel. A nap folyamán, egy külön vitán tájékoztatást kapnak majd ennek a csúcstalálkozónak a napirendjéről.

Függetlenül a csütörtöki prágai csúcstalálkozó végeredményétől, valamint az elmúlt hetekben a Cseh Köztársaságban, Svédországban és Spanyolországban megrendezett rendkívül érdekes szemináriumoktól és munkaértekezletektől, a Bizottság hamarosan, a júniusi Európai Tanács előkészületei során kibocsát egy közleményt is, így tehát az Európai Tanács időpontjára számos érdekes ötlet és ajánlás lesz napirenden, mérlegelés céljából.

Szeretném azonban hangsúlyozni, hogy mindennek célja nem valami vadonatúj foglalkoztatási stratégia elindítása. Már van ilyen stratégiánk – a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia. A közelmúltban megerősítettük az érvényben lévő foglalkoztatási irányelveket és elfogadtunk országspecifikus ajánlásokat. Általánosabban fogalmazva, hadd emlékeztessen Önöket arra, hogy azok az ösztönző csomagok, amelyeket az Unió és a tagállamok a múlt év vége óta elfogadtak, jelentős mértékben hozzájárulnak a foglalkoztatás támogatásához.

Ami az éghajlatváltozást illeti, a júniusi Európai Tanács vissza fog térni az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai csúcstalálkozó előkészületeihez. Számba veszi az elért előrehaladást, mind nemzetközi szinten, mind pedig saját belső előkészületeink tekintetében.

Ez egy összetett kérdés, különösen azért, mert a nemzetközi partnereinkkel folytatott tárgyalások a saját belső megbeszéléseinkkel párhuzamosan futnak. Tegnap Prágában EU–Japán csúcstalálkozóra került sor. Egyértelmű, hogy jelentős összegű finanszírozásra lesz szükség az ambiciózus koppenhágai megállapodás alátámasztásához. Az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy tisztességesen kiveszi a részét ebből, amihez természetesen jelentős méltányos belső költségmegosztási megállapodásra is szükség van.

Hogy milyen messzire jutunk el a júniusi Európai Tanácson az EU saját belső egyezményei tekintetében, az jelentős mértékben attól függ, milyen messzire jutunk el nemzetközi partnereinkkel, köztük az Egyesült Államokkal, és függ a többoldalú keretek között folytatott tárgyalások helyzetétől. Szeretném hangsúlyozni, hogy az EU továbbra is vezető szerepet akar betölteni, amelyhez az ambiciózus koppenhágai végeredmény elérésének célkitűzése társul.

A jelenlegi szakaszban a külkapcsolatokat illetően még kissé korai lenne részletesen beszélni az Európai Tanács napirendjéről. Ám ennek a hétnek a végén két fontos csúcstalálkozóra kerül sor harmadik országokkal Prágában: keleti partnerségi csúcstalálkozó lesz május 7-én, másnap pedig megrendezzük a „Déli folyosó – az új selyemút” csúcstalálkozót. Nagyon valószínű, hogy az Európai Tanács megvitatja ezeknek a rendezvényeknek a nyomon követési intézkedéseit, amelyek hosszú távon kulcsfontosságúak az Unió érdekei szempontjából.

Hasonló módon számíthatunk némi vitára a Japánnal és Kanadával megrendezendő trojka-csúcstalálkozókon, és a májusra tervezett más fontos csúcstalálkozókon és üléseken, például Oroszországgal. A külkapcsolati napirendet mindenképpen naprakésszé kell tennünk az aktuális fejlemények, nevezetesen az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának májusi és júniusi ülésének alapján, amely a szokásos napirendi kérdéseken felül védelmi és fejlesztési kérdésekkel fog foglalkozni.

Szeretném megköszönni a következő Európai Tanács napirendje iránti érdeklődésüket, és természetesen örömmel hallgatom meg ösztönző megjegyzéseiket és véleményeiket a következő vita során.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A következő Európai Tanácsra az európai választásokkal azonos hónapban kerül sor. Ezt a rendkívül fontos szavazást sok polgár számára rendkívül valóságos nehézségek háttérében fogjuk megtartani. Gondolok itt különösen a válságnak a munkahelyekre gyakorolt hatásaira, és a délután folyamán még lesz alkalmunk arra, hogy részletesebben is beszéljünk erről a kérdéstről.

Válságkezelő lépéseinknek a felelősség, a szolidaritás és a társadalmi igazságosság alapvető értékeire kell épülniük. Ez a válság lehetőséget biztosít a szociális piacgazdaság európai modelljének környezettudatos és értékeinkre épülő módon történő megújítására.

Minden európainak, akinek van szíve és meggyőződése, készen kell állnia a részvételre. Ki kell fejteniük, miért annyira fontos Európa, miért kell a polgároknak kivenniük a részüket és miért kell szavazniuk.

Hölgyeim és uraim! Joggal lehetnek büszkéek az elvégzett munkájukra. A hamarosan befejeződő parlamenti ciklus önmagában jelentős eredményeket könyvelhet el. A Parlament megmutatta, mennyire eltökélt emellett, hogy konkrét eredményeket érjen el a polgárok érdekében. Bebizonyította, hogy ambiciózus elképzelése van a közös jövőnkéről.

Az elmúlt öt év öröksége rendkívül fontos. Történelmi jelentőségű döntéseket hoztunk az éghajlatváltozás elleni harc és az energiabiztonságunk megerősítése területén. Olyan intézkedéseket fogadtunk el, amelyek közvetlen hatást gyakoroltak a polgárok biztonságára és szabadságára, és amelyek új lehetőségeket is megnyitottak előttük.

Alapvető reformokat hajtottunk végre a belső piac, a szociális menetrend, a távközlés, az energiaellátás, a környezetvédelem, az igazságügy és a belügyek területén. Mindezen szempontok alapján az európai modernizáción ott van a Parlament jegye.

Emellett az utolsó néhány hét során Önök együttműködtek a cseh elnökséggel, hogy megállapodásra jussanak számos kulcsfontosságú kérdésben. Eddig a Bizottságnak csaknem 50 jogalkotási javaslatát fogadták el együtdöntési eljárással a cseh elnökség alatt.

Engedjék meg nekem, hogy megemlítek néhány ilyen megállapodást, amelyek az elnökségem alatt álló Bizottság napirendjének lényegét alkották: a belső energiapiac, a tengeri biztonság, a pénzüpiacok szabályozásának és felügyeletének megerősítésére irányuló intézkedések, és az 5 milliárd EUR összegű, az Európa fenntartható gazdaságáá történő átalakítására irányuló gazdaságélénkítési csomag.

Szeretnék gratulálni a Parlamentnek és a Topolának úr és Vondra úr vezetése alatt tevékenykedő cseh elnökségnek az elvégzett munkáért. Meggyőződésem, hogy ez a munka június végéig folytatódik.

Érthetően és meggyőződéssel kell beszélünk a választóknak az eredmények Európájáról. Ez teszi majd lehetővé számunkra, hogy új lendületet adjunk egy bátor és magabiztos Európai Uniónak. Európának szüksége

van erre. Szüksége van arra, hogy a válságnak és az átmenetnek ezt az évet minden idők legtevékenyebb, legfantáziadúsabb és legeltökéltebb évévé változtassuk.

Ez lesz a vezérelvünk a júniusi Európai Tanácsban. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy lelassítsuk erőfeszítéseink ütemét. Sikereket kell elérnünk Európa érdekében. Ezért most nem akarok más kérdésekkel foglalkozni – amelyeket Vondra úr egyébként megemlített –, ilyen volt például a keleti partnerséggel foglalkozó Tanács, amely nagyon fontos, de én különösen azokra a területekre akarok összpontosítani, amelyek véleményem szerint a júniusi Európai Tanács prioritásait alkotják.

a Bizottság elnöke. – Az Európai Tanácsot arra hívják fel, hogy érjen el előrelépést számos, a következő hónapok és évek szempontjából nagy jelentőségű kérdésben.

Felhívást kap arra, hogy folytassa azt a munkát, amely továbbvisz bennünket a Lisszaboni Szerződés hatályba lépésének célja felé. Az Európai Uniónak ki kell használnia ennek a Szerződésnek az előnyeit. Így tehát hatályba kell léptetnünk azt az intézményi csomagot, amelyet tavaly decemberben a Parlament támogatásával elfogadtunk: gondoskodnunk kell azokról a jogi garanciákról, amelyek szükségesek az írországi népszavazási folyamat előmozdításához, valamint a zökkenőmentes átmenet és az intézményi stabilitás biztosításához szükséges előrelépéshez.

Az éghajlatváltozás tekintetében meg kell őriznünk a decemberi koppenhágai csúcstalálkozón elért kívánt ambíciózus megállapodással kapcsolatos lendületünket. Megmutattuk, hogy lehetséges az erős és hiteles célok elérése. Most bátorítanunk kell másokat, hogy ők is hasonló szintű célokat tűzzenek ki maguk elé – és meg kell mutatnunk, hogy készen állunk segíteni azoknak, akiknek erre szükségük van. Röviden: valóban globális eredményekre kell átváltanunk ezt a lendületet.

Az Európai Tanács legfontosabb témája elkerülhetetlenül újból a gazdasági válság lesz. Az Európai Uniónak kezdettől fogva a válság különféle követelményeihez kellett alkalmazkodnia: a közvetlen pénzügyi válság stabilizálásához; a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállításához; a banki hitelezések újbóli beindításához; a válság globális kiterjedésének megfelelő globális cselekvés biztosításához; és a munkájukat elveszítőknél, vagy a munkanélküliség veszélye által fenyegetetteknek való közvetlen segítségnyújtáshoz.

A mai nap és az Európai Tanács ülése között figyelmünket elsősorban két területre irányítjuk. Az első a szabályozási és felügyeleti rendszer újjáépítésére irányuló munka folytatása – ez a rendszer a lakosság és a befektetői közösség bizalmának helyreállítására szolgál. Nem egyszerűen egy szilárdabb rendszer felépítése a cél, amely hosszabb távon megőrizhetné gazdaságunkat a hasonló kitétettségektől; a bizalom azonnali megújítása is cél, emellett meg kell mutatnunk a piacoknak és a lakosságnak, hogy az Európai Unió tudja, mit kell tennie.

Múlt héten bemutattuk a fedezeti alapokkal és a magántőkével, valamint az igazgatói fizetésekkel kapcsolatos javaslatunkat. Ezek a javaslatok szemléltetik, hogy képesek vagyunk kezdeményezőként fellépni a G20-ülésem elfogadott reformok megvalósításában és azoknak a cselekvési standardoknak a felállításában, amelyeknek elfogadását nemzetközi partnereinktől is elvárjuk a következő hónapokban. Valójában a Bizottság az első végrehajtó testület a világon, amely konkrét javaslatokkal állt elő ebben a rendkívül bonyolult és összetett kérdésben. A Bizottság, a Parlament és a Tanács a következő hónapok során szorosan együttműködik, hogy eredményeket érjen el ezeknek a javaslatoknak a megvalósítása terén.

A következő lépés az lesz, hogy részleteiben ki kell dolgoznunk, hogyan javasoljuk megoldani a felügyeletet európai szinten. Nincs értelme annak, hogy csak kerüljünk a helyzetet, mint macska a forró kását. A jelenlegi nemzeti felügyeleti rendszer csődöt mondott. Ezért állítottam fel a de Larosière-csoportot, hogy tegyenek javaslatot arra nézve, hogyan lehet felépíteni a hatékony európai felügyeleti rendszert. Május végén a Bizottság bemutatja arra vonatkozó részletes tervezetét, hogyan lehet megszervezni egy ilyen pénzügyi felügyeleti rendszert Európában. Azt szeretném, ha Európa ezen a területen is elsőként lépne globális szinten.

A második pont természetesen a foglalkoztatás. Ennek kérdését részletesebben is megtárgyaljuk majd a foglalkoztatási csúcson. Már most bejelenthetem, hogy a Bizottság részletes közleményt ad ki erről a csúcstról, még a júniusi Európai Tanács előtt. Eltökélt szándékom szerint az Európai Unió minden tőle telhetőt meg fog tenni annak érdekében, hogy segítséget nyújtson azoknak, akiket a jelenlegi válság a legsúlyosabban érintett.

A válság elleni lépéseinket nem szabad a szabályozási problémák megoldására irányuló technikai intézkedésekre korlátoznunk. Lépéseinket – mindenki számára látható módon – alapvető értékeinkre kell építenünk – olyan értékekre, mint a szolidaritás, a társadalmi igazságosság és felelősség, valamint a jövő

generációkért viselt felelősség. Ki kell használnunk ezt a lehetőséget a szociális és ökológiai piacgazdaság európai márkája alapjainak újjáépítésére.

Ennek kell a következő hónapban megrendezett Európai Tanács elsőrendű üzenetének lennie: tevékeny Európai Unió, amely a jövőbe tekint, keményen dolgozik a polgárok érdekében, és megérdemli polgárainak bizalmát.

Joseph Daul, *a PPE-DE képviselőcsoport nevében.* – (FR) Elnök úr, tanácselnök úr, bizottsági elnök úr, hölgyeim és uraim! A cseh elnökséget lezáró Európai Tanács továbbra is meglehetősen határozatlannak tűnik mind a tartalmat, mind pedig a dátumot illetően. Ezért mai feladatunk meglehetősen bonyolult, de lehetőséget nyújt arra, hogy újból megerősítsük prioritásainkat ennek a parlamenti ciklusnak a végén. A júniusi Európai Tanács első feladata az Európai Bizottság új elnökének kinevezése, az európai választások eredményeinek megfelelően.

2004-hez hasonlóan a Tanács elnökségét most is fel kell kérni arra, hogy válasszon ki egy jelöltet a legnagyobb európai parlamenti csoportból ennek a fontos pozíciónak a betöltésére, majd július 15-én a Parlament hangot adhat az ezzel a döntéssel kapcsolatos véleményének, ami az új parlamenti ciklus első fontos politikai lépése lesz.

Hölgyeim és uraim! A közvélemény gyakran panaszkodik amiatt, hogy Európának nincs arca. Arcot akarunk adni Európának azáltal, hogy véget vetünk a rotációs elnökségi rendszernek, és ilyen módon létrehozuk a stabil Európai Tanácsot. A Lisszaboni Szerződés előírja ezt a lépést, ami kedvező fejlemény lenne. Ám mivel a Bizottság elnökségének megbízatása öt évre szól, Európának már van egy mindenki által ismert arca, az Európai Parlament elnöke pedig a maga részéről 500 millió polgár hangját testesíti meg. A júniusi Európai Tanácsra a Nizzai Szerződés jogi keretein belül kerül sor, és úgy tűnik, hogy egyes tagállamok kísértést éreznek arra, hogy a Lisszaboni Szerződéssel az intézményi döntések meghozataláig, és ami még ennél is fontosabb, a Bizottság elnökének kinevezéséig várjanak.

Az is nagyon sajnálatos, hogy még mindig nem tudjuk, hatályba lép-e valaha a Lisszaboni Szerződés, miközben egyértelmű, hogy minden további tétovázás nélkül hatályba kell azt léptetnünk. Elhalasztottuk az európai választásokat, csak hogy a Lisszaboni Szerződés népszerűbb legyen az Európai Parlamentben? Nem, nem ezt tettük, és csoportunk a lehető leggyorsabban egyértelmű üzenetet vár a Tanácstól arra nézve, milyen szándékai vannak ebben az intézményi kérdésben.

Hasonló módon az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportjának tagjai őszintén remélik, hogy a cseh szenátus holnapra várt szavazása szabaddá teszi az utat a Lisszaboni Szerződés küszöbön álló ratifikációja előtt a Tanács elnökségét betöltő országban. Ez fantasztikus ajándék lenne július 1-jére, Vondra úr!

Azt is szeretném elmondani, milyen nagyra értékeljük azt a módot, ahogyan Ön a Parlament munkáját vezette ennek az elnökségnek az első néhány hónapjában, az Oroszország és Ukrajna közötti energiaválság és természetesen a pénzügyi válság által előidézett nehéz helyzetben. Ez egyben rávilágított az európai politika folytonosságának fontosságára, és szemléltette az országaink közötti egység fontosságát legfontosabb partnereinkkel fenntartott kapcsolataink tekintetében, a Barack Obama részvételével Prágában megrendezett európai-amerikai csúcstalálkozón. Remélem, hogy a cseh elnökség ugyanabban a pozitív és konstruktív szellemben fejeződik be, amellyel elkezdődött. Az Európai Unió hitelessége forog kockán.

Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az Európai Tanács természetesen megvitatja a gazdasági válság legújabb fejleményeit is, valamint az Európa követelésére végrehajtott intézkedéseket, amelyeknek célja a nemzetközi pénzügyi rendszerek rendbetétele. Szeretném kifejezni elismerésemet az Európai Bizottság ezzel, és különösen a spekulatív tőke kereskedőivel megkötött végkielégítési megállapodásokkal és a kifizetett jutalékokkal kapcsolatos legújabb javaslataiért. Ezek mind a helyes irányba mutató intézkedések, mert pénzügyi szabályokat írnak elő, hogy segítsenek nekünk a lehető leggyorsabban visszatalálni a növekedés és a foglalkoztatás felé vezető útra. Ezek az intézkedések újból rámutatnak arra, hogy akik – gyakran demagóg módon – a Bizottságot és az Európai Uniót vádolják tehetetlenséggel vagy gyengeséggel, azok tévednek és megtevesztik polgártársainkat.

Amint ez az elnökségi ciklus a végéhez közeledik, hogy átadja helyét a svéd elnökségnek, az európaiak az európai választások útján kifejezik véleményüket, és abban reménykedem, hogy döntésük hozzásegít minket ahhoz, hogy együttesen vállaljuk a ránk váró fontos feladatokat.

Hannes Swoboda, *a PSE képviselőcsoport nevében.* – (DE) Elnök úr! Először is szeretnék köszönetet mondani Önnek, Vondra úr, személyes elkötelezettségéért, mert kizárólag ennek köszönhetően vált lehetségessé a

nagy jogalkotási csomagok keresztülvitele a cseh elnökség alatt. Ezért szeretnék Önnek őszinte köszönetet mondani!

Szeretném azonban folytatni az Ön által felvetett témát, hogy pontos legyek, az új Bizottság kinevezéséről. Ön azt mondta, konzultálni szeretne a Parlamenttel. Hadd adjak Önnek vagy a Tanácsnak most azonnal egy tanácsot: Ön nagyon jól tudja – és Barroso elnök úr is tudja – hogy irányváltást akarunk. Irányváltást akarunk, olyan Bizottságot akarunk, amely elődjénél jobban odafigyel a szociálpolitikára.

Sajnálatos módon, bizottsági elnök úr, amit McCreedy úr előterjesztett a fedezeti alapokról, az nem egyezik meg Nyrop Rasmussen úr javaslatával, és ezt mi nem tudjuk elfogadni. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja a jelek szerint lemaradt valamiről. Nem támogatunk egy ilyen irányelvet, amelyben a svájci sajtóhoz hasonlóan több a lyuk, mint az anyag. Nem hiszünk McCreedy úr tervében.

Újból szeretnék visszatérni az Ön konzultációihoz, amelyekre ma sor kerülhet. Számunkra az irány kiválasztása azt jelenti, hogy a szociálpolitikát sokkal erősebben kell képviselni mind a Bizottság, mind pedig a Tanács munkájában. Véleményünk szerint Önnek a jelöltben is meg kell bíznia és fel kell őt hatalmaznia arra, hogy előtérbe állítsa a szociális erőt.

Amennyiben ez túlságosan elvont lenne, mi, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja mindent leírtunk „A társadalmi előrehaladás Európájáért” című állásfoglalásunkban. Ennek hatóköre a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvtől a szociális fejezetig terjed, amelynek a szerződések mellett, Lisszabon mellett, szintén egyértelműen meg kell határozni ennek az Európának a szociális dimenzióját. Daul úr, ez eltér attól a dokumentumtól, amelyet a PPE-DE a közelmúltban Varsóban elfogadott. Ha összehasonlítja ezt a két dokumentumot, akkor jelentős eltéréseket tapasztal. Mi világosan elkötelezzük magunkat a szociális piacgazdaság mellett, ahol a „szociális” szó háromszor alá van húzva. Ennek a dokumentumnak egyes részeiben a PPE-DE megemlíti a szociális piacgazdaságot, más részeiben viszont a szabad, vagyis korlátozásoktól mentes, szabályozatlan piacgazdaságról beszél. Mi nem ezt akarjuk, és pontosan itt van a különbség a PPE-DE és a saját képviselőcsoportunk között.

Hadd szóljak még néhány szót arról az Ön által is említett gazdasági helyzetről. Nyrop Rasmussen úr ezt egyértelműen és érthetően kifejti. E mellett a tevékenység mellett, amelyet Schulz úr ebben a pillanatban is terjeszt és hirdet egész Európában – ezért kérem, hogy fogadja el Schulz úr bocsánatkérését – szeretném még egyszer egyértelműen leszögezni: a gazdasági válság újból nyilvánvalóvá tette, hogy a gazdasági koordináció hiánya, amelyért nemcsak a Bizottság, hanem a Tanács is felelős, részben annak tulajdonítható, hogy annyira erőtlenül kezelik ezt a válságot. A válságot semmiképpen sem tudtuk volna elkerülni, de az a tény, hogy nem rendelkezünk elegendő eszközzel a válsággal való szembeszegüléshez, és hogy továbbra sem sikerült előrehaladást elérnünk az euroalapok tekintetében, az valamennyiünket rendkívül súlyosan érint.

Az utolsó szempont, amelyet szeretnék megemlíteni – mivel rendkívüli mértékben aggaszt engem –, az a munkanélküliség növekedése. Špidla biztos úr ezt meglehetősen pontosan így fogalmazta meg: a fiatalok egyik generációja most lép ki a munkaerőpiacra és mit tapasztalnak? A fiatalok tömeges munkanélküliségét! Tehát tennünk kell valamit ezügyben. Valamennyiünknek – a Tanácsnak, a Bizottságnak és az egyes kormányoknak is – mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy e fiataloknak ne a munkanélküliség legyen az első élménye a munkaerőpiacon, hanem a képzés és a további oktatás, hogy felkészültebbek legyenek a munkaerőpiacon. Együttesen ezt kell üzennünk a fiataloknak, mivel ez rendkívül fontos társadalmunk társadalmi stabilitása szempontjából.

Graham Watson, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az ambíciók miatt némi aggodalommal várjuk a következő Európai Tanácsot. Az egyik fontos napirendi pont természetesen a Bizottság következő elnökének kinevezése, de ezt a kinevezést nem szabad önmagában szemlélnünk. Az elnököt támogatják a biztosok, és a lisszaboni patthelyzet fényében sem tudunk többet az említett beosztások betöltésének módjáról.

Amikor tehát azt kérjük Európa polgáraitól, hogy alig négy hét múlva válasszák meg új parlamenti képviselőiket, ezt teljes bizonytalanságban tesszük, és azt kockáztatjuk, hogy ezt a vákuumot Európa ellenzőinek opportunizmusa fogja betölteni. Eljött az ideje, hogy egyértelművé tegyük, merre akarunk továbbhaladni. Daul úr kifejezte azt az eltökéltségét, hogy a legnagyobb képviselőcsoportnak kell javaslatot tennie a Bizottság elnökére nézve, amint ez öt évvel ezelőtt is történt. Képviselőcsoportom egyetért ezzel a megközelítéssel. A Bizottság következő elnökének, miután kinevezték, ismernie kell a jogi alapokat és a biztosok testülete kinevezésének időkereteit. Az lenne a logikus megközelítési mód, ha vagy Nizza, vagy pedig Lisszabon alapján hajtánánk végre az összes kinevezést. Ilyen jellegű bizonyosságra van szükségünk a

polgároknak. Azoknak a tagállamoknak, amelyek még nem ratifikálták a Lisszaboni Szerződést, úgy kell cselekedniük, hogy ez a megállapodás ki is fejthesse a hatásait. A cseh szenátus holnap szavaz a Szerződésről, itt háromötödös többség szükséges. Ha megadják hozzájárulásukat, a dokumentumot továbbítják Klaus úr asztalára. Haladéktalanul alá kell írnia.

Elnök úr! Az Önök elnöksége egyáltalán nem volt rossz. Amint Barroso úr is említette, számos jogalkotási aktust sikeresen lezártak, de akkor is az a legfontosabb tény, hogy – Önnek és csoportjának minden erőfeszítése ellenére, és minden jó kívánunk Önnek – most volt az első euroszeptikus tanácselnökünk, és az első olyan alkalom, amikor az elnökség félidejénél összeomlott a kormány. Arra is sajnálattal kell Önt emlékeztetnem, hogy időbe telik, amíg elfelejtjük az *Entropa* című szobrot, bármennyire is meg akarunk erről feledkezni. Amikor tehát az elnök felváltja a miniszterelnököt a nyári csúcstalálkozón, hadd fejezze be hivatalát kedvező végkicsengéssel. Erősítse meg aláírásával a Lisszaboni Szerződést.

Bármilyen sokat számít is Lisszabon, nem fogja átírni ezt az európai választási kampányt. Európa szavazóit kevésbé érdeklik az alkotmányos kérdések, mint azoknak a problémáknak a gyakorlati megoldása, amelyekkel szembe kell nézniük, és arra ösztönzöm Önöket, hogy a csúcstalálkozójukon ismerjék fel ezeket a problémákat. Európa gazdasága továbbra is a recesszió súlya alatt nyög, és a polgároknak tudniuk kell, hogyan fogjuk enyhíteni ezt a terhet. Képviselőcsoportom ebből a szempontból jó első lépésként üdvözlí a Bizottság fedezeti alapokkal kapcsolatos javaslatait. Európa környezete továbbra is veszélyben van, amint egyre közelebb kerülünk az éghajlati káoszhoz, és a szavazóknak látniuk kell, hogy az Európai Unió alkalmas a visszavágás vezetésére. Európa értékeit aláássák az emberi jogok ellen a küszöbünk előtt elkövetett visszaélések, és az embereknek meg kell érteniük, hogy az Európai Unió megőrzi az említett gonoszítottak orvoslása melletti elkötelezettségét. Ezek a mi korunk kihívásai. Ennek a választási kampánynak meg kell mutatnia, hogy Európa készen áll a feladatra, és hogy kizárólag Európa rendelkezik az ehhez szükséges eszközökkel.

Brian Crowley, az UEN képviselőcsoport nevében. – (GA) – Elnök úr, tanácselnök úr, bizottsági elnök úr! A Tanács ülése, amelyre a jövő hónapban kerül sor, elsősorban az Európai Unió gazdasági ügyeire fog összpontosítani. Olyan javaslatokat kell benyújtani, amelyek visszaállítják a gazdaságot a korábbi állapotába. Ezeket a javaslatokat haladéktalanul végre kell hajtani a gazdaság újbóli beindítása érdekében.

az UEN képviselőcsoport nevében. Ma, amikor Európa jövőjéről beszélünk, azoknak az embereknek a 99%-a, akikhez beszélünk, vagy akiről azt állítjuk, hogy hozzájuk beszélünk, még annyit sem törődik Európa jövőjével, mint a sajátjával. Csak a gazdasági helyzet és a jelenlegi bizonytalanság érdekli őket. A látszat szerint ebben a Parlamentben, sőt az Európai Unió intézményeiben is mindenkinek megvan a saját fixa ideája, ahelyett hogy azokkal a valós és nagy precizitást követelő problémákkal foglalkoznánk, amelyekkel az embereknek farkasszemet kell nézniük.

Úgy gondolom, hogy ebben a vonatkozásban a Bizottság és a Tanács már tanúságot tett kiemelkedő vezetői képességeiről, ami a gazdasági válságra adott első reakciót illeti. Határozott, gyors cselekvés a bankrendszer stabilitásának visszaállítására; határozott, gyors cselekvés a bizonyosság és a bizalom valamilyen szintjének megteremtésére az Európai Unió piacainak működésében; és ami a legfontosabb, törekvés – ambiciózus kép arról, hogy milyen lehet a jövő. Nem kell várni a reagálással vagy a máshol bekövetkező események válaszlépéseivel, hanem kézbe kell venni az eseményeket.

Ahelyett, hogy ujjal mutogatnánk az egyik vagy a másik biztosra, és ahelyett, hogy pártpolitikát folytatnánk, amivel néhányan megpróbálkoztak ezzel kapcsolatban, együttes fellépésre kell törekednünk és közösen fel kell vázolnunk a legjobb reakció új továbbvezető útját. Mindeközben innovatívnak kell lennünk, kreatívnak kell lennünk, és ami a legfontosabb, őszintén kell beszélnünk az emberekkel arról, hogy mire vagyunk képesek. Gyakran hajlamosak vagyunk arra, hogy szlogenekben beszéljünk és a tömegek kegyeit keressük ahelyett, hogy a ránk váró tényleges helyzetekkel foglalkoznánk.

Elkövettünk hibákat a múltban: tévedni emberi dolog, a megbocsátás pedig Istentől jön, így szól a régi mondás. Ami még ennél is fontosabb, a régi mondás szerint: lehet, hogy valamennyien a sárban fekszünk, de néhányan kinyújtjuk a kezünket a csillagok felé. Ilyen jellegű ambícióra van most szükségünk ahhoz, hogy rendbehozzassuk a gazdasági helyzetet az Európai Unióban, új munkahelyeket teremthessünk, új reményt és új lehetőségeket adjunk az embereknek annak érdekében, hogy az a kollektív bölcsesség, kollektív erő és kollektív hatalom, amelyet az Európai Unió most tanúsít, felhasználható legyen a jó erőként, nemcsak Európában, hanem az egész világon, hogy jó példával járassunk elől.

Végül szeretnék köszönetet mondani a soros elnöknek, Vondra úrnak, amiért folyamatosan hozzájárult a Parlamentben folytatott vitákhoz, azért a tiszteletért és udvariasságért, amelyet velünk szemben mindig

tanúsított, és amiért a saját hazájában tapasztalható nehéz politikai viszonyok ellenére folyamatosan gondoskodott a cseh elnökség programjáról.

Befejezésül azt szeretném mondani, hogy amikor a közelgő választások problémájával küszködünk, én nem engedhetem meg magamnak azt a luxust, amelyet egyes munkatársaim megengedhetnek maguknak, akik már rajta vannak valamelyik listán. Nekem ki kell mennem, és nap mint nap találkoznom kell hétköznapi emberekkel, és foglalkoznom kell a hétköznapi problémáikkal. Ők elsősorban a munkahelyük, a jelzáloghitelek és gyermekeik jövője miatt aggódnak, nekünk pedig ezzel kell foglalkoznunk.

Monica Frassoni, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Holnap arról döntenek, hogy jóváhagyják-e a Lisszaboni Szerződést, vagy sem. Mi természetesen abban reménykedünk, hogy Önök kimentenek bennünket ebből a kényes helyzetből.

Mindemellett csak annyit mondhatunk, hogy a mai helyzetünk újból leleplezi a szerződésreform eljárásának teljes alkalmatlanságát. Az egyhangú eljárás egyszerűen tévedés. Ez a Parlament még 1984-ben kijelentette és – Altiero Spinellivel együtt – javasolta a szerződések többségi eljárással való ratifikációját, továbbá hogy annak, aki nem kívánja ratifikálni, annak lelkiismeret-furdalás nélkül ajtót kell mutatni, a továbbvezető útról kialakított egyetértésben. Meggyőződésünk, hogy jelenleg ilyen alkotmányos reformra van szükség, és attól tartok, hogy ez a Parlament ebben a ciklusban valóban elszalasztotta azt a lehetőséget, hogy az integráció és a szerződések kedvező irányú reformjának hajtóerejévé váljon azáltal, hogy lemond erről a nem kielégítő eljárásról.

Az elnök azt is hangsúlyozta, és ez igaz is, hogy a következő Európai Tanácsra a választások után kerül sor – és azt is mondta, és sokan megismételték azt a véleményt, hogy ennek az Európai Tanácsnak ki kell neveznie a Bizottság következő elnökét. Szerintünk azonban ez nem szükséges, különösen akkor, ha még nem világos, mi lesz a szerződés sorsa: úgy véljük, hogy vagy azt tesszük, hogy a teljes Bizottságot a Nizzai Szerződés alapján nevezzük ki – az elnökkel együtt –, vagy pedig az elnököt és a Bizottságot is a Lisszaboni Szerződésnek megfelelően nevezzük ki. Szerintem hiba lenne ezeket „vegyíteni”; szélhámoság lenne a szavazókkal és a lakossággal szemben, mivel még nyilvánvalóbbá tenné, hogy ez az intézmény nem egyéb, mint egy lábtörő, ha a tagállamok és a kormányok érdekeiről van szó.

Swoboda úr, Ön túl könnyen lefeküdt Barroso elnök politikájának, de szeretném megismételni Önnek azt, amellyett képviselőcsoportunk már egy ideje ismételt: ha el akarjuk kerülni azt, hogy Barroso elnök politikája újból megszerezze a többséget ebben a Parlamentben, akkor nemcsak a választásokat kell megnyernünk, hanem másik jelöltet is kell állítanunk; és az Önök képviselőcsoportja erre nem hajlandó. Barroso elnök nyilvánvaló módon teljes mértékben a saját útját járja ebben a kampányban, és meggyőződésem, hogy ez nagyon súlyos hiba, amelyért szerintem elsősorban az Önök képviselőcsoportját terheli a felelősség: nem szegény McCreevy úr jelenti a problémát, hanem ennek a teljes parlamenti ciklusnak a megközelítési módja, a Verheugen úrhoz hasonló szociáldemokraták erőfeszítései és más olyan jelenségek, amelyek nem gyakoroltak ránk vagy Önökre igazán mély benyomást ebben a ciklusban.

Két rövid megjegyzést szeretnék tenni az Európai Uniónak az éghajlatváltozás kérdésének területén betöltött – vagy remélt – vezető szerepéről. Egy dolog egyértelmű: az Európai Tanács nem akart pénzt letenni az asztalra. Ezért a helyzet jelenlegi állása szerint nem vagyunk nyerő helyzetben, mert egyértelmű, hogy még ha az Egyesült Államok velünk tart is, ha nem kínálunk fel jobb pénzügyi ajánlatot, 100 milliárd EUR összeget azoknak az országoknak, amelyeknek intézkedéseket kell elfogadniuk annak érdekében, hogy alkalmazkodhassanak az éghajlatváltozáshoz és enyhíthessék annak hatásait, akkor nem tudunk majd megállapodást elérni Koppenhágában. Mivel mi voltunk azok, akik annyira vezetőként kellettünk magunkat, ha nem tudunk előállni ezzel a pénzzel és ezekkel az intézkedésekkel, akkor nem leszünk nyerők és a felelősség legnagyobb részét az európaiaknak kell viselniük.

Továbblepve a pénzügyi válság kérdésére, azt szeretném mondani, hogy kicsit következtelenek vagyunk, mert az egyik oldalon azt mondjuk, hogy teljes mértékben kezelniük kell ezeket a piacokat, korlátoznunk és szabályoznunk kell azokat, ugyanakkor amikor például azt javasoljuk, hogy a CARICOM-nak megállapodásra kell jutnia ebben a kérdésben, akkor valójában mit javasolunk? A folyószámlák teljes liberalizálását a teljes lakosság számára, a tőkeszámlák liberalizálását a gyakorlatilag korlátlan eszközökkel rendelkező befektetők számára, a pénzügyi szolgáltatások bármilyen szabályozása nélkül – a pénzügyi szolgáltatások tekintetében ugyanúgy, mint az éghajlatváltozás esetében – ezért elfogadunk olyan szabályokat, amelyeket aztán nem tudunk kezelni és nem tudunk betartatni, sem belső, sem pedig külső ügyeink intézése során. Meggyőződésem, hogy manapság a következetesség jelenti az Európai Unió igazi problémáját.

Ilda Figueiredo, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr! A Tanács következő ülésén mérlegelni kell a kapitalizmus és a neoliberális politika által előidézett súlyos gazdasági és szociális helyzetet. Az Európai Unió vezetői tovább már nem térhetnek ki a felelősség elől. Mint ahogy azok sem, akik háttérbe szorították a termelési, a szociális és a munkajogok védelmét azért, hogy elsőbbséget biztosítsanak a Lisszaboni Stratégia liberalizmusának, a Stabilitási és Növekedési Paktum irracionális kritériumainak, valamint az Európai Központi Bank által elfogadott megközelítési módnak, a Bank hamis függetlenségével együtt, amely valójában csak a gazdasági és a pénzügyi csoportok érdekeit szolgálta.

Az Európai Bizottság jelenlegi előrejelzései, amely szerint a GDP körülbelül 4%-os csökkenésére számíthatunk ebben az évben, és a stabilizáció csak 2010-ben várható, ami együtt jár 8,5 millió munkahely megszűnésével ez alatt a két év alatt, és az az előrejelzés, hogy a munkanélküliség körülbelül 11%-ra fog emelkedni, rendkívül súlyosak, és jól szemléltetik az eddig megtett intézkedések eredménytelenségét.

Ki lehet közömbös a munkanélküliség exponenciális növekedése láttán, amely akár 30 millió munkanélkülihez is vezethet az Európai Unióban? Ezért a Közösség szintjén sürgősen szakítanunk kell a neoliberális politikával, amely csak még jobban elmélyítette a kapitalizmus válságát. Sürgősen prioritást kell adnunk a jogokat is biztosító munkahelyeknek, a közösségen belüli termelés védelmének, a közszolgáltatások fejlesztésének, valamint a bevételek méltányos elosztásának, a szegénység csökkentése érdekében. Sürgősen szükségünk van gazdasági és társadalmi kohézióra, hogy véget vethessünk a minden világos tartalom nélküli üres szavaknak, és el kell felejtünk a „ki-ki a maga szerencséjének kovácsa” elvét.

Szükségünk van egy kiegészítő EU-költségvetésre annak biztosítása érdekében, hogy szolidaritást tanúsíthassunk a leginkább érintett emberekkel és a leggyengébb gazdaságokkal szemben, és fokozottan támogathassuk őket. Jogokat is biztosító munkahelyekre van szükségünk a fiatalok, a nők és a munkanélküliek számára, növelnünk kell a népesség vásárlóerejét, ösztönöznünk kell a keresletet, és támogatnunk kell a mikro-, valamint a kis- és közép vállalkozásokat.

Ahelyett, hogy továbbra is ragaszkodnánk a Lisszaboni Szerződés tervezetéhez, tiszteletben kell tartanunk az ír nép szuverén döntését.

Ahelyett, hogy továbbra is ragaszkodnánk a pénzügyi ágazat elsőbbségéhez, véget kell vetnünk az adóparadicsomoknak és elsőbbséget kell biztosítanunk az Európai Unió termelő ágazatainak, el kell vetnünk a Stabilitási és Növekedési Paktumot, és fel kell azt váltanunk a társadalmi fejlődési és előrehaladási paktummal.

Ahelyett, hogy folytatnánk a szabályozások liberalizálását és a munkaerőpiac flexibilitásának fokozását, az állami beruházásokra kell összpontosítanunk, amelyek ösztönözhetik a termelő ágazatokat, megakadályozhatják a létszámleépítéseket, a fizetések csökkentése nélkül csökkenthetik az átlagos napi munkaidőt, megakadályozhatják a munkanélküliséget, és biztosíthatják a magas színvonalú közszolgáltatások általános elérhetőségét az egészségügy, az oktatás és képzés, a kutatás, a lakhatás, az igazságszolgáltatás és a környezetvédelem területén.

Ezt várják el tőlünk országaink népei. Ha azt akarjuk, hogy több európai polgár vegyen részt az európai választásokon, akkor olyan módon kell reagálnunk, amelyet a nagyközönség és a munkavállalók országainkban akarnak és megérdemelnek.

Hanne Dahl, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr! A foglalkoztatási csúcstalálkozót eredetileg május 7-én, Prágában tervezték megrendezni. Amint valamennyien tudjuk, az elmúlt években a foglalkoztatás rendszeresen szerepelt a tavaszi csúcs napirendi pontjai között. A tagállamok vezetői itt megvitatták az úgynevezett lisszaboni stratégiát, amely az EU terve a több és jobb munkahelyről. Ez ugyanakkor az a fórum, ahol a munkaerőpiaci szereplők képviselői lehetőséget kaptak a foglalkoztatással kapcsolatos nézeteik bemutatására. Ez a csúcs azonban mégsem válhatott fontos közös csúcstalálkozóvá, ahol meg lehetett volna vitatni a növekvő európai munkanélküliség problémáját. Ehelyett egy trojka-csúcstalálkozóra kerül sor, amely sokkal kevésbé ambiciózus. Ezzel az EU csúcsvezetői úgy döntöttek, hogy nem bocsátanak ki egyértelmű jelzést az európai parlamenti választások előtt. Mintha szándékosan tettek volna így!

Az ESZSZ főtitkára, John Monks úr részvételével megrendezett ülésen meg kellett értenem, hogy ez a bejelentés nagyon rossz jelzést ad a munkavállalók felé. Monks úrnak semmi kétsége sincs afelől, hogy ez azt a benyomást kelti, Európa vezetőit nem igazán érdekli a munkanélküliség. A munkavállalók úgy érzik, nem kapnak lehetőséget arra, hogy a legmagasabb szinten hallassák a hangjukat. A Bizottság szerint – ezt a kérdést már számos képviselőtársam érintette – a munkanélküliség 2010-ben 11%-ra emelkedik, és a

költségvetési hiány jelentős mértékben, a bruttó hazai termék 7,5%-ára emelkedik. Ez nem a helyzet túlbecsülése; sokkal inkább annak ellenkezője. Ez jelentős kihívás elé állítja a közös valuta jelenlegi rendszerét.

Sok országnak súlyos problémákat okoz az euro. Ezek közé tartozik Írország, a földközi-tengeri országok és Kelet-Európa országai, és a problémákat jelentős mértékben súlyosbította a nemzetközi gazdasági válság. Az euroövezeten kívüli országok, például az Egyesült Királyság, Dánia és Svédország egészen jól boldogulnak. Ezért úgy vélem, a júniusi csúcs elkerülheti az azzal a ténnyel kapcsolatos állásfoglalás elfogadását, hogy az eurorendszeren belül sok belső feszültség tapasztalható. A júniusi csúcsnak nyilatkozatot kell kiadnia arról, hogy a különösen súlyos problémákkal küszködő országok hogyan menekülhetnek meg az euro vasmarkából.

Természetesen dönthetünk úgy, hogy „gazdasági kormányt” hozunk létre, de még nem hallottam olyan országról, amely pénzügyi politikájának jelentős részeit át akarta volna engedni az EU-nak – még az EU legerősebb nemzete, Németország sem. Ezért felteszem a kérdést: az EU-ban hány embernek kell még szenvednie egy olyan eurorendszer miatt, amely a valóságban azt jelenti, hogy az európai embereknek szenvedniük kell a Stabilitási és Növekedési Paktum reménytelen kritériumai alatt? Amint már korábban említettem, a helyzet különösen akut Írországban, Görögországban és számos más államban. Meggyőződésem szerint ezeknek az országoknak tudniuk kell, hogy természetesen kimenthetik magukat az euro szigorú követelményei alól, még akkor is, ha nem létezik a kilépést szabályozó záradék. Meggyőződésem szerint eljött az ideje annak, hogy az országok maguk határozhassák meg saját foglalkoztatási politikájukat.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Tanácselnök úr, Vondra miniszterelnök-helyettes úr! Bár egy bukott kormányt képviselnek, ez nem menti fel Önöket a felelősség alól, amelyet nemcsak a Cseh Köztársaság polgáraival, hanem a teljes Európai Unióval szemben viselniük kell. Ezért felszólítom Önöket, fejezzék be a Lisszaboni Szerződés antidemokratikus és hamis propagálását, és tájékoztassák a polgárokat a valódi helyzetről. Kérem, mondják el nekik, hogy az Európai Unió még a gazdasági válság ellenére is jól működik, hogy megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a tagállamok képesek segítséget nyújtani egymásnak, és hogy a Lisszaboni Szerződésre ehhez semmi szükség nincs. Nyilvánosan vissza kell vonniuk a cseh elnökségnek azt a botrányos állítását, hogy aki nem fogadja el a Lisszaboni Szerződést, annak ki kell lépnie az Unióból. Őszintén el kell mondaniuk, hogy a jogi ütköztetések most azoknak a kezében vannak, akik nem ratifikálták a Lisszaboni Szerződést, tehát az írek és az EU más szabadon gondolkodó népeinek kezében. El kell mondaniuk, hogy a jelenlegi szerződéseket nem lehet egyoldalúan visszavonni, és hogy az EU-ból történő kilépés csak az összes többi tagállam beleegyezésével lehetséges; és hogy ennek következtében egyetlen tagállam sem zárható ki az EU-ból a saját beleegyezése nélkül.

És végül, Vondra miniszterelnök-helyettes úr, Önnek vissza kell vonnia azt a hamis állítását, hogy 25 ország jóváhagyta a Lisszaboni Szerződést. Ha tisztában van az eseményekkel, akkor tudnia kell, hogy a ratifikáció hat országban nem zárult le, köztük Németországban és Lengyelországban. Kérem, azt is tartsa szem előtt, hogy a Lisszaboni Szerződést nem csak az ír polgárok utasították el, hanem olyan személyek is, mint például a prominens német baloldali politikus, Oskar Lafontaine, a prominens kereszténydemokrata politikus és a Szövetségi Alkotmánybíróság volt elnöke és Németország elnöke, Roman Herzog, valamint ennek a Parlamentnek a volt tagja, Graf von Stauffenberg, az Adolf Hitler elleni sikertelen merénylet elkövetőjének fia. Végül, de nem utolsósorban, saját országának elnöke, Václav Klaus is elutasította. Az említett emberek által előadott érveknek van egy közös nevezőjük: az annak hatásaival kapcsolatos aggályok, hogy a tagállamok elveszítenék az EU-tagállamok polgárainak hétköznapi élete felett gyakorolt szuverenitásuk túlnyomó részét.

Vondra miniszterelnök-helyettes úr, 20 évvel ezelőtt Ön személyesen is hozzájárult annak a rendszernek a bukásához, amely elnyomta szomszédait, semmibe vette azok polgárait és hazudott az embereknek. Ezért Önt jogosan övezi tisztelet. Ezért nem tudom megérteni, hogy most miért alacsonyítja le magát és miért űz ugyanilyen gyakorlatokat. Ön súlyt kölcsönöz mindazok érveinek, akik összehasonlítják az Európai Uniót és a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsát, és akik összehasonlítják Brüsszelt Moszkvával. Szeretnék rámutatni arra, hogy a cseh elnökség hírnevét nem a cseh kormány bukása kezdte ki, hanem az Írországra gyakorolt égbekiáltó nyomás, amelyben a cseh elnökség is részt vállalt. Akkor még nem is említettem azokat a hazugságokat, amelyeket az elnökség főképviselői a Lisszaboni Szerződésről mondtak: ezekkel a hazugságokkal Önök hiteltelenné teszik az Európai Unió demokratikus eljárásait. Lehetséges, hogy Ön lemondott, de akkor is felelősséggel tartozik bizonyos kérdésekért. Kérem, gondoskodjon arról, hogy a cseh elnökség alatt megrendezett utolsó Európai Tanács olyan módon hajtsa végre feladatait, hogy országunk ne a totalitarizmus, az elnyomás és a hazugságok, hanem a demokrácia, a szabadság és mindenekfelett a valós tények tiszteletben tartásának benyomását hagyja maga mögött. Csak így tudja megerősíteni, hogy a húsz évvel ezelőtti demonstráció, amikor az emberek kulcscsomóikat csörgették a városok terein, nem volt hiábavaló.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Elnök úr! A cseh elnökség jelentős sikereket ért el nehéz időkben, és ez a rekord jelentős mértékben Topolánek miniszterelnök úr és a ma körünkben tartózkodó Vondra miniszter úr személyes készségeinek tulajdonítható. Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy elismeréssel adózzam előttük és köszönetet mondjak az elmúlt öt hónap során végzett munkájukért.

Nem kétséges, hogy a gazdasági helyzet határozza meg a júniusi csúcsot, amely természetesen az arra irányuló rövid- és középtávú intézkedésekre fog összpontosítani, hogy a fogyasztók újból költsékezzenek, a bankok pedig újból hitelezzenek. Ám azt is meg kell vizsgálnunk, hogy az EU hosszabb távon hogyan támogathatja a vállalkozásokat. Egyes kisvállalkozások esetében ez a finanszírozáshoz való hozzáférés javítását és az egységes piacon elérhető lehetőségek maximalizálását jelenti, de sok vállalkozás esetében csak arra van szükség, hogy a politikusok csökkentsék a bürokrácia és a beavatkozás mértékét.

Ezért nem engedhetjük meg, hogy Európa most júniusban a szocialista utat járja be. A gazdasági visszaesés rákényszerítette a szocialistákat arra, hogy megmutassák valódi énjüket. Ők abban hisznek, hogy a politikusoknak kell meghatározniuk, hány órát dolgozhatnak. Ők abban hisznek, hogy a szakszervezeteknek kell előírniuk a munkafeltételeket. Mindenekfelett pedig abban hisznek, hogy nem az emberek tudják jobban, hanem ők. Annál jobban nem lehet összefoglalni „a politikusok jobban tudják” magatartás lényegét, mint amit a közelmúltban a munkaidő-szervezésről szóló irányelv vitája kapcsán láttunk.

A konzervatív európai parlamenti képviselők nagyon elégedetten tapasztalták a múlt héten, hogy sikerült elhárítanunk a brit munkáspárti parlamenti képviselők arra irányuló utolsó próbálkozását, hogy Nagy-Britanniának az irányelven kívül való maradását biztosító lehetőségét félredobják. Nagy-Britanniában hárommillió ember él az önkéntes kivülmaradás lehetőségével. Vállalkozások, munkavállalók és közszolgálatok veszik igénybe ezt a lehetőséget.

A cseh elnökség ebben a vitában a munkavállalók oldalán áll, és gratulálok ahhoz, hogy segített nekünk a szocialisták utolsó kirohanásának elhárításában. Arra ösztönzöm a júniusi Tanácsot, hogy egyszer s mindenkorra vesse el ezt a kérdést, és tegye nagyon egyértelművé, hogy nem a politikusoknak, hanem a munkavállalóknak kell megválasztaniuk munkaidejüket.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Elnök úr! Itt állva úgy érzem magam, mintha egy idegen bolygón lennék, csodálkozva, mi is történik körülöttem. Ez nagyon különös. 1929 óta a legsúlyosabb válságot éljük át. Két nappal ezelőtt Almunia biztos úr azt mondta, hogy ebben az évben 4%-os gazdasági csökkenésre, jövőre pedig 27 millió munkanélküli számíthatunk. Barroso úr, az elmúlt két évvel – tehát a folyó és a tavalyi évvel – összehasonlítva ez tízmillió új munkanélkülit jelent.

És most mit hallok? Semmit! Semmit! Azt hallom, hogy szándékunkban áll megfogalmazni egy üzenetet, és azt hallom, hogy valamelyest segíteni akarnak azoknak, akik a legnagyobb bajban vannak. De hadd emlékeztessem Önöket arra, hogy a jövőre várható 11,1%-os munkanélküliség 27 millió munkanélkülit jelent. Hadd emlékeztessem Önöket arra, hogy a G20-csúcson, egyes európai vezetők némi ellenállása mellett Önök elfogadták, hogy a megfelelő indokok fennállása esetén hajlandóak vagyunk többet is tenni a nagy gazdasági növekedésért.

Bizottsági elnök úr! 27 millió jó okom van arra, hogy többet is tegyünk. Ezért fordulok most Önhöz. Tudom, hogy Ön józan gondolkodású ember; tudom, hogy Ön odafigyel az érvekre. A következő javaslattal fordulok Önhöz. Azt javaslom, hogy a júniusi csúcs előtt rendezzen meg három gondosan megtervezett csúcstalálkozót, a kiválasztott emberek csoportjával, és foglalkozzanak meg egy új gazdaságélénkítési tervet – a tényleges kereslet plusz 2%-ának megfelelő gazdaságélénkítési tervet, 0,5%-os európai szintű finanszírozással –, amelynek felét az államok, másik felét pedig az önkormányzatok finanszíroznák; ezt kiegészíthetné egy új szociális tervvel a munkanélküliségi válság roppant költségeinek fedezésére és egy intelligens munkamegosztás kialakítására, miközben Ön felhasználja az Erasmus-programot annak biztosítására, hogy a fiatalokat a munkanélküliség helyett besorolják egy képzési rendszerbe; és végül – amint ezt ma közvetett módon Ön saját maga mondta –, hogy megpróbálja komolyan azt javasolni, hogy az eurokötvényeket jól összpontosított, jól kialakított, jól megtervezett rendszer szerint használják fel azoknak az országoknak a megsegítésére, amelyek képtelenek önmaguk finanszírozni saját gazdaságélénkítési tervüket.

Képesek vagyunk erre, ha új döntést hozunk; képesek vagyunk erre, ha valódi válságkezelést gyakorolunk, és képesek vagyunk erre, ha most valóban ezt mondjuk: most nem azzal kezdjük, hogy megkérdőjelezzük Berlintől, Londontól vagy Párizstól, hogy mit kell tennünk, hanem kezdjük azzal, hogy a Bizottság bemutattja vezetői képességeit egy olyan javaslat megtételével, amelynek nem az a rendeltetése, hogy minden elvárásnak megfeleljen. Kezdetben nem fog mindenki örülni, de ez előfeltétele annak, hogy kimozdítsuk Európát ebből a szörnyű gazdasági válságból.

Elisa Ferreira, kiváló előadónk, az Európai Parlament többségével együtt új, erőteljes gazdaságélénkítési erőfeszítést javasolt Önnek. Ez tehát nem csak a szocialista képviselőcsoport, tehát az Európai Szocialisták Pártja és a szociáldemokraták álláspontja, hanem egy közös kívánság, hogy tegyenek többet. Kérem, hogy tegyék meg! A vezetés lényege a lehetőségek kihasználása, a kockázatok felvállalása és a vezető szerep vállalása.

Andrew Duff (ALDE). - Elnök úr! Én nem azt javaslom, hogy gyakoroljunk nyomást a cseh szenátorokra vagy az ír népre a ma délutáni vitában, hanem azt javaslom, hogy növeljük a Bizottságra – és különösen az elnökre – gyakorolt nyomást.

A várakozások szerint az Európai Tanács a második ciklusra is kinevezi Barroso elnök urat, és ilyen körülmények között arra számítottunk, hogy láthatjuk és megvitathatjuk Barroso elnök úr nyilatkozatát. Előáll-e Barroso úr ilyen programmal, és mit fog az tartalmazni? Ami a legfontosabb és egészen biztos, le kell vonnia a megfelelő következtetéseket a pénzügyi felfordulásból és a gazdasági összeomlásból, különösen a 2012 előtti költségvetési felülvizsgálat közeledtével.

Meg kell változtatnunk a költségvetés méretét és formáját, hogy pontosabban megfeleljen legfontosabb politikai prioritásainknak. Az új Bizottságnak kötelezettséget kell vállalnia arra nézve, hogy a kiadásokat a nemzeti szintről áthelyezi európai szintre a költséghatékonyság és a hozzáadott érték érdekében. Fontos célkitűzésként tartalmaznia kell az euroövezet kibővítését és egy sokkal erősebb, a szigorúbb fiskális fegyelem és a közös gazdaságpolitika – nem pedig a jelenlegi rosszul koordinált nemzeti makrogazdasági politikák – mellett elkötelezett eurocsoport támogatását.

És igen, tartalmaznia kell az eurokötvények felemelésére, plusz a pénzügyi szektor erősebb szövetségi felügyeletére és a megfelelő fiskális ösztönzésekre vonatkozó javaslatot, a dohai kereskedelmi tárgyalások újrakezdése által kiváltott megfelelő kereskedelmi ösztönzésektől kísérve.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Elnök úr! Az egyetlen új elem, amellyel az Európai Unió Tanácsának a 2009. június 18-án megrendezendő csúcstalálkozója előállhat, az a munkásosztály és az alsó társadalmi osztályok számára támasztott új nehézségek, valamint az Európai Unióban működő monopóliumcsoportok számára biztosított új pénzügyi és egyéb támogatások lehetnek. Az Európai Unió és a tagállamok kormányai következetesen kiszolgálják a tőke érdekeit, és a munkavállalókkal fizettetik meg a kapitalista válság árát. Valamennyien tudjuk, hogy ez mit jelent: tömeges létszámleépítést, szakadatlanul emelkedő munkanélküliséget, a bérek és a nyugdíjak drasztikus csökkentését, új elnyomó adózási intézkedéseket, a nyolcórás munkanap eltörlését, a munkaidő aktív és inaktív időre való felosztását, a nem fizetett munkaidő növelését és a 78 órás munkahét bevezetését, valamint a rugalmas biztonság munkaerőpiaci megteremtésének általános alkalmazását, amelynek a lényege a minimális munkaügyi kapcsolatok, részmunkaidős ideiglenes foglalkoztatás, visszatérő munkanélküliség, a kollektív szerződések elleni támadás, valamint a biztosítási és a nyugdíjrendszerek, az egészségügyi, jóléti és oktatási rendszerek további privatizálása az egyik oldalon, a másik oldalon pedig újabb adómentességi csomagok biztosítása a monopóliumok számára.

A következő, május 7-i foglalkoztatási csúcsot a tőke érdekei kiszolgálásának stratégiája alapján készítik elő. Ugyanakkor fokozzák az imperialista agressziót és az Európai Unió militarizálását. Propagálják a Lisszaboni Szerződés bevezetését az emberek akarata és a népszavazáson kifejezett ellenkezésük ellenére, például Franciaországban, Hollandiában és Írországban. Az antikommunista hisztéria, valamint a fasizmus és a kommunizmus leírhatatlan és közönséges azonosítása lassan az Európai Unió és a tagállamok hivatalos politikájává válik, amelyek célba veszik a kommunista pártokat, hogy csapást mérjenek a munkavállalók alapvető jogaira és vívmányaira. Most, a ciklus végén a munkavállalóknak fel kell mérniük az Európai Uniót a mindennapi valóság és élettapasztalataik kritériumai alapján. Mit nyertek a munkavállalók? Mit nyertek a monopóliumok?

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök asszony! Ezekben a napokban elbúcsúzunk a cseh elnökségtől, amely ragyogóan kezdődött Klaus elnök meglehetősen visszafogott hangvételű parlamenti beszédével. Sajnálatos módon a beszédnek szinte semmi következménye nem lett.

Ha a cseh parlament holnap a Lisszaboni Szerződést is ratifikálja, ez azt fogja jelenteni, hogy ez alatt az idő alatt csak a bolondját járatják velünk. Sőt, a hivatalos Európa is zsákutcába kerül. Valójában olyan Unióra

van szükségünk, amely készen áll arra, hogy a legfontosabb feladataira korlátozza magát, és ne játssza a hatalmas szuperállam szerepét.

Jelenleg különösen rémisztő gazdasági válságot élünk át, amikor hallatlan mértékben növekszik a munkanélküliség az Európai Unióban, és még csak nem is látjuk a végét. Az az állam-, illetve kormányfői tanács, amely ez alkalommal nem hajlandó kimondani, hogy hiba például a még erőteljesebb bevándorlásra való törekvés és hiba a gazdasági fejlődés tekintetében messze mögöttünk maradó Törökország integrációjának mérlegelése, véleményem szerint érthetetlen tanács, amely mindenesetre különösen súlyos hibát követ el.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Nagyon tisztellem a cseh elnökség törekvését, és elégedett vagyok a jelenlegi nehéz időkből elért hatalmas eredményekkel. Nem hiszem, hogy az elnökség következő rotációjának és az európai választásoknak korlátozniuk kellene az EU törekvéseinek hatókörét azoknak a kihívásoknak a leküzdésében, amelyek egyértelműen több közös politikát igényelnének. Nem ismétlem meg, hogy ez mennyire fontos a Lisszaboni Szerződés ratifikálása szempontjából.

Elégedetten hallottam, hogy mind Vondra miniszterelnök-helyettes úr, mind pedig Barroso elnök úr célokról beszél. Ha sikerrel akarjuk felvenni a küzdelmet az éghajlatváltozással, akkor jelentős célokat kell meghatároznunk Koppenhágában. Ezek a célok kritikus jelentőségűek a gazdasági szerkezetváltás szempontjából. Valamennyien tudjuk, hogy amikor a japán állam sok évvel ezelőtt jelentős környezetvédelmi célokat tűzött maga elé, a japán gazdaság versenyképessége első alkalommal valóban megerősödött.

Még azt szeretném ehhez hozzátenni, hogy egyesek most megkérdőjelezzik az európai szociális modell fenntarthatóságát. Természetesen könnyű végrehajtani egy ilyen modellt a gazdasági fellendülés időszakában és a pozitív növekedés évtizedeiben, de úgy gondolom, hogy pontosan a recessziós időszakokban kell, hogy érezhető legyen az európai szociális modell és a szociális piacgazdasági modell ereje. Szilárdan hiszem, hogy ezt a kihívást is képesek leszünk leküzdni, és remélem, hogy képesek leszünk felhasználni ezt a válságidőszakot a fejlődéssel szemben tanúsított megközelítési módunk javítására. Azt is remélem, hogy képesek leszünk megerősíteni ennek a megközelítési módnak nemcsak a szociális, hanem a környezetvédelmi dimenzióit is.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Elnök asszony, Vondra úr, Barroso úr, hölgyeim és uraim! A világgazdaság egyre mélyebben és mélyebben belemerül ebbe a súlyos recesszióba. A különféle résztvevők között megrendezett számos csúcstalálkozó és egyéb ülés ellenére a gazdasági tevékenységek hanyatlása a továbbiakban is kiemelt téma lesz Európában és szerte a világon.

A különféle gazdaságélénkítési tervek legfeljebb lelassították ezt az alvilágba történő leereszkedést, de a fellendülés jelei még nem látszanak. Ami még ennél is rosszabb, a munkanélküliség folyamatosan emelkedik, és Európában több mint 25 millió lesz a munkanélküliek száma, de Rasmussen úr felvetése szerint akár a 27 milliót is elérheti ez a szám.

Az államfők azonban ahelyett, hogy erre a drámai foglalkoztatási helyzetre összpontosítanának, a következő prágai csúcstalálkozón az Unió keleti határain fekvő egyes országokkal kapcsolatos „fontos politikával” foglalkoznak.

A jószomszédi kapcsolatok minden bizonnyal rendkívül fontosak, de nagyon egyértelműen kell fogalmaznunk ezzel kapcsolatban: a Parlament már számos alkalommal kijelentette, hogy ellenzi az Unió minden jövőbeni bővítését, kivéve abban az esetben, ha egy intézményi reform előfeltételként lehetővé teszi, hogy a jelenlegi 27 tagállam hatékonyabban működhessen a végrehajtás területén.

Szeretném hozzátenni, hogy minden jövőbeni bővítést meg kell előznie a pénzügyi tervek alapvető reformjának és az uniós költségvetés megfelelő mértékű bővítésének. Pénzügyi erőforrások nélkül a diplomácia nem egyéb, mint üres gesztus.

Az Unió cseh elnöksége sokkal jobban szolgálta volna Európa törekvéseit egy teljes foglalkoztatási csúcstalálkozó megszervezésével. Jól látom azonban, hogy a Sarkozy-félék, akik jobban szeretik a sajtóban megjelenő szenzációkat, mint a valódi politikai munkát, csúnyán elszabotálták a szükséges csúcstalálkozót, és remélem, hogy jövő júniusban az európai választók olyan képviselők megválasztására fogják felhasználni szavazatukat, akik képesek valós prioritásokat – a foglalkoztatást, a foglalkoztatás, a foglalkoztatás, a szociális védelmet, valamint a vásárlóerő védelmét – meghatározni Európa számára.

Nem mindig értek egyet Jean-Claude Juncker miniszterelnökkel, de minden bizonnyal igaza van, amikor azt jósolja, idézem: „a munkanélküliség meredek emelkedése esetén szociális válság várható a következő hónapokban”. Ezért azért, hogy a foglalkoztatás témájában egy informális ülésre korlátozták magukat, az

európai vezetők hátat fordítottak a válságnak, és egy rendkívül súlyos szociális és politikai válságot kockáztatnak.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) 1950. május 9-én Robert Schumann javaslatot tett a „Schumann-tervre” nézve, amely lerakta az európai nemzetek közötti gazdasági együttműködés alapjait. Európa nagy politikusai és gondolkodói nagyon jól értették, hogy csak a gazdasági problémák közös megközelítési módja lehet az az erő, amely egyesítheti Európát. Államközi pénzügyi és gazdasági csoportok alkották ennek a megközelítési módnak az alapját, amelyek hozzáadott értéket és munkahelyeket teremtettek.

A nemzeti gazdaságélénkítési tervek végrehajtásával a tagállamok szétválták ezeket az európai csoportoknak a tevékenységeit; ezért most sok problémára számítunk, amelyek csak egyre szaporodni fognak, ha nem vagyunk képesek újjáépíteni a gazdaságpolitika koordinációját az Európai Unió szintjén.

Remélem, hogy Európa új vezetői között lesznek majd olyanok, mint Robert Schumann, Jean Monet és Konrad Adenauer, akik képesek voltak a saját nemzeti érdekeiken túlra tekinteni.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Elnök asszony! Szeretnék gratulálni a cseh elnökségnek a keleti partnerségre vonatkozó kezdeményezésért, amelyet rövidesen hivatalosan is beterveznek, és szeretném felszólítani a tagállamok kormányait, hogy vállaljanak teljes elkötelezettséget e mellett a kezdeményezés mellett. Az a legfontosabb szempont, hogy keleti szomszédainknak egyenlő partnernek kell érezniük magukat, akiket őszintén elfogadtak hosszú távú társként.

Egyetértek azzal, hogy a keleti partnerséget a közös tulajdon, a különbségtétel és a feltételeesség alapelveire kell építeni. A legfontosabb cél azonban egy meggyőző erő biztosítása a demokratizálódás és a jogállamiság elvének létrehozásához ezekben az országokban. Fehéroroszország esetében például lépésről lépésre kell haladnunk, és el kell ismernünk a Fehéroroszország jelenlegi vezetői által a demokrácia felé tett minden egyes konkrét lépést.

A keleti partnerség egyik legkritikusabb szempontja a vízummentesség elérése. Szeretném emlékeztetni Önöket a Bizottság azzal kapcsolatos tavaly decemberi javaslatára, hogy hosszabb idő alatt teljesen meg kell szüntetni a vízumkényszert a hat jövőbeni partner polgáraival szemben. Ezt a forradalmi megközelítési módot sajnálatos módon egy sokkal szerényebb elképzelés váltotta fel: a hosszú távú, eseti alapú egyszerűsített vízumkiadási eljárás felajánlása. A sikeres keleti partnerséghez azonban eltökéltségre és pozitív nyitottságra van szükség a részünkről.

Feltétlenül motiválnunk kell partnereinket arra, hogy vállaljanak teljes elkötelezettséget az európai értékek és szabályok mellett. Különösen vonatkozik ez Ukrajnára. Nem kezdhetünk neki a keleti partnerségnek az Ukrajna jövőjével kapcsolatos homályos és tétova üzenetekkel. A demokratikus és szilárdan európai Ukrajna jelenti a kulcsot a demokratikus, megbízható és törvénytisztelő Oroszországhoz.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Elnök asszony, tanácselnök úr, bizottsági elnök úr! A júniusi csúcson újból foglalkoznia kell a Lisszaboni Szerződéssel – remélhetőleg utoljára, mielőtt hatályba lépne. Vondra úr, minden jót kívánok Önnek holnapra a cseh szenátusban, remélem, minden jól alakul majd, aztán már csak az írországi népszavazásra kell sort keríteni. Utána meg lehet tárgyalni Írországgal a garanciacsomagot. Természetesen aztán teljesíteniünk is kell az ír lakosság és az ír kormány elvárásait. De vigyáznunk kell, nehogy új akadályokat teremtsünk az összes többi tagállam számára, például azzal, ha az egyik garanciát aztán az összes tagállamban újból ratifikálni kell. Esetleg Ön elmondhatna valamit arról, hogyan készítik elő ezt a csomagot júniusra.

Másodszor, bizottsági elnök úr, természetesen erősen foglalkoztat minket a Bizottság új elnökének megválasztása. Mi, az Európai Parlament, azt szeretnénk, ha június-július folyamán megállapodhatnánk a Tanáccsal az eljárásról. Olyan konzultációkat szeretnénk, amelyet a Lisszaboni Szerződés a jövőre nézve meghatározott. Tanácselnök úr, tudna erről Ön is mondani valamit?

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Köszönöm, elnök asszony, Barroso bizottsági elnök úr, Vondra úr. A júniusi csúcstalálkozó egyik legfontosabb napirendi pontja valószínűleg a Bizottság új elnökének kinevezése lesz. A tömegtájékoztató beszámolt arról, hogy az Európai Parlament szocialista csoportja nem akarja megszavazni az Ön újraválasztását, Barroso elnök úr, ha nem tesz ígéretet a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv megnyitására.

Különös ez a vita. A Bizottság korábban azt az álláspontot képviselte, hogy megpróbálja elkerülni ennek a rendkívül bonyolult és politikailag érzékeny természetű irányelvnek a megnyitását, és inkább azon fáradozik, hogy azok a tagállamok, amelyeknek gondot okoz az irányelv követelményeinek teljesítése, módosítsák saját nemzeti törvényeiket. Barroso biztos úr, szeretném nyíltan Önnek szegezni a kérdést a közelgő választási

kampányra való tekintettel: a Bizottság és Ön személyesen továbbra is azon a véleményen van, hogy a helyzet jelenlegi állása szerint *nincs* semmi ok a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv megnyitására?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Elnök úr, Vondra úr, Barroso úr! Kicsit meglepett engem ez az európai időrend. A Bizottság olyan gazdasági előrejelzéseket tár elénk, amelyek szerint három hónapon belül a növekedés kilátásai mínusz 1,9%-ról mínusz 4%-ra csökkennek az Európai Unión és az euroövezeten belül, és amikor a pénzügyminiszterek összeülnek, a legfontosabb aggályos területeket a hosszú távú életképesség, az államháztartás színvonala, valamint a szerkezeti reformokra való törekvés alkotja majd. Önök valószínűleg tréfálnak.

A kampány során a szavazók nyíltan fognak minket kérdezni. Hol van Európa? Mit tesz Európa? Milyen javaslatokkal állt elő Barroso elnök azoknak az embereknek a megsegítésére, akik holnap elveszíthetik a munkájukat?

A jelenlegi helyzetben egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a Barroso úr vezetése alatt álló jelenlegi csoport által kiválasztott stratégia valójában egy *à la japonaise* stratégia, más szavakkal: túl késői, és ilyen módon eredménytelen és költséges módon történő cselekvés. Mi nem ezt akarjuk.

Azt is hadd mondjam el, Barroso úr – mivel kétségkívül ez az utolsó alkalom, amikor ebben a Parlamentben láthatom –, hogy az Ön válasza, amelyet a fedezeti alapokról és a befektetési alapokról szóló irányelv kihívására adott, teljes mértékben elfogadhatatlan. Azt javasolja, hogy inkább ne véleményezzük a Bizottságon belül jelenleg folytatott munkát. Vajon milyen lehet ez a szöveg, ha nem hívhatjuk fel erre az Ön figyelmét? Ön azt a következtetést vonta le ebből az ügyből, hogy szabályozhatja ezt a területet, de Ön csak a menedzserekkel kapcsolatos jogszabályokkal törődik, és semmit sem tesz a szóban forgó pénzalapok valóságába történő beavatkozás érdekében. Ön kizárólag a befektetők védelmével törődik, miközben az árstabilitás is súlyos kihívást jelent. Ön elvétette a lényegét, Barroso úr.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony! Tanácselnök úr, bizottsági elnök úr! A Tanács és a Bizottság nyilatkozata, amelyet az Európai Tanács ülésének előkészítéséről kiadott, súlyos csalódást okozott nekünk, akiket érdekel a közlekedés sorsa.

A jelenlegi globális gazdasági válság során különösen fontos a közlekedési infrastruktúra – a vasút, az utak, a belvízi hajózás, a tengeri hajózás, a kikötők és a repülőterek – megfelelő fejlesztése, és egy előrelátó európai közlekedési politika kidolgozása intelligens közlekedési és logisztikai rendszerekkel ellátva, a kereskedelmi fellendüléshez az Európai Unión belül, valamint az import és az export területén, amelyre remélhetőleg hamarosan sor kerül.

Emellett polgáraink egyértelmű nyilatkozatokat várnak az Európai Uniótól arra nézve, hogyan lehet környezetbarát módon kezelni a közlekedés volumenét, nem *dirigiste* eszközökkel, hanem a piacra épülő eszközökkel. Jó példa erre a kibocsátáskereskedelmi rendszer 2012-ben történő bevezetése a légi közlekedésben, amelyről az európai intézmények éppen a közelmúltban állapodtak meg.

Más szabályok viszont, például a tengeri hajózásra vonatkozó szabályok továbbra is hiányoznak. Ezért a közlekedési politikát környezetvédelmi szempontból kompatibilis módon egységesíteni kell. Ez a tárgy rendkívül fontos, tanácselnök úr, mivel feltétlenül meg kell vitatnunk és el kell fogadnunk hasonló megoldásokat a közlekedés környezetvédelmi szempontból kompatibilis módon történő egységesítéséről a legfontosabb harmadik államokkal, például az Egyesült Államokkal, Japánnal, de Oroszországgal, Kínával, Indiával és Brazíliával is. Csak ilyen módon érhetünk el globális környezetvédelmi fejlődést. Csak ilyen módon kerülhetjük el az egyoldalú szabályokat, amelyek az európai gazdaság számára hátrányos módon torzítják a versenyt.

Ezért képviselőcsoportom azt kéri az Európai Tanácstól – és remélem, a Tanács soros elnöke magáévá teszi ezt a javaslatot –, hogy a Tanács következő ülésén vitassák meg és készítsék elő a globális, környezetbarát közlekedéspolitikai kiegyensúlyozott megközelítési módjait, még a koppenhágai éghajlati konferencia előtt. Ha sikeresek akarunk lenni Koppenhágában, akkor a környezetvédelmi szempontból kompatibilis közlekedéspolitikát is meg kell vitatnunk.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Elnök asszony, tanácselnök úr, bizottsági elnök úr, hölgyeim és uraim! Az Európai Tanács június 18–19-i ülésére két héttel az európai választások után kerül sor, és a demokráciákban a választások alapvető jellegűek.

Szeretnék köszönetet mondani a Tanács soros elnökének, akinek a cseh szenátus holnap szabad jelzést ad a Lisszaboni Szerződés ratifikálásához. Most már csak ez hiányzik a prágai királyi palotában székelő császári

elnöknek ahhoz, hogy végre méltóztassék aláírni a Szerződést, de a jelek szerint ettől eltekintve is haladunk előre.

Szeretném felhívni a figyelmet egy fontos szempontra: a választásokat a Nizzai Szerződés alapján tartjuk meg, de a következő hivatali ciklust a Lisszaboni Szerződés alapján fogják igazgatni. Demokratikus szempontból ez azt jelenti, hogy a Bizottság az előző ciklusnál nagyobb hatalmat kap, és hadd szólítsam meg most az egyik jelöltet, Barroso urat: Ön a múlt vasárnap óta jelölt, de már ma is hivatalban lévő elnök. Barroso úr, úgy gondolom, értelmes dolog lenne, ha feltenné magának a kérdést: milyen gazdasági és társadalmi megoldások képzelhetők el a jelenlegi problémáinkra és a mostani válságra, nem a bizottsági szolgálatok előnyeit kihasználva, hanem az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának vezetőjeként; szerintem ez nagyon fontos, nehogy megint olyan helyzetben találjuk magunkat, amelyben az Európai Tanács pusztán csak konzultálni akar a Parlamenttel (gondoljunk vissza a Buttiglioni-esetre).

Elnök asszony! Az Európai Parlamentben elmondott utolsó beszédemben hadd kérjem azt, hogy beszéljen a Parlament elnökével, és mondja el neki: rendkívül fontos, hogy az Európai Tanács ülésén megemlítsa azt a tényt, hogy a következő Parlamentből hiányozni fog 19 képviselő, mivel még nem történt meg a Lisszaboni Szerződés ratifikálása. Ez kritikus jelentőségű kérdés a demokrácia szempontjából, és úgy vélem, hogy a Parlament elnökének ki kell védenie ezt a helyzetet.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Elnök asszony! Engedje meg nekem, hogy először is köszönetet mondjak Enrique Barón úrnak európai életpályájáért és mindazért, amit ezért a Parlamentért tett. Nagyon fog nekünk hiányozni.

Elnök asszony! Május 9-én mindegyik országunkban megünnepeljük az „Európa Napot”, de az igazság az, hogy valamikor egy „Nem Európa Napot” is meg kellene tartanunk, hogy lássuk, milyen lenne Európa, ha az Európai Unió nem létezne.

Úgy látom, mintha a Parlament a választás lázában égne, és úgy tűnik, hogy sok ma hallott kritika – különösen az Európai Bizottsággal kapcsolatban elmondottak – teljes mértékben indokolt. Úgy gondolom, a Bizottság jól reagált a válságra, és szeretném tudni, mi történt volna, ha nem reagálunk. Szeretném emlékeztetni továbbá egyik kedves munkatársamat és barátomat, aki most ténylegesen nem hallgat engem, egyik honfitársára, André Gide úrra, aki azt mondta, hogy minden túlzásból hiányzik az érték, és úgy vélem, hogy rendbe kell tennünk a dolgokat.

Elnök asszony! Engedje meg nekem, hogy kiegészítsem Leinen elnök úr szavait. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy a bizottsági elnök megválasztásának eljárása során emlékezzünk Lisszabon szellemére. Biztos vagyok abban, hogy Vondra úr és utóda ezt meg fogja tenni, mert nekem úgy tűnik, hogy politikai szempontból értelmetlen európai parlamenti választásokat tartani, ha aztán nem vesszük figyelembe ezeknek a választásoknak az eredményét és nem is konzultálunk a Parlament politikai csoportjaival, mielőtt a Ház elé állnánk egy jelölttel.

Ezt nagyon világosan el kell mondanunk a Tanácsnak: „Ne kövessék el azt a hibát, hogy szembeszegülnek azzal, amit ez a Parlament túlnyomó többséggel el akar fogadni Dehaene úr jelentésében”.

Végül, Vondra úr, szeretnék gratulálni az Önök elnökségéhez. Elvégre meg kell különböztetni a véletlenszerűt attól, ami szükséges és fontos, és szerintem Ön jó munkát végzett. Sok évvel ezelőtt megtanultam Milan Kundera úrtól és másoktól, hogy a Cseh Köztársaság Európa fontos része; Önök ezt jól szemléltették, és én ezért köszönetet mondok. Nehéz időszakokat kellett átélniük, de szeretném azt gondolni, Vondra úr, hogy a holnapi nap végre nagy nap lesz a cseh szenátus életében, és (egy klasszikus író szavaival: „Hát soha nem fogjuk elmondani, mit érzünk?”) hatalmas büszkeséget érzek és fogok érezni, amikor a cseh szenátus holnap ratifikálja a Lisszaboni Szerződést.

Köszönöm, elnök asszony, és legyen úgy, ahogyan ezt az én országomban mondjuk.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Elnök asszony! A cseh elnökségnek nem volt könnyű dolga, elsősorban belső problémák miatt, de a világgazdasági válság sem könnyítette meg a helyzetét. Meggyőződésem azonban, hogy rendkívül fontos sikerrel fog befejeződni, ha sikerül kedvező végeredményt elérnie a Lisszaboni Szerződés ratifikációs folyamatában. Ezért szeretném megkérdezni, hogy az elnökségnek szándékában áll-e megkönyvékezni azokat a tagállamokat, amelyek lezárták az ezzel kapcsolatos parlamenti eljárásokat és már csak az államfő halogatja a dokumentum aláírását. Ide tartozik az én hazám, Lengyelország is.

A második kérdés, amelyet szeretnék felvetni, az a civil párbeszéd kérdése. Én voltam ennek a jelentésnek az előadója, és tudom, hogy az európaiak elvárják, hogy az Európai Unió foglalkozzon súlyos ügyekkel és dolgozzon ki megfelelő megoldásokat. Úgy gondolják, hogy Európa erre alkalmasabb a saját tagállamuknál. Azt kérem, hogy ezt is mérlegeljék. És még egy utolsó megjegyzés, elnök asszony. Kérem, hogy ne feledkezzenek meg a szolidaritásról, és ne engedjék meg, hogy az Európai Unió a nacionalizmus platformjává váljon! Nem akarunk visszatérni a nacionalizmushoz. A szolidaritásért könyörgök.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Elnök asszony, bizottsági elnök úr, hölgyeim és uraim! Ennek a parlamenti ciklusnak az elején az egyik legfontosabb megvitatott kérdés az intézmények kérdése volt. A Nizzai Szerződéssel kezdtük, és öt évvel később még mindig a Nizzai Szerződést kell alkalmaznunk egyes fontos döntések meghozatalához. José Manuel Barroso elnök újbóli megválasztása – amit én természetesen támogatok – egyértelműen ezeknek a döntéseknek az egyike. Továbbra is abban reménykedem, hogy a Lisszaboni Szerződés hamarosan hatályba léphet, nemcsak érdemei miatt és az idők folyamán végrehajtott fejlesztések miatt, hanem azért is, hogy lehetővé tegye az intézményi vita stabilizálását. Különösen abban reménykedem, hogy energiáinkat jobban felhasználhatjuk és az eredmények Európájára irányíthatjuk, amelyről a Bizottság elnöke beszélt, és amelyről mindig is beszélt.

Ha a következő népszavazáson az írek igent mondanak, akkor további eredményekre is számíthatunk, mivel ez azt jelenti, hogy felismerték, Európa biztos menedék, különösen válság idején. Ezért a jelenlegi helyzet a mi legerőteljesebb szövetségünk, ugyanakkor a legfélelmetesebb ellenségünk is válhat. Manapság Európa modern ígérete elsősorban a mindenki számára elérhető virágzás és jólét, és ez az ígélet nagy mértékben attól függ, hogy miről vagyunk képesek dönteni, többek között a következő Európai Tanácson. Különösen szükségünk van politikai akaratra a jelenlegi gazdasági válságra adott reagáláshoz. A protekcionizmus, a nacionalizmus és a globalizációtól való félelem nem segít rajtunk. Teret kell engednünk és teremtenünk azoknak az erőknek, amelyek felépíthetik gazdaságainkat, ragaszkodnunk kell a reformokhoz és a törvények betartásához, és természetesen támogatnunk kell a legkiszolgáltatottabb embereket.

Ilyen módon eljuthatunk az eredmények Európájához, a nélkül az elvonatkoztatás nélkül, amelytől az emberek elkerülhetetlenül elidegenedettek maradnak. Most, amikor távozom a Parlamentből, elnök asszony, szeretnék hangot adni ennek a reménységnek, és ez a reménység bátorít engem.

Proinsias De Rossa (PSE). - Elnök asszony! Hadd javasoljam azt, hogy azok a parlamenti képviselők, akik nem Írországot képviselik, és akik szeretnék az ír nép nevében felszólalni a Lisszaboni Szerződésről, írják fel a nevüket a szavazócédulára Írországból az európai választásokhoz!

Az ír népre tartozik annak eldöntése, hogy ratifikáljuk-e a Lisszaboni Szerződést, vagy sem. Remélem, hogy igen, és nagyon keményen dolgozom ennek elérése érdekében. Azt akarom, hogy Írország továbbra is az európai döntéshozás szívében maradjon.

Mindazok, akik egy második ír nemre szólítanak fel, abban reménykednek, hogy Írország pörölyként használható fel az Európai Unió szétzúzásának megkezdésében. Én ezt nem támogatom. Történelmünk hajlamossá tesz bennünket az óvatosságra. Arra is megtanított bennünket, hogy a szolidaritás és a hatalom más európai államokkal való megosztása szuverenitásunk legjobb garanciája és virágzásunk legjobb garanciája.

Vondra miniszter úr a megnyitó beszédében említést sem tett a szociális válságról, amellyel jelenleg szembesülünk. Arra ösztönözöm őt, hogy vizsgálja felül hozzáállását. Valójában gazdasági, pénzügyi és szociális válsággal nézünk szembe egyidőben: 27 millió ember és családja kész pokollal néz szembe a következő években. Nem lehet olyan Európai Uniónk, amely ezt figyelmen kívül hagyja.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Elnök asszony, bizottsági elnök úr, tanácselnök úr! Példátlan válsággal nézünk most szembe. Ez most nem annak az ideje, amikor országunként kellene megvitatni, hogyan kell megszerveznünk tevékenységeinket, ezért akarom azt, hogy a Lisszaboni Szerződést gyorsan ratifikálják, hogy így egységesen léphessünk fel a világ színpadán, európaiakként vállvetve állva.

Ami a gazdasági válságot illeti, az a jelentés, amelynek én voltam az előadója, és amelyet a Parlament többsége elfogadott, elfogadta azt, hogy a Bizottság által benyújtott gazdaságélénkítési terv nem volt elégséges. Most biztosak vagyunk abban, hogy ez nem elégséges. A válság, amely pénzügyi válsággal kezdődött, most már kezd áttérni a reálgazdaságra, a foglalkoztatásra és a szociális arénára is. A gazdaságélénkítési terv nem elégséges és nincs fókuszpontja. Minden válság lehetőségeket is teremt; ez most a Bizottság nagy lehetősége arra, hogy az európaiak valós problémáira olyan nagy horderejű pénzügyi szabályozás útján reagáljon, amely nem olyan korlátozott és lehetőleg nem olyan szétdarabolt, mint a jelenlegi, és amely nem nemzeti vagy

különálló rendszerekből áll össze, hanem egy valóban európai kezdeményezés. A Bizottság válasza nem állhat intézkedések miriádjaiból, hanem a valós kihívásra, tehát a foglalkoztatásra kell összpontosítania.

Minden válság lehetőségeket is rejt; ez most a Bizottság és Európa nagy lehetősége, hogy reagáljon az európai polgárok valós problémáira, és remélem, hogy ez a gazdaságélénkítési terv újfajta megközelítési módján keresztül fog megtörténni.

Alexandr Vondra, a Tanács soros elnöke. – Elnök asszony! Azt hiszem, ez az utolsó alkalom, amikor megjelenhettem ez előtt a Parlament előtt, ezért helyesnek tartom, hogy köszönetet mondjak Önnek. Azért szeretném ezzel kezdeni, mert ez különleges élmény a számomra. Alkalmanként voltak ugyan nézeteltéréseink, de általános tapasztalataim szerint érdemes volt itt dolgozni. Minden, a jelenlegi válság által előidézett otthoni és európai problémánk ellenére sikerült eredményeket elérnünk. Korábban kell távoznom, és Önnek is korábban kell távoznia, mert kampányútra indul. Az elnökség június végén az Ön részvételével ül össze. Néhány ember talán kicserélődik, de a munka folytatódik. Újból szeretnék köszönetet mondani az elmúlt néhány hónap során társjogalkotóként közösen elvégzett munkáért. Azt hiszem, jó munkát végeztünk.

Én távoزم, de az elnökség folytatódik. Prágában új kormánynak kell elfoglalnia hivatalát május 8-án, pénteken délután, miután a déli folyosóról szóló utolsó nagy ülés véget ér. Számomra nem kétséges, hogy ez is hozzájárul a cseh elnökség sikeres befejezéséhez. Ma lehetőséget kaptam arra, hogy egy órát együtt töltssek Jan Fischer úrral, aki átveszi majd a vezetést. Elkötelezett európai, aki jól érti, mi a dolgok lényege. Készen áll arra, hogy kedden találkozzon Barroso elnök úrral Brüsszelben, a fővárosban tett első látogatása során, és június végéig keményen fog dolgozni. Nincs okom kételkedni abban, hogy a júniusi Európai Tanács a tervek szerint fog lezajlani, és hogy a napirend professzionális módon elő lesz készítve.

A szenátusban sokan beszéltek a holnapi szavazásról. A szenátus szuverén, és én nem határozhatom meg a szavazás végeredményét, de keményen dolgoztunk, és meglehetősen biztos vagyok abban, hogy nincs okunk aggodalomra. Ugyanez vonatkozik a júniusi Tanács egyik legfontosabb végeredményével, nevezetesen az Írországra vonatkozó nyilatkozattal kapcsolatos elnökségi munkára is. Időben készen lesz.

Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy beszélünk-e a többiekkel, a válasz „igen”, de nem akarunk nyomást gyakorolni. Én semmire sem szólítom fel Németország Alkotmánybíróságát. Magától értetődik, hogy az említett intézmény szuverén, de valamennyien hisszük, hogy a játszma kedvező véget ér.

Sokan beszéltek a foglalkoztatásról. A jelenlegi gazdasági válság összefüggésében ez az előttünk álló legfontosabb kihívás. Jean-Claude Juncker beszélt erről hétfőn – tegnap –, mielőtt az Ecofin-ülés elkezdődött volna az eurocsoportban. Mi és a Bizottság keményen dolgozunk már az év eleje óta, és a mai nap folyamán is beszélni fogunk erről. Szeretném kiemelni azt az ülést, amelyre Prágában kerül majd sor a cseh miniszterelnök, a Bizottság elnöke és a szociális partnerek, valamint a két soron következő elnökség – Svédország és Spanyolország – részvételével, az intézkedések és az ajánlások megvitatása céljából. A cél egyértelműen a júniusi Tanács és a foglalkoztatási helyzettel kapcsolatban ott meghozható intézkedések professzionális előkészítése, nemzeti és közösségi szinten egyaránt.

Rasmussen úrnak azt szeretném mondani, hogy José Manuel Barroso volt az, aki átvette a vezetést és aki a vitában való részvételre bátorított olyan időben, amikor sok politikus – mivel súlyos kihívást jelent – inkább otthon akarta megoldani a problémákat.

(Taps)

Nem akarom összekeverni a keleti partnerséget a foglalkoztatás kihívásaival. A stabilitás, a jólét és a virágzás előmozdítása keleti szomszédainknál stratégiai küldetés. Problémás feladat, de segítő kezet kell nyújtanunk és fel kell ajánlanunk segítségünket ezeknek a problémáknak a megoldásához.

Visszatérve a júniusi Tanácsra, sokan beszéltek a Bizottság jövőjéről. Világosan elmondtam, hogy mi mint az elnökség, a választások után haladéktalanul konzultálunk az Európai Parlamenttel. Természetesen meg kell várnunk a választások eredményét, de haladéktalanul megkezdjük a konzultációt, és ezt a Lisszaboni Szerződés szelleme, nem pedig betűje szerint fogjuk tenni.

Most szeretném megosztani Önökkel személyes véleményemet. Arról beszélünk, hogy kiből lesz jó vezető, és nekem semmi kétségem sincs afelől, hogy ez az úriember az Európai Bizottság valódi vezetője. Ha érdekli Önöket Vondra személyes ajánlása – mert a következő hétfőtől kezdve magánember vagyok, egy hétköznapi szenátor, aki alig várja, hogy elutazhasson Franciaországba, mert éppen most olvastam, hogy Franciaországban az emberek átlagosan napi kilenc órát alszanak, én pedig az elmúlt hónapokban legfeljebb két-három órát

aludtam naponta –, én azt gondolom, hogy ő az az ember, akinek a következő öt évben vezetnie kell bennünket.

(Taps)

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke. – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Amint néhány képviselőtársam már mondta, ez az utolsó alkalom, amikor részt vehetnek a plenáris ülésen, az Európai Tanácsot megelőző vitán. Nem találkozhatom velük júliusban vagy szeptemberben, mivel ennek a Bizottságnak a mandátuma, amint ezt önök is tudják, október végén lejár.

Ezért most különösen azokhoz szeretnék szólni, akik az európai ügyért fáradoztak, akik az Európai Parlament képviselői, és szeretném még egyszer ezt mondani: büszkék lehetnek az Európai Parlament által elvégzett munkára!

Ha hátralépünk, hogy felmérjük az ez alatt a parlamenti ciklus alatt elvégzett munkát, véleményem szerint valamennyien büszkék lehetünk rá. Az igazság az, hogy Európa sok területen járt az élen: ilyen például az éghajlatváltozás elleni harc, az új energiabiztonsági politikáért folytatott küzdelem, valamint a pénzügyi és gazdasági válságra adott válasszal kapcsolatos összes kérdés, amely válság valóban nagyon súlyosan érinti Európát. Erről azonban még nem sok szó esett ma.

Ez a válság az Egyesült Államokat is érinti, és valójában onnan indult ki. Hatással van Oroszországra, Japánra, sőt Kínára is. Hatást gyakorol a feltörekvő piacokra. Európa a kezdetektől fogva megpróbált reagálni erre a válságra, nemcsak rövid távon, hanem a szabályozás és a felügyelet nagyobb kérdéseinek megoldását célzó programokon keresztül is.

Ez az az üzenet, amelyet szeretnék ma itt elfogadtatni. A jelenlegi választási időszak figyelembevételével néhányan olyan kihívásokkal állítottak engem szembe, amelyeket véleményem szerint most nem vállalhatok, illetve nem szabad vállalnom. A jövőbeni Bizottságnak természetesen ki kell dolgoznia a saját programját, de most nem az én feladatom, hogy elmondjam Önöknek, mit tartalmaz majd a következő Bizottság nyilatkozata.

Ezért elfogadom az Önök kihívását; sőt, a bizalom jelének tekintem. Ám jelenleg nem válaszolhatok erre a kihívásra. Meggyőződésem, hogy ha felmérjük ennek a parlamenti ciklusnak a múltbeli eredményeit, jó okunk van arra, hogy büszkék legyünk. Én azonban most inkább a júniusi Európai Tanácsra szeretném összpontosítani a figyelmet, amelynek meg kell oldania néhány valóban nagyon fontos, roppant nagy felelősséget igénylő kérdést.

Először is ott van a Lisszaboni Szerződés és a két parlamenti ciklus közötti átmenet kérdése, valamint az új Bizottság létrehozásának kérdése. Ez rendkívül kényes kérdés – amint néhányan meg is fogalmazták –, mert még nem lépett hatályba a Lisszaboni Szerződés, amelyet a 27 kormány aláírt, de még nem ratifikált.

Ez nem az Európai Parlament, de nem is a Bizottság hibája. Az igazság az, hogy ezek a kormányok aláírtak ugyan egy szerződést, de nem voltak olyan helyzetben, hogy véglegesen is jóváhagyhassák, és e miatt az akadály miatt súlyos gondokat okoz nekünk az intézményi átmenet. Ez a probléma hatalmas felelősségérzést követel meg minden oldalon: a Tanács, a Parlament és a Bizottság részéről egyaránt.

Ezért üdvözlöm a cseh elnökség, valamint azoknak a képviselőknek a bölcs szavait, akik megfogalmazták az ebben a kérdésben elfoglalt hivatalos álláspontjukat. Olyan megoldásokat kell találnunk, amelyek teljes mértékben összeegyeztethetők a jelenlegi szerződéssel; a jogállamiság elvére épülő Közösséget alkotunk, nem függeszthetünk fel egy hatályban lévő szerződést. A törvények teljes betartásával meg kell találnunk azokat az érzékeny megoldásokat, amelyek garantálják az európai ügy stabilitását. Felszólítom az állam-, illetve kormányfőket, hogy a júniusi Európai Tanácson vitassák meg ezt a kérdést!

A másik megoldásra váró kérdés a gazdasági helyzetre adandó reagálásunkkal kapcsolatos. Szerintem azt is fel kell ismernünk, hogy ebben az esetben nem vallana valós felelősségre az, ha naponta új programokkal állnánk elő. Ez hiba volna. Meggyőződésem, hogy a vezetés elsősorban a felelősség gyakorlásából áll, nem a tömegek kegyeinek kereséséből.

Nagyon egyszerű lenne a Bizottság számára nap mint nap új ötletekkel előállni, miközben nagyon is jól tudjuk, hogy semmi esély nincs ezeknek végrehajtására. Ezt azonban nem fogjuk tenni, mivel európai bizottsági minőségünkben, amellyel Európa általános érdekeit képviseljük, feladatunkat többnek tekintjük az egyszerű lehetőség pusztá kiválasztásánál, vagy bűvészmutatványok nyilvános előadásánál. Valós

intézkedéseket és iránymutatásokat akarunk javasolni, amelyeknek esélyük van arra, hogy összehozzák Európa egészét a többi intézménnyel: a Parlamenttel és a Tanáccsal, és összegyűjtsék Európa polgárait.

Az igazat megvallva végül éppen a Bizottság terjesztette elő az európai gazdaságélénkítési tervre vonatkozó kezdeti javaslatokat, a rendelkezésére álló javaslatok felhasználásával. Amint Önök is tudják, a legtöbb ilyen eszköz a tagállamok hatáskörébe tartozik, gondolok itt például a nemzeti költségvetésekre. Az európai költségvetés a nemzeti költségvetésekhez képest minimális.

Talán azok közül néhányan, akik türelmetlenek és sokat követelnek tőlünk, segíthetnek a Bizottságnak a következő pénzügyi tervek során, és meggyőzhetik a tagállamokat, különösen azokat, ahol a pártok erőforrásaik maximum 1%-a mellett szavaztak – ők az 1%-os klub, akik korlátozzák pénzügyi erőforrásaikat. Ebben rejlik valami lehetőség, amit érdemes lenne elérni a következő parlamenti ciklus során.

Megerősíthetem, hogy van cselekvési tervünk 2009-re; be fogjuk nyújtani a pénzügyi felülvizsgálatra és jövőbeni cselekvési tervünkre vonatkozó iránymutatásainkat. Nincs értelme azonban számon kérni az európai intézményektől azt, amit a jelenlegi szakaszban nem tudnak megtenni.

Sokkal jobb lenne, ha azt a kérdést tennék fel nekünk, hogy mit *tudunk* tenni, és ezt nagyon őszintén gondolom, mert úgy érzem, hogy bizonyos kritikák, amelyeket olyan emberektől kapunk, akik ugyanazokat az európai eszméket képviselik, mint én, alapvetően tévesek, mert folyamatosan azt kritizálják, amit Európa még nem tett meg; Önök nagyon jól tudják, hogy ha Európa valamit nem tett meg, az nem a közösségi intézmények hibája, hanem sokkal inkább a nemzeti szintű törekvések hiányából fakad. Ez a fajta kritizálás méltánytalan, és a munkánkat sem könnyíti meg, amely nem más, mint az európai ügy előmozdítása.

Az igazság az, hogy a Bizottság előállt néhány ambiciózus javaslattal, folyamatosan figyeljük a gazdasági helyzetet, és további javaslatokat is be fogunk terjeszteni, ha ezek szükségesnek bizonyulnak. Most azonban meggyőződésünk szerint az a legfontosabb, hogy a végrehajtásra összpontosítsunk – amint már mondtam –, annak a kivitelezésére és végrehajtására, amiről már döntöttünk, és ne csak jelképes gesztusokat tegyünk, mert a stabilitással kapcsolatban is nagyon komoly aggályaink vannak, elvégre az államadósság kezd valóban riasztó szintre emelkedni egész Európában. Számos tagállamban nagyon súlyos a helyzet, és ezért olyan javaslatokkal kell előállnunk, amelyek alkalmasak ennek a helyzetnek a kezelésére.

Azt is hiszem, hogy támogatnunk kell az Európa által jelenleg végzett munkát. Tisztában vagyok azzal, hogy hatalmas a kísértés arra nézve, hogy szembeszegüljünk Európával olyan időszakokban, amikor a közvetlen politika számít, és különösen az európai választások összefüggésében, elsősorban azoknak a számára, akik a saját hazájukban ellenzéki pártokhoz tartoznak.

Arra kérem Önöket, hogy megfontoltan gondolkodjanak, mert holnap hatalom lesz a kezükben, holnap megkérhetik a polgárokat, hogy szavazzanak Európára, és nem fognak olyan Európára szavazni, amelyet Önök törzsi jellegűként írtak le. Az emberek olyan Európára fognak szavazni, amelyet az összes jobboldali, baloldali és centrista politikai erő támogat, és amely visszatükröződik az európai ügyben.

Véleményem szerint ez hatalmas kihívás. Én a politikai jellegű Európa híve vagyok, de ellene vagyok az európai ügy kapcsán folytatott politizálásnak. Ellene vagyok továbbá a nem helyénvaló, partizánkodó politikai megosztottságoknak. Az igazság az, hogy kizárólag nagy politikai családokon keresztül építhetjük fel Európát. A Bizottság ezekből a családokból áll: a PPE, a szocialisták, a szociáldemokraták, a liberálisok és a többi független tartozik ide. A Bizottság továbbra is ilyen módon fog működni. Tisztában vagyok azzal, hogy a közvetlen politika szempontjából, különösen az Európai Parlamentben és az európai parlamenti választások összefüggésében, valamennyien a saját programunkat és a saját pártunkat akarjuk előtérbe helyezni.

Jómagam is tagja vagyok az egyik pártnak. 29 éves koromban választottak be a Portugál Parlamentbe. Ellenzéki vezetőként, majd miniszterelnökként szolgáltam. Így tehát egyértelműen pártember vagyok. De azt se tévesszék szem elől, hogy az európai politikának olyan pártemberekre van szükségük, akik képesek túllépni saját pártjukon, akik képesek olyan koalíciókat létrehozni, amelyek túllépnek a különféle pártok álláspontján. Ha nemzetek felettiek vagyunk, akkor olyan jövőképnek is kell a szemünk előtt lebegnie, amely túlmutat a saját pártunk jövőképén.

Erre kívántam Önöket figyelmeztetni, és ezt a kellő tisztelettel mondom, mivel tisztában vagyok azzal, hogy jelenleg a legtöbben a választási kampánnyal vannak elfoglalva, amely rendkívül megterhelő lehet fontos nemzeti kihívások időszakaiban. Szerintem ez nagyon fontos a jövő szempontjából. Ha meg akarjuk érteni az Európára váró hatalmas kihívásokat, akkor egyesítenünk kell az összes európaiat a baloldaltól, a jobboldaltól és a centrumtól, mindazokat, akik támogatják az európai ügy alapvető céljait, és nem szabad megadnunk magunkat ennek a pártos dramatizálási hullámnak, amely az esetek többségében művi jelenség.

Elmondhatom Önöknek, hogy a fedezeti alapokkal kapcsolatos, néhányuk által kritizált javaslatokról konszenzus született a Bizottságon belül, az összes biztos között, a szocialista család tagjai között, a liberális család tagjai között és a PPE tagjai között. Nem volt megosztottság ebben a kérdésben. Ezért, bár megértem, hogy a politikai csata szempontjából érdemes az erre vagy arra a biztosra irányuló kritikákra összpontosítani, de nem hiszem, hogy politikai vagy intellektuális szempontból ez tisztességes lenne.

Befejezésül azt szeretném mondani, hogy egyre jobban csodálom az alapító atyákat. Mondjuk ki egyértelműen az igazságot: a Cseh Köztársaság egy politikai problémával szembesült. A miniszterelnök-helyettes, Vondra úr nagyon becsületesen viselkedett, amikor ezt határozottan beismerte. Nyilvánvaló, hogy ez egy nagyon bonyolult helyzet az Unió elnöki tisztét betöltő ország számára, amikor meg kell oldani egy belső politikai válságot és le kell váltania a saját kormányát. Az igazság az, hogy mindennek ellenére jó úton járunk jó eredmények elérése felé, Önöknek, az Európai Parlamentnek köszönhetően. Úgy gondolom, megengedhetem magamnak, hogy azt mondjam, hogy csekély mértékben nekünk, a Bizottságnak is köszönhetően, az általunk benyújtott javaslatok miatt. De a cseh elnökséget is köszönet illeti. Ötven együttdöntéses eljárás véglegesítésén dolgozunk, és ezeknek egy része rendkívül bonyolult. Annak ellenére is képesek vagyunk ezt megtenni, hogy az elnöki tisztet betöltő országban teljes politikai válság uralkodik. Úgy gondolom, hogy tisztelettel kell adóznunk Európa intézményi képességei előtt, aminek fogva az Európai Tanács még ilyen helyzetben is képes volt eredményeket elérni.

Ez az oka annak, hogy amikor kifejeztem elismerésem a cseh elnökség és különösen Vondra miniszterelnök-helyettes úr előtt, ezt a legnagyobb őszinteséggel tettem, mert tudom, hogy rendkívül nehéz lehet – és ennek nap mint nap szemtanúja is voltam – ilyen körülmények között dolgozni és eredményeket is elérni. Ezért kell ezzel kapcsolatban döntést hoznunk. Miközben elismerjük, hogy a legambiciózusabb képviselőtársaim, magamat is ide számítva, még nem érték el kitűzött céljaikat, azt is ki kell hangsúlyoznunk, amit ténylegesen megtettünk, és amire közösen képesek voltunk. Mások inkább úgy döntenek, hogy inkább arra összpontosítanak, amit még nem sikerült megtennünk. Ezért ők folyamatosan negatív üzenetet közvetítenek Európa polgárainak. Amint gyakran mondtam, az Európa-pártiak pesszimizmusa néha aggasztóbb, mint az Európa-ellenesek euroszkepticizmusa, mert nem közvetíti a reménység üzenetét azok felé, akik hisznek Európában.

Szeretném elmondani Vondra miniszterelnök-helyettes úr előtt, akinek szeretnék köszönetet mondani a beszédeiért, a cseh elnökség előtt és valamennyiük előtt, hogy szeretnék köszönetet mondani Önöknek mindazért, amit minden nézeteltérésünk ellenére együttesen elértünk Európáért, amely a béke, a szabadság és a szolidaritás hatalmas ügye.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), írásban. – Protekcionizmus rejtőzik azokban a tagállamokban, amelyek kevesebb bizalommal vannak egymás irányában és kevésbé lelkesednek az együttműködését. Az EU nemcsak a béke megteremtésére irányuló kísérletként jött létre, hanem az együttműködés eszközeként is. A mostanihoz hasonló időkben – gazdasági és pénzügyi válságok során – nagyon fontos, hogy a tagállamok ne építsenek falakat országhatáraik körül, hanem továbbra is egymással egyeztetve cselekedjenek.

Fenn kell tartanunk az európai szolidaritást, miközben ragaszkodunk az Európai Unióról szóló szerződésből fakadó szabályokhoz és alapelvekhez. Az EU-nak maximálisan ki kell használnia az egységes piac előnyeit, és ki kell állnia a nyitott kereskedelem mellett a gazdasági visszaesés alatt is.

A bűnbakkeresésre – például a pénzügyi piacok ilyen célú kiszemelésére – irányuló kísérletek nem oldják meg a problémákat. A visszaéléseknek új szabályokkal véget kell vetni, de nem szabad megakadályozni a tőke és a befektetések elérhetőségét, amikor túljutunk a válságon.

A problémákat nem könnyű leküzdeni. A protekcionizmus biztosan nem jó megoldás. A tűzoltási tevékenységek után a több kereskedelem, a több harmonizáció, a belső piac működése árukkal és a még több szolgáltatással: ez lesz a megoldás. A határokon átnyúló együttműködés javítja az innovációt és a munkalehetőségeket, a válságból kivezető kizárólagos utat.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az EU megpróbálja „rostával eltakarni a Napot”, de egyértelmű, milyen nagy felelősség terheli a lakosság és a munkavállalók életkörülményeinek folyamatos romlásáért.

Az elmúlt 23 év során az EGK/EU támogatta a tőke szabad mozgását és a gazdaság finanszírozását; liberalizálta a piacokat és támogatta a privatizációt; ösztönözte a túltermelést; áthelyezte és szétzúzta a

termelési képességeket; támogatta egyesek gazdasági dominanciáját azon az áron, hogy másokat kiszolgáltatott helyzetbe sodort; fokozta a munkavállalók kiszármányolását; korábban példátlan mértékben centralizálta a gazdaságot; és fokozta a társadalmi egyenlőtlenségeket és a regionális aszimmetriákat, és tette mindezt a nagyhatalmak, valamint a nagy gazdasági és pénzügyi csoportok irányítása alatt.

Az Európai Bizottság szörnyű „tavaszi” jóslatai nem egyebek, mint az EU neoliberális – a jobboldal és a szociáldemokraták által eldöntött és végrehajtott – politikája következményeinek ábrázolása; Portugáliára nézve: több mint 600 000 munkanélküli, a reákkeresetek csökkenése, két év recesszió, az államadósság növekedése, és a 6%-ot újból meghaladó költségvetési hiány.

De még ezekenél a jóslatoknál is sokkal rosszabb az a valós helyzet, amellyel szembe kell nézniük a portugálok milliósainak, akik nap mint nap látják problémáik növekedését.

Június 7-én a portugálok újabb lehetőséget kapnak arra, hogy a CDU-ra (a Portugál Demokratikus Egység Koalíciójára) leadott szavazataikkal azt mondják: ami sok, az sok.

10. A foglalkoztatási csúcs előkészítése - Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap - Megújított szociális menetrend - A munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következők együttes tárgyalása:

- a Tanács és a Bizottság nyilatkozata a foglalkoztatási csúcs előkészítéséről,

- Gabriele Stauner jelentése (A6-0242/2009), a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról [COM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)],

- José Albino Silva Peneda jelentése (A6-0241/2009), a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében, a felülvizsgált szociális menetrendről [2008/2330(INI)], és

- Jean Lambert jelentése (A6-0263/2009), a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében, a munkaerőpiacról kiszorult személyek tevékeny bevonásáról [2008/2335(INI)].

Alexandr Vondra, a Tanács sora elnöke. – Elnök asszony! Valamennyien tisztában vagyunk azzal, hogy továbbra is megszenvedjük sok év egyik legsúlyosabb pénzügyi és gazdasági válságának következményeit. Az Unió és a tagállamok intézkedések széles körét hozták meg, egyrészt a válság hatásainak enyhítésére, másrészt az eredeti okok egy részének megoldására, miközben azt a sürgető szükségletet is figyelembe vették, hogy jobban fel kell készülnünk a jövőre ahhoz, hogy felkészültek legyünk a globális gazdaság kihívásaival való szembenézésre.

Azzal is tisztában vagyunk, hogy a jelenlegi nehézségek nem egyszerűen a mérlegben szereplő számokkal vagy a gazdasági előrejelzések módosításával kapcsolatosak. Ezek valós hatást gyakorolnak az emberekre: a megélhetésükre, családjukra és életszínvonalukra. A legközvetlenebb módon azokat érintik ezek a hatások, akik ezek miatt már elvesztették munkájukat, vagy azt a sok embert, akiket az a veszély fenyeget, hogy a következő hónapok során kerülnek az utcára.

A tavaszi Európai Tanács megállapodott arról, hogy foglalkoztatási csúcstalálkozót kell rendezni az azzal kapcsolatos tapasztalatok kicserélésére, hogy a megtett gazdaságélénkítési intézkedések milyen mértékben voltak sikeresek a foglalkoztatás támogatása, valamint új és több munkahely létrehozása szempontjából. A csúcstalálkozóra most csütörtökön Prágában kerül sor.

Az elnökségnek adott megbízatás egyértelmű volt. Olyan kérdéseket kell megvizsgálnunk, mint a foglalkoztatás szintjének a rugalmas biztonság és a mobilitás révén való fenntartása, a beruházások és az üzleti vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – által való munkahelyteremtés kedvező környezetének kialakítása, a készségfejlesztés és a munkaerőpiaci szükségletek előzetes felmérése. Ezen kívül meg kell erősítenünk a munkaerőpiacot és át kell alakítanunk a szerkezetét, hogy felkészítsük a jövőre. Gondoskodni akarunk arról, hogy a csúcstalálkozáson ne csak a lehetőségekről beszéljünk, hanem konkrét eredmények és ajánlások is szülessenek, amelyeknek a társadalom egésze a hasznát látja.

A résztvevők között ott lesz a szociális trojka, a jelenlegi cseh elnökség és a soron következő svéd és spanyol elnökség miniszterelnöke és foglalkoztatási minisztere. A szociális partnereket a Business Europe és az Európai Szakszervezetek Szövetségének elnöke és főtítkára, valamint a kis- és középvállalkozások és a

közsféra alkalmazottainak képviselői képviselik. Az Európai Bizottságot Barroso elnök úr és Špidla biztos úr képviseli.

A Foglalkoztatási Bizottság, a Szociális Védelmi Bizottság és a Gazdaságpolitikai Bizottság elnöke szintén részt vesz a csúcstalálkozón. Természetesen az Európai Parlament képviselőit is meghívtuk. Tudomásom szerint az Európai Parlament elnöke, Pöttering úr is tervezi a részvételt.

A csúcstalálkozó előkészítésének támogatására három munkaértekezletet szerveztek a három részt vevő delegáció országában: Madridban, Stockholmban és Prágában. Ezeken a munkaértekezleteken elsősorban a készségfejlesztés, a munkavállalási lehetőségek javításának, valamint a foglalkoztatás fenntartásának, a munkahelyteremtésnek és a mobilitás előmozdításának kérdéseit fogják megvitatni.

Ezek a munkaértekezletek lehetővé tették, hogy a szociális partnerekkel együtt a legfontosabb problémás területekre összpontosítsunk. Nagyon elégedettek voltunk, amiért az Európai Parlament képviselője is részt vett az előkészítő munkaértekezleteken – nevezetesen Andersson úr, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság elnöke.

A készségfejlesztéssel foglalkozó munkaértekezlet, amelyre Madridban került sor, rávilágított arra, hogy a készségek kulcsszerepet játszanak a jövőre történő felkészülésben. Rövid távon a készségek mind a termelékenységét, mind pedig a mobilitást fokozzák. Hosszabb távon kikövezik az utat a gazdaságélénkítés előtt, javítják a versenyképességet, és kritikus jelentőségük van a munkaerőpiacról való kizsorolás csökkentésében és a nagyobb társadalmi egyenlőség előmozdításában.

A készségfejlesztés, amelyet az összes érintett fél támogatott, nem egyszerűen a képesítések megszerzéséről szól, hanem például a kommunikációs készségekhez hasonló területeknek a fiatalok körében való előmozdításáról is.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni a magasabb készségek megszerzése finanszírozásának kérdését sem, különösen válság idején. Ez elkötelezettséget követel nemcsak a hatóságok részéről, hanem a munkaadók, a munkavállalók és természetesen a munkakeresők részéről is. Az EU szintjén fel kell tárnunk az Európai Szociális Alap felhasználásának további lehetőségeit. Ami a munkaadókat illeti, a készségfejlesztéssel kapcsolatos saját érdekeik nyilvánvalóak, mivel azok a cégek, amelyek nem fektetnek be a készségek modernizációjába, kétszer vagy háromszor nagyobb valószínűséggel esnek ki a piacról azokhoz képest, amelyek ezt nem mulasztják el.

A munkavállalási lehetőségek javításával foglalkozó stockholmi munkaértekezlet arra összpontosított, hogyan lehet az újonnan munkanélkülivé vált embereket és az inaktívakat a lehető leggyorsabban munkába – vagy újból munkába – állítani. Nem szabad megengedni, hogy az újonnan munkanélkülivé vált emberek tartósan munkanélküliek maradjanak. Különösen fontos arról gondoskodni, hogy a szociális védelmi rendszerek az új munkahelyekhez vezető ugródeszkaként, és ne egyszerűen passzív biztonsági hálóként szolgáljanak. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk az aktív munkakeresésre ösztönző tényezőket. A rugalmas biztonság munkaerőpiaci megteremtésének általános alkalmazási rendszere megközelítési módjának is hozzá kell járulnia a munkahely-változtatáshoz, különösen azáltal, hogy gondoskodik a biztonság nélkülözhetetlen eleméről.

A stockholmi munkaértekezlet során azt is hangsúlyoztuk, hogy a rövid távú intézkedések nem lehetnek hátrányosak a hosszú távú intézkedésekre nézve. A korai nyugdíjazási rendszerek a fiatalok munkához juttatásának rossz megoldásai, mivel csökkentik az általános részvételi arányokat, és elkerülhetetlenül együtt járnak a magasabb társadalombiztosítási költségekkel.

Az EU szintjén meghatároztuk az Európai Szociális Alap lehetséges felhasználását az aktív integrációs intézkedések finanszírozására, valamint annak lehetővé tételére, hogy az idősebb munkavállalókat tovább foglalkoztassák azáltal, hogy csökkentjük társadalombiztosítási hozzájárulásukat.

Az utolsó munkaértekezleten, amelyre a múlt héten Prágában került sor, hangsúlyoztuk, hogy fenn kell tartani a foglalkoztatást, és fel kell építenünk egy olyan környezetet, amely támogatja a vállalkozásokat és a munkahelyteremtést. Az ideiglenes, rövid távú foglalkoztatási intézkedések hasznosak lehetnek, de gondoskodnunk kell pénzügyi fenntarthatóságukról. Résen kell azonban lennünk a protekcionizmussal szemben, amely csak árthat az Unió egészének.

Emellett igénybe kell vennünk aktív intézkedéseket a mobilitás előmozdítására, és megismétlem, hogy ezzel kapcsolatban munkaerőpiacaink fokozott mobilitásának kulcsszerepe van. A válság hatásai ellenére továbbra is jelentős számú üresedés van Európában, viszont hiányzik a koordináció a tagállamokon belül és közöttük

egyaránt. Gyakran előfordul, hogy az emberek rossz helyen vannak, nem rendelkeznek a szükséges készségekkel, vagy mindkettő elmondható róluk.

Ezeknek a munkaértekezleteknek az alapján egyértelmű, hogy a jelenlegi válság nem egyszerűen ciklikus, hanem strukturális jellegű is. Mélyreható változásokra lesz szükség ahhoz, hogy szembenézhessünk a globalizált gazdaság kemény versenyével, és hogy az EU-ban megóvhassuk a hosszú távú foglalkoztatást. Sok esetben azonban ezek a változások lényegében folyamatos kezdeményezéseket vagy a már amúgy is esedékes reformok felgyorsítását jelentik, amelyeket már sok éve követnek az európai foglalkoztatási stratégia vonatkozásában.

A meglévő munkahelyek megőrzésére irányuló erőfeszítések mellett kedvező környezetet kell teremtenünk a befektetők és a vállalkozások számára, hogy befektessenek, és új munkahelyeket hozzanak létre. Nem tudjuk az összes meglévő munkahelyet megőrizni: a válság szerkezeti változtatásokat is megkövetel, és lesznek emberek, akik el fogják veszíteni a munkájukat. Nekünk azonban lehetőséget kell biztosítanunk arra, hogy a munkanélküliek fejleszthessék készségeiket és foglalkoztathatóságukat, és hogy gyorsan megtaláljanak egy új munkahelyet, amelyet valahol máshol hoztak létre.

Hadd térjek még ki röviden néhány más témára, amelyeket ma itt meg fognak vitatni a szociális menetrendről folytatott vitában. Kiemelten gratulálok Silva Peneda úrnak terjedelmes és nagy horderejű jelentéséért, amely a kérdések széles körét lefedi, és amely kifejezetten az ambiciózus szociálpolitikai menetrendre szólít fel.

Peneda úr jelentése Európa átfogó szociálpolitikájának részeként emeli ki a munkahelyteremtés és a munkahelyi rugalmasság szükségességét. Felismeri továbbá az új készségek kifejlesztésének, az egész életen át tartó tanulásnak, valamint az egyetemek és a vállalkozások közötti együttműködés előmozdításának fontosságát. Ezek mind kulcsfontosságú szempontok, amelyeket szintén fel kell venni napirendi pontjaink közé a hétvégi csúcstalálkozón.

Ezt a sokrétű jelentést kiegészíti Lambert asszony hasonló színvonalú jelentése arról, hogyan lehet munkába állítani azokat az embereket, akik rendszeresen kiszorulnak a munkaerőpiacról. Az ehetséges csúcstalálkozón minden bizonnyal figyelembe kell vennünk ezt a fontos célt. Nem tehetjük meg, és nem is törekszünk arra, hogy munkahelyet teremtsünk néhány ember számára. Az a célkitűzésünk – és ez a jelenlegi nehéz időkben fokozottan igaz –, hogy integratív foglalkoztatáspolitikai megközelítést fogadjunk el.

A cseh elnökség támogatja az Európai Unió hosszú távú foglalkoztatási célkitűzéseit, és ismételten kiemelte, hogy jobban kell motiválni az embereket az álláskeresésre és foglalkoztathatóságuk javítására. Valószínűleg valamennyien egyetértünk abban a kérdésben, hogy sokkal jobb, ha az emberek saját maguk keresik meg a megélhetésüket és függetlenek, mintha ki lennének szolgáltatva a szociális védelmi rendszernek. Ezért kell csökkentenünk munkaerőpiacaink szegmentáltságát.

A globalizációs alkalmazkodási alap támogatást nyújt a globalizáció következtében elbocsátott munkavállalóknak. Nagyon elégedett vagyok, amiért egyetértés van a Parlament és a Tanács között az Alap módosítását illetően, és nagyon hálás vagyok Stauner asszonynak az ezzel kapcsolatban elvégzett munkájáért. Az Alap rugalmasabb felhasználásának bevezetésével és az elbocsátott munkavállalók számának 1000-ról 500-ra történő csökkentésével az Alap sokkal hatékonyabb eszközzé válik a gazdasági visszaesés hatásai kezelésének segítségével.

Hadd fejezzem be azzal, hogy jelenleg az a legsürgősebb feladat, hogy átültessük a gyakorlatba azt a sok ötletet, amely az előkészítő munkaértekezletek során felmerült, és amely az ezen a héten megrendezendő foglalkoztatási csúcs vitáit meghatározza. Amint bevezetőmben elmondtam, konkrét eredményekre törekszünk, amelyek a társadalom egésze és az európai polgárok számára is hasznosak.

Nem reménykedhetünk abban, hogy egyetlen ülésen meg tudjuk oldani a jelenlegi válság hatásait, de azokra a konkrét ajánlásokra és kezdeményezésekre kell összpontosítanunk, amelyek együttesen szerepet játszhatnak a válság hatásainak enyhítésében és segíthetnek nekünk abban, hogy erősebbekké váljunk, mint valaha voltunk.

ELNÖKÖL: SIWIEC ÚR

alelnök

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A világgazdasági válság súlyosabb következménye a munkanélküliség meredek emelkedése. Ez egyformán sújtja a családokat és az egyéneket, akiket valós nehézségekbe taszít. Sújtja a társadalmat, mert megfosztja őt az életerejétől, és

sújtja a gazdaságot, mert elveszíti azokat a készségeket és tapasztalatokat, amelyeknek újjáépítése évekbe fog telni.

A humán és a szociális költségek alkotják a válság legsúlyosabb következményeit. A munkanélküliség helyi, nemzeti, ugyanakkor európai jelenség is. Az európai piacon belül, ahol egyre több és több polgár él a szabad mozgás jogával, a foglalkoztatás a nemzeti és az európai politikusok tartós aggályává vált. Ezért kell feltétlenül európai szempontokat is figyelembe vevő válaszokat találnunk.

A munkanélküliség a Bizottság legnagyobb aggálya. A Bizottság fáradhatatlanul dolgozik annak érdekében, hogy mindenki, aki politikai felelősséget visel Európában, meghallja ezt a felszólítást, és minden energiáját a válság megoldásának szentelje.

Tudom, hogy nincs szükség további magyarázatokra a munkanélküliség jelentőségének és súlyosságának ecsetelésére az Európai Parlament képviselői előtt. Minden nap egy újabb választójuk veszíti el a munkáját, és három további aggódik amiatt, hogy ugyanerre a sorsra jut.

Márciusban az Európai Tanács jóváhagyta a Bizottság és a Tanács cseh elnökségének azt a kezdeményezését, hogy külön csúcstalálkozót szenteljenek a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság foglalkoztatási dimenziójának. Ez a kérdés vált a fő aggályunkká a válság kezdete óta, és az európai gazdaságélénkítési tervre vonatkozó javaslat tavaly decemberi benyújtásához vezetett. A terv nemzeti és európai szintű végrehajtása már jelenleg is fontos szerepet játszik a meglévő munkahelyek megőrzésében és új munkahelyek létrehozásában.

Ám most sürgősen ki kell értékelnünk a tervnek a foglalkoztatásra gyakorolt hatásait. Meg kell tanulnunk a szükséges leckeit annak érdekében, hogy a következő hónapok során kiigazíthassuk tevékenységeinket. Továbbra is úgy gondolom, hogy a foglalkoztatás kérdése megérdemli, hogy egy teljes európai csúcstalálkozón csak ezzel foglalkozzunk, egy olyan csúcstalálkozón, amely összehozza a 27 állam-, illetve kormányfőt.

A márciusi Európai Tanács – legnagyobb sajnálatomra – egy korlátozottabb formátum mellett döntött. Ez azonban nem ok arra, hogy a Bizottság bármit is feladjon a foglalkoztatási csúcs tartalmával kapcsolatos törekvéseiből és a soron következő svéd és spanyol elnökség során végzendő megfigyelési tevékenységeiből.

Az európai dimenzió két fő okból is létfontosságú. Először: egyértelmű jelzést kell adnunk a polgároknak, és tudatnunk kell velük, hogy az Európai Unió világosan megértette a válság valódi természetét, tehát azt, hogy ez nem közgazdászok és bankárok magánügye, hanem a polgárok, a munkavállalók és családjuk jóléte forog kockán Európa minden szegletében.

A válságra adott válaszuk nem korlátozódhat a szabályozási problémák megoldását célzó pusztán szakmai intézkedésekre. Lényegének legalapvetőbb értékeinkből kell származnia: társadalmi igazságosság és szolidaritás. Válaszukat ilyen módon kell felfogni, az egyes alapvető értékeinknek tulajdonított jelentőségből származó válaszként.

Meggyőződésem, hogy minden válság megragadható lehetőséget is kínál, lehetőséget a szociális piacgazdaság európai modelljének megújítására és egy ökológiai gazdaság felépítésére; lehetőséget kínál megmutatni Európa arra irányuló határozott vágyát, hogy hozzájáruljon polgárainak jólétéhez.

Másodszor: Európa valóban képes arra, hogy fordítson a helyzeten és hozzájáruljon a megoldáshoz. Magától értetődik, hogy bár a hatalom legnagyobb részével nemzeti szinten rendelkeznek, Európa akkor is sokat tehet, és legyünk ezzel kapcsolatban nagyon őszinték. A rendelkezésünkre álló eszközöket a maximális hatékonyságra törekedve alakíthatjuk ki. Az Európai Szociális Alap jelentős számú embernek tud segíteni; kilencmillió európai számára teszi lehetővé a képzéshez való hozzáférést minden évben.

Tevékenykedhetünk továbbá az ötletek fogadási központjaként, laboratóriumként. A nemzeti kormányok, a helyhatóságok, a szociális partnerek és valamennyi európai érintett fél mind-mind azon fáradozik, hogy megoldásokat találjon a munkanélküliség következményeire. Ötletekre és projektekre van szükségük. Az Európai Unió ideális környezetet jelent az ötletek összegyűjtésére és a legjobban működő ötletek kiválogatására, és különösen fontos szerepe lehet a végrehajtás támogatásában.

Ebben a folyamatban együttműködtünk a cseh elnökséggel, a soron következő svéd és spanyol elnökséggel és a szociális partnerekkel.

a Bizottság elnöke. Elnök úr! Amint Ön is tudja, a csúcstalálkozót intenzív konzultációs folyamattal készítették elő, és három előkészítő munkaértekezlet köré épül fel. Ennek a Parlamentnek a hozzájárulása ehhez a folyamathoz rendkívül értékes volt. Különösen szeretnék tisztelettel adózni a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság tagjainak és különösen Andersson úrnak mint elnöknek a személyes elkötelezettsége előtt.

A Madridban, Stockholmban és Prágában megszervezett munkaértekezletek kiváló fókuszpontnak bizonyultak az azzal kapcsolatos ötletek összegyűjtésének fázisában, hogy mi működne a legjobban. Üdvözlöm a szociális partnerek tevékeny részvételét, valamint a többi érintett féltől kapott hozzájárulásokat. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tevékeny szerepet játszott az ötleteknek a hasonló nemzeti szintű szervezetekről történő összegyűjtésében, amelyek gazdagítani fogják a vitát – ami azt illeti, Prágában találkozni fogok a Gazdasági és Szociális Bizottsággal.

Szeretnék rámutatni négy kulcsfontosságú kérdésre, amelyek ezeknek a rendezvényeknek az alapján felmerültek.

Először: a legfontosabb prioritásnak azt kell tekintenünk, hogy megtartsuk az embereket a munka világában, és hogy mindent megtegyünk a tartós munkanélküliség megelőzéséért. Azoknak, akik elvesztették a munkájukat, segítséget kell nyújtanunk, hogy új munkahelyet találjanak. Ezt a segítséget haladéktalanul fel kell kínálnunk: nem helyes megvárni, amíg az emberek több hónapot is eltöltenek munkanélküliként, mert ez alatt az idő alatt készségeik megkopnak és önbizalmuk is romokban fog heverni. A tartós munkanélküliség tragédia azok számára, akikre lesújt, és valós károkat okoz társadalmi stabilitásunkban és hosszú távú versenyképességünkben.

Másodszor: a válság a legkiszolgáltatottabb emberekre sújtott le a legkeményebben – az alacsony képzettségű emberekre, a munkaerőpiac új belépőire vagy a fogyatékkal élőkre, akik még a legjobb időkben is nehezen találnak munkát. Ez most az aktív befogadás ideje, amikor fokoznunk kell arra irányuló erőfeszítéseinket, hogy kiemelt támogatást nyújtsunk ezeknek a csoportoknak – ez a Lambert-jelentés nagyon világos visszhangja, amely a mai napirenden megfigyelhető.

Harmadszor: a fiatalok lehetőségeinek javításán is fáradoznunk kell. Tudom, hogy ez különösen fontos szempont a Parlament számára. Mindent meg kell tennünk annak a kockázatnak a kezeléséért, hogy sok fiatal tanulmányai befejeztével azonnal munkanélkülivé válik. A fiataloknak szükségük van aktív támogatásunkra ahhoz, hogy olyan szakmai képzési vagy továbbképzési lehetőségeket találjanak, amelyekre támaszkodva megtalálhatják és megtarthatják munkahelyüket a jövőben.

És végül: a készségek korszerűsítése és a munkaerőpiaci igényekhez történő hozzáigazítása. A gazdasági visszaesés időszakában mindennél fontosabb, hogy az emberek megszerezzék azokat a készségeket, amelyek javítani fogják foglalkoztathatóságukat a válság alatt, de utána is. Fel kell készítenünk az embereket a jövő munkahelyeire: környezettudatos munkahelyek és munkahelyek a többi növekvő ágazatban, például az egészségügyben és a szociális ellátási ágazatban.

Ez a vita arra is lehetőséget biztosít, hogy összeállítsuk a Parlament vizsgálatának eredményeit a felülvizsgált szociális menetrendről. A Silva Peneda-féle jelentésben tárgyalt kérdéseket én fontos résznek tekintem ennek a Bizottságnak az örökségében: ez a hozzáférés, a szolidaritás és a lehetőségek megközelítési módja, amely annak biztosítására szolgál, hogy politikáink összeegyeztethetők legyenek mind maradandó alapértékeinkkel, mind pedig a mai társadalmi valósággal. Valóban szeretnék gratulálni Silva Peneda úrnak ezért a nagyszerű munkáért, és úgy gondolom, hogy együttműködésünk, nevezetesen bizottsági munkatársammal, Vladimír Špidla úrral, nagy jelentőségű volt.

Ez a menetrend, amely a társadalmi befogadás és a társadalmi innováció menetrendje, arra törekszik, hogy képessé tegye és felkészítse az európaiakat a globalizáció, a technológiai fejlődés és az öregedő társadalmak által formált gyorsan változó realitások kezelésére, és hogy segítsen azoknak, akiknek nehézségeket okoz, hogy megbirkózzanak az említett változásokkal.

Nem tudjuk szétválasztani gazdasági és társadalmi menetrendünket: nem létezhet gazdasági fellendülés a társadalmi összeomlás alapjain, mint ahogyan társadalmi fejlődés sem képzelhető el egy gazdasági pusztaságban.

Nagyon hálás vagyok a Parlament javaslataiban szereplő részletes vizsgálatokért, amelyekre Špidla biztos úr a vita későbbi szakaszában részletesebben is válaszolni fog. Engedjék meg nekem, hogy arra az egyetlen kérdésre összpontosítsak, amelyet különösen a saját gyermekemnek érzek, ez pedig az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap. Szeretnék köszönetet mondani a Parlamentnek, amiért ilyen gyorsan foglalkozott a Bizottságnak az Alap modernizálásával kapcsolatos javaslataival. Az új szabályok javítani fogják a jelenlegi recesszió miatt munkanélkülivé váló munkavállalók áttelepülésére és átképzésére szánt pénzügyi támogatások felhasználását; több cég válik jogosulttá, és a közösségi költségvetés nagyobb részt fog vállalni a költségekből. Az Önök ezen a héten leadott szavazata kiváló hír a prágai foglalkoztatási csúcs előtt.

Az ezen a héten megrendezendő foglalkoztatási csúcs lehetőséget teremt arra, hogy az európai menetrend élén tartsuk a foglalkoztatás témáját, mert ott van a helye. Azt akarom, hogy ez a csúcstalálkozó konkrét, kézzelfogható eredményeket hozzon. Reménykedem, hogy így lesz. És abban is reménykedem, hogy ahelyett, hogy ez csak egy újabb rendezvény lenne a sok közül, újabb mérföldkővé válik abban a jelenleg is zajló folyamatban, amely még jóval a válság előtt kezdődött – a Bizottság, a tagállamok és a szociális partnerek közötti együttműködés folyamata –, amely folytatódni fog a válság végéig és azután is.

A Bizottság elnökeként elviszem ezt a menetrendet a júniusi Európai Tanácsra, hogy felhívjam rá mind a 27 állam- és kormányfő figyelmét. Ez a menetrend nem érdemel kevesebbet. Európa nemcsak gazdasági és politikai ügy. Emellett mindig társadalmi ügy is volt, és mindig az is marad.

Gabriele Stauner, előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Annyi erőfeszítés, és oly kevés eredmény! Így lehet összegezni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak (EGAA) a gazdasági és pénzügyi válság szükségleteihez történő hozzáigazítására irányuló munkát.

Kevés eredmény, mivel a számos érintett alkalmazott és a válság mélységének figyelembevételével az ehhez az eszközhöz elkülönített pénzeszközök – tehát 500 millió EUR – száncalmasan kevésnek tűnnek. Ez azonban önmagában téves következtetés lenne. Az EGAA vívmányai, a többi – európai szintű – szolidaritási és támogatási eszközzel együtt történő szerkezetátalakítása után nyilvánvalóak.

Az EGAA itt a bébi. 2006-ban hozták létre, és annak egyértelmű jelzését várták tőle, hogy a globalizáció nem csak kedvező hatást gyakorol a munkavállalókra, hanem a tömeges létszámleépítéseken, és különösen a társaságok áttelepítésén keresztül kedvezőtlen visszahatásai is lehetnek a munkavállalókra nézve. Így még a mértékletesebb költségvetési szakértők is félretették aggályait és megnyitottunk egy újabb pénzeszsákot.

A globalizáció hatásait jelenleg teljes mértékben maga alá gyűrte a pénzügyi és gazdasági válság, a mi mértéktartó reagálásunk pedig erre az EGAA finanszírozási kritériumainak kiigazítása. Ugyanakkor a felülvizsgálattal kapcsolatos mérlegeléseink során az EFG újdonsága miatt az volt az egyik probléma, hogy a Bizottság nem rendelkezett túl sok tapasztalattal, és továbbra is nehezen tudjuk megítélni a jelenlegi szabályok hatékonyságát.

A jövőre nézve azt is szeretném megjegyezni, hogy nem szabad figyelmen kívül hagyni az EGAA és az Európai Szociális Alap egyidejű létezését.

A Foglalkoztatási Bizottság tagjainak többsége a szabályozás ideiglenes érvényességét pártolta, a későbbi módosítás lehetővé tételével, így a rendelkezések most a 2011. december 31-ig benyújtott kérelmekre vonatkoznak, ami pedig a tartalmat illeti, mindazokra a munkavállalókra vonatkozik, akik a globális pénzügyi és gazdasági válság közvetlen következtében elvesztették munkájukat. Ez azt jelenti, hogy 2012-től újból el kell gondolkodnunk az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap folyamatos érvényességén.

A tartalom szempontjából kétségtelenül könnyítést jelent az, ha a fölöslegessé váló munkavállalók számának küszöbértékét egy adott régióban 1000-ról 500-ra csökkentjük, ugyanakkor pedig a kifizetési időszakot 12-ről 24 hónapra emeljük. Ez megkönnyíti a kérelmezési eljárást és jelentős támogatást nyújt munkavállalóinknak mindaddig, amíg nem találnak új munkahelyet.

Az Európai Unió finanszírozási hányad és a nemzeti költségvetésekből biztosított társfinanszírozás rendkívül vitatott kérdés volt. Sikerült kompromisszumot találnunk. Alapvetően 50% körül marad – tehát 50:50 –, és csak különleges esetekben emelkedhet az európai pénzalapokból fizetett finanszírozási hányad 65%-ra. Ennek nagyon örülök. Ezért a bizottságban mi már véget vetettünk a további álmodozásnak, mivel annak a tagállamnak, amelyik pénzeszközöket kap munkavállalói számára, már tisztában kell lennie felelősségével. Ezt úgy lehet a legjobban elérni, hogy önmagának is jelentős pénzügyi áldozatot kell vállalnia.

Különösen örülök annak, hogy képesek voltunk konszolidációt elérni – ez a közvetlen költségek 20%-a – a Tanáccsal és a Bizottsággal folytatott megbeszéléseink során. Pontosan erről állapodtunk meg a bizottságban néhány napja az Európai Szociális Alapról. Továbbra is elegendő mozgásterünk van a jövőbeni módosításokhoz és fejlesztésekhez. Szeretnék köszönetet mondani az összes szakaszban tanúsított konstruktív együttműködésükért, mind a szakbizottságban, mind pedig a Tanáccsal és a Bizottsággal, és kérem, hogy támogassák a módosítást.

José Albino Silva Peneda, előadó. – (PT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az elmúlt néhány hónap során – miközben előkészítettük a felülvizsgált szociális menetrendről szóló jelentést – a gazdasági, pénzügyi és szociális válság Európát sújtó hatásai még rosszabbra fordultak. Nap mint nap újabb létszámleépítéseket látunk, újabb és újabb társaságok zárnak be, és egyre több család kerül szörnyű helyzetbe.

Nem egyszerűen gazdasági és pénzügyi válság tombol; meggyőződésem, hogy bizalmi válságot élünk át. A Eurostat legfrissebb adatai szerint 2009 februárjában több mint 19 millió férfi és nő volt munka nélkül az Európai Unióban. Ennek a forgatókönyvnek a figyelembevételével, ha semmit sem teszünk, a munkanélküliség emelkedését egyértelműen nagyobb szegénység, több társadalmi kirekesztettség, több bizonytalanság, több bűncselekmény, és különösen több bizalmatlanság fogja követni.

Mi azt az álláspontot képviseljük, hogy a munkanélküliség – a válság legegységertelműbb jele – nem egyszerűen annyit jelent, hogy a munkanélküliek és családjaik elveszítik bevételeiket: a munkanélküliség elcsüggeszti az embert és oda vezethet, hogy az ember elveszíti bizalmát önmagában és a környezetében. Az Európai Unió tagállamainak már a mai válság előtt is szembe kellett nézniük a gyenge gazdasági növekedésből fakadó szociális problémákkal, egy bonyolult demográfiai helyzettel és a megélhetés nehézségeivel az egyre inkább globalizálódó világ gazdaságában.

Ebben a jelentésben megkísértem a lehető legvilágosabb és lepragmatikusabb módon visszatükrözni ezeket az aggályokat. Tudom, hogy a szociális menetrend mindig rendkívül átfogó elgondolás, ezért megpróbáltam kiegyensúlyozott jelentést létrehozni, és ebben világosan és tömören bemutatni a jelenlegi prioritásokat.

Először: az Európai Unió intézményei nélkülözhetetlen szerepet játszhatnak azáltal, hogy megerősítik a tagállamok szociális modelljeinek és infrastruktúrájának jelentőségét, és ilyen módon hozzájárulnak konszenzus eléréséhez a szóban forgó modellek és infrastruktúrák egyetemes elérhetőségének jelentőségéről, magas színvonalukról és különösen a fenntarthatóságukról.

Másodszor: mobilizálnunk kell a rendelkezésünkre álló összes eszközt annak érdekében, hogy több embert és jobban integrálhassunk a munkaerőpiacba.

A harmadik prioritás abból a következtetésből fakad, hogy még nagyon sokat kell tennünk a polgárok teljes mobilitásának az Európai Unión belüli eléréseért.

Meggyőződésem, hogy az a negyedik prioritás az Európai Unió számára, hogy aktívabb szerepet kell játszania a szociális és környezetvédelmi standardok előmozdításában a feltörekvő országokkal, például Brazíliával, Indiával és Kínával fenntartott külkapcsolataiban. Ez különösen fontos a kereskedelmi egyezmények kapcsán.

Az ötödik prioritás, amelyet a Bizottság éppen ma kísérelt meg végrehajtani az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról szóló jelentésre vonatkozó tervezett szavazással, az európai strukturális alapok rugalmasabbá tételével kapcsolatos.

Annak biztosítása érdekében, hogy az európai polgárok megérthessék és kezelni tudják a jelenlegi viszonyok által előidézett változásokat, a társadalmi beilleszkedéssel és a gazdasági szerkezetátalakítással kapcsolatos döntések jobb átláthatósága érdekében meg kell erősíteni a társadalmi párbeszédet. Hajlamos vagyok azt mondani, hogy végig kell járnunk a felfordulás időszakát azért, hogy létrejöhessen az együttműködés időszaka a társadalmi párbeszéd kapcsolataiban. Az együttműködés nyílt módját is meg kell erősíteni, mivel ez az Európai Unió jogalkotásának elengedhetetlen kiegészítése. A szociálpolitikákat nem lehet elszigetelt cselekvések és ötletek foltjaiból összeállítani; gondoskodnunk kell a gazdasági, munkaügyi, szociális és környezetvédelmi kezdeményezések közötti jobb kapcsolódásokról.

A szociálpolitikának feltétlenül kéz a kézben kell járnia a gazdaságpolitikával annak érdekében, hogy a fellendülés ne csak a gazdaság szövetében legyen fenntartható, hanem a társadalom szövetében is. Van viszont egy pont, amit szeretnék leszögezni: a jelenlegi válságot nem szabad ürügyként felhasználni a szociális kiadások visszavágására. Ki kell mondanunk, hogy ha ez nem a szociális kiadások drasztikus csökkentésének időszaka, akkor ez valójában annak az időszaka, amikor határozottan előre kell lendíteni a szükséges szerkezeti reformok végrehajtását. Ezért szeretnék gratulálni a Bizottságnak és Barroso elnök úrnak, akinek ilyen bonyolult körülmények között is sikerült elérnie, hogy Európa összehangolt módon foglalkozzon a válság problémáival...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Jean Lambert, előadó. – Elnök úr! Ma délután, néhány perc múlva, néhány más kérdésről is szólnom kell majd. De a rám bízott jelentés elsősorban a munkaerőpiacról kiszorult emberek aktív bevonásának kérdésével foglalkozik.

Először is szeretnék köszönetet mondani minden munkatársamnak, aki részt vett ebben a munkában, valamint annak a nagyon sok civil szervezetnek, amely szintén hozzájárult a végeredményhez.

Ma délután azt hallottuk, hogy ha nem vagyunk kellően elővigyázatosak, a jelenlegi recessziós időszak fokozza a munkaerőpiacról történő kiszorulás kockázatait: az azokat az embereket fenyegető kockázatokat, akik most veszítik el munkájukat, és nem biztos, hogy a közeljövőben sikerül visszatérniük a munkaerőpiacra; akik már ma is nehéz helyzetben vannak, nem tudnak visszatérni a munkaerőpiacra; és természetesen ott vannak azok, akik még csak nem is részei a munkaerőpiacnak. Megfeledeztünk ezekről a kockázatokról, pedig nagyon határozottan tisztában kell lennünk ezekkel.

Meg kell vizsgálnunk néhány olyan strukturális korlátot, amelyeket mint társadalom állítottunk fel az aktív befogadás tekintetében. Az egyik szempont, amelyről a bizottságban megállapodtunk, az volt, hogy az aktív befogadás nem válhatja fel a társadalmi befogadást, azt a szélesebb körű életérzést, hogy van helyünk a társadalomban. Általános egyetértés tapasztalható a Tanáccsal és a Bizottsággal az erre vonatkozó ajánásaikról, a megfelelő jövedelem-támogatás tekintetében, és ez a jelentés felhasználja ezt a kifejezést.

Beszélünk továbbá a minimális jövedelemről olyan összefüggésekben, ahol ezt valóban komolyan is gondoljuk. Ezeknek az embereknek szükségük van erre a jövedelemre, hogy méltóságot adjon nekik, hogy választási lehetőséget adjon nekik, és hogy tevékenyen bekapcsolódhassanak a társadalom életébe. Ez nagyon fontos annak a támogatásnak a feltételeként, amelyet megkapnak a legkiszolgáltatottabb emberek, a gondozók, a gondozást igénylők, akiknek támogatásra van szükségük az önálló életvitelhez, és valóban nagyon fontos a nyugdíjak szintjének megőrzéséhez.

A jelentés azt is kimondja, hogy a tagállamoknak feltétlenül mérlegelniük kell a minimálbér bevezetését. Egyre nagyobb problémát jelentenek a dolgozó szegények az Európai Unióban.

Szólunk még a jelentésben a társadalombiztosítási rendszerekkel kapcsolatos nehézségekről és arról, hogy nem igazán reagálóképesek, különösen akkor, ha meg akarjuk tartani az embereket a munkaerőpiacon, akik dolgozhatnak hagyományos munkaviszonyban, ideiglenes munkaviszonyban, vagy határozott idejű munkaszerződés alapján. A társadalombiztosítási rendszerek nem mindig tudnak igazán jól reagálni ezekre a különféle helyzetekre.

De riadót fújhatunk a munkába állást ösztönző intézkedésekkel és különösen azokkal kapcsolatban, amelyek alkalmanként bevezetnek büntetéseket is, mert ezeknek lehetnek közvetett hatásai például az érintettek családjára nézve, vagy amelyek bevonják az embereket különféle képzési programokba, de olyan munkakörökre készítik fel őket, amelyek egyszerűen nem léteznek.

Egyetértettünk továbbá a befogadó munkaerőpiacra kapcsolatos kérdésekben is. Ezért választottuk ki a megkülönböztetésmentesség és a jogszabályok megfelelő alkalmazásának kérdéseit, a korai iskolaelhagyással szemben az emberek iskolában tartása érdekében a képzéssel és az oktatással kapcsolatos kérdéseket, és az egyének szükségleteivel foglalkozó, személyre szabottabb megközelítési módot.

Egyetértettünk továbbá a minőségi szolgáltatások hozzáférhetőségének kérdésében is, mert ezek rendkívül fontosak a nehézségekbe került kiszolgáltatott emberek számára. Rámutattunk arra a szerepre, amelyet a helyi hatóságok mindebben betölthetnek – és valójában arra, hogy inkább egy keretrendszerre lenne szükség a közérdekű szolgáltatásokhoz –, hogy az emberek megkapják azokat a szolgáltatásokat, amelyekre szükségük van.

De szerintem ezen belül a véleményképviselet kérdése is ugyanilyen fontos a számunkra: hogy akik kiszorultak a munkaerőpiacról, azokat is be kell vonni, amikor azt keressük, hogy milyen intézkedéseket kell bevezetni, és azt mérlegeljük, hogy ezek valóban alkalmasak-e a tartósan munkanélküliek, az idősebbek, vagy a fiatalok szükségleteinek kielégítésére, akik megpróbálnak bejutni a munkaerőpiacra, vagy bármilyen más helyzetben vannak. A koordináció nyitott módszere révén strukturált véleményképviselet kérdése is rendkívül fontos, és nem szabad megfeledkeznünk róla.

Anne Ferreira, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadójaként szeretnék köszönetet mondani Silva Peneda úrnak, amiért jelentésében részletezte azt a tényt, hogy a Bizottság nem javasolt konkrét intézkedéseket az ökológiai és az éghajlati válság szociális és egészségügyi következményeinek ellensúlyozására. Azért is szeretnék neki köszönetet mondani, mert megemlítette a szociális gazdaságot, bár azt sajnálom, hogy nem világított rá ennek szerepére, amelyet a kohéziós politika, valamint a magas színvonalú és nem áthelyezhető foglalkoztatás megteremtése kapcsán betölt.

Az európai választások előestéjén ezt a jelentést még nagyobb örömmel fogadnánk, ha egyes célkitűzések nem nélkülöznék annyira nyilvánvalóan az ambíciót. Elégedettek lehetünk-e a rugalmas biztonság

munkaerőpiaci megteremtésének általános alkalmazásával, valamint a munkajogi törvényekkel kapcsolatos minimális standardokkal? Nem, nem lehetünk elégedettek. Viszont aggódnunk kell amiatt, hogy holnap a jobboldal esetleg elutasítja ezeket a minimális standardokat, ugyanúgy, mint ahogyan az utolsó öt évben is elutasították a közérdekű szolgáltatásokról szóló irányelvet.

Jóváhagyjuk-e holnap végre-valahára a minimálbért? Az európai polgárok már évek óta erős szociális Európát követelnek. A következő Parlamentnek képesnek kell lennie arra, hogy átültesse a gyakorlatba a jelentésben javasolt különféle szociális előrelépéseket. Remélem, hogy ez is hozzájárul ahhoz, hogy június 7-én sikerüljön mindenkit mozgósítanunk.

Monica Giuntini, a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A bizottság véleményének előadójaként feltétlenül szeretnék elmondani valamit az EGAF, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap módosításairól, és szeretném kifejezni nagybecsülésemet a Bizottság javaslatáért a Parlament által első olvasatban elért megállapodásról.

Különösen bátorító a számomra a következő: egy, hogy ideiglenesen meghosszabbítottuk az EGAF felhasználásának lehetőségét, és az európai gazdaságélénkítési terv eszközévé tettük a pénzügyi és gazdasági világválságra adott válaszlépésekhez és a munkájukat elvesztő munkavállalók támogatásához; kettő, hogy 1000-ról 500-ra csökkentettük az elbocsátott munkavállalók minimális számát, amely szükséges ahhoz, hogy támogatást kaphassanak az alapból; három, hogy a jelenlegi helyzetben, különleges esetekben 65%-ra emeltük az Európai Unió társfinanszírozási hányad mértékét.

Végül remélem, amint ezt a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményében kijelentettük, hogy a Bizottság 2011 végéig benyújtja értékelését az ideiglenes intézkedések hatásairól, és szükség esetén lehetőséget ad a Parlamentnek ennek a jogszabálynak a felülvizsgálatára.

Cornelis Visser, a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményének előadója. – (NL) Elnök úr! A felülvizsgált szociális menetrend fontossága nyilvánvaló, különösen a jelenlegi gazdasági válság figyelembevételével. Az előadó, Silva Peneda úr, hatalmas erőfeszítéseket fektetett ebbe a jelentésbe. Mi a Kulturális és Oktatási Bizottságban ezzel a véleménnyel járultunk hozzá a témához. Négy kérdést állítottunk reflektorfénybe, nevezetesen: az oktatás, az üzleti vállalkozás és az e kettő közötti kapcsolat kérdését, az egész életen át tartó tanulás kérdését, a többnyelvűség fontosságát és a sport kérdését.

Először az oktatás és az üzlet közötti kapcsolatot szeretném megvitatni. Több párbeszédre van szükség a vállalkozások, a képzési intézmények, a szakszervezetek és az önkéntes ágazat között, a gazdaság számára szükséges új kompetenciák azonosítása céljából. A felnőttoktatásnak is fontos szerepe van ezeknek a készségeknek a fejlesztésében.

Az oktatás tartalmának meg kell felelnie a szakmai és a gyakorlati követelményeknek. Elő kell mozdítani továbbá az egyetemek és a vállalkozások közötti együttműködést. Hidat kell építeni a tanulmányi programok és a vállalkozások közé, és az üzleti közösségnek lehetőséget kell kapnia a tanulmányi programok kiegészítésére, gyakornoki programok felajánlására és nyílt napok megszervezésére a hallgatók számára.

Az egész életen át tartó tanulás szintén nagyon fontos. Kritikus jelentőségű a családi élet, a munka és a tanulás közötti egyensúly kialakítása szempontjából. Az állami és a magánjellegű gyermekgondozásnak is nagyon fontos szerepe van ebben, és ezt ki kell bővíteni, hogy a szülők egész életükben részt vehessenek az egész életen át tartó tanulásban.

A sport a következő eszköz, és ezt éppen csak megemlíteném a Kulturális és Oktatási Bizottság nevében, amely szintén támogatja a sportot. A sport az olyan értékek kifejlődését segíti elő, mint a becsületesség, a szolidaritás, a szabályok tisztelete és a csapatszellem, és az egészség szempontjából is nagyon fontos. Feltétlenül bátorítanunk kell a tagállamokat ezeken a területeken.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményének előadója. – (EL) Elnök úr! Én fogalmaztam meg a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményét Lambert asszonynak a munkaerőpiacról kizsorszultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló jelentéséről, akinek azért is szeretnék gratulálni, mert kész volt arra, hogy a lehető legnagyobb mértékben beépítse jelentésébe a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményét.

Az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség alapelveinek tiszteletben tartása a munkaerőpiaci aktív befogadás és a társadalmi integráció alapvető előfeltétele, amelyek nem választhatók szét egymástól. Különösen fontosnak tartom azt, hogy hangsúlyt helyez a különféle életkorú családtagok támogatására, a generációk közötti szolidaritásra és a segítségre, amelyet meg kell adni a népesség kiszolgáltatott csoportjainak azokban

a nehéz időszakokban, amelyeket a család átélhet, hogy mindig hasznosak lehessenek a társadalom számára úgy, hogy a nehéz körülmények ne nyomják rá bélyegüket az életükre. Ezért annyira fontos a két helyzet közötti átmenet, és ezt ezért kell támogatni azokkal az eszközökkel, amelyeket felkínál az állam, a szociális szervezetek, a szociális partnerek és az önkéntes szektor, hogy a társadalom szolidaritást és kölcsönös felelősséget érezzen minden tagjáért.

Remélem, hogy Lambert asszony jelentése lendületet ad az állásfoglalási indítványnak, az én politikai csoportom kiigazításai szerint, hogy ne csak a jövedelem-támogatást tartalmazza, hanem kiterjedjen a méltó életvitelhez szükséges feltételekre is, és a munkaerőpiac nagyobb és kisebb résztvevőire és az inaktívakra egyaránt vonatkozzon.

Othmar Karas, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, bizottsági elnök úr, tanácselnök úr, hölgyeim és uraim! Most három jelentést vitatunk meg. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja biztosította az előadót ezek közül két jelentéshez, és a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja pedig a harmadikhoz. Azért mondom ezt, mert ez egyértelműen szemlélteti, hogy az Európai Parlament szocialista csoportja nem rendelkezik monopóliummal a szociális és politikai témákban, hanem ezek a témák valamennyiünket érintenek.

A PPE-DE csoport alelnökeként szeretnék külön köszönetet mondani Silva Peneda úrnak és Stauner asszonynak az elvégzett munkáért, mert ők hitelesen képviselik a szociális piacgazdaság európai társadalmi és magánéleti modelljét, és az elmélyült szociális párbeszéd bajnokai a csoportunkon belül. Ezeknek a jelentéseknek gondoskodniuk kell arról, hogy az Európai Unió politikája hatékonyan reagáljon a gazdasági és a szociális kihívásokra. Az a céljuk, hogy több embernek biztosítsanak lehetőségeket, hogy javítsák a magas színvonalú szolgáltatások elérhetőségét és szolidaritást tanúsítsanak azok felé, akire nézve a változások negatív következményekkel járnak.

Mindennek, amit a Közösségtől akarunk, az otthon többség számára is elfogadhatónak kell lennie, mivel nincs felhatalmazásunk arra, hogy bármit megtegyünk, amit az emberek elvárnak tőlünk. Sajnálatos módon a szociálpolitikában sem tehetünk meg bármit. A Lisszaboni Szerződés azonban hatalmas lépést jelent előre. Célkitűzéssé válik a teljes foglalkoztatottság, a fenntartható piacgazdaság válik az európai társadalmi és gazdasági modellé, és a Szerződés tartalmazni fogja az alapvető szociális jogokat.

De nemcsak a hatalmunk kevés, hanem a pénzünk is. Ezért arra buzdítom a Bizottságot, hogy az év végéig nyújtson be javaslatot a pénzügyi tranzakciós adóról, és terjesszen elő konkrét európai kezdeményezést, két céllal. Az első a bevételek felhasználása a fenntartható munkahelyek létrehozásának kifejezett céljából, mivel ami munkát teremt, az egyben társadalmi stabilitást és biztonságot is teremt. A második pedig egyértelmű európai projekt napirendre tűzése a tavaszi G20-csúcstalálkozón.

Most azok az alkalmazottak, akiket a globális pénzügyi és gazdasági válság miatt elbocsátottak, szintén támogathatók, és 65%-ra emeltük a társfinanszírozást.

Bár van még lehetőség további fejlesztésekre, milyen lenne a jövő az európai szociális modell nélkül? Meg kell ezt erősítenünk – Silva Peneda úr ösztönzése szerint – az alapvető munkajogi szabályozás megerősítésével, amit úgy tehetünk meg, hogy létrehozzuk a foglalkoztatási jogok minimumszabályait, harcolunk a megkülönböztetés ellen, megerősítjük a társadalmi kohéziót, modernizáljuk a társadalombiztosítási rendszereket, küzdünk a szegénység ellen, előmozdítjuk az önfoglalkoztatás felé vezető átmenetet és megerősítjük a strukturális alapokat. Most megteszünk egy lépést előre, de még nagyon sok a tennivalónk.

Jan Andersson, a PSE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr, biztos úr, tanácselnök úr! Arra fogok összpontosítani, ami eredetileg csúcstalálkozónak készült, de aztán nem annak bizonyult.

Jean-Claude Juncker tegnap azt mondta, hogy a pénzügyi és gazdasági válság kezd átalakulni szociális válsággá. Emellett foglalkoztatási válsággal is számolnunk kell. A következő néhány évben magasabb lesz a munkanélküliség, és egy éven belül az EU lakosságából körülbelül 26 millióan munkanélkülivé válnak.

Ez a helyzet, és ilyen körülmények között a Tanács, valamint a centrista és a jobboldali kormányok úgy döntöttek, hogy a foglalkoztatási csúcsot a trojka ülésévé minősítik le. Sok vezető nem is fog részt venni ezen az ülésen. Ez azt jelzi, hogy a Tanács és a kormányok nem adnak prioritást a foglalkoztatás kérdésének. Osztom Barroso biztos úr nézeteit. A Bizottság csúcstalálkozót akart. Ez talán egy elkerülhetetlen fejlemény? Nem, nem az. Többet kell tennünk és koordináltabb módon, és most azonnal tennünk kell valamit. Ez hosszú távon a környezetvédelmi szempontból helyes beruházások kérdése, amely rövid távon azonban munkahelyeket teremt. Ez a lakások energiahatékonyságának kérdése, amely most azonnal munkahelyeket

teremt, de amely a jövő lakásait is jobbá teszi. Ez az egész életen át tartó tanulás kérdése, amely soha nem felelt meg Európa jövőre irányuló megerősítése célkitűzéseinek. Ha ezt most megtesszük, akkor az emberek megkapják a szükséges képzést, és ez megerősíti Európát a jövőre nézve és csökkenti a munkanélküliséget. A munkanélküliség helyét elfoglalhatják a tanulmányaikat folytató fiatalok, akik megvethetik a lábukat a munkaerőpiacon ahelyett, hogy munkanélküliként élnének. Beruházhatunk a legrosszabb helyzetben lévő csoportok – nyugdíjasok, tanulók és munkanélküliek – fogyasztásának támogatásába. Ez munkahelyeket teremt és fogyasztást generál.

A mobilitás nagyon fontos, amint ezt a prágai munkaértekezlet is megállapította. Nagyon fontos – rendkívül fontos – mind szakmai, mind pedig földrajzi értelemben, de ha nem gondoskodunk egyenlő bánásmódról, egyenlő szabályokról és feltételekről, valamint az egyenlő bánásmódot folytató sztrájk jogáról az európai munkaerőpiacon, akkor fokozódni fog a protekcionizmus. Ezért a Bizottságnak módosítania kell a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelvet.

Összefoglalva: valamit megtehetünk most azonnal, a munkanélküliség csökkenthető, Európa megerősíthető a jövőre nézve. Ez a kettő egymástól elválaszthatatlan, de amit jelenleg teszünk, az édeskevé.

Ona Juknevičienė, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (LT) Hölgyeim és uraim, biztos úr! Mindenkinek szeretnék őszintén gratulálni ehhez a jelentéshez, amelyet valójában az Európa népeiről szóló jelentésnek is nevezhetnénk. Az európaiak gyakran megkérdézik, mit csinálunk mi itt, az Európai Parlamentben, mi hasznuk van nekik ebből az egészből.

Úgy gondolom, hogy ez azoknak a jelentéseknek az egyike, amelyeknek az a rendeltetésük, hogy segítsenek az embereknek, és ezért szeretnék gratulálni minden munkatársamnak, Stauner asszonynak, a Bizottságnak és a Tanácsnak, amiért első olvasatra sikerült megállapodásra jutniuk. Ezt a jelentést holnap különösen gyors eljárással fogjuk elfogadni, nemcsak azért, mert fontos az emberek számára, hanem azért is, mert ez a pénzalap a válság hatásainak csökkentésére szolgál, hogy azok az emberek, akik elveszítették munkájukat, támogatásban részesülhessenek.

Csak egyetlen kérdésem van. Ezt a jelentést valóban az emberek érdekében készítették el, és valóban kapnak majd támogatást ezen keresztül? Amint bizonyára Ön is emlékszik, biztos úr, a szaktanácsunkban lefolytatott nagy vita során mi, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport azt mondtuk, hogy támogatjuk az embereknek nyújtott támogatást mindaddig, amíg ez nem egyszerűen a bürokratákhoz vagy más struktúrákhoz kerül.

Sajnos az egyéni tapasztalatokból azt tanultam meg, hogy hazámban – úgy látom – az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot pontosan úgy használják fel, mint az Európai Szociális Alapot, nevezetesen átképzésre. Alig vagy egyáltalán nem használják fel a többi tervezett intézkedésre. Pénzre van szükségünk az emberek elérésére, hogy támogatásban részesülhessenek, nagyon rossz, hogy az adminisztrációs, a munkaközvetítő és a képzési központok elteszik a pénzt, tartanak valamilyen képzést embereknek, akik aztán soha nem találhatnak munkát.

Szeretném erre felhívni a figyelmét, biztos úr, hogy ellenőrizze, vajon ez a rendelet megfelelően működik-e a tagállamokban. Vajon ezt a rendeletet megfelelően átültették-e a nemzeti jogba? Gyakran megtörténik, hogy az érvényes jogszabályok nem teszik lehetővé a rendelet végrehajtását.

Ön erre azt fogja mondani, hogy ez a kérdés a tagállami kormányokra tartozik, én viszont azt mondom, hogy nem! Minket ezek az emberek választottak meg; mi nem a saját kormányunk képviselői vagyunk. Minket azért választottak meg, hogy megvédjük az európai polgárok érdekeit, hogy megvédjük népeink érdekeit és hogy gondoskodjunk arról, hogy a pénz az emberekhez, ne pedig a bürokratákhoz kerüljön.

Brian Crowley, az UEN képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani az előadónak azért a roppant munkáért, amelyet ezeknek a jelentéseknek az elkészítésébe fektettek, amely jelentések – amint ezt a vita korábbi szakaszában már megállapítottuk – rendkívül fontos időszakban készültek el, amikor az emberek válaszokat keresnek, és ötleteket keresnek a továbblépéshez.

Feltételezésem szerint ezeket az ötleteket többféle módon is fel lehet osztani négy különálló, mégis egymáshoz kapcsolódó területre. Az első az oktatással és képzéssel kapcsolatos, legyen az akár az egész életen át tartó tanulás, a meglévő készségek továbbfejlesztése vagy új készségek megszerzése.

A második az innováció egész területe és annak felderítése, mivel lehet létrehozni a jövő munkahelyeit és hogyan lehet gondoskodni arról, hogy az emberek rendelkezzenek az ezekhez szükséges készségekkel és képzettséggel.

A harmadik a fenntarthatóság egész területe, hogy a munkában álló emberek védelmet és bizonyos támogatást kapjanak annak érdekében, hogy ne veszítsék el a munkahelyüket, majd egy vagy két éven belül ők is átképzésben és továbbképzésben részesülhessenek, hogy új munkahelyet találhassanak, vagy hogy megtarthassák jelenlegi munkahelyüket.

A negyedik az, hogy ha lehetséges, meg kell kísérelnünk előre jelezni, merre kell elmozdulnunk a jövőben.

Ha munkatársaim visszagondolnak az 1990-es évek elejére, amikor az egész Delors-terv a szociális csomagról szóló fehér könyvvel együtt megszületett, és így tovább, ezt akkor mindenki úttörő jellegűnek és innovatívnak tekintette. Sok bonyolult dossziéból és sok bonyolult ötletből állt, amelyeket sokan elleneztek, különösen az ipar területén, de amelyet különös módon a szakszervezetek részéről is sokan elleneztek.

Ha az 1994 óta megszerzett tapasztalataink megmutatnak bármit is, akkor ez az, hogy legelőször arról kell gondoskodnunk, hogy az összes szociális politika arra épüljön, hogy eredményeket szüljön az emberek számára – ne csak a számadatokat halmozza, hanem ténylegesen tegye jobba az emberek életét.

Másodszor azt is megmutatja, hogy bármilyen jó legyen is a képzés, az oktatás vagy a készségek, vannak emberek, akik megragadnak a munkanélküliségben, és az ő számukra garantálnunk kell egy olyan biztonsági hálót és biztonságot, amely lehetővé teszi a számukra a megfelelő és méltó életkörülményeket.

Mindemellett, amint ezt Barroso elnök úr maga is helyesen megemlítette, annak ellenére, hogy az elmúlt években sok országban magas volt a foglalkoztatottsági arány, a fennálló lélektani korlátok és akadályok miatt sok fogyatékkal élő ember – összesen 74% – volt munkanélküli, annak ellenére, hogy hozzáférhető volt a számukra az oktatás és a képzés lehetősége.

Sajnálom, hogy ilyen hosszasan beszéltem, de szeretném mondanivalómat tömören összefoglalni a régi közmondással: „ha halat adsz az éhezőknek, azzal egy napig táplálsz őt; de ha megtanítod halászni, akkor egész életére gondoskodik róla”.

Jean Lambert, a *Verts/ALE* képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Szeretnék kapcsolódni néhány szemponthoz a foglalkoztatás nézőpontjából – főleg azzal összefüggésben, hogy a tavaszi csúcstalálkozót valamikor még „a fenntartható fejlődés csúcstalálkozójának” tekintettük – és szeretném ezt összekapcsolni azzal a dokumentummal, amelyet a Bizottság a tavalyi év végén kiadott az új készségekről és az új munkahelyekről. Ez a dokumentum megemlítette, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságba történő átmenet milyen fontos hatást gyakorolhat a foglalkoztatásra. Nem szabad megfélemlenünk erről és nem szabad ezt szem elől tévesztenünk a jelenleg folytatott általános vitában.

Azt szeretném, ha a foglalkoztatással kapcsolatos jelenlegi aggályok eredményeként megszületne egy rendkívül koherens, az iparra és az új beruházásokra vonatkozó csomag. Ezt jelenleg nem látjuk. Itt van a kezünk ügyében egy nagyon kiváló példa: a napenergiát hasznosító technológiák és ezek Németország egyes részeiben való elterjedése, miközben azt látjuk, hogy sok munkahely megszűnik Spanyolország napenergia-ágazatában és az Egyesült Királyság szélturbina-ágazatában. Miközben új készségek megszerzésére törekszünk új technológiákban, ezeknek elvesztését is kockáztatjuk, mivel hiányzik az egyértelmű beruházási stratégia, és valójában az egyértelmű készségfejlesztési stratégia is hiányzik.

Ezért amikor az átképzéssel, a készségfejlesztéssel és más hasonló témákkal kapcsolatos sok kérdésről beszélgetünk, akkor a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO), a Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége (ITUC) és az ENSZ közreműködésével kidolgozott, úgynevezett „Igazságos Átmenet Programja” című programot is meg kell vizsgálnunk, mert azok a készségek, amelyeket jelenleg keresünk, kezdenek átalakulni. Azoknak a készségeket kell fejlesztenünk, akiknek még mindig gondjuk van az írás-olvasással, a számolással, és valójában az információtechnológia használatával, de egyben transzverzális készségekre is törekszünk – ami a Bizottság dokumentumának egy további szempontja. Azt is mérlegelnünk kell, hogy mit kezdünk azokkal az ágazatokkal, amelyek a készségfejlesztés szempontjából elárvultak – jelenleg elsősorban a gondozási ágazat tartozik ide –, és alaposan meg kell vizsgálnunk, hogyan tudjuk itt biztosítani az egyenlőséget.

Gabriele Zimmer, a *GUE/NGL* képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Munkatársaim a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságtól nagyon érzékeny témákat érintettek ezekkel a jelentésekkel, és egyértelművé tették, mennyire fontos a tagállamok és az Európai Unió közös fellépése annak érdekében, hogy a globális gazdasági és pénzügyi válság következményeit ne azoknak kelljen viselniük, akiket a legsúlyosabban érint, nevezetesen azoknak, akik a társadalmi ranglétra legalsó fokain állnak.

Ezért én is rendkívül csalódott vagyok, amiért a május 7-i úgynevezett foglalkoztatási csúcstalálkozó nem lesz egyéb, mint bohózat, és rendkívül zavaró valamennyiünk számára, akik felelősséget viselünk az Európai

Unióban, hogy ezt a csúcsot ilyen elnevezéssel fogják megrendezni. Véleményem szerint ez egyértelműen megmutatja, hogy a jelenlegi politika még mindig nem tükrözi vissza azt a tényt, hogy csak akkor küzdhetjük le a gazdasági és pénzügyi válságot, ha ezzel egyidőben a szegénység, a társadalmi kirekesztés, a munkahelyek elvesztése és a munkaügyi normák mindenhol tapasztalható csökkenése ellen is fellépünk.

A Bizottság a közelmúltban drámai hatású számadatokat tett közzé a foglalkoztatás alakulásáról és a foglalkoztatási helyzetről az Európai Unióban és az euroövezetben. Eljött a következetes cselekvés ideje! Véget kell vetnünk végre a közszolgáltatások – az olyan társadalombiztosítási rendszerek, mint például az öregkori ellátás – privatizációjának. Még mindig nem értem, hogy a Bizottság és a Tanács a márciusi csúcstalálkozón miért sürgette még mindig, hogy a tagállamok folytassák a nyugdíjrendszerek privatizálását, és hogy hozzanak létre nyugdíjalapokat. Ez pontosan a céllal ellentétes hatást fog elérni – ennek eredményeként egyre több és több ember süllyed szegénységbe és tovább súlyosbítja az öregkori szegénység problémáját.

A szegénység leküzdésére alkalmas társadalombiztosítási rendszerekre van szükségünk, európai szociális paktumra van szükségünk, az európai szakszervezetek követelése szerint. A szegénység elleni küzdelem a gazdasági és pénzügyi válság elleni harc megkezdésének valóban humanitárius módja lehet globálisan, és az Európai Unió köteles ezt tenni.

Derek Roland Clark, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Ha a globalizáció létszámleépítésekhez vezet, akkor kevés lesz a bevétel, és így a Globalizációs Alapba sem fog befolyni az a pénz, amelyet el akar költeni. Ne harcoljunk a globalizáció ellen; csatlakozzunk hozzá olyan módon, hogy bátorítsuk a versenyt az EU-n belül, és megtanuljuk, hogyan kell versenyezni a világg piacokon.

Önök meg kívánják újítani a szociális menetrendet a munkaidő-szervezésről szóló irányelv alkalmazásával, amelynek két célja van. Először azt feltételezték, hogy a ledolgozott munkaórák számának korlátozásával új munkahelyeket hozhatnak létre, mert így a társaságok kénytelenek lesznek további munkavállalókat alkalmazni, de a több munkavállaló együtt jár a szociális adókra fordított költségek, tehát az egységköltségek emelkedésével. Ez versenyképtelenné teszi a kicsi társaságokat, amelyek így elveszítik megrendeléseiket, lerövidítik a munkaidőt vagy akár be is zárnak. A munkavállalóknak így egyáltalán nem lesz munkájuk. Ez vajon milyen szociális érzékenységre vall?

Az irányelvnek az volt a második rendeltetése, hogy a munkavállalók több időt tölthessenek a családjukkal, de mi hasznuk van ebből, ha a fizetés így nem elegendő? Milyen szociális érzékenységre vall az, ha a családot megfosztják valamitől, ami is hasznos vagy kellemes? Bízunk az egyénekre saját helyzetük megoldását. Sok országban létezik minimálbér-struktúra, és én ezt támogatom. Nem akarunk a szociálisan rossz helyzetben lévők kizsákmányolásának szemtanúi lenni, de az EU most még ezt is szétzúzta saját intézményeinek egyikével, az Európai Bírósággal, mert a Laval-ügyben és más ügyekben meghozott döntések romba döntötték a tagállamok minimálbér-politikáját. Milyen szociális érzékenységre vall annak a módszernek a megbuktatása, amellyel a nemzeti Parlamentek megkísérelték megvédeni munkavállalóikat? Ezek az intézkedések kizárólag egy szovjet-stílusú parancsuralmi gazdaság létrehozására irányuló kísérletnek tekinthetők, és valamennyien jól tudjuk, hogy ez mennyire volt működőképes.

Carl Lang (NI). - (FR) Elnök úr! „Tévedni emberi dolog, a tévedéshez makacsul ragaszkodni viszont ördögi”. A mai vitát hallgatva csak annyit mondhatok, hogy valójában, a válság jelenleg tapasztalt hatalmas gazdasági, pénzügyi, szociális és demográfiai hatásai ellenére sem az európai intézmények, sem pedig az állam-, illetve kormányfők nem fogták fel teljes mélységében a tragédiát és a minket sújtó következményeket.

Alig egy perce a Tanács soros elnöke azt közölte velünk, hogy a munkanélkülieknek képeseknek kell lenniük arra, hogy fejlesszék készségeiket, és hogy nekünk erősebben kell motiválnunk az embereket a munkakeresésre. Komolyan azt gondolják, hogy a válság sok százezer munkanélkülivé vált áldozata azért van ilyen helyzetben, mert nem alkalmasak a munkára? Mindez teljesen egyértelműen egy ideológiai és doktrinális választás, egyfajta csoportos gondolkodás, egy gazdasági elmélet gyümölcse, ami nem egyéb, mint a szabadpiac és a szabadkereskedelem gazdasági elmélete.

És végül: az Európai Unió, amely támogatja a tőke, az áruk, a szolgáltatások és a személyek szabad mozgásának elgondolását, szeretné globalizálni ezt a gazdasági választást, ezt a doktrínát; ez azonban gazdasági és társadalmi szempontból bűncselekmény. Globális nemzetközi versenyt kell elérnünk.

Ha nem vagyunk képesek végrehajtani a szociális preferencia politikáját a gazdasági preferencia útján, a szociális biztonság politikáját a gazdasági biztonság útján, ha nem vagyunk képesek végrehajtani egy kereskedelmi védintézkedési politikát, nos, akkor, hölgyeim és uraim, akkor rászabadítjuk gazdálkodóinkra, kézműveseinkre és iparunkra a globalizáció dzsungeltörvényeit.

Ebben a Parlamentben vannak liberális globalisták, szocio-globalisták és alterglobalisták. Büszke vagyok arra, hogy az antiglobalisták között lehetek, azok között, akik vissza akarják nyerni a belső piacot, azok között, akik alkalmazni akarják a nemzeti és a közösségi preferencia szabályát, valamint a nemzeti és közösségi védelem szabályát népünk szolgálata érdekében.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Elnök úr! Nagyon örülök, hogy ma itt lehetek és megvédhetem az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap felülvizsgálatát, mert meggyőződésem, hogy a pénzügyi és gazdasági válság, valamint az abból fakadó szociális válság miatt, amellyel most szembenézünk, feltétlenül meg kell védenünk a munkahelyeket.

Ha meg akarjuk védeni munkavállalóink jövőjét, akkor természetesen szakmai mobilitást kell nekik felkínálnunk, hogy lehetővé tegyük a számukra a vállalkozások szükségleteinek változásához történő jobb alkalmazkodást, mind most, mind pedig a jövőben. A gazdasági fellendülés, a foglalkoztatás jövője, országaink versenyképessége: mindezek a munkavállalók készségeinek fejlesztésétől függenek, mert ők azok, akik meghatározzák vállalkozásaink normáit.

Magától értetődik, hogy a társadalmi kirekesztettség elleni harc első lépésének a munkaerőpiaci integrációnak kell lennie. Támogatnunk kell ezt a szociális modellt, és együtt kell működnünk ennek a „humán” tőkének a támogatása érdekében. Minden munkavállalónak joga van ahhoz, hogy dolgozzon.

Politikai hatékonyságunkat azzal kell mérnünk, hogy milyen gyorsan teszünk lépéseket annak érdekében, hogy a jövőben a mobilitás, az alkalmazkodókészség és a megszerzett gyakorlat érvényesítése európai országainkban erőteljes eszközzé válhasson minden egyes férfi és nő kezében, a vállalkozásainkban foglalkoztatott minden egyes férfi és nő kezében. Minket ez érdekel, és ez határozza meg a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságban végzett munkánkat.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Véleményem szerint Špidla biztos úrnak igaza volt, amikor azt javasolta, hogy nekünk, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságnak felül kell vizsgálnunk a 2007. január 1-jén hatályba lépett Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAA).

A Parlamentnek módosítás nélkül el kell fogadnia ezt a javaslatot, mivel ennek az a célja, hogy kiterjessze az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap hatókörét a gazdasági és pénzügyi válság helyzeteire. Bizottságunk elnökének, Jan Anderssonnak igaza volt, amikor a Foglalkoztatási Bizottság nagy többségével elfogadott szöveget javasolt, hogy sikerüljön megértetni az összes bizottsággal, és különösen a Költségvetési Bizottsággal, mennyire fontos a tagállamokkal való kommunikáció, hogy minden alkalmazottat, minden szakszervezeti tagot és a lakosság minden egyes tagját a saját anyanyelvén lehessen tájékoztatni ennek az európai pénzalapnak a létezéséről.

Ennek a háromoldalú egyeztetésnek köszönhetően, és mivel a Foglalkoztatási Bizottság nagy többséggel elutasított minden módosítást, büszkék lehetünk magunkra a következők miatt: az EU és a tagállamok között 65%–35%-ban megosztott társfinanszírozás; az Európai Pénzalap igénybevételéhez szükséges elbocsátott munkavállalók számának 1000-ról 500-ra történő csökkentése; az elbocsátott munkavállalók számának kiszámítása a társaság által bejelentett létszámcsökkenési program alapján történik; az Európai Pénzalap által történő intervenció a gazdasági válság következményei miatt; a pénzalap igénybevételének kedvezőbb kivételes feltételei, amelyek 2011 végéig érvényben maradnak; és végül egy 24 hónapos időtartam az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap végrehajtására.

Kötelezettségvállalásunk helyénvaló volt, de tovább kell lépnünk. Arra kérem az összes tagállamot, hogy minden tőlük telhetőt kövessenek el annak biztosítása érdekében, hogy minden munkavállaló, aki nehéz helyzetbe kerül, a lehető leggyorsabban kihasználhassa ennek a gondoskodásnak az előnyeit. Azt kérdezem Špidla biztos úrtól, hogy ez a módosítás alkalmazható lehet-e 2009. május 1-jétől, amennyiben holnap meglesz az a nagy többség, amely a javaslat első olvasatra történő elfogadásához szükséges. Koronázzuk meg parlamenti ciklusunkat az Európai Alap módosításának elfogadásával, amely lehetővé teszi, hogy segítő kezét nyújtsunk megélhetési gondokkal küszködő munkavállalóinknak.

Vajon mit akarhat egy elbocsátott munkavállaló? Tudni akarja, hogy fog kijönni a hónap végén. Tudni akarja, mit kezdhet majd az életével másnap. Tudni akarja, képes lesz-e felhasználni a munkája során megszerzett tapasztalatait. Gondoljanak bele abba a ténybe, hogy esetleg továbbképzésre lesz szüksége ahhoz, hogy bátran nézhessen a jövőbe.

Ezért ennek a parlamenti ciklusnak a végén a Foglalkoztatási Bizottság minden egyes tagjához intézem kérésemet, bármelyik oldalon ülnek is: kérem, gondoskodjanak arról, hogy ez a szöveg azonnal alkalmazhatóvá váljon.

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

Elizabeth Lynne (ALDE). - Elnök úr! Az aktív befogadásról szóló jelentés árnyékelőadójaként elsősorban erre az egy jelentésre szeretnék összpontosítani. Szeretnék gratulálni Jean Lambert asszonynak, a jelentés előadójának. Ő hozta létre ezt a nagyszerű jelentést. Nagy örömet jelent nekem az, hogy a legtöbb módosításom átment a bizottságon, különösen a megkülönböztetésmentességgel kapcsolatos módosításokra gondolok. Amint Önök is tudják, ezek nagyon kedvesek a szívemnek.

Az emberek sokféle ok miatt szorulhatnak ki a munkaerőpiacról, de számomra teljesen hihetetlennek tűnik, hogy ez még mindig megtörténhet a fogyatékosság, az életkor, a vallás vagy meggyőződés, vagy pedig a szexuális irányultság alapján – a 2000. évi foglalkoztatási irányelv ellenére. Az a probléma, hogy ezt nem megfelelően hajtják végre az összes tagállamban, és még éberebben kell őrködnünk annak érdekében, hogy a megfigyelés megfelelő legyen.

Azért is nagyon elégedett vagyok, mert elfogadták a kötelező nyugdíjkorhatárral kapcsolatos javaslatomat. Én mindig helytelennek tartottam azt, hogy amikor valaki elér egy bizonyos életkort, a szemétdombra vetik. Ám az is kirekesztéshez vezet, ha az embereket nem zárják ugyan ki a munkából, mégsem jutnak munkához, mert nem férnek hozzá a lehetőségekhez. Ezért örülök annak, hogy a bizottság azt a javaslatomat is elfogadta, amely üdvözlí egy új, átfogó megkülönböztetésmentességi irányelv elfogadását.

Sajnálom azonban, hogy a PPE-DE csoport alternatív állásfoglalást nyújtott be. Szerintem ezt elsősorban azért tették, hogy eltávolíthassanak minden, az új megkülönböztetésmentességi irányelvre utaló hivatkozást, mivel tudom, hogy a legtöbben ezt ellenzik. Hihetetlennek tartom azt, hogy bárki is meg akarná tagadni bizonyos emberektől az alapvető jogaikat az EU szintjén, kizárólag életkoruk, vallásuk vagy meggyőződésük, vagy pedig szexuális irányultságuk alapján.

A többi terület, amellyel megpróbáltam foglalkozni, a gazdasági migráció és a menedékkérés, valamint a gazdasági migráció és a jogellenes bevándorlók menedékkérése kérdésének összemosása volt – ezek egymástól távoli, különálló kérdések, amelyeket más és más módon kell kezelni. Meggyőződésem például, hogy a menedékkérőknek meg kell engednünk, hogy dolgozzanak, miközben menedékkérelmük elbírálására várakoznak. Így nem szorulnának támogatásra. Emellett többet kell tennünk a mentális egészségi problémákkal, valamint az alkohol- és kábítószerproblémákkal küszködő emberek integrációjáért.

Végül egy rövid megjegyzés az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról. Nagyon örülök annak, hogy ilyen gyorsan sikerült erről megállapodásra jutnunk. Nagyon fontos volt az alap hatókörének kiterjesztése azokra a munkavállalókra, akiket a gazdasági visszaesés, nem egyszerűen a globalizáció miatt bocsátottak el, valamint az elbocsátott munkavállalók szükséges létszámának 1000-ról 500 főre történő csökkentése. Ez különösen fontos az én West Midlands-i választókerületemben és az Egyesült Királyság más részein élő emberek számára.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony! Az európaiak 16%-át fenyegeti a szegénység kockázata. A válság miatt sorozatosan következnek be csoportos létszámleépítések. A munkanélküliség a mélyszegénység legfontosabb oka. A szegénység előmozdítja a társadalmi kirekesztettséget és korlátozza az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést. A gazdasági válság ellenére meg akarjuk őrizni az európai szociális modelleket, amelyek ápolják a társadalmi kohéziót és a szolidaritást, és ide tartozik a szegénység kezelése is. A gazdasági függetlenség biztosítja az emberi méltóságot. Ezért annyira fontos a munkahelyek és a bevételek védelme, valamint a szakmai képesítések fejlesztése, amely fokozza a mobilitást a munkaerőpiacon.

A döntéshozásban való részvétel képessége az egyik forrása annak az érzésnek, hogy valóban a kezünkben tartjuk az életünket. Ezért feltétlenül tiszteltetben kell tartanunk a szociális partnerek véleményét, a szociális párbeszéd folyamatát, a csoportos megállapodásokat és a vitás kérdések társadalmi rendezését. Közös kell dolgoznunk azoknak a feltételeknek a meglétéért, amelyek lehetővé teszik az emberek számára, hogy eleget tanuljanak ahhoz, hogy részt vehessenek a társadalmi életben és támogathassák családjukat, különös tekintettel azokra, akiknek sok gyermekük van. Meg kell oldanunk továbbá a munkaerőpiaci megkülönböztetések problémáját, különösen akkor, ha ezek fogyatékkal élő embereket érintenek. Az a tény, hogy a válság során

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapban rendelkezésre álló pénzüsszegeknek alig 3%-át használtuk fel, a politikusok elleni vádbeszéd. Gratulálok az előadónak!

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Elnök asszony! A lisszaboni menetrend egy olyan európai hazáról gondoskodott a számunkra, amely három pillérre épül: a gazdasági, a szociális és a környezetvédelmi pillérre. Gyakran kritizáljuk azt a tényt, hogy a gazdasági pillért túlértékeljük a másik kettőhöz képest. A szociális menetrend jelentős mértékben megerősítette a társadalmi pillért. Ezért köszönet illeti az előadót, Silva Peneda urat, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság többségét.

Most itt fekszik előttünk az a dokumentum, amely lényegesen jobb, mint a Bizottság eredeti bizonytalan javaslata. A Foglalkoztatási és Szociális Bizottságban mi, zöldek, több mint negyven módosító javaslatot nyújtottunk be, és ezzel hozzájárultunk a legfontosabb társadalmi-politikai nyilatkozatok sokkal konkrétabb módon történő továbbfejlesztéséhez. A szociálpolitika ennél sokkal többet jelent! A több munkahelyre vonatkozó néhány általános követelésnél többet kell tartalmaznia. Több méltányosságra van szükség a javak elosztása során, elkötelezett harcot kell folytatnunk a szegénység ellen, szükség van hatékony esélyegyenlőségi politikára, társadalmi integráció kell a kirekesztés helyett, szükség van nemzetközi szolidaritásra, szerkezetváltásra, az alapjogok és az emberi jogok tiszteletre – a bevándorlókkal szemben is –, törődnünk kell az egészséggel és a környezettel a munka- és életkörülmények javítása érdekében, és végül egyértelmű Európai Unió irányelvekre van szükség, amelyeket nem kezdhet ki az Európai Unió Bírósága.

Ez a jelentés most sok olyan kitételt tartalmaz, amelyet ennek a Parlamentnek az utolsó plenáris ülésén el kell fogadnunk. Csak abban reménykedhetünk, hogy a Tanács és a Bizottság szintén komolyan veszi ezeket az igényeket. Csak így lehet felépíteni egy szociális és szilárdan egyesített Európát, egy olyan Európát, amelyet az EU polgárai elvárnak, és amelyet készségesen elfogadnak.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A Globalizációs Alkalmazkodási Alapra szeretnék összpontosítani. Az erről a pénzalapról folytatott vitánkra rendkívül súlyos és drámai gazdasági és szociális válság közepette került sor, amint ezt néhány képviselőtársam már megemlítette. Bár jó ötletnek tartom a pénzalap közvetlenebb felhasználását a munkanélküliség csapásának tompítására irányuló intézkedések részeként, amint ez már elhangzott, mélyebben meg kell vitatnunk annak szerepét és a válság kezeléséhez szükséges eszközökkel való összefüggését.

Először is ügyelnünk kell arra, hogy ez a vészhelyzet ne terjedjen tovább és ezért egyértelművé kell tenni például azt, hogy aki európai közpénzekben részesül, az nem bocsáthatja el alkalmazottait. Emellett szükség van európai válságkezelő intézkedésekre az autóipar szerkezetváltozási döntéseinek meghatározására ebben a kritikus helyzetben; ez Olaszországra, valamint az Egyesült Államokkal és Németországgal ápol kapcsolatainkra vonatkozik. Másodszor, szükségünk van olyan ipari és környezetvédelmi politikákra, de kohéziós politikákra is, amelyek véget vetnek az Európán belüli dömpingnek.

Harmadszor, az erőforrások szálanalmasan elégtelenek, különösen például az Egyesült Államok kormánya által felvonultatott erőforrásokkal összehasonlítva. A csillapítás hatástalan: radikális politikai változtatásra van szükség.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök asszony! Üdvözlöm az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap változtatásait. Bár az elbocsátott munkavállalók számának 1000-ról 500 főre történő csökkentése a pénzalap igénybevételének feltételeként jelentős előrelépés, ez a magas szám továbbra is megkülönböztetést jelent a kicsi országokkal és azokkal a munkavállalókkal szemben, akik kisebb számban veszítik el munkájukat.

Az én választókerületeimben azok, akik elveszítették munkájukat két társaság – a Waterford Crystal és a Dell – bezárása miatt, jogosultak lehetnek a támogatásra. Ez nagyon jó, és felszólítom az ír kormányt, hogy haladéktalanul kérelmezze a pénzeszközöket a számukra. Ám sok ezren veszítették el munkájukat a globális gazdasági viszonyok miatt, és igazságtalan eljárás velük szemben az, hogy őket ez a támogatás nem illeti meg csak azért, mert nem hatalmas multinacionális társaságoknál, hanem kis- és középvállalkozásoknál dolgoztak.

Javaslom, hogy tegyük méltányosabbá ezt a rendszert az 500 munkahely numerikus kritériumának megszüntetésével, vagy úgy, hogy kategóriánként vagy térségenként, nem pedig társaságonként vizsgáljuk az elvesztett munkahelyeket. Ilyen módon kiterjeszthetjük ezt a finanszírozást arra az 500 munkavállalóra is, akik azonos ágazaton belül, például a mezőgazdaságban, az élelmiszer-feldolgozásban vagy az információtechnológiában, vagy pedig egy adott térségben, például Tipperary, Waterford, Limerick, Cork vagy Kerry megyében veszítették el a munkájukat.

További akadály azok előtt a munkavállalók előtt, akik megpróbálnak hozzáférni a Globalizációs Alaphoz, hogy ez csak akkor hozzáférhető a munkavállalók számára, ha kormányuk hajlandó erre pályázni és kifizetni a nemzeti hozzájárulást. Mi lesz azokkal a munkavállalókkal, akiknek kormánya nem fog pályázni? Gondolok itt például az ír kormányra, amely mindeddig nem pályázott ezekre a pénzeszközökre.

Pontosan azok az országok engedhetik meg maguknak a legkevesbé, hogy kifizessék a szükséges hozzájárulást munkavállalóik megsegítésére, amelyeknek gazdaságára a válság a legerősebben lesújtott és ahol a munkanélküliségi ráta a legmagasabb, pedig nekik lenne erre a legnagyobb szükségük.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Elnök asszony! A felülvizsgált szociális menetrendről szeretnék beszélni. Hadd kezdjem azzal, hogy őszintén köszönetet mondok az előadónak, Silva Peneda úrnak a munkájáért; annak a hozzájárulásnak a figyelembevételével, amelyet ez a Parlament neki köszönhet a szociálpolitika és a foglalkoztatás kérdéseiben, azt hiszem, hogy ezt akár a „Silva Peneda örökségnek” is nevezhetnénk.

Elnök asszony! A bizalmatlanság és a félelem gyökere mélyen átjárta társadalmainkat: növekszik a munkanélküliség, és hazámban ez már kezd drámai méreteket ölteni. Változtatnunk kell ezen a helyzeten, és a szociális menetrendnek hozzá kell járulnia ennek a célnak az eléréséhez. A gazdasági fejlődés és a társadalmi fejlődés nem divergens utakon jár; ellenkezőleg: ha ösztönözni akarjuk a növekedést, ha több és jobb munkahelyről akarunk gondoskodni, akkor végre kell hajtanunk a szociális menetrendet, és azokkal a kérdésekkel kell kezdenünk, amelyek a legnagyobb konszenzusra számíthatnak.

Nincs vesztegetni való időnk; nem áthatjuk be magunkat védelmi állásokba, hanem túl kell lépünk a helyi, rövid távú érdekeken és a jövő generációkra kell gondolnunk. A szociális Európának olyan térségnek kell lennie, amely egyesít, nem pedig megoszt minket, mert közös európai érdekekről beszélünk. A szociális menetrend nem választható el a megújított lisszaboni stratégiától, mivel a gazdasági siker fenntartja a szociális ellátásokat, és a szociális ellátások is hozzájárulnak a gazdasági sikerhez.

Az elkövetkező évek során Európának a stagnálás, valamint a népesség fokozatos elöregedésének időszakával kell szembenéznie. Nem dughatjuk a fejünket a homokba; modernizálnunk kell szociális modellünket, pontosan azért, hogy továbbfejleszthessük, igazságosabbá és fenntarthatóbbá tegyük. Elnök asszony! Vannak olyan szerkezeti gyengeségeink, amelyek súlyos terhet jelentenek a számunkra, és akadályozzák, hogy továbblépjünk. Meg kell szabadulnunk ettől a tehertől, és végre kell hajtanunk a szociális menetrendet.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Az Európai Uniót már régóta csodálják szociális modelljéért. Ám sok éven keresztül tétlenül szemléltük a munkához való jog és a szociális jogok aláadását. Ha egy országban összegyűjtenénk az EU-ban élő összes szegény embert, ennek az országnak ugyanannyi lakosa lenne, mint Németországnak.

Új szociális jelenségek kezdenek feltűnni. A jelek szerint a legutolsó bővítés óta a szociális Európa kétféle sebességgel fejlődik, de mindkettő visszafelé halad. A Bizottság erre reagálva egy szolidabb szociális menetrendet terjesztett elő. Jelenleg teljes erővel tombol a pénzügyi válság, amelynek gazdasági hatásairól sok minden elmondható, csak az nem, hogy szolidak lennének, és eközben a már amúgy is veszélyeztetett emberek helyzete tovább romlott.

Mindezeknek háttérben egyetlen fontos alapelvet kell alkalmazni: a szociális jogok és célkitűzések konfliktushelyzetben elsőbbséget élveznek a gazdasági szabadságokkal szemben. Szembe kell szegülnünk azzal a régi hagyománnyal, amely szerint a háborúkat és a válságokat a gazdagok idézik elő, de az árát a szegények fizetik meg. Utasítsuk el azt az egyesek által dédelgetett eszmét, hogy a profit elosztása magánügy, a veszteségeket viszont meg kell osztani a társadalommal.

Szükségünk van európai szolidaritási és kohéziós politikára, konkrét jogszabályi, költségvetési és pénzügyi intézkedésekkel alátámasztva. Ennek eléréséhez azonban politikai akaratra van szükségünk, és ez a politikai akarat a következő kulcsfontosságú elgondolásokban fog kifejeződni: aktív befogadás, munkahelyek, a munka intelligens elosztása, oktatás, egyenlő bánásmód és fizetés, valamint fenntartható, környezetbarát fejlődés. Ennek a politikai akaratnak a bizonyítéka egy megállapodás aláírása és végrehajtása lesz a szociális fejlődésről és a foglalkoztatásról. Már alig várjuk!

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Elnök asszony! Hadd kezdjem azzal, hogy köszönetet mondok a soros elnökségnek bevezető megjegyzéseiért, amelyek messzire tekintőek, kiegyensúlyozottak és józanok voltak, és ezeket a mellékneveket egyre inkább társítjuk a cseh elnökséggel.

Hadd mondjak még köszönetet a Bizottság elnökének, Barroso úrnak is megjegyzéseirért, különösen azért, amiért emlékeztetett bennünket a munkahelyek fontosságára és arra, hogy elsősorban azokra az esetekre kell összpontosítanunk, akik még nem találtak maguknak munkát.

És végül: mindketten helyesen hivatkoztak mindhárom előadó kiváló munkájára, de szeretném kiemelni a Silva Peneda úr jelentésére vonatkozó hivatkozásokat, mert a „nagyra törő és messzire mutató” jelzővel illeték. Valóban az, és annak is kell lennie ennek a konkrét tárgynak a jelentősége miatt.

Silva Peneda úr különféle prioritások szerint sorolta be tennivalóinkat. Hadd egészítsem ki néhány aprósággal, amelyeket ideális esetben nem szabad megtennünk. Két csapdát különösen el kell kerülnünk: az egyik a túlságosan merev munkaerőpiac, amely megbénítja az adandó alkalmakat, előmozdítja a munkanélküliséget és egyszerűen a feketegazdaságot ösztönzi. Ez jelenleg különösen Spanyolországban látható, és tanulnunk kell a szocialisták által elkövetett hibákból.

Másodszor, el kell kerülnünk, hogy a munkát keresők és a munkát adni próbáló munkaadók kárára kizárólag azoknak védelmére összpontosítsunk, akik még dolgoznak. Ezek azok a csoportok, akik valóban rá vannak szorulva a segítségünkre.

Végül hadd mondjam el, hogy nyilvánvaló módon mindenki más nézeteket vall a Parlament egyes oldalain, de egy valamiben egyetértünk: valamennyien törődünk ezekkel a problémákkal, és ez az oka annak, hogy olyan sokan túllépjük a felszólalási időt.

Nagy örömet jelent nekem ez a kulcsfontosságú vita. Jómagam nagyon örülök annak, hogy a koordinátorként elmondott utolsó beszédemet, a plenáris ülésen elmondott utolsó beszédemet ilyen fontos tárgyban tarthattam meg. Hadd kívánjak minden jót azoknak a munkatársaimnak, akik visszatérnek ide, és hadd emeljem ki különösen Stephen Hughes urat. Egy napon, Stephen, hiányozni fogok neked és egészen biztosan te is hiányozni fogsz nekem, de akkor is figyelni foglak, amikor nem leszek itt!

Elnök. – Valóban nagyon fog nekünk hiányozni, és gondolni fogunk Önre.

Proinsias De Rossa (PSE). - Elnök asszony! Kétségtelen, hogy ő is fog nálunk lobbizni!

Nem igazán jó előjel, hogy egyes tagállamok nem akarják a most csütörtökön megrendezésre kerülő foglalkoztatási csúcst. Az sem igazán jó előjel a szociális piacgazdaság jövőbeni fejlődésére nézve, hogy a tagállamoknak egy kisebbsége a múlt héten megakadályozta, hogy kompromisszum születhessen a munkaidő-szervezésről szóló irányelv átdolgozott változatáról. Ha Európa szociális piacgazdaság melletti elkötelezettsége valós, akkor egyetlen csomagban, egyenrangú elemekként integrálnunk kell a gazdasági, szociális és környezetvédelmi politikákat.

A jelenlegi többrétegű válság nem fog megoldódni egyszerűen attól, ha az adófizetők megtakarításaiból elvont hatalmas összegekkel „kistafírozuk” a bankokat, a polgárok mint társas lények szükségleteinek kirekesztésével. Túl kell lépünk a koordináció nyílt módszerén a nyugdíjakra, a foglalkoztatásra, az oktatásra, az egészségre, és igen, az ápolási szolgáltatásokra vonatkozó politikák koordinálása érdekében.

Egyes tagállamaink azonban nyilvánvalóan képtelenek gondolkodásukban kitörni a gazdaság korlátai közül, és a szociális és környezetvédelmi politikát csak költséges luxusnak tekintik, amelyeket el kell vetni, mert csak korlátozzák a piacot. Ennek sürgősen meg kell változnia, ha előrehaladást akarunk elérni a jobb társadalom célkitűzése felé.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony! Az európai szociális modellek hatalmas kihívásokkal néznek szembe. Különösen a jelenlegi pénzügyi válság háttérében feltétlenül koordinálni kell európai szinten az intézkedéseket. Ezért én is szeretnék nagy köszönetet mondani az előadónak kiváló munkájukért.

Nemcsak a pénzpiacok szabályozása érdekében kell azonnali intézkedéseket tennünk, a szociálpolitikai intézkedéseket is koordinálnunk kell és létre kell hoznunk egy szociális keretrendszert. Ezzel kapcsolatban a tagállamok illetékességét is szem előtt kell tartanunk. Én amellet vagyok, hogy a jelenlegi válság során elsőbbséget kell biztosítanunk a foglalkoztatottság megteremtésének és fellendítésének, emellett a rugalmas biztonság munkaerőpiaci megteremtésének általános alkalmazása megvalósításával is határozottabban kell előrehaladnunk. Nem fogadom el azonban a minimálbér összes tagállamban történő bevezetésére vonatkozó igényt, amire Silva Peneda úr – akinek egyébként szeretnék köszönetet mondani munkájáért – jelentésének (14) bekezdése felszólít. Ez az igény – amely egy olyan döntéssel kapcsolatos, amelyet a tagállamok saját megítélésére kell bízni – megsérti a szubszidiaritás elvét.

A munkaerőpiaci szabályozások és rendszerek között tagállamonként jelentős eltérések vannak. Véleményem szerint az emberhez méltó élethez elegendő jövedelmet kell szavatolni mindenki számára. Ez a további állami szociális juttatásokkal kiegészített minimáljövedelemmel érhető el. Hol kell meghúznunk a minimálbér határát? Esetleg a romániai szintnél? Ott körülbelül havi 72 EUR körül van.

Különösen támogatom azt a gondolatot, hogy mindenkinek a számára biztosítanunk kell egy alapbevételt, de utalok arra, hogy a tagállamok hatáskörébe tartozik a megfelelő határok meghatározása. Én a szociális Európa híve vagyok. Európának létre kell hoznia egy szociális keretrendszert, ugyanakkor a tagállamok hatáskörét is figyelembe kell vennünk.

Stephen Hughes (PSE). - Elnök asszony! Eredetileg egy mindenre kiterjedő foglalkoztatási csúcsot ígértünk erre a hétre, de ehelyett be kell érünk egy félnapos trojkával. Milyen szörnyű üzenetet közvetít ez az európai polgároknak, akik riasztó ütemben gyarapítják a munkanélküliek sorait Milyen negatív üzenetet közvetít annak a sok embernek, akik munkájuk elvesztésétől félnek! Az előrejelzések szerint a munkanélküliek száma 2010-re eléri a 27 milliót az EU-ban, és én attól félek, hogy még ennél is rosszabbra fordulhat a helyzet. Erősen reménykedem abban, hogy a júniusi csúcstalálkozón legalább egy teljes napot rászánnak annak megvizsgálására, hogyan lehet válaszolni erre a kihívásra.

Ahelyett hogy úgy tennénk, mintha csak nemzeti szinten lehetne erre megadni a választ, erős, koherens, egész Európára kiterjedő válaszokra van szükségünk, és koordinálnunk kell tevékenységeinket európai, nemzeti és regionális szinten. Sürgősen cselekednünk kell annak érdekében, hogy ahol csak lehetséges, megőrizzük az életképes munkahelyeket. Az elbocsátás csak a végső lehetőség maradhat: inkább az intelligens munkamegosztás és az átképzés lehetőségét kell igénybe venni. Be kell ruháznunk intelligens, környezetbarát munkahelyek létrehozásába a tudásalapú, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságban. Be kell ruháznunk a munkavállalók készségeinek felépítésébe, hogy dolgozhassanak ebben az új gazdaságban. Erős, aktív munkaerőpiaci politikákra van szükségünk, hogy gyorsan visszahozhassuk a munkaerőpiacra az elbocsátott dolgozókat, és erős és életképes szociális védelmi rendszerekre van szükségünk azoknak a támogatására, akik önhibájukon kívül munkanélkülivé válnak.

Ez több mint elég egy teljes nap kitöltésére a júniusi csúcstalálkozón. Ez a félnapos trojka származásos kis válasz.

És végül, Philip, te is hiányozni fogsz nekem – mint a fogfájás!

(Nevetés)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). - (CS) Elnök asszony! A pénzpiacok összeomlása mellett a munkanélküliség növekedése annak a két fő problémának az egyike, amelyek a jelenlegi gazdasági válságból fakadóan kialakultak. Szilárd meggyőződésem, hogy ha az Európai Unió meg akarja oldani ezt a problémát, akkor a protekcionizmus minden formáját el kell kerülnie. Kritikus jelentőségűnek tekintem továbbá az egyes intézkedések koordinálását az Európai Unión belül. Intézkedésekre van szükség a munkanélkülié vált emberek motiválására, hogy próbáljanak új munkahelyet találni. Ezzel kapcsolatban pozitívnak tekintem azt a javaslatot, hogy azoknak az embereknek a számára, akik a jelenlegi gazdasági válság eredményeként elveszítették munkájukat, lehetővé kell tennünk, hogy gyorsan pénzhez jussanak az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból. Kérdéses azonban, hogy nem megyünk-e el túl messzire a Globalizációs Alap szabályainak módosításával. Véleményem szerint az újonnan javasolt 75%-os társfinanszírozási szint túl magas. Szükség van a tagállamok együttműködésére, és arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy egyszerűsíteni kell a pénzalap adminisztrációját.

Hölgyeim és uraim! Bizonyára egyetértünk abban, hogy a foglalkoztatás fenntartása és új munkalehetőségek megteremtése a pénzügyi és gazdasági válság sodrában az Európai Unió egyik kulcsfontosságú feladata. Ezzel összefüggésben a foglalkoztatás témájában megrendezendő következő EU-csúcstalálkozón egyértelműen meg kell határozni egy közös keretrendszert és konkrét javaslatokat, emellett le kell zárni a Globalizációs Alap változtatásairól folytatott vitát.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Amikor a múlt évben először megvitattuk a Bizottság szociális menetrendjét, azt mondtam, hogy szerintem a programból hiányzik az ambíció, és egy kissé kései – nagyon kései. Szeretnék köszönetet mondani Silva Peneda úrnak az ezen az elkésett területen tanúsított együttműködéséért. Szerintem a jelentés megmutatja, hogy az Európai Parlament mindenképpen sokkal nagyobb ambíciót akar látni ezen a területen.

Kezdetben, amikor az Európai Unió megszületett, egyértelmű volt, hogy szociálpolitikánkat egy olyan szabályozási keretrendszerre akarjuk építeni, amely szinte az összes tagállamban megtalálható, nevezetesen a szilárd munkajogra annak garantálása érdekében, hogy senki ne essen ki a sorból, és hogy kollektív tárgyalásokat folytathassunk a munkavállalók munkaerőpiaci helyzetének megóvásáért.

Ezt most ki kellett egészítenünk társadalmunk legkiszolgáltatottabb tagjainak szociális védelmével. Az Európában bekövetkezett növekedés ellenére új jelenséggel kellett megismerkednünk: a dolgozó szegények jelenségével. Azért is szeretnék köszönetet mondani Silva Peneda úrnak, hogy ezt felvette jelentésébe.

David Casa (PPE-DE). – (MT) Nagy megtiszteltetés a számomra, hogy dolgozhattam a vita tárgyát képező két területen. Köszönetet mondok az előadóknak és mindazoknak, akik részt vettek a munkában, akik hozzájárultak a mai helyzet eléréséhez. Mindenekelőtt meg kell védenünk azokat a munkavállalókat, akiket a válság következtében sajnálatos módon elbocsátottak, és meggyőződésem, hogy ma könnyebb segítséget nyújtani ezeknek az embereknek abban, hogy visszatálhassanak a munkaerőpiacra.

Ma este abban is megállapodtunk, hogy minden tőlünk telhetőt megteszünk több európai munkahely létrehozásáért. Nem a szocialisták vágyálma szerint, tehát nem a munkavállalók túlóráinak korlátozásával hozhatunk létre több munkahelyet. Ellenkezőleg: mi azt akarjuk, hogy a munkavállalók maguk dönthessenek erről. Mi, a politikusok, nem írhatjuk elő a teljesíthető túlórák számát. Ezt a döntést a munkavállalókra kell bízunk. Ezért, igen, Almunia biztos úr nyilatkozata szerint, tehát hogy munkaügyi válsággal nézünk szembe az euróövezetben, minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy több és jobb munkahelyet teremtsünk az összes európai munkavállalónak.

Colm Burke (PPE-DE). - Elnök asszony! Melegen üdvözlöm az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot szabályozó kritériumok felülvizsgálatát. Jelenleg mély gazdasági válságot élünk át, ez a legmélyebb válság a második világháború vége óta. Ezért innovatív megoldásokra van szükségünk azoknak a roppant nagy gazdasági problémáknak a kezeléséhez, amelyekkel szembe kell néznünk.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap ennek egyik példája. Én voltam az első író képviselő ebben a Parlamentben, aki felismerte, hogy ezeket a pénzeszközöket fel lehet használni a közelmúlt munkaügyi válságai során Limerick, Waterford és Tralee megyében, saját választókerületem három fontos helyén. Ezért üdvözlöm az előadók munkáját, amelyet elvégeztek annak érdekében, hogy a pályázati kritériumok rugalmasabbak legyenek a gazdasági válság fényében. Szeretném külön megemlíteni a Bizottság és a tagállamok közötti új finanszírozási arányt, valamint a munkanélküliségi küszöb 1000-ról 500 főre történő ideiglenes csökkentését.

Meggyőződésem, hogy ezek a reformok határozott jelzést küldenek Európa szívéből azoknak, akik nem voltak elég szerencsések, és lesújtott rájuk a gazdasági válság vihara: kaphatnak segítséget és átképzésben vagy továbbképzésben részesülhetnek és fejleszthetik készségeiket a jövőbeni jólétük érdekében.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Én is támogatom a Globalizációs Alap átalakítását. Hazámban, Észtországban, még nem vettük igénybe ezt az alapot, és amikor megkérdeztem, hogy miért nem, azt a választ kaptam, hogy a feltételek túlságosan szigorúak voltak, és hogy az a határ, ami eddig 1000 fő volt, teljesíthetetlen. Nálunk nincsenek ilyen nagy társaságok, de kisebbek valóban csődbe mentek. A határ 500 főre történő csökkentése tehát valódi lehetőségeket biztosít Észtországnak – ahol a munkanélküliségi ráta már amúgy is nagyon magas –, és a szükséges finanszírozási százalék módosítása szintén nagyon kedvező. Ezért újból üdvözlöm az alap kapcsán végrehajtott változtatásokat.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Én is szeretném különösen hasznosként üdvözölni – és szavazatommal támogatni fogom – azokat a javaslatokat, hogy alakítsuk át az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot hatékony eszközzé, amellyel felvehetjük a harcot a gazdasági válság legfájdalmasabb hatása, nevezetesen a munkahelyek elvesztése ellen.

Nem volt helyénvaló, hogy ez az alap jelenleg csak olyan helyzetekben váljék hozzáférhetővé, amikor a munkahelyek a társaság áthelyezése miatt szűnnek meg, bár ez a helyzet a fejlett országokban rendszeresen bekövetkezik. A javasolt módosítások a kevésbé fejlett tagállamok – például Románia – számára is lehetővé teszik, hogy jogosulttá váljanak az alap igénybevételére.

Alexandr Vondra, a Tanács soros elnöke. – Elnök asszony! Először is engedje meg nekem, hogy kifejezzem hálámat ezért a hasznos vitáért. Úgy gondolom, hogy a vita rendkívül fontos és konstruktív volt, és méltó volt a kérdések súlyához. Úgy gondolom, hogy egyszerűen azt a tényt használtuk ki, hogy ez a vita rendkívül időszzerű, közvetlenül a csütörtökön megrendezendő prágai ülés előtt.

Tehát hadd mondjak köszönetet minden hozzájárulásukért. Úgy gondolom, hogy semmit sem fogunk kihagyni vagy elfelejteni. Úgy gondolom, hogy ez a vita ugyanolyan mértékben hozzá fog járulni a csúcstalálkozó végeredményéhez, mint a Bizottság által elvégzett előkészítő munka, amely a stockholmi, madridi és prágai fontos munkaértekezletekben öltött testet.

Azoknak, akik az ülés méretéről vagy hatásköréről beszéltek: igen, eredetileg nagyobb csúcstalálkozót terveztünk, de meg kellett értenünk a foglalkoztatás területén uralkodó általános helyzetet. Ezen a területen a nemzeti hatáskörök rendkívül fontosak, és a Közösség ehhez történő hozzájárulása nem merül ki a szóban forgó eszközökben. Ezt elmondtam a bevezető megjegyzéseimben, amelyben megfogalmaztam az eheti csúcstalálkozóval kapcsolatos néhány reménységünket. Nem szabad szem elől tévesztenünk azt a tényt, hogy az európai foglalkoztatási stratégia dacára a foglalkoztatáspolitikai lényegében tagállami felelősség.

Az 1997 óta érvényben lévő stratégia egyik kulcsfontosságú eleme a kölcsönös tanulás szerepe a foglalkoztatás területén tapasztalható közös problémák megoldásának keresésében. Ez a megközelítési mód ma is kritikus jelentőségű, amikor a közelmúlt egyik legsúlyosabb gazdasági válságával nézünk szembe, és ez is szerepelni fog az ezen a héten megrendezendő csúcstalálkozó napirendi pontjai között.

De a nemzeti szinten meghozott intézkedések felett magának az Uniónak is megvan a maga szerepe, és ezzel kapcsolatban ez az, hogy teljes mértékben igénybe kell venni a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket, főleg az Európai Szociális Alapot és az Európai Globalizációs Alapot, azzal az eljárással, amelyet – természetesen – a Parlament beleegyezésével most módosítunk, hogy kiterjesszük hatályát a jelenlegi válság miatt megszűnő munkahelyekre.

Pontosan ezt akarjuk elérni, és szerintem joggal hihetjük azt, hogy a Bizottság, az elnökség, a soron következő elnökségek és a szociális partnerek részvételével megrendezendő prágai ülés végeredménye képes lesz eredményeket elérni ajánlások és javaslatok formájában. Utána újból lehetőségünk lesz találkozni 27-es felállásban a júniusi Európai Tanácson a döntések meghozatalához.

Tehát abban reménykedünk, hogy az európai szociális partnerek segítségével és a három munkaértekezlet, valamint a jelenlegi vita formájában elvégzett előkészítő munka alapján az Európai Foglalkoztatási Csúcson sikerül majd meghatározunk azokat a további lépéseket, amelyeket sürgősen megtehetünk, válaszul arra a súlyos helyzetre, amellyel polgáraink jelenleg szembenéznek, és hogy létrehozassunk egy olyan Uniót, amely erősebb és versenyképesebb lesz a jövőben.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A Bizottságban öt éven keresztül végzett munkám során számos alkalommal találkozhattam előadókka, ezért már nem lepődöm meg az általuk elvégzett munka színvonalán. Egyértelmű, hogy az ülésre olyan időszakban kerül sor, amikor Európa és az egész világ válsággal küszködik. Ezt a válságot gyakran összehasonlítják az 1930-as évek válságával, és gyakran találkozunk azzal a félelemmel, hogy a következményei is hasonlóak lesznek, és nem kétséges, hogy a jelenlegi válság nagyon súlyos. Sok minden azonban megváltozott a korábbi válságokhoz képest. Létrejött az Európai Unió, és az európai kontinens már nincs telve kölcsönös feszültségekkel és gyűlölködéssel. Létrejött az európai szociális modell, amelyből megszületett a szociális védelem rendkívül átfogó rendszere, és ez nagyon jelentős változás. Úgy gondolom, hogy a közös cselekvésre vonatkozó akarat és képesség területén is jelentős előrehaladást értünk el, mivel most első alkalommal Európa összehangoltan reagált a válságra a gazdasági megújulásra vonatkozó tervvel, a közösségi szintű és az egyes tagállamok szintjén meglévő koordinációs jogának felhasználásával. Az is nyilvánvaló, hogy ha a válságról beszélünk, akkor elsősorban a munkanélküliségre és annak szociális következményeire gondolunk. A Bizottság a foglalkoztatás és a munkanélküliség kérdését kiemelt napirendi pontként kezeli és azt javasolja, hogy élvezzen elsőbbséget az EU egészének napirendjén is. Számos tagállam megfogalmazta azt a kritikát, hogy az állam-, illetve kormányfők csúcstalálkozójának eredeti célja megváltozott, és más formában kerül megrendezésre. A Bizottság elnöke egyértelműen megfogalmazta a Bizottság által támogatott véleményt, és ez képviseli az eredeti gondolatot. Szeretném azonban elmondani, hogy a prágai csúcs kivételes rendezvény. Előkészítése is kivételes módon folyik. Olyan résztvevők is jelen lesznek, akik korábban még soha nem vettek részt ilyen rendezvényeken, és ez egyben az Európai Tanács felé vezető út egyik lépése is. Ez azt jelenti, hogy a foglalkoztatás és a munkanélküliség kérdésével a miniszterelnökök és az elnökök szintjén fogunk foglalkozni.

Hölgyeim és uraim! Számos különálló kérdést megvitattunk a szociális menetrend hatókörén belül, és a vita során számos kérdés felmerült az egyes pénzalapok változtatásai kapcsán. Szeretnék rámutatni arra, hogy a javasolt menetrendet legnagyobb részben még a válság kirobbanása előtt készítettük elő, de mindennek ellenére szeretném egyértelművé tenni, hogy ez jó alap volt és továbbra is az a válsággal való szembenézéshez. Jó alapot kínál a válság utáni cselekvésekhez is. Szerintem az európai szociális modell több mint reagálás a válságra, bármilyen súlyos legyen is az. Ez egy folyamat és egy nagyon hosszú távú politikai és szociális

stratégia, és pontosan ez az a hosszú távú aspektus, amely a szociális menetrendre épül. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapra és az Európai Szociális Alap változtatásaira vonatkozó kérdés kapcsán szeretném kifejezni hálámat a kiváló együttműködésért, mert a párbeszéd annyira konstruktív volt, hogy karnyújtásnyi távolságra kerültünk célunk eléréséhez ezen az ülésen, és ezt én rendkívül fontosnak tartom. Egy cseh közmondás szerint „kétszer ad, aki gyorsan ad”. Nem tudom, hogy őkseink ezt pontos számítások alapján állapították-e meg, de a gyors reagálás nyilvánvalóan számít, és hasznosabb, mint a tétovázás.

A vita során felmerült néhány konkrét kérdés, amelyre szeretnék válaszolni. Az első ilyen kérdést Cottigny úr tette fel ez év május 1-jével, vagy ez év májusával és a pénzalap felhasználásával kapcsolatban. Szeretném egyértelművé tenni, hogy minden kérelmet, amelyet folyó év május 1-je után nyújtanak be a befejező szakaszban lévő javaslat alapján, már az új szabályok szerint kell feldolgozni. Juknevičienė asszony amiatt aggódott, hogy a pénzalapokból származó pénz gyakran nem jut el azokhoz, akiknek szükségük van rá. Úgy gondolom, hogy a hatékonyságot mindig figyelemmel kell követni. Egyszer lehetőségem nyílt arra, hogy látogatást tegyek Kelet-Karéliában, ahol vitát folytattak arról, hogy az alapot fel lehet-e használni a Nokia szerkezetátalakítása miatt állásukat veszítők megsegítésére, és az ott szerzett tapasztalataim alapján elmondhatom, hogy a viták egyértelműen megmutatták, hogy a munkájukat elveszítők nagy többsége szükségesnek tekintette az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból nekik nyújtott segítséget, és a gyors segítség nagyon hasznos volt a számukra. Amikor ott jártam, 60%-uk már talált új munkát. Természetesen nem mindenki, de ennek ellenére is egyértelmű volt, hogy ez a mechanizmus működőképes. Egy másik felmerült kérdés a társfinanszírozásra vonatkozott. Vlasák úrnak természetesen igaza van, amikor azt mondja, hogy a társfinanszírozás nagyon fontos; ennek ellenére úgy gondolom, hogy a társfinanszírozás szintjének fokozatos emelése válság idején helyénvaló javaslat, mert egyes országok számára, amelyek rendkívül nehéz helyzetben vannak, a társfinanszírozás megszerzése súlyos problémát okoz. Ennek megkönnyítésére javasoltuk a 75%-os szintet. A parlamenti vitát követően ezt a javaslatot 65%-ra csökkentettük, és szerintem ez lényeges lépés, amely jelentősen megkönnyíti az alap felhasználását. Szeretnék még valamit aláhúzni, amely nem kapott kifejezett hangsúlyt a vita során, bár az Európai Szociális Alap jól megalapozott intézmény, amely évről évre emberek millióin segít, még hozzá nagyon hatékonyan. Ennek az alapnak az esetében is közösen módosítottuk a szabályokat az Önökkel lefolytatott vitában, és szerintem ez meg fogja könnyíteni használatát és javítani fogja hatékonyságát. Lambert asszony kiemelte a társadalmi befogadás fontosságát. Azt hiszem, ki kell hangsúlyoznom, hogy álláspontunk teljesen világos. Az európai szociális modell egy aktív társadalom modellje, amelyben a munkaerőpiaci aktivitás a kulcsfontosságú elem. Ez a modell azonban nemcsak azokat fogadja el, akik részt vesznek a munkaerőpiacon, mert polgáraink jelentős része – különféle okok miatt – nem vesz részt a munkaerőpiacon, mégis nagyon fontos, hogy lehetőséget kapjanak a részvételre a társadalom életében és hogy aktív szerepet játszhassanak. Silva Peneda úr hangsúlyozta a társadalmi párbeszéd jelentőségét. Csak egyetérthetek azzal a véleménnyel, hogy a társadalmi párbeszéd a mostani időkben fontosabb, mint valaha.

Hölgyeim és uraim! Szeretném elmondani, hogy véleményem szerint a szociális menetrend és a foglalkoztatási menetrend jelentősége egyre növekszik, és ez a folyamat fokozatosan érezhetővé válik az EU összes stratégiájában, az Európai Unió hosszú távú terveinek és kilátásainak megváltoztatására irányuló javaslatokhoz hasonlóan. Szeretnék köszönetet mondani Önöknek, és befejezésül szeretnék hangot adni annak a meggyőződésnek, hogy az európai szociális modell európai integrációra szólít fel; ez a modell nem fejleszthető és nem tartható fenn a nemzetállamok határain belül önálló cselekvéssel, ezért azzal szeretném befejezni, hogy véleményem szerint Európa és az európai integráció az európai szociális modell további fejlődésének nélkülözhetetlen előfeltétele.

Gabriele Stauner, előadó. – (DE) Elnök asszony, tanácselnök úr, biztos úr! Szeretném kiegészíteni a biztos úrnak az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alappal (EGAA) kapcsolatos megjegyzéseit. Az EGAA szintén az európai szociális modell része. Igaza volt, amikor azt mondta: amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra! Intenzív megbeszélést folytattunk a Bizottsággal, és szeretném hangsúlyozni, hogy ebben az esetben gyorsan reagáltunk, de a tartalom és a színvonal szempontjából kiválóan. Ez kompromisszum, amelyre én és munkatársaim nagyon büszkék vagyunk.

Szeretném összefoglalni a vita néhány gondolatát: ami az EGAA-t illeti, kiderült, hogy szerencsére széleskörű konszenzus uralkodik a felülvizsgálattal kapcsolatban. Szeretnék egy kis kérést intézni a Bizottsághoz: kérem, hogy ne csak az Európai Szociális Alapból (ESZA) tegyék át a maradványösszegeket az EGAA-ba, hanem az összes maradványösszeget gyűjtsék össze a költségvetésből. Számunkra, akik érdekeltek vagyunk a szociálpolitikában, természetesen az lenne az ideális, ha az ESZA-alapokat teljes egészében ESZA-célkitűzésekre költenénk el és az EGAA-alapok a többi maradványalapból származnának; akkor kétszer annyi jót tehetnénk a munkavállalókért.

Képviselőtársaimnak, Lynne asszonynak, Sinnott asszonynak és Burke úrnak azt mondom példaként, hogy az EGAA nagyon sok mindent elérhet, de egészen biztosan nem alkalmas az összes regionális probléma megoldására. Ez teljesen egyértelmű, és nem is ez a célja. A tagállamoknak is maradt ebben felelősségük. Szeretnék még egy kérést intézni a Bizottsághoz: talán elkerülhetnék a technikai segítségnyújtási alapok kimerítését – 0,35% –, amely a rendelet szerint az Önök rendelkezésére áll. A munkavállalók így még többet nyerhetnének. Naranjo Escobar úr megjegyzése rendkívül pontos volt és egy jövőbeni feladatra vonatkozik. A gazdasági és pénzügyi válság figyelembevételével a lisszaboni stratégiát is felül kell vizsgálnunk.

Szeretnék megjegyzést intézni Hughes úrhoz: a foglalkoztatási csúcs természetesen nagyszerű rendezvény, de teljesen őszintén elmondhatom, hogy a háromoldalú ülés is megfelelő, ha valami ésszerű eredményt produkál. Csak ezért nem szükséges csúcstalálkozót rendeznünk. Jó és gyors eredményekre van szükségünk!

José Albino Silva Peneda, előadó. – (PT) A vita jelenlegi szakaszában három megjegyzést szeretnék tenni. Először is azt szeretném mondani, hogy a szociálpolitika nem a Parlament egyik vagy másik politikai erejének monopóliuma. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja, tehát az általam is képviselt parlamenti politikai erő, hozzájárult a szociálpolitikához ebben a parlamenti ciklusban, még hozzá szerintem rendkívül meghatározó módon. Nagyon aktív szerepet játszottam különféle jelentések elkészítése során, különféle témákban, különös tekintettel az Európai Szociális Alap és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap felülvizsgálatára, a rugalmas biztonság munkaerőpiaci megteremtésének általános alkalmazására, az európai szociális modellről szóló jelentésre, a munkaidő-szervezésről szóló irányelvre, és most az európai szociális menetrendre.

A parlamenti ciklus során szerzett tapasztalataim alapján meg vagyok győződve arról, hogy széleskörű konszenzust érhetünk el a szociálpolitika kérdéseiben. A politikák megtervezésére vonatkozó széleskörű konszenzus mellett azonban – amelyet szerintem már elértünk – a politikai cselekvésre vonatkozó konszenzus elérése szempontjából is határozottabban kell fellépniünk. Ebből szempontból az az érzésem, hogy a Bizottságban és az európai intézményekben sokkal több ösztönzést kellett volna kifejlesztenünk, hogy el lehessen különíteni pénzügyi erőforrásokat helyi és regionális szinten, amennyiben konvergencia jön létre a különféle szervek és cselekvések között, hogy a szociális problémák ténylegesen megoldhatók legyenek.

Harmadik megjegyzésem a bizalom problémájára vonatkozik. A bizalmat nem lehet rendeletben vagy jogszabályban előírni; jelentős mértékben az intézmények magatartásától függ. Meggyőződésem, hogy az együttműködés kultúrája a politikák megtervezése során hozzájárulhat a bizalom helyreállításához. Úgy gondolom, hogy ebben a parlamenti ciklusban Európai Parlamentként jó példát mutattunk az együttműködésről, és a felülvizsgált szociális menetrend kapcsán elvégzett munka végeredménye egyértelműen erre az eszmére épül.

Egyetértek a biztos úrral abban a kérdésben, hogy a társadalmi párbeszédnek kell a vita szívében állnia. Ám meggyőződése, hogy a társadalmi párbeszédnél most olyan szakaszban vagyunk, amikor a szociálpolitikának kell a politikai vita középpontjában állnia. Ezért nagyon helyeslem azokat a szavakat, amelyek ebben a Parlamentben elhangzottak a foglalkoztatási csúcsról és a szociálpolitikákról. Úgy érzem, hogy most teljes mértékben helyénvaló ennek a tárgynak a megvitatása.

Végül, mivel ez az utolsó beszédem ebben a Parlamentben, szeretnék köszönetet mondani – az elnök nevében – minden képviselőnek, biztosnak és bizottságnak azért, amiért az elmúlt öt év intenzív és izgalmas tevékenységei során ilyen nagyszerűen együttműködtek velem az Európai Parlamentben. Nagyon köszönöm!

Jean Lambert, előadó. – Elnök asszony! Nagyon sajnálom, hogy néhány kedves kollégánk mandátumának végén elhagy bennünket!

Számos szempont felmerült ebben a vitában, többek között a megkülönböztetésmentességgel és azzal kapcsolatban, hogy mennyire fontosak az ilyen intézkedések, főleg a gazdasági visszaesés időszakában. Felvetődött annak a munkának a kérdése, amelyet ennek az ügynek a kapcsán a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságban elvégeztünk. A kölcsönös támogatás kérdése is felmerült.

Szeretném hangsúlyozni ezzel kapcsolatban, hogy az integrációs jelentésben felvetett egyik dimenzió a helyi szint dimenziója és bizonyos helyi gazdasági dimenziók voltak. Nagyon sokat beszélünk a nemzeti és a nemzetközi gazdaságról, de a helyi gazdaság kritikus jelentőségű: a banki szolgáltatások elérhetősége még a nem túl jómódú emberek számára is, mikrohitel- és hitelintézeteknél. Vigyáznunk kell, nehogy a szegényebb emberek uzsorások karmai közé kerüljenek és rendkívül magas kamatú adósságspirálba sodródjanak. Ügyelnünk kell arra, hogy ez ne történhessen meg, mivel ez valóban tönkreteszi az embereket.

A helyhatósági és a szolgáltatási dimenzió szempontjából azonban a jelentés kapcsán beszéltünk még egy területről, amelyet a bizottság különösen szeretett volna hangsúlyozni, ez pedig a lakhatás kérdése, mert megismétlem, hogy gazdasági visszaesés során egyre nagyobb nyomás nehezedik azokra az emberekre, akik ráébredhetnek arra, hogy nem engedhetik meg maguknak azt a lakást, amelyben élnek. Ezért erre a szintre kell összpontosítanunk; esetleg használhatnánk a koordináció nyílt módszerét a legjobb gyakorlat megtalálására a tagállamokban.

Végül szeretném megemlíteni a Szociális Alapot. Nagyon aggódunk amiatt, hogy nem sikerül beillesztenünk annak a kérdésnek a rendkívül keskeny dimenziójába, hogy mi számít foglalkoztatásnak és a foglalkoztatásra való felkészültségnek, mivel nem akarunk elveszíteni sok fantáziadús, rendkívül termékeny és érdekes rendszert, amelyek olyan hosszú időn keresztül segítettek embereknek, hogy nagyon nehéz kiindulási helyzetekből visszakerülhessenek a munka világába.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. május 6-án, szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Kelam, Tunne (PPE-DE), írásban. – Az európai vezetők és érdekeltek néhány nap múlva találkoznak a foglalkoztatási csúcson. A gyorsan emelkedő munkanélküliség a jelenlegi pénzügyi válság legfontosabb problémájává vált. Ez mélyen emberi probléma: valójában a legnagyobb szociális méltánytalanság Európában. A kormányfőknek és a politikusoknak nagy képzelőerővel és konkrét intézkedésekkel kell foglalkozniuk ezzel a problémával.

2009 az innováció és a kreativitás éve. Európának ki kell használnia ezt a lehetőséget a munkanélküliség csökkentésére. A legjobb módszer az új munkahelyek létrehozásának ösztönzése. A legfontosabb kérdés a kis- és középvállalkozások támogatása. Ennek egyik gyakorlati módja az európai pénzalapok igénybevételére vonatkozó bürokratikus szabályok egyszerűsítése. A kis- és középvállalkozások munkahelyeket teremtenek és a munkanélküliség csökkentésének fontos eszközei lesznek a jövőben, amennyiben hatékony támogatást kapnak az EU-tól.

Ezenkívül Európának beruházásokat kell végrehajtania az oktatásban, és különösen az egész életen át tartó tanulás területén. A munkanélküliség mindenkinek hatalmas megrázkódtatást jelent. Először is, az EU-nak és a tagállamoknak segítséget kell nyújtaniuk az embereknek a sokkhatásnak a leküzdéséhez, és az alternatív megoldásokra való felkészüléshez annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban visszakerülhessenek a munkaerőpiacra. Az innováció, a kutatás és az egész életen át tartó tanulás területén végrehajtott beruházás a legjobb mód ennek eléréséhez.

Magda Kósáné Kovács (PSE), írásban. – (HU) A 2004-es csatlakozás óta minden igyekezetünk ellenére fokozatosan kialakult a versengő szegénység az EU-ban, a gazdasági válság pedig súlyosbította a helyzetet a tagállamok szintjén és a polgárok között egyaránt. Az ebből származó társadalmi konfliktusok feszegetik a meglévő európai kereteket, hiszen a polgárok jogosan várják el az Európai Unió intézményeitől, hogy azok ne csak a bankoknak segítsenek, hanem számukra is nyújtsanak szociális biztonságot.

A válság miatt szűkülő piacon éleződik a verseny mind a vállalkozások, mind a munkavállalók között. Az EU-ban meghúzódó szociális feszültségeket legjobban az ECJ ítéletei által kiváltott eltúlzott reakciók mutatják meg a kiküldetésben dolgozó munkavállalók irányelvével kapcsolatban.

Az alaptalan félelmek eloszlátásához elengedhetetlen a tényleges jogi helyzet feltárása, illetve hogy a következő Bizottság értékelje a Posting-irányelv tagállami átültetését.

A válság kezelésében, és a feszültségek oldásában a szociális csomagban foglaltakon kívül további jogalkotási eszközök szükségesek. Európai minimálbér nélkül nehezen biztosítható a szociális béke. A méltó munka és a méltó élet definíciója, a határokon átnyúló kollektív szerződések, mind-mind olyan kérdések, amelyekben a Bizottságnak további feladata van.

Hosszú távon persze a szociális célkitűzések eléréséhez a 25 tagország által már ratifikált Lisszaboni Szerződés és az Alapjogi Charta biztosíthat szélesebb ívű európai kompetenciát a gazdasági és szociális jogok egyenjogúságának megteremtésével, ugyanakkor egyáltalán nem helyettesíti a gyors, rövid távú intézkedések sorozatát.

Iosif Matula (PPE-DE), írásban. – (RO) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAF) fontos eszköz az Európai Bizottság kezében a gazdasági válság enyhítésére és a közvetlenül érintett emberek megsegítésére. Vannak olyan iparágak vagy gazdasági ágazatok, ilyen például a pénzügyi szektor, az utóipar és az értékesítés, amelyek súlyosabban érzik a válság hatásait, mivel kénytelenek voltak korlátozni tevékenységeiket és elbocsátani a fölöslegessé vált munkaerőt, és ezt Romániában is láthatjuk. Egy felmérés szerint 2009 első negyedévében háromszor annyi elbocsátást regisztráltak az Európai Unióban, mint ahány új munkahely létrejött.

A globális gazdasági válság hatásainak elhárítására irányuló cselekvések végrehajtásával a szociális, gazdasági és területi kohézió célkitűzését is elérhetjük. Szerintem ez könnyebben elérhető lenne, ha az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAF) azokra a munkanélkülivé vált emberekre irányítanák, akik azonos vagy szomszédos régiókból, vagy akár több tagállamból származnak, ha ezeknek a régióknak vagy tagállamoknak közös határaik vannak. Az egyik oldalon szolidaritást kell mutatnunk azok felé, akik elveszítik munkájukat, míg a másik oldalon segítenünk kell nekik, hogy visszakerülhessenek a munkaerőpiacra. Az új munkahelyek létrehozását megkönnyítheti, ha mindegyik régióban rendelkezésre állnak a fejlesztési területeknek megfelelő szakmai átképzési és specializálódási lehetőségek és erre a célra elkülönített erőforrások.

Siiri Oviir (ALDE), írásban. – (ET) A jelenlegi globális gazdasági válság (vagyis a gazdasági recesszió és a növekvő munkanélküliség) korszakában fennáll annak lehetősége az EU munkaerőpiacán, hogy egyre nagyobb számban válnak létszámfelettivé az emberek, ami tovább növeli azoknak az embereknek a számát, akik a szegénységtől és az elidegenedettségtől szenvednek Európában.

Ma nagyon fontos, hogy a társadalmi integrációra és a kapcsolódó munkaerőpiaci politikákra integrált és egységes módon tudjunk törekedni az európai gazdaságra vonatkozó gazdaságélénkítési terven belül.

Emellett a tagállamoknak nem szabad feláldozniuk a szociális ügyeket, az egészségügyet és az oktatást a költségvetési felülvizsgálatok során végrehajtott csökkentésekkel, mivel pontosan ezek azok a területek, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a szegénység kockázatainak kitett embereket visszavezessük a társadalomba.

Fel kell ismernünk, hogy gyakran nagyon nehéz összekapcsolni a tagállamok által nyújtott szociális segítséget és az aktív munkaerőpiaci részvételt, különösen akkor, ha a megszerezhető munka csak ideiglenes jellegű, szezonális vagy részműködés, és ha a támogatás elnyerésének feltételei, a szociális biztonsági rendszerek vagy a minimális adókulcsok nem motiválják az embereket az ilyen jellegű munkák elfogadására. A jelenlegi új körülmények között rugalmasabbá kell tennünk szociális biztonsági rendszerünket; a jelenlegi helyzet ezt követeli meg tőlünk.

Meggyőződésem, hogy a szociális segítségnyújtásnak garantálnia kell elegendő minimális bevételt, amely elegendő a szegénység szintje feletti emberi életmód vezetésére és elegendő ahhoz, hogy az érintett személyt kicigítse a szegénységből, és nem súlyosbíthassa a szegénységet rugalmatlanságával.

Esko Seppänen (GUE/NGL), írásban. – (FI) Meglepő, sőt megbocsáthatatlan, hogy az EU szociális csúcstalálkozója és a szociális partnerekkel folytatott párbeszédet trojka-szinten kell lebonyolítani, az állam-, illetve kormányfők részvétele nélkül. Ez azt mutatja, hogy az EU vezetői nem sok érdeklődést tanúsítanak a szociális dimenzió fejlesztése iránt. Azt mutatja, hogy nagyon távol vagyunk attól a célkitűzéstől, hogy az Uniót a polgárok Európájává tegyünk. Az csak természetes, hogy a bankokat megmentik az állami pénzalapok felhasználásával olyan módon, hogy államosítják adósságaikat, de ki törődik az emberek jólétével.

ELNÖKÖL: Diana WALLIS

alelnök

11. Kérdések órája (a Bizottsághoz intézett kérdések)

Elnök. – A következő napirendi pont a kérdések órája (B6-0231/2009).

A következő kérdéseket intézték a Bizottsághoz.

A 23. számú kérdést **Manuel Medina Ortega** nyújtotta be (H-0206/09)

Tárgy: A jövedelmek adóztatásának versenye és átláthatósága

A Bizottság a szabad versennyel összeegyeztethetőnek tekinti-e nem átlátható jövedelem-adóztatási rendszerek fenntartását az Európai Unión belül, és ha nem, akkor milyen lépéseket szándékozik tenni annak érdekében, hogy véget vessen az ilyen rendszereknek a tagállamokban vagy a tagállamok egyes részeiben?

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Először is hadd emlékeztessék arra, hogy a tagállamok a közösségi jog alapján jelentős részben szabadon alakíthatják ki közvetlen adóztatási rendszereiket, a belső politikai célkitűzéseiknek és követelményeiknek leginkább megfelelő módon. De az elmúlt években sikerült közös megállapodásra jutniuk a Bizottság által javasolt több kérdésben, amelyeknek célja az adóalapok eróziójának és a beruházások eloszlása terén fellépő torzulásoknak a leküzdése. Ennek során a tagállamok felismerték, hogy az EU egészére kiterjedő együttműködés elengedhetetlen és a tisztességes feltételek mellett zajló adóverseny szabályai elengedhetetlenek a bevételek megóvása érdekében.

A képviselőtársam által az átláthatósággal kapcsolatban felvetett kérdés tekintetében szeretnék emlékeztetni arra, hogy egészen a közelmúltban, 2009. április 28-án, az Európai Bizottság elfogadott egy közleményt, amely cselekvéseket határoz meg a felelősségteljes kormányzás előmozdítására az adózás területén, ami átláthatóságot, információcserét és tisztességes feltételek mellett zajló adóversenyt jelent.

A közlemény először is meghatározza, hogyan lehet javítani az adózás felelősségteljes irányítását az Európai Unión belül annak érdekében, hogy megerősíthessük azokat az érveket, amelyeket más országok és területek elé akarunk terjeszteni. Felszólítja a tagállamokat arra, hogy gyorsan fogadják el a Bizottság irányelvjavaslatait a közigazgatási együttműködésről és a kölcsönös segítségnyújtásról az adók beszedésének és a megtakarítások adóztatásának területén. A tagállamoknak emellett továbbra is megfelelő prioritásként kell kezelniük a vállalatokra vonatkozó káros adórendszerek felszámolását. Konkrétan, a Bizottság közigazgatási együttműködési javaslata tartalmaz egy rendelkezést, amely szerint a továbbiakban nem lehet a banktitokra hivatkozva megtagadni az információk kiadását, ha egy másik tagállam olyan személyekről kér tájékoztatást, akik nem a megkeresett tagállam lakosai. Ez teljes mértékben összhangban van az adózási információcseréről kialakult nemzetközi konszenzussal.

Másodszor, a felelősségteljes kormányzás Európai Unión kívüli helyzetének fokozott előmozdítása érdekében a közlemény javaslatot tesz arra nézve, hogyan lehet jobb koherenciáról gondoskodni az EU politikái között azért, hogy az Európai Unió, valamint a partnerjoghatalmosságok közötti gazdasági kapcsolatok elmélyülése együtt járjon a felelősségteljes kormányzás alapelvei melletti elkötelezettséggel. Kiemelt hangsúlyt kell helyezni a fejlődő országok támogatására, amelyek elkötelezettséget vállaltak a felelősségteljes kormányzás alapelvei mellett.

A közlemény javaslatokat tesz továbbá a tagállamok egyéni politikai álláspontjai közötti nagyobb koherencia biztosításának módjaira nézve is a nemzetközi adózás és a felelősségteljes kormányzás elfogadott alapelvei területén. Ez különösen tartalmazza, ha alkalmazható, az azoknak az országoknak és területeknek adandó egyeztetett válaszokat, amelyek nem hajlandók alkalmazni a felelősségteljes kormányzás alapelveit. A Bizottság ma az EU pénzügyminiszterei elé terjesztette a közleményt az Ecofin-ülésen, azzal a céllal, hogy támogatásukat kérje a javasolt megközelítési módhoz, a cseh elnökség utolsó, 2009. júniusában megrendezendő Ecofin-üléséhez.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Nagyon köszönöm a választ, biztos úr! Ön számos szempontot érintett, például az átláthatóság kérdését; viszont hiányoltam válaszából a hivatkozást a G20 keretein belül a közelmúltban elért, az adóparadicsomok és az úgynevezett „nem együttműködő országok és területek” elleni harcot szabályozó megállapodásokra. A Bizottság hozzájárul-e a G20-javaslathoz, vagy teljes mértékben az ilyen típusú tárgyalások peremén maradt?

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – A Bizottság a G20 teljes jogú résztvevője, és teljes mértékben részt vesz ebben a folyamatban.

Már megemlítettem néhány olyan intézkedést, amelynek megtételére a Bizottság szeretné bátorítani a tagállamokat. Teljes mértékben részt veszünk a G20-folyamatban.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos úr! Elvben ellenzem új adók bevezetését. Ezek elsősorban a középosztályt terhelik. Gátolják a nagyon felhalmozását, és nem ösztönzik a befektetéseket.

Viszont mérlegelnünk kell adók bevezetését a részvényekkel rövid távon elért profit tekintetében. Tervezik-e a tiszta short eladásból származó rövid távú részvényprofit adójának elkülönítését új munkahelyek létrehozására?

Avril Doyle (PPE-DE). - A biztos úr meg tudja-e nyugtatni a Parlamentet, hogy teljes mértékben elkötelezett amellett, hogy az összes közvetlen adóztatás – jövedelemadó és társasági adó – egyértelműen a tagállamok hatáskörében marad? Kérem, erősítse meg, hogy ez a véleménye!

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Nos, van a Szerződés, amely teljesen egyértelmű. Tudjuk, hogy lesz egy új ír népszavazás, talán a Lisszaboni Szerződésről, de ezek a cikkek teljesen egyértelműen rendelkeznek ezeknek az illetékességeknek a megosztásáról, és a Bizottságnak nem áll szándékában új szerződést írni, amely újfajta felelősségeket tartalmazna.

Ez talán részben arra a kérdésre is választ ad, hogy az adópolitika felhasználható-e munkahelyteremtésre. Mivel az egyes országok helyzete más és más, az egész Európára kiterjedő adóztatási módozat nem feltétlenül lenne alkalmas az egyes tagállamokban elérhető célokkal azonos célkitűzések elérésére.

Az adóztatás egyes módozatai alkalmanként valóban felhasználhatók ösztönzők létrehozására vagy a gazdaság fejlesztésére, de ez nagyon erősen függ az adott tagállam helyzetétől.

Elnök. – A 24. számú kérdést **Nikolaos Vakalis** nyújtotta be (H-0240/09)

Tárgy: Az EU földrengés-politikája: a Bizottság által a közelmúltban bekövetkezett katasztrofális olaszországi földrengés nyomán megtett lépések

2007 novemberében a Parlament állásfoglalást fogadott el (P6_TA(2007)0507) az EU földrengésekkel kapcsolatos integrált megközelítéséről (megelőzés, elhárítás és a károk kijavítása), amelyben konkrét intézkedések elfogadására szólít fel a védelmi politika, az épületek megerősítése (a történelmi vagy kulturális jelentőségű épületekre helyezett kiemelt hangsúllyal), a finanszírozás, a kutatás, a közönségtájékoztatás stb. tekintetében.

Ezenkívül a környezetvédelmi biztosnak (2008.01.10.) és a Bizottság elnökének (2008.05.22.) írt levelemben felhívtam a figyelmet arra, hogy sürgősen a kifejezetten és kizárólag a hatékony földrengés-elhárítás kérdéseivel foglalkozó közleményt kell megfogalmazni.

A közelmúltban bekövetkezett katasztrofális olaszországi földrengés nyomán a Bizottság elfogadja-e a 2008.07.22-i írásbeli válaszban (P-3470/08), valamint a Barroso úr és Dimas úr válaszaiban szereplő véleményt, vagy szándékában áll-e további kezdeményezéseket tenni, hogy megvédje az európai polgárokat a földrengésektől?

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony! A Bizottság teljes mértékben elkötelezte magát amellett, hogy hozzájárul az emberek megóvásához a földrengésekkel szemben. Ennek a védelemnek egy integrált megközelítési mód részét kell alkotnia, hogy kezelni tudjuk a többféle veszély által együttesen előidézett helyzeteket. A Bizottság a közelmúltban közleményt fogadott el „A természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról” címmel, amely a földrengésekre is kiterjed. Ez a közlemény a Bizottság által az elmúlt években végrehajtott cselekményekből következik, amelyek összhangban állnak azzal a sok ajánlással, amelyet az Európai Parlament a 2007. évi állásfoglalásában megfogalmazott. Ez a konkrét lépés elsősorban a legjobb gyakorlatok elosztására, a kockázatértékelés közös megközelítési módjára, a feltérképezésre, az oktatásra és a tájékoztatásra vonatkozik, ugyanakkor törekszik a már meglévő pénzügyi és jogszabályi eszközök közötti kohézió és együttműködés javítására, és ezáltal erősíti az Európai Unió cselekményei által hozzáadott értéket. A Bizottság minden tőle telhető erőfeszítést megtesz a földrengések hatásainak csökkentése érdekében, és ennek keretében arra ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti tervezési szabályaikba teljes mértékben építsék be az épületekre és egyéb építményekre vonatkozó közös európai tervezési szabványokat (különösen az Eurocode 8-at). A Bizottság különös érdeklődéssel várja az Európai Parlament választ a közleményben javasolt megközelítési módra.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony! Igazán sajnálom, de a kérdésem változatlan. Őszintén nem értem: **miért** nem hajlandó a Bizottság ugyanazt megtenni a földrengések tekintetében, mint amit az árvizek kapcsán megtett? Mi a különbség? Valójában nagyon meglepett vagyok, amiért ezt a vitát a közelmúltban bekövetkezett olaszországi katasztrófa után tartjuk meg. Ami az Ön által említett, a közelmúltban kiadott közleményt illeti, csak mellékesen tesz említést a földrengésekről három pontban, amelyekre Ön is hivatkozott. Tényleg azt hiszi, hogy a földrengésekre vonatkozó három pontos hivatkozás

egy közleményben képes ellensúlyozni a kifejezetten a földrengésekkel foglalkozó közlemény iránti roppant európai szükségletet? Őszintén várom a választát.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony! A 2009 februárjában kiadott közlemény integrált megközelítési módot alkalmaz az egész kérdéssel szemben, a veszély forrásától függetlenül. Szerintünk ez a megközelítési mód a legjobb. Ami az árvizeket illeti, van egy közleményünk a vízhiány és az aszály kérdéséről. Vannak közlemények létező konkrét veszélyekről vagy konkrét problémákról, de mi úgy gondoljuk, hogy az általunk alkalmazni kívánt integrált megközelítési mód a legmegfelelőbb.

Várjuk a Parlament választát, és ha vannak olyan nyomós okok, amelyek miatt fel kell adnunk ezt a megközelítési módot, akkor újból végig fogjuk ezeket gondolni. El kell azonban mondanom Önöknek, hogy a Bizottság közleménye a földrengések következményeinek megelőzéséhez is hozzájárul valamilyen mértékben.

A közlemény felkéri a tagállamokat, amelyek féltékenyen őrködnek a szubszidiaritás elve fölött az ebben a kérdésben érvényben lévő kompetenciájuk tekintetében, hogy építsék be nemzeti törvényeikbe az Európai Unió épületekre vonatkozó rendelkezéseit, legyenek azok akár az új épületekre vonatkozó Eurocode 8 rendelkezései, akár a régi épületek megerősítésére vonatkozó rendelkezések. A tagállamok tegyék meg ezeket a lépéseket, tegyenek meg más intézkedéseket, amelyek szükségesek a katasztrófák többségének megelőzéséhez, ilyen például a tervezési szabályok szigorú betartása.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos úr! Az Appennineken végighúzódnó törésvonalához kapcsolódóan létezik egy másik törésvonal is, amely keresztezi Szlovéniát. Amint talán Ön is tudja, a krško-i atomerőmű pontosan ezen a törésvonalon áll. Kezdeményezésünkre itt több figyelmeztető berendezést is felszereltek. Milyen intézkedéseket terveznek megtenni a pusztító olaszországi földrengést követően a krško-i atomerőmű biztonságának garantálása érdekében, amely az ehhez kapcsolódó törésvonalon áll? Gondolja-e, hogy megtehetnek olyan óvintézkedéseket, amelyek akár Krško bezárásához is vezethetnek?

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony! Engem is nagyon meglepett az az álláspont, amelynek a Bizottság ma itt hangot adott, mert – természetesen – tiszteletben tartjuk a választ, ami a szubszidiaritás kérdését illeti, és teljes mértékben egyetérték a különleges követelményekkel, de ez nem oldja meg az Európai Bizottság kollektív politikai javaslatának kérdését, amely a földrengések által előidézett csapások összes aspektusára kiterjed. Pirker úr ehhez hozzatott még egyet, és természetesen mi is fogunk találni továbbiakat. Ezért továbbra is nyitva áll a kérdés: a szubszidiaritás elvén, valamint a biztos úr által említett konkrét intézkedéseken túl és azok fölött, miért nincs az Európai Bizottságnak globális javaslata?

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony! Amint korábban említettem, várjuk az Európai Parlament választát a földrengés-megelőzés kérdésében kiadott közleményünkre. Miután a válasz a kezünkben lesz, meg fogjuk vizsgálni, hogy melyik megközelítési mód a jobb. Szeretném kiemelni, hogy léteznek konkrétan a nukleáris létesítményekre vonatkozó rendelkezések, és érvényben van a Seveso II. irányelv az ipar számára.

Elnök. – A 25. számú kérdést **Avril Doyle** nyújtotta be. (H-0211/09)

Tárgy: A naphőenergiával előállított villamos energia és a gazdaságélénkítési terv

Az Európai Unióval szembenező súlyos energiaellátási és gazdasági kihívások kezelésére irányuló egyik ajánlattételi felhívásban, a gazdaságélénkítési csomagban a Bizottság intézkedéseket javasolt, amelyeknek az volt a céljuk, hogy hozzájáruljanak a gazdasági fellendüléshez és az energiaellátási célkitűzésekhez. A naphőenergiával előállított villamos energia (solar thermal electricity, STE) – a legígéretesebb megújuló energiaforrások egyike – azonban nem szerepel a kedvezményezett ágazatok felsorolásában.

Ezenkívül az európai ipar jelenleg világszerte ezen a területen, de csak akkor őrizheti meg ezt a helyzetét, ha a belső piac kibővül, és ha továbbra is támogatják a kutatás-fejlesztés területét.

Meg tudja-e magyarázni a Bizottság, hogy miért maradt ki az STE-ágazat a gazdaságélénkítési tervben szereplő, pénzügyi szempontból erősen támogatott ágazatok közül? Milyen egyéb finanszírozási források állnak az ágazat rendelkezésére?

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – A naphőenergiával előállított villamos energia soha nem volt kizárva az európai gazdaságélénkítési tervből. Azért nem szerepel a listán, mert a legsürgősebb energiaellátási szükségletekkel foglalkoztunk. Ez azt jelenti, hogy azokat a kérdéseket vizsgáltuk, ahol a válság hatásai a legsúlyosabbak, és ahol a projektek nem valósulhattak meg.

A legelső kérdés az összekapcsolás volt. A villamosenergia-termelés egyetlen formája sem működhet, ha a hálózati kérdések nincsenek megoldva, különösen nem új energiaforrás igénybevétele esetén. Tehát sürgősséggel foglalkoztunk a villamosenergia-hálózatok, valamint a tagállamok közötti összekapcsolás kérdésével.

Mintha ez nem lett volna elég, bekövetkezett a gázválság, amely egyértelműen megmutatta, hogy bizonyos esetekben a hiányzó fizikai infrastruktúra óriási hatást gyakorolhat, például a gázellátás megszakadása formájában. Ez a gázellátási biztonságra történő reakció egyszerűbb módja.

Emellett két másik kérdéssel is foglalkoztunk, amelyet egyértelműen elhalasztottunk volna, ha nem áll mögöttük a Közösség támogatása: az egyik a tengeri szélenergia, ez egy meglehetősen nagy projekt, amelyet össze kell kapcsolni a szárazföldi hálózattal, a másik pedig a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás, itt valóban ösztönöznünk kell az ipart arra, hogy a lehető leghamarabb álljon elő egy átfogó projekttel.

Ezért más támogatható területeket nem mérlegeltünk. Ezért nem szerepel a listán, nem azért, mintha nem hinnék benne. Én hiszek a naphőenergiával előállított villamos energiában, de a legsürgősebb szükségletekkel kellett foglalkoznunk.

Milyen más források érhetők el a naphőenergiával előállított villamos energia további fejlesztésének támogatására? Először is ott van a hetedik keretprogram, 2,35 milliárd eurónk van a 2007-től 2013-ig tartó időszakra. Másodszor ez egy olyan terület, ahol magunk gondoskodhatunk az eszközökről. A következő évtől kezdve 300 millió kibocsátási egységet biztosíthatunk az újonnan piacra lépők számára. A megújuló energiákra vonatkozó projektek, ilyen például a napenergiából származó villamos energia, támogathatók. Ha tehát léteznek ilyen projektek, örömmel fogadjuk azokat.

Felhasználhatjuk továbbá az Európai Regionális Fejlesztési Alap pénzeszközeit is. Bátorítjuk a szinergikus energiaforrások kiterjedtebb használatát; különösen megemeltük a felhasználható megújuló energia korlátait a háztartásokkal és az energiahatékonysággal kapcsolatban. Tehát növekedett ezeknek az intézkedéseknek az általános támogathatósága.

Ráadásul nyáron vagy kora ősszel a Bizottság új közleményt fog benyújtani az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák finanszírozásáról. Megpróbáljuk kidolgozni, hogy ezek a technológiák támogatásban részesülhessenek, nemcsak a közösségi költségvetésből, hanem az ipartól és a tagállamoktól is, hogy ez a támogatás célzott legyen, és hogy nagyon gyorsan megszerezzhessük az ahhoz szükséges új technológiai fejlesztéseket, hogy 2020-ig elérhessük a megújuló energia 20%-os részesedésére vonatkozó célunkat, de talán még ambiciózusabbak is lehetünk ebben a tekintetben.

Tehát távolról sem zártuk ki ezt a kérdést. Csak annyi történt, hogy nagyon sok területtel kell foglalkoznunk, és csak a legsürgősebb területeket választottuk ki, ahol azonnali befektetésre van szükség.

Avril Doyle (PPE-DE). – Köszönöm, biztos úr, ezt a kimerítő választ. Jól odafigyeltem arra, amit mondott.

Amennyiben bármelyik projekt, amelyet kifejezetten megneveztek a gazdaságélénkítési tervben, nem kaphatja meg a finanszírozást a 2010. június 30-i határidőig, létezik-e valamiféle tartalék lista azokhoz a projektekhez, amelyek már indulásra kész állapotban vannak, hogy a pénz valóban megérkezessen ebbe az ágazatba, az energiahatékonyság és az alacsony energiafogyasztás ágazatába?

A naphőenergiával előállított villamos energia területén például léteznek olyan fontos projektek, amelyeknek építési munkálatai 2009 végén vagy 2010 elején megkezdődhetnek; több projekt indulásra kész állapotban van. Lehetne-e tartalék listánk, hogy az erre a célra szánt összes pénzt felhasználhassuk, amennyiben a jelenleg kijelölt projektek mégsem lesznek olyan helyzetben, hogy lehívhassák ezeket a pénzeszközöket?

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – A lista összeállítása során a projektek többségét megvizsgáltuk és a tagállamokat is bevontuk, tehát a jelenlegi szakaszban nincs okom azt hinni, hogy nem leszünk képesek kifizetni vagy lekötni az összes pénzt.

Késlekedések bekövetkezése esetén, vagy ha néhány projekt nincs megfelelően előkészítve, 2010 márciusában a kezünkben lesz egy jelentés. Ha tehát fennáll annak lehetősége, hogy a pénz egy része rendelkezésre áll, háromoldalú egyeztetéseken megígértem, hogy a Bizottság, ha ez helyénvaló, mérlegelni fogja a szükséges javaslat megtételét. De most korai lenne bármit is megígérni, mivel ez attól függ, mennyire jól sikerül lekötünk a pénzt, mert ma csak korlátozott számú olyan projektünk van, amelyekről joggal feltételezhető, hogy eléggé előrehaladott állapotban vannak ahhoz, hogy felhasználhassák ezt a pénzt.

Elnök. – A 26. kérdést **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** nyújtotta be (H-0218/09)

Tárgy: Atomerőművek

A Délkelet-európai Energiakutató Intézet szerint sok európai uniós ország, valamint csatlakozási tárgyalásokat folytató, déli és keleti régióbeli más ország és egyes földközi-tengeri országok vizsgálják rendszereiket a villamosenergia-termelésre szolgáló atomerőművek kibővítésének vagy építésének céljából. Elmondja-e a Bizottság, hogy milyen lépéseket vagy kezdeményezéseket szándékozik megtenni annak érdekében, hogy előfeltételeket vagy korlátozásokat határozzon meg ezeknek a kezdeményezéseknek a tekintetében, a speciális geológiai jellegzetességek, éghajlati feltételek, valamint ezen rendszerek finanszírozásának és életképességének figyelembevételével?

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Nos, munkatársam, Stavros Dimas már megválaszolta ennek az ügynek egy kiegészítő kérdését.

Az atomenergia alapvetően úgy van kialakítva, hogy minden egyes országnak van nukleáris biztonsági szabályozó hatósága, amely teljes felelősséggel tartozik a nukleáris biztonsági intézkedések végrehajtásáért. Ugyanakkor mindegyik tagállam önállóan dönti el, használ-e atomenergiát, vagy sem. Ezt az Euratom-Szerződés szabályozza, és teljesen egyértelműen léteznek kiegészítő követelmények. A kiegészítő követelmények szerint minden egyes benyújtott projektet a Bizottság is elemez, és ajánlásokat teszünk a kidolgozandó projektekre nézve. Ezt tettük a belenei és a mohi atomerőmű esetében is.

Ezenkívül félreérthetetlen az a kötelezettség is, hogy teljesíteni kell a környezeti hatásvizsgálat követelményeit, a közösségi jog előírásai szerint, emellett az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló espooi ENSZ/EGB egyezmény kiegészítő követelményeinek is meg kell felelni.

Tehát bármilyen projektet javasolnak is, mi nem teszünk különbséget a tagállamok között. Vannak egyértelmű követelmények, amelyeket teljesíteni kell és minden egyes projektet a saját érdemei szerint elemzünk, a közösségi vívmányok és a környezetvédelmi jogszabályok alapján. Biztosíthatom Önöket arról, hogy ez a folyamat annyira zárt, hogy még soha nem adtak ki engedélyt nukleáris létesítmény építésére, ha a biztonsági követelményeket nem lehetett garantálni.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony! Azzal kapcsolatban, amit a biztos úr elmondott az egyes javaslatok értékeléséről, szeretném megkérdezni, hogy le lehet-e folytatni előzetes tanulmányt a kérdéses területről, többek között az euromediterrán együttműködés és a terület konkrét jellegzetességei alapján, hogy legyenek olyan kritériumok, amelyeket már a kezdetektől fogva minden egyes országnak figyelembe kell vennie és teljesítenie kell a tervezés során.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Először is, minden egyes ország maga dolgozza ki azokat a törvényeit, amelyek meghatározzák, milyen eljárás szerint kell benyújtani a kérelmeket. Később ezt a folyamatot jelentős részben a nemzeti jogszabályok és az Euratom jogszabályai határozzák meg, és azokra épül. Ennek eredményeként nem fogadhatunk el regionális megközelítési módot. Külön-külön meg kell vizsgálnunk minden egyes tagállam, ugyanakkor minden egyes projekt helyzetét.

Nem mérlegelhetünk egy átlagos helyzetet a régióban és nem mondhatjuk azt, hogy ez a régió nem alkalmas az atomenergia használatára. Ez valótan állítás lenne, mert nem lehet kidolgozni olyan projekteket, amelyek többé-kevésbé bárhol használhatók lennének. Mindez a költségek, a feltételek és a szükséges idő kérdése. Tehát nem fogadhatunk el regionális megközelítési módot. Valóban meg kell vizsgálnunk minden egyes konkrét projektet, mert csak ilyen módon garantálhatjuk a projekt teljes biztonságát.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim! Biztos úr, szeretnék gratulálni Önnek a nukleáris csomaghoz, amelyet éppen most nyújtott be, és amely különösen az új atomerőművekkel, valamint azzal a javaslattal foglalkozik, hogy a jövőben a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (IAEO) szabványai kötelezőek legyenek.

Szeretném tudni, mit gondol, vajon a következő parlamenti ciklusban el tud-e készíteni egy javaslatot egy Európai Unió szabályozó hatóságról vagy a Nyugat-Európai Nukleáris Hatóságok Szövetsége (WENRA) olyan szervvé történő továbbfejlesztéséről, amely kötelező szabványokat adna ki, és vajon az IAEO szabványait az összes tagállamra nézve kötelező erejűvé emelhetnénk-e.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Ami a kérdés második részét illeti, meggyőződésem, hogy a nukleáris szabályozó hatóságoknak ezzel a magas szintű csoportjával előreléphetünk az erősebb szabványok ügyében. Ez csak a kiindulási pont; ez volt a legkisebb közös nevező, amit meg lehetett határozni.

Ugyanakkor a kérdés – politikai, és néha kulturális szempontból is – érzékeny természete miatt erősen kétlem, hogy az európai szabályozó hatóság be tudja-e tölteni a szükséges szerepkört. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy az európai szabályozó hatóságban nem lehetne megbízni, hanem azt, hogy ennek a szabályozó hatóságnak meg kellene tartania a szükséges távolságot a nukleáris létesítményektől. Meggyőződésem, hogy a biztonságért mindig a nemzeti szabályozó hatóságnak kell viselnie a teljes felelősséget, mert ennek ez a legjobb módja, és így mindig elkerülhetjük azt a vitát, hogy vajon a központi szabályozó hatóság kellő eréllyel kiáll-e az atomenergiaért stb.

Hasznos meghatározni egy közös keretrendszert, de a felelősséget továbbra is azoknak a szabályozó hatóságoknak kell viselniük, amelyek – a nukleáris biztonságról szóló irányelv javaslata szerint – teljes jogkörrel rendelkeznek, és a kezükben van az ennek a politikának a végrehajtásához szükséges összes eszköz. Nagyon jó nukleáris biztonsági szabályozó hatóságaink vannak az Unióban, tehát nincs szükség szervezeti átrendezésre. Elegendő a kötelező szabványok fokozása, a jelenlegi szintről kiindulva és egymással együttműködve, és ilyen módon szemléltetni a világ előtt, hogy a szabványok fokozhatók az atomenergia területén.

Elnök. – A 27. kérdést **Brian Crowley** nyújtotta be (H-0232/09)

Tárgy: A fenntartható energia előmozdítása a városokban

Saját városomban, Corkban, a helyhatóságok és az üzleti világ erősen törekszik a fenntartható energia használatát szabályozó politikák létrehozására. Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy támogassa a Corkhoz hasonló városoknak a fenntartható energia előmozdítására irányuló erőfeszítéseit?

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Nagyon örülök ennek a kérdésnek, mert nagyon büszke vagyok egyik vívmányunkra, ez pedig a Polgármesterek Szövetsége.

2008-ban támogattuk a városoknak a Polgármesterek Szövetsége nevű szervezet létrehozására irányuló kezdeményezését. Ennek értelmében a városok kényszerítő erejű kötelezettséget vállaltak arra nézve, hogy 2020-ig több mint 20%-kal csökkentik a szén-dioxid-kibocsátást. Ennek érdekében kidolgoznak fenntartható energiával kapcsolatos cselekvési terveket. Létrehoztak egy Polgármesterek Szövetsége Irodát is, amelynek a koordináció és a promóció a feladata. Mi a Közös Kutatóközponton keresztül támogatjuk ezeket a tevékenységeket, hogy tudományos háttérrel és technikai támogatást nyújtsunk a fenntartható energiával kapcsolatos cselekvési tervek előkészítéséhez, végrehajtásához és értékeléséhez. Kisebb települések esetén a Bizottság tárgyal más nemzeti, regionális vagy helyi közigazgatási szervekkel, hogy megszerezze ezek támogatását a kisebb városok számára.

Ebben az évben szándékunkban áll végrehajtani a helyes gyakorlatok továbbfejlesztett rendszerét, a kiválósági referenciaalapok rendszerét is.

Ezenkívül létrehoztunk egy pénzügyi támogatási rendszert is az Európai Beruházási Bank (EBB) útján, amelyben elhelyezzük a támogatásokat, és az EBB-t is igénybe vesszük a fenntartható fejlődés megcélzására ezekben a városokban. Az EBB már bekapcsolódott néhány projektbe, például Barcelonával, amelyről meglehetősen előrehaladott tárgyalásokat folytatnak.

Tudom, hogy Cork még nem írta alá ezt az egyezményt, tehát Cork előtt nyitva áll a lehetőség ennek igénybevételére. Ez nagyszerű lehetőség a polgárok mozgósítására, mert felsorakozhatnak ezek mögött a kezdeményezések mögött.

Ugyanakkor más eszközök is igénybe vehetők a fenntartható fejlődéshez, és a kohéziós politika jelentős támogatást nyújt a városoknak a fenntartható energiával kapcsolatos politikák és cselekvési tervek végrehajtásához. A 2007-2013 közötti időszakban összesen 9 milliárd eurót fektetnek be közvetlenül a kohéziós politika eszközeiből a fenntartható energiával kapcsolatos kezdeményezésekbe az EU-ban. A Déli és Keleti Operatív Program, amelyhez Cork városa is tartozik, 669 millió EUR összeget fog befektetni a régióban, és hozzájárul Lisszabon növekedési és munkahelyteremtési célkitűzéseinek eléréséhez is.

Ezek a kohéziós eszközök közvetlenül támogatják a fenntartható energiával kapcsolatos projekteket a régióban, és hozzájárulnak további nemzeti befektetések mobilizálásához. A finanszírozás felhasználható az energiahatékonyság ösztönzésére és megújuló energiák termelésére, hatékony energiagazdálkodási rendszerek kifejlesztésére, valamint a tiszta és fenntartható tömegközlekedés előmozdítására, különösen városokban.

Az operatív program magába foglalja a „Gateway Challenge Fund” alapot, amely Cork integrált fenntartható fejlesztési stratégiájára épül.

Végül a Regionális Fejlesztési Alapot a közelmúltban módosították, hogy az összes tagállam számára biztosítsa a lehetőséget a regionális pénzalapok felhasználására energiahatékonysági fejlesztésekhez és a megújuló energia meglévő háztartásokba történő integrációjához. Ez a Regionális Alap allokációjának akár 4%-a is lehet.

Összegezve: meggyőződésem, hogy létrehoztunk egy keretrendszert azoknak a városoknak a számára, amelyeknek közös az a törekvésük, hogy fenntartható modelleket dolgozzanak ki polgáraiknak, ez pedig nem más, mint a Polgármesterek Szövetsége. A Polgármesterek Szövetsége magába foglal szimpatizánsokat, ilyen például New York és Rochester, és vannak résztvevői más, nem Európai Unió országokból, tehát sok tudást fel tud kínálni az általunk működtetett irodán keresztül.

Ami a pénzügyi támogatást illeti, a jelenlegi szakaszban még nincs energiahatékonysági programunk, de rendelkezésünkre állnak a strukturális alapok, van egy Intelligens energia – Európa programunk, és rendelkezésünkre áll az Európai Fejlesztési Bank is. Mindezeket az eszközöket felhasználjuk ezeknek a kezdeményezéseknek a támogatására. Az Európai Beruházási Bank rendkívül tevékenyen vesz részt ebben a folyamatban. A jelenlegi szakaszban azonban nem a finanszírozás jelenti az igazi kérdést, hanem sokkal inkább a jó projektek és a városok valóban célirányos politikája.

Ez a válaszom az Ön nagyon fontos kérdésére. Meggyőződésem, hogy a városoknak minden lehetőségük megvan arra, hogy mutassák az utat a fenntartható energia jövője felé.

Brian Crowley (UEN). – Köszönöm a válaszát, Piebals biztos úr. Biztos úr, válaszában már rámutatott arra, hogy az energiahatékonyság miatt máris elértünk valamennyi megtakarítást gazdasági szempontból, de most meg kell tennünk a következő lépést. A fenntarthatóság és az energiahatékonyság előmozdítása helyett fel kell használnunk a pénzalapokat az energiatermelés új módszereinek kidolgozására, hogy a városok még inkább önellátóvá válhassanak, ahelyett hogy importálnák az üzemanyagot vagy atomerőműveket építenének, amiről korábban beszéltünk. Szellemesebb és jobb megoldásokra van szükségünk, és esetleg a jövőbe is pillanthatna, nemcsak a beruházási bankra, hanem a Bizottságtól származó új ötleteket is figyelembe vehetné.

Andris Piebals, a Bizottság tagja. – Megkísérlünk válaszolni erre az igényre. Úgy tervezzük, hogy az év végéig új energiahatékonysági cselekvési tervet dolgozunk ki, amely ezzel a kérdéssel fog foglalkozni. Emellett dolgozunk egy közlemény összeállításán is az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiaforrások finanszírozásáról.

Az érintettek számára nagyon fontos ennek a kezdeményezésnek az elfogadása, és arra számítok, hogy a városok előállnak javaslatokkal, és nyomást gyakorolnak az Európai Parlament képviselőire és a tagállamokra, hogy dolgozzanak ki egész Európára kiterjedő eszközöket az érintett területeken.

E nélkül az „alulról felfelé építkező” megközelítés nélkül nem fogjuk tudni kihasználni a meglévő lehetőségeket. Az európai városok annyira sokfélék, és annyi jó ötlet felmerülhet, hogy nem alkalmazhatjuk kizárólag a „fentről lefelé” megközelítést minden egyes városra nézve.

Meggyőződésem, hogy a Polgármesterek Szövetsége gondoskodni fog az olyannyira szükséges intellektuális inputokról és tapasztalatokról azokhoz a politikákhoz, amelyeket meg kell szövegeznünk a fenntartható városok elérése érdekében. Itt nemcsak a megtakarításokról van szó. Sok más kérdésre is oda kell figyelnünk. Ide tartoznak az intelligens hálózatok, a megújuló energia és a fenntartható közlekedés integrációja – hidrogénüzemű autóbuszok, elektromos gépkocsik. Bőségesen vannak lehetőségek.

Minden város összeállíthatja a saját programját, mert a Polgármesterek Szövetsége arra vállalt kötelezettséget, hogy 2020-ig több mint 20%-kal csökkentik a szén-dioxid-kibocsátást. Ezt nem feltétlenül energiahatékonyság útján kell elérni. Teljesen más politikai területen keresztül is meg lehet valósítani. Nagyon sok függ a helyi körülményektől.

Elnök. – Az idő figyelembevételével attól tartok, hogy nem fogadhatok el további kiegészítő kérdéseket. Nagyon sajnálom, Rübig úr, de Ön már feltett egy kérdést, és a biztos adott nekünk több, rendkívül teljes választ.

Elnök. – A 28. kérdést **Claude Moraes** nyújtotta be (H-0216/09)

Tárgy: A gazdasági válság és a protekcionizmus elkerülése

Kereskedelmi biztosunkként Ön helyesen azt mondta, hogy kerülnünk kell a protekcionizmust a jelenlegi gazdasági válságra adott válaszukban, mert széles körben elismert tény, hogy a kereskedelem korlátozásával nem tudunk kijutni ebből a gazdasági visszaesésből.

Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy megakadályozza a protekcionista tendenciák növekedését a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások során? Be tudnak-e számolni bármilyen eredménnyről a dohai forduló befejezése tekintetében?

Kiegészítésként, hogyan fog a Bizottság gondoskodni arról, hogy a nyitott kereskedelem támogatása egyensúlyban legyen az EU fejlesztési prioritásaival, például az alapvető szociális jogokkal és a környezeti fenntarthatósággal?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – A gazdasági válság kirobbanása óta az Európai Unió szilárdan szembeszáll a nyílt protekcionizmussal, a tisztességes és nyitott kereskedelem melletti elkötelezettségével összhangban.

A Bizottság intenzíven figyeli a fontosabb kereskedelmi partnerei által bevezetett protekcionista intézkedéseket, a megfelelő lépések megtétele céljából. Emellett az EU erősen támogatja a Kereskedelmi Világszervezetnek azt a kezdeményezését, amely szerint be kell számolni a kereskedelemmel kapcsolatos fejleményekről a gazdasági és pénzügyi válság során.

A jelenlegi válság kezdete óta az EU még inkább elkötelezte magát a multilateralizmus, az átláthatóság és a nyitott piacok mellett, olyan szabályok alapján, amelyek a fejlett és a fejlődő országok számára egyaránt előnyösek. Az EU következetesen amellett érvel, hogy egy nagyra törő és kiegyensúlyozott dohai forduló végeredménye a kereskedelmi protekcionizmus megakadályozásának és a gazdaság fellendítésének egyik legfontosabb eszköze.

A WTO-nak ugyanez volt az üzenete az EU kereskedelempolitikájának a közelmúltban végrehajtott felülvizsgálata során, és megdicsérte azt a szerepet, amelyet az EU betölt a multilaterális kereskedelmi rendszer megerősítésében. A G20 április 2-án kiadott globális fellendülési és reformtervében azt is felismerték, hogy a dohai forduló kulcsszerepet játszhatna a jelenlegi válságban. A G20 vezetői kifejezték a dohai forduló gyors lezárásának elérése melletti megújult elkötelezettségüket.

Végül, az EU-nak a nyitott kereskedelem melletti elkötelezettsége kéz a kézben jár a fenntartható fejlődés melletti elkötelezettségével, amely az EU egyik átívelő politikai célkitűzése, többek között a különféle kereskedelempolitikai kezdeményezések összefüggésében.

A fenntartható fejlődés, és különösen a környezetvédelmi és szociális megfontolások kereskedelempolitikánk fontos részét alkotják. Ezt jól tanúsítja az is, hogy bilaterális kereskedelmi megállapodásainkba beillesztettük a fenntartható fejlődés munkaügyi és környezetvédelmi szabványokra összpontosító rendelkezéseit.

Claude Moraes (PSE). – Köszönöm, biztos asszony, és tisztában vagyok azzal, hogy Ön most Ashton biztos asszonyt helyettesíti. Szeretnék gratulálni a Bizottságnak, és valójában azoknak a képviselőtársaimnak is, akik a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságban dolgoznak, amiért erőteljesen próbálják visszaszorítani a protekcionista tendenciákat.

A fejlődő országokkal kapcsolatban szeretnék feltenni egy kérdést, és arról, hogyan tudjuk biztosítani a kereskedelem fokozását vagy előmozdítását a fejlődő országokkal és közöttük, például a fokozott kereskedelmi vonatkozású segítségnyújtás útján. Ez nagyon fontos tényező, amelyet figyelembe kell vennünk. Általánosságban nagyon bátorítónak látom a Bizottságnak és a Parlamentnek a protekcionista tendenciákkal kapcsolatos tevékenységét, amelyek visszafejlődést jelentenének.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – A WTO jelentései és a Bizottság saját megfigyelései azt mutatják, hogy nem fenyeget a protekcionizmus általános eszkalációjának veszélye. Egyetlen nagy kereskedő ország sem folyamodott még a határokat keresztező kereskedelem és a befektetések korlátozásához. Nagyon oda kell figyelni azokra a fejleményekre, amelyek bizonyos országokban – például Oroszországban, Indonéziában és Argentínában – bekövetkeztek, mivel egészen mostanáig ezek az országok vettek a legnagyobb mértékben igénybe határforgalmi intézkedések a kereskedelem korlátozására. Általánosságban véve a leginkább megcélzott ágazat a mezőgazdasági és az élelmiszer-ipari, a vas- és acélipari, a fém-, és az autóipari, a textilgyártói és a játékipari ágazat.

David Martin (PSE). - Elfogadja-e a Bizottság azt, hogy amellet, hogy megleckéztetünk és megfigyelünk másokat a protekcionizmus kockázatának elkerülésére, magunkra is nagyon oda kell figyelünk, és gondoskodnunk kell arról, hogy amikor igénybe vesszük kereskedelmi védelmi eszközeinket, akkor ezek a tervezett célt szolgálják, és ne váljanak protekcionista intézkedésekké?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – A Bizottság minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy ez a megfigyelés minden szempontból erős legyen, különösen az Ön által felvetett tekintetben. Közvetíthetem az üzenetet Ashton biztos asszonynak, konkrétabb rálátás és konkrétabb válasz érdekében. De mindeddig nem tapasztaltunk zavaró jeleket.

Elnök. – A 29. kérdést **Seán Ó Neachtain** nyújtotta be (H-0234/09)

Tárgy: Internetes kalózkodás Kanadában

Kanada azok közé az országok közé tartozik, ahol a legelterjedtebb az internetes kalózkodás. Ezt tovább súlyosbítják a súlyos jogalkotási és rendészeti hiányosságok Valójában Kanada szerzői jogi törvényét sürgősen át kell dolgozni annak érdekében, hogy összhangba kerüljön az on-line környezet védelmének érvényben lévő nemzetközi normáival, például az internettel kapcsolatos 1996. évi WIPO-szerződés, valamint az EU szerzői jogi irányelve (2001/29/EK) rendelkezéseivel. Minél hosszabb ideig tart ez a helyzet, annál hosszabb ideig lesznek az Európai Unió jogosultak – különösen a kreatív szektorban (írók, szerzők, előadók, dalszerzők és hangfelvételek producerei) – megfosztva azokról a jogi eszközöktől, amelyekre szükségük lenne ahhoz, hogy véget vethessenek jogaik Kanadában zajló kiterjedt megsértésének. Az internetes kalózkodás roppant nagy károkat okoz nekik. Ebben a helyzetben most kell megtenni bizonyos jogalkotási lépéseket, nem pedig a közelgő májusi EU–Kanada kereskedelmi csúcstalálkozó és az ezt követő bilaterális kereskedelmi tárgyalások után.

A kérdés sürgősségének figyelembevételével mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy Kanada minden további késlekedés nélkül módosítsa a releváns jogszabályokat?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – A Bizottság tisztában van a Kanada szellemi tulajdonjog-védelmi és rendészeti helyzetével kapcsolatban felvetett kérdésekkel. Rendkívüli mértékben aggaszt minket az, hogy a kanadai szerzői jogi törvény javasolt reformja a jelek szerint nagyon alacsony prioritást kap.

A szellemi tulajdonjogok ésszerű védelme elengedhetetlen a kreatív iparágak jövőbeni túlélése szempontjából. Miközben több tagállam jelenleg is szorgalmasan tárgyal arról, hogyan lehetne jobban adaptálni a szellemi tulajdonjogot az on-line világhoz, emellett továbbra is oda kell figyelni a harmadik országokból származó internetes kalózkodás kockázataira.

Az egyik kulcsfontosságú kérdés az, hogyan lehet méltányos egyensúlyt teremteni a jogosultak és a fogyasztók érdekei között, az adatvédelmi szabályok tiszteletben tartása mellett. Bizonyára emlékeznek arra, hogy ez volt a Bizottság 2008. január 3-i közleményével elindított „kreatív online tartalom” kezdeményezéséről folytatott vita egyik kulcsfontosságú szempontja is.

A Bizottság már elég régen erőteljesen a kanadai hatóságok tudomására hozta ezeket az aggályait. Az a tény, hogy hamarosan tárgyalásokat kezdünk Kanadával egy szabadkereskedelmi egyezményről, új lehetőséget biztosít nekünk arra, hogy jelentős előrelépést érhesünk el a szellemi tulajdonjogok kanadai védelmének területén. A Bizottság addig is a legmagasabb szinten felveti ezt a problémát a kanadai hatóságok előtt. Felszólít továbbá a kanadai szerzői jogi törvény átdolgozásának a lehető leghamarabb történő elindítására, lehetőleg még a Parlament jelenlegi ülészaka alatt.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Elnök asszony! Szeretném megköszönni a biztos asszonynak ezt a választ. Ugyanakkor szeretnék feltenni egy kérdést – mennyire reménykedik a Bizottság abban, hogy a Kanadával kapcsolatos erőfeszítéseik sikeresek lesznek, és milyen közvetlen tervei vannak a Bizottságnak az internetes kalózkodásnak és ennek a gyakorlatnak a leállítására? Ha nem tudunk véget vetni ennek az állapotnak egy olyan országban mint Kanada, akkor más országok esetében milyenek az esélyeink?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Amint már említettem, kereskedelmi megállapodás gondoskodik majd a jogi keretéről, amellyel kezelhetjük majd az EU és Kanada közötti kereskedelmi nézeteltérések és a felmerült problémák egy részét, például a szellemi tulajdonjogi szabályok betartatásának normáit és bizonyos versenyellenes gyakorlatokat. Optimisták vagyunk, mivel egy szabadkereskedelmi megállapodásról fogunk tárgyalni.

Elnök. – A 30. kérdést **David Martin** nyújtotta be (H-0245/09)

Tárgy: Szabadkereskedelmi megállapodás Koreával

A Bizottság és Dél-Korea Kereskedelmi Minisztériuma között a közelmúltban lezajlott megbeszéléseket követően fel tudja-e a Bizottság vázolni az EU és Korea közötti szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalások jelenlegi állását?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – A szabadkereskedelmi egyezményről Koreával folytatott tárgyalások vannak a legelőrehaladottabb állapotban az EU folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalásai közül. Kétévi tárgyalás után karnyújtásnyi távolságra vagyunk egy átfogó egyezménytől az EU Európán kívüli negyedik legnagyobb kereskedelmi partnerével.

A Koreával megkötendő szabadkereskedelmi egyezmény új piacokat tesz elérhetővé számos érdekeltségi területen az EU exportőrei számára. Szemléltetésként: az egyezmény gyorsan megszüntetné az EU exportőreit terhelő 1,6 milliárd EUR összegre rúgó vámtételt; szilárd szabályokat biztosít a nem tarifális akadályokról a kiemelt szektorokban, ilyen például a gépjárműipar, a gyógyszeripar, vagy a fogyasztói elektronikai ipar; jelentős új piaci hozzáférést biztosít az EU szolgáltatói számára különösen fontos szolgáltatások területén; az eddigi legambiciózusabb csomagot kínálja fel a szellemi tulajdonjog, a kormányzati beszerzések, a fenntartható fejlődés és egyéb szabályozási kérdések területén; új módszerekről rendelkezik a civil társadalomnak a szabadkereskedelmi egyezmény végrehajtásának megfigyelésébe történő bevonásáról, és megfelelő intézkedésekkel védelmezi a számunkra érzékeny területeket.

A szabadkereskedelmi egyezmény mellett hasznos referenciapontot is kínál más tárgyalásokhoz. Továbbá ennek az egyezménynek a megkötése most jól szemléltetné mindkét oldalnak a nyitott piacok melletti elkötelezettségét, a jelenlegi gazdasági környezetre adott válaszként.

A tárgyalások nyolcadik fordulójának 2009. márciusi lezárásáig mindkét fél fontos technikai előrelépést ért el a saját szintjén, de még sok bonyolult kérdés megoldatlan maradt.

Ashton asszony, az EU kereskedelmi biztosa és Kim koreai kereskedelmi miniszter ezt követően Londonban találkozott 2009. április 2-án. Az intenzív megbeszélések ellenére sem sikerült áthidalni a fennmaradt kérdésekben uralkodó nézeteltéréseket, ilyen például a vámviszatérítés és a származási szabályok kérdése.

A Bizottság jelenleg tárgyal a legmegfelelőbb előre vezető útról.

David Martin (PSE). – Köszönöm a válaszát, biztos asszony. Először is, teljes mértékben egyetértek azzal, hogy a Koreával megkötésre váró szabadkereskedelmi egyezmény rendkívül előnyös lenne mind az Európai Unió, mind pedig Korea számára, és pozitív jelzést küldene a piacok nyitva tartása melletti eltökéltségünkről. Ha viszont nem sikerül megkötnünk ezt az egyezményt, az most úgy nézne ki, mintha sokkal inkább a tagállamokon, nem pedig tárgyalópartnerünkön múlna.

Ennek figyelembevételével, ha nem sikerül megállapodásra jutnunk Koreával, a Bizottság elfogadná-e, ha a Kereskedelmi Főigazgatóság a kereskedelmi egyezmények kapcsán összecsomagolna és hazamenne, mert ha Koreával nem sikerül megállapodnunk, akkor Indiával és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével sem fogunk tudni megállapodni, és a többi, tárgyalás alatt álló egyezményt sem fogjuk tudni megkötni?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Ellenkezőleg, a tagállamok a közelmúltban megerősítették, hogy továbbra is érdekeltek egy ambiciózus és kiegyensúlyozott egyezmény megkötésében Koreával.

A Bizottság szokás szerint meg fogja védelmezni azokat az alapelveket, amelyeknek alapján minden országgal tárgyalunk.

Glyn Ford (PSE). – Nagyon köszönöm. Esetleg a biztos asszony véleményezhetné a német kormány helyzetét ebben a kérdésben.

Martin úrhoz hasonlóan én is támogatom a Koreai Köztársasággal megkötendő szabadkereskedelmi egyezményt. Viszont nagyon kell ügyelnünk a részletekre és az időzítésre. A becslések szerint évi 650 000 koreai autó találna gazdára Európában. Bár már ma is van némi termelés Kelet-Európában, az új import volumene jelentősen megnövekedne.

A legtöbb felmérés arra utal, hogy ezek az autók felváltanák az Európában gyártott japán autók értékesítését, például az én swindoni választókerületemben működő Honda gyár által előállított autók is kiszorulnának a piacról. Ezt a gyárat most fogják üzembe helyezni, és a munkavállalók készenlétben állnak. Annak érdekében,

hogyan ne súlyosbítsuk tovább a jelenlegi helyzetet itt és máshol Európában, gondoskodnak-e arról, hogy legyen egy hosszú időszak, mielőtt ezt az importot megengednék?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Megértem a gépjárműipar helyzetével kapcsolatos aggodalmait. A Bizottság a Koreával folytatott tárgyalások kezdetétől fogva jelentős erőforrásokat fektetett be abba, hogy jó eredményeket érjen el az EU gépjárműipara számára. Az európai autóexportőrök számára előnyt jelent majd a gépjárművekre kivetett koreai vámok eltörlésének és a technikai akadályok tényleges eltávolításának kombinációja. A legtöbb lényeges akadály már az egyezmény hatályba lépésének napján megszűnik.

Elnök. – A 31. kérdést **Georgios Papastamkos** nyújtotta be (H-0257/09)

Tárgy: A hormonkezelt marhahúsról szóló, az USA és az EU közötti kereskedelmi vita

Nyújtana-e a Bizottság tájékoztatást azoknak a tárgyalásoknak a végeredményéről, amelyeket az Egyesült Államok hatóságaival folytat abból a célból, hogy – az ideiglenes felfüggesztésre vonatkozó döntést követően – véglegesen megakadályozza az úgynevezett *körhinta* megtorló intézkedések aktiválását a hormonkezelt marhahúsról és a már bevezetett megtorló intézkedések visszavonásáról folytatott transzatlanti kereskedelmi vita részeként?

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – A Bizottság jelenleg is tárgyalásokat folytat az Egyesült Államokkal, és nagyon bízunk abban, hogy hamarosan létrejöhet egy kölcsönösen elfogadható megoldás. Az elmúlt néhány hét során intenzív transzatlanti tárgyalásokat folytattunk ebben a kérdésben. Az EU kereskedelmi biztosa, Catherine Ashton, és az Egyesült Államok kereskedelmi képviselője, Ron Kirk, április 22-én megállapodott arról, hogy további megbeszéléseket tart annak érdekében, hogy tárgyalásos megoldást találjanak a hormonkezelt marhahús régió húzóó vitájára.

Megerősítették azt a kívánságukat, hogy szeretnék megoldani ezt a bonyolult kérdést, amely befolyást gyakorol a vállalkozásokra és a fogyasztókra, mind az Európai Unióban, mind pedig az Egyesült Államokban, és a megoldásra irányuló tárgyalás megkönnyítése érdekében Ashton biztos asszony és Kirk amerikai kereskedelmi képviselő abban állapodott meg, hogy az Egyesült Államok további két héttel elhalasztja az úgynevezett körhintaszankciók egyes Európai Unió termékekre történő bevezetését az eredeti április 23-i határidő után.

A Bizottság elkötelezte magát amellett, hogy minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy pozitív és tartós megoldást találjon erre a problémára, és a megbeszéléseken jelenleg mindkét oldalról vezető tisztviselők vesznek részt. A Bizottságnak az a végső célkitűzése ezeken a tárgyalásokon, hogy véglegesen megakadályozza a körhintaszankciók bevezetését és elérje a jelenleg érvényben lévő megtorló intézkedések visszavonását. Meggyőződésünk, hogy karnyújtásnyi távolságra vagyunk egy olyan megállapodástól, amely teljes mértékben védelmezi közegészségügyünket és a fogyasztóvédelmi célkitűzéseket ebben a kérdésben.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony! Az illetékes biztos, Ashton asszony távollétében szeretnék köszönetet mondani Kuneva biztos asszonynak válaszáért, és szeretném megkérni, hogy adja át köszönetemet Ashton asszonynak, amiért közvetít és konzultál az amerikai féllel az Amerikai Egyesült Államok által bevezetett „körhinta” jellegű megtorló intézkedések megszüntetéséről. Ez a cselekmény túllép a partnerség határain az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió, tehát két fontos kereskedelmi szereplő között, amelyek a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt megrendezett dohai forduló tárgyalásainak keretei között is vezető szerepet töltenek be.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Papastamkos úr, boldogan átadom üzenetét Ashton biztos asszonynak, és anélkül, hogy túl messzire elmennék a szavaimmal, azt hiszem, hogy az eredmények valóban kielégítőek lesznek.

Elnök. – A 32. kérdést **Giovanna Corda** nyújtotta be (H-0209/09)

Tárgy: A 261/2004 számú rendelet rendelkezéseinek a légitársaságok által való megsértése

Az Európai Községek Bírósága 2008. december 22-én meghozott ítéletének értelmében a légitársaságok nem tagadhatják meg az utasok kártalanítását, ha a repülőgép műszaki problémái miatt törölnek egy járatot. Az egyik svéd bíróság, amely elé az ombudsman egy ügyet beterjesztett, hasonló döntést hozott.

Meg tudja-e a Bizottság jelölni, milyen mértékben veszi figyelembe ezeket a döntéseket, amelyek újból szemléltetik a légitársaságok vonakodását, a 261/2004⁽¹⁾ rendelet túlságosan homályos megszövegezését a járat törlését megindokló „rendkívüli körülményekről”, és a Bizottság passzivitását azzal szemben, hogy számos alkalommal megsértik ezt a rendeletet az utasok sérelmére?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, tisztelt képviselőtársaim! Azt hiszem, először is azt kell kiemelni, hogy nem a Bizottság feladata az Európai Bíróság döntéseinek értelmezése. Ezek a döntések olyan kérdésekre vonatkoznak, amelyeket előzetes döntés meghozatala érdekében nemzeti bíróságok elé vittek, a közösségi jog egységes alkalmazásának biztosítása érdekében.

Az utasoknak a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén érvényes jogairól szóló 261/2004/EK rendelet 16. cikkének értelmében a tagállamok kötelesek alkalmazni a rendeletet, és kötelesek eljárást indítani a légitársaságok ellen, ha azok nem tartják be ezeket a rendelkezéseket. Az utasok hozzájuk elküldött panaszainak feldolgozása során az illetékes nemzeti hatóságoknak, amelyeket a tagállamok a rendeletnek megfelelően kineveztek, magától értetődő módon figyelembe kell venniük az Európai Bíróság utasításait. A Bizottság szerepe itt annak megfigyelésére korlátozódik, hogy az illetékes hatóságok megfelelő módon végrehajtják-e a rendeletet, különösen az Európai Bíróság releváns döntéseinek fényében.

A Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok utolsó ülésére tavaly decemberben került sor, más szavakkal alig néhány héttel az Európai Bíróság döntése előtt. A Bizottság egy további ülést tervezett e hónap 14-re. Ezen az ülésen meg fogjuk vizsgálni az Európai Bíróságnak a C-549/07 számú ügyben a közelmúltban meghozott döntését.

A nemzeti hatóságok lehetőséget kapnak arra, hogy véleményezzék a döntést és leírják, milyennek értékelik a légitársaságok utasokkal szemben tanúsított magatartását járatok törlése esetén ennek a precedensnek a fényében, valamint hogy milyennek látják a döntés gyakorlati következményeit.

Giovanna Corda (PSE). – (IT) Biztos úr! Köszönöm, mert úgy érzem, hogy megfelelő figyelmet kell fordítani erre a kérdésre. Tudomásom szerint a tagállamoknak kell kezelniük ezeket az ügyeket, de Ön azt is láthatja, lehet-e tenni valamit. Ezért köszönöm a választ, és várjuk, mi lesz a következő esemény ezzel kapcsolatban.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Köszönöm, hogy olaszul beszélt. Tudom, hogy Ön olasz származású, tehát még egyszer köszönöm. A Bizottság természetesen figyelemmel fogja kísérni az eseményeket, mert meggyőződésem, hogy az utasok jogai valamennyiünk számára nagyon fontosak. Ez biztosként végzett munkám egyik célja.

Ezt abban az időben mondtam, amikor a Parlament jóváhagyta kinevezésemet. Ezért továbbra is gondoskodom arról, hogy végrehajtsák a megfigyelést annak ellenőrzésére, hogy a tagállamok tiszteletben tartják-e az utasok jogait. Valamennyien – Kuneva asszony is – elköteleztük magunkat amellett, hogy megpróbáljuk hatékonyan megvédeni a polgárok jogait minden területen.

Glyn Ford (PSE). – Rövid leszek, mert látom, hogy nagyon kevés az időnk. Biztos úr, azt kell mondanom, hogy jogaink végrehajtása őszintén szólva pillanatnyilag kész vicc. A közelmúltban Amszterdamban jártam, és megfigyeltem, hogy bánik a KLM a repülőtéri önbejelentkezési szolgáltatás igénybevételénél azokkal az utasokkal, akik nem fértek fel a saját járatukra, és akiket másik járatra irányítottak. A személyzet az utasok megkérdezése nélkül rendszeresen megtagadta tőlük az őket megillető kártérítést és segítséget.

Végezhetne a Bizottság némi megfigyelést? Esetleg ténylegesen odaállíthatnánk embereket a repülőtérre, akik végignéznék a légitársaságok tevékenységét? Mert – őszintén szólva – számomra úgy tűnik, hogy ami most folyik, az kész vicc.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony! A Bizottság jelentést készül benyújtani a Parlamentnek és a Tanácsnak a 261/2004/EK rendelet működéséről és eredményeiről egy közlemény útján, amelyet az év második felében kell majd elfogadni.

Ez a dokumentum elemezni fogja a Rendelet működésének négy évét, és javaslatot tesz további lépésekre nézve, amelyeket meg kell tenni a kellemetlen események számának csökkentése és a légi utasok jogai védelmének javítása érdekében.

⁽¹⁾ HL L 46, 2004. 02. 17., 1. o.

Ezért az összes repülőteret ellenőrizni kell. Remélem, hogy a Bizottság munkája javítani fog a helyzeten és megadja a polgároknak az általuk elvárt válaszokat. Ezért biztosként biztosíthatom Önt elkötelezettségem felől. Elkezdtem, folytatom, és megerősíthetem elkötelezettségemet.

Elnök. – A 33. kérdést **Emmanouil Angelakas** nyújtotta be (H-0212/09)

Tárgy: Légitársaságok privatizálása az EU-ban

Annak a sikeres modellnek a figyelembevételével, amelyet az Olympic Airways privatizálása és egy magánbefektető számára történő átadása során alkalmaztak, elmondaná-e a Bizottság, hogy ezt a modellt milyen mértékben lehet felhasználni hasonló problémákkal küszködő más légitársaságoknál?

Milyennek látja a Bizottság a légitársaságok jövőbeni privatizációjának kilátásait az EU-ban? A légitársaságok egyesülése mennyiben járul hozzá a válság megoldásához, monopóliumok létrehozása és a verseny csökkentése nélkül?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, tisztelt képviselőtársaim! A Bizottság osztja azt a véleményt, amelynek Ön hangot adott kérdésének szövegében, más szavakkal azt, hogy a Bizottság döntései nyilvánvalóan az Olympic Airlines és Olympic Airways Services egyes üzleti vállalkozásainak elrendelt eladásához vezettek. Ezek minden bizonnyal sikeresnek bizonyultak a verseny és a közlekedéspolitikai szempontjából.

Az Alitalia ugyanezt a modellt alkalmazta, és mindegyik légitársaság alkalmazhatja, ha súlyos nehézségek közé kerül. Ezért ez a döntés a légitársaságok új modelljének létrehozásához vezetett, amelynek a jövő légitársaságává kell válnia: nincs több állami társaság, csak teljes mértékben privatizált társaságok. Ez az a munka, amelynek támogatását a Bizottság megkísérelte. Úgy gondolom, hogy a privatizációnak ezt a célját más légitársaságok is osztják, gondolok itt az Austrian Airlines, a Malév és a Czech Airlines légitársaságra.

A Szerződés értelmében a Bizottságnak mindazonáltal semlegesnek kell maradnia a vállalkozások tulajdoni rendjének – köz- vagy magántulajdon – tekintetében. A Bizottság támogatja a közösségi légiközlekedési ágazat konszolidációját, amelyet továbbra is túlságosan széttagozottnak tekint, különös tekintettel a jelenlegi válságra.

Ez a konszolidáció azonban nem gátolhatja a versenyt olyan mértékben, ami már hátrányosan befolyásolná a közös piac hatékony működését. A Bizottság vagy az illetékes nemzeti hatóság köteles figyelemmel követni az ebből a célból végrehajtott koncentrációkat a releváns közösségi rendelet értelmében, a releváns koncentrációs művelet nagyságrendjétől függően.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony! Köszönöm a biztos úr megjegyzéseit és válaszát. Szeretném kihasználni a biztos úr jelenlétét és megkérdezni tőle, hogy végzett-e a Bizottság értékeléseket arról, hogy az európai légitársaságoknál hány munkahely szűnt meg az elmúlt nyolc hónap során, a gazdasági válság kirobbanása óta, és ha igen, akkor Ön szerint milyen intézkedéseket lehetne tenni a helyzet megfordítása érdekében?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Nincsenek pontos adataim a válság miatt megszűnt munkahelyekről, de nagyon jól tudom, mi folyik a légiközlekedési ágazatban.

Közlekedési biztosként minden erőfeszítésemet ennek a közlekedési módnak a támogatására irányítom, és nem ért meglepetésként, hogy megint megvitatjuk ezt a kérdést, a résidők kérdését, amelynek az a célja, hogy megakadályozza a légitársaságok helyzetének rosszabbodását a jelenlegi válság során: ez magába foglalja a megszűnő munkahelyek számának csökkentésére való törekvést, más szavakkal a foglalkoztatási szint megőrzését az Európai Unió légiközlekedési ágazatában.

Elnök. – A 34. kérdést **Bernd Posselt** tette fel (H-0214/09)

Tárgy: Európa vasúti ütőere és a Brenner-bázislagút

Tud-e a Bizottság részletes tájékoztatást nyújtani az európai nagysebességű vasúti tengely mindkét szakaszának pontos időrendjéről és pénzügyi terveiről, tehát a Strasbourg és Bécs közötti szakaszról, valamint a Brenner-bázislagútról mint a Berlin–Róma-tengely központi eleméről? Milyen további lépéseket terveznek és gondoskodik-e további lehetőségekről a gazdaságélénkítési terv?

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, Posselt úr! Amint Önök is tudják, a Berlin–Palermo vasúti tengely a 30 kiemelt transzeurópai közlekedési hálózati projekt egyike, és a Brenner-bázisalagút ennek a kiemelt projektnek a központi eleme.

A Bizottság támogatja a kiemelt projektnek ezt a kulcsfontosságú elemét, amely lehetővé teszi az Alpok két oldalán kiépített vasúti hálózatok összekapcsolását egy nagy kapacitású, nagy sebességű, elsősorban áruszállításra tervezett vonal igénybevételével. Ezért ez a projekt hozzájárul a belső piac hatékony működéséhez, a környezetvédelmi célokhoz és a gazdasági fellendüléshez.

Ezért a Bizottság szeretné a gyakorlatban teljesíteni a polgárok elvárásait. Ez egy további oka annak, amiért a múlt év végén felgyorsítottuk a finanszírozás megadását, miután megszületett az engedély 786 millió EUR összegű támogatás biztosítására az 1. számú kiemelt projekthez. A koordinátor, van Miert asszony 2005 óta kíséri figyelemmel ezt a projektet, meggyőződésem szerint kedvező eredményekkel.

Éppen mostanában indítottunk el egy konzultációs folyamatot az EU tagállamaival, az európai koordinátorok megbízatásának a 2009–2013 közötti időszakra történő megújításáról. Ilyen módon lehetővé tehetjük a számukra munkájuk folytatását, különös tekintettel a kiemelt projektek megfigyelésére. 2009. március 22-én az osztrák hatóságok benyújtották többéves infrastruktúra-fejlesztési programjukat, amely tartalmazza a Brenner-bázisalagút finanszírozását. 2009. április 17-én, a környezeti hatásvizsgálat befejezése után kiadták a projekt építési engedélyét.

Az olasz hatóságok a maguk részéről benyújtották bázisalagút-projektjüket az olasz Minisztériumközi Gazdasági Programkészítő Bizottsághoz (CIPE), hogy a finanszírozás jóváhagyása májusban megtörténhessen. Matteoli miniszter úr, akivel én magam beszéltem, megerősítette, hogy az olasz állam követni akarja ezt a célkitűzést, más szavakkal finanszírozni fogja a projektet, és meggyőződésem, hogy az osztrák és az olasz hatóságok között teljes az egyetértés ebben a kérdésben.

A 17. számú kiemelt projekt munkálatai – a Strasbourg–Bécs nagysebességű tengely, amely a Párizs–Strasbourg–Stuttgart–Bécs–Pozsony vasúti tengely részét alkotja – kielégítően haladnak az összes érintett tagállamban: Franciaországban, Németországban, Ausztriában és Szlovákiában. A Strasbourg és Bécs közötti 831 km-es szakasz legnagyobb része – pontosabban a Strasbourg–Stuttgart és a Linz–Bécs szakasz – 2015-re elkészül. A Stuttgart–Ulm szakasz, amely a legfontosabb szűk keresztmetszet, 2020-ra fog befejeződni.

A releváns finanszírozási jegyzőkönyvet ez év április 2-án írják alá. Jelenleg a bajorországi, a München és Salzburg közötti határkeresztező szakasz tűnik a legbonyolultabbnak. A német kormány most végzi többéves programjának felülvizsgálatát, tehát meg kell várnunk az év végét ennek a nagyon fontos szakasznak a megvitatásával. A Strasbourg–Bécs szakasz költsége 10 milliárd EUR lesz, a kiemelt projekt pedig összesen 13,5 milliárd EUR összegbe kerül.

Azt hiszem, hogy ezek az információk hasznosak lehetnek, és Posselt úr kérdésének minden vonatkozására választ adnak.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Biztos úr! Szeretném megköszönni ezt a rendkívül jó és részletes választ, valamint azt a kiváló munkát, amelyet ezen a két fontos, Münchent átszelő projekten végez. Csak két rövid kiegészítő kérdésem van:

Először: azt a pletykát hallottam a Brenner-bázisalagútról, hogy esetleg korlátozni fogják itt az utasforgalmat. Ki tudja-e ezt zárni?

Másodszor: Ausztriában és Stuttgartban nagyon sokat tesznek a Straourgtól Bécs és Budapest felé vezető főútvonal megépítéséért. Gondjaink vannak azonban a müncheni elkerülő szakasszal, a müncheni repülőtéri csatlakozással, valamint Münchentől Mühldorf, Freilassing és Salzburg felé, tehát a vegyipari háromszög felé vezető szakasszal és a Mühldorfot átszelő szakasszal. Erre különösen szeretném felhívni a figyelmét, mert az előrehaladás itt rendkívül lassú.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök asszony, tisztelt képviselőtársaim! Ami a Berlin–Palermo tengelyt illeti, bár elkerülhetetlenül jelentkeznek aggodalmak a pletykák nyomán, megnyugtathatom Önöket, hogy ezek a pletykák teljességgel megalapozatlanok.

Szeretnék beszámolni néhány további hírről, mert Ön különösen érdeklődik a Strasbourg–Bécs szakasz iránt. Az Európai Bizottság március 31-én közzétett két felhívást a transzeurópai közlekedési hálózattal (TEN-T) kapcsolatos javaslatok benyújtására. Ezeknek a javaslatoknak a keretein belül a Strasbourg–Bécs szakasz

támogatásban részesülhetne a 2009. évi éves program alapján – ez elérné a 140 millió EUR összeget, amit tanulmányok elkészítésére és a munkára is lehetne fordítani – és az európai gazdaságélénkítési terv alapján, ez 500 millió EUR összeget biztosít, kizárólag a tényleges munkavégzéshez elkülönítve, amelynek legkésőbb 2010 végén el kell kezdődnie.

A kormányok természetesen beküldhetnek társfinanszírozási ajánlatokat, amelyeket a többi tagállam ajánlataival versenyeztetve fognak kiértékelni. Ez azt jelenti, hogy ha Németországnak szándékában áll benyújtani az Önt leginkább érdeklő szakasszal kapcsolatos tervet, akkor ezt nyugodtan megteheti, és a finanszírozás megszerzésére vonatkozó tervet a Bizottság gondosan mérlegelni fogja.

A 17. projekt előrehaladásával kapcsolatban a Bizottság úgy döntött, hogy jelentős összegű finanszírozást nyújt az ezen a tengelyen végrehajtásra váró projektekhez, pontosabban a három határkeresztező szakaszhoz és a szűk keresztmetszetekhez.

Elnök. – Az idő hiányában megválaszolatlanul maradt kérdések írásban kerülnek megválaszolásra (lásd a mellékletet).

A kérdések órája lezárva.

(Az ülést 20.10-kor felfüggesztik és 21.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

12. Kérelem a parlamenti mentelmi jog fenntartására: lásd a jegyzőkönyvet

13. Rosé borok és engedélyezett borászati eljárások (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következők együttes tárgyalása:

- a Bizottsághoz intézett szóbeli kérdések (O-0067/2009) a következő képviselők által: Astrid Lulling, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetête, Véronique Mathieu, Elisabeth Morin, Margie Sudre, Oldřich Vlasák és Dominique Vlasto, a PPE-DE Képviselőcsoport nevében, Patrick Louis, az IND/DEM Képviselőcsoport nevében, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouze, Nathalie Griesbeck és Marielle De Sarnez, az ALDE Képviselőcsoport nevében, Sergio Berlato, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli és Salvatore Tatarella, az UEN Képviselőcsoport nevében: A rozéborok és az engedélyezett borászati eljárások (B6-0228/2009), és

- a Bizottsághoz intézett szóbeli kérdések (O-0068/2009) a következő képviselők által: Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeli, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphan Le Foll és Alessandro Battilocchio, a PSE Képviselőcsoport Nevében: A rozéborok és az engedélyezett borászati eljárások (B6-0229/2009).

Astrid Lulling, szerző. – (FR) Elnök asszony, Biztos asszony, a minőségi borok termelői és a tájékozott fogyasztók – országunk termékeinek igazi szakértői – hallani sem akarnak a borok házasításáról.

Teljesen érthető, hogy számos európai borvidék termelői félelemmel gondolnak arra, hogy milyen gazdasági, társadalmi és környezeti következményekkel járhat annak a házasítási tilalomnak a feloldása, amely ez idáig nem engedélyezte a vörös és fehér borok rozé készítése céljából történő keverését.

A tilalom feloldásából eredő tisztességtelen verseny következtében pontosan azok a régiók kerülhetnek hátrányba, amelyek a növekvő kereslet láttán a minőségi rozéborok előállítására szakosodtak. A szóbeli kérdésünkben elhangzott első kérdésünkkel kapcsolatban már intézkedett a Bizottság, mivel elhalasztotta azt a döntést, amelyet eredetileg április végén kellett volna meghozni, és ezért köszönetet szeretnék mondani.

Szeretném azonban tudni, hogy az így nyert időt fel fogja-e használni a Bizottság a második kérdésünk teljesítésére, tehát arra, hogy széleskörű konzultációt folytasson az iparágban dolgozókkal a házasítási tilalom feloldásának lehetséges gazdasági, társadalmi és környezeti hatásainak alapos tanulmányozását követően?

Kérdezem továbbá, hogy milyen megoldásokat lát a Bizottság arra az esetre, ha végül mégsem vonná vissza a házasítási tilalom feloldására vonatkozó javaslatot, tehát hogyan fogja megakadályozni a rövid eltarthatóságú

rozéborok törékeny piacának összeomlását, valamint egy egész régió gazdasági visszaesését, mely régió egyébként a kulturális és idegenforgalmi szolgáltatások széles skáláját kínálja a bortermeléshez kapcsolódóan?

Tisztában van-e a Bizottság azzal, hogy a javasolt címkézési megoldásokat a hagyományos borvidékek már elutasították, mert a „rozé” elnevezést nem kizárólag az általuk vörös szőlőből készített borok használhatják majd?

Patrick Louis, szerző. – (FR) Elnök asszony, Biztos asszony, a közös piacszerzés (KPSZ) reformja, melyet a lobbisták és az eurokraták közös erővel vezettek be, három súlyos problémát fog okozni. Meg akarja szüntetni a piacsabályozási mechanizmusokat, 2015-től liberalizálni akarja a telepítési jogokat, és lehetővé kívánja tenni egymástól gyökeresen eltérő borfajták együttélését a lényegében azonos címkékkel való ellátással. Ez a három, szentségtöréssel felérő intézkedés végzetes lesz az európai, de különösen a franciaországi bortermelés számára. A fogyasztókat tévútra fogja vezetni, a bortermelőknek nem lesz bevételük, és az ágazat iparosítása a speciális szaktudás elvesztéséhez fog vezetni.

Az európai bortermelés sajátos jellegét meghatározó alapelvek szisztematikus lerombolása különös logikát követ. A Világkereskedelmi Szervezetbe (WTO) történő felvétel és a befolyásos európai üzleti lobb, a CEEV kettős szorításában vergődve a Bizottság 2004 óta szisztematikusán elkötelezte magát az irányban, hogy megnyissa az európai tyúkól kapuit a földgolyó összes rókája számára. A Bizottság egyre inkább a globalizáció szekértolójaként viselkedik. Ez a következetlen logika teljesen nyilvánvalóvá válik, ha megvizsgálunk bizonyos adatokat.

Európában 170.000 hektár szőlőt irtottak ki, miközben Új-Zélandon 240%-kal, Ausztráliában 169%-kal, Kínában pedig 164%-kal nőtt a telepített terület. Európában a kínálatnak az árak elfogadható szinten tartása érdekében történő csökkentését aláássák azoknak a nagyüzemi bortermelőknek az akciói, akik alacsony áron dobják piacra fölös termékeiket, és így elfoglalják a szabad piacokat. Lényegében a rozé-piacon is erre megy ki a játék. Látható, hogy milyen ellentétek állnak fenn a WTO alapelvei és egy adott iparág megszervezésének alapelvei között, ahol a cél a beruházások, a minőség és a szaktudás támogatása lenne. Tegnap volt szerencsénk megtudni, hogy a minőség a jövőben átalakul mennyiséggé. A Biztos asszony reformjai mindenesetre garantálják, hogy a mai döntések holnap a szaktudás halálát okozzák.

Biztos asszony, létfontosságú, hogy betiltsuk a keverést június 7. előtt. Azt követően a bortermelők kezében már csak egyetlen eszköz marad arra, hogy hallassák a hangjukat, mégpedig a szavazás.

Anne Laperrouze, szerző. – (FR) Elnök asszony, mit akarnak már megint megitatni velünk? Vörös és fehér borok keverékét rozénak álcázva? Polgáraink rendkívül negatívan reagálnak a Bizottság ezen a kezdeményezésére, mely egyébként bírja a tagállamok, közöttük Franciaország egyetértését is.

Kétféle reakciót tapasztaltam: az egyik, hogy a polgárok azt kérdezik, hogy az Európai Unió miért vacakol a rozé borral, amikor olyan sok más megoldandó kérdés van, különösen a gazdasági válság súlyos problémája. A másik reakció pedig a gyors áztatással és finom préseléssel készített hagyományos rozéborok termelőitől származik, akik a tárgyalat kezdeményezésben súlyos támadást látnak a „rozé” elnevezés és a minőség ellen, melyet oly sok év alatt fejlesztettek ki olyan borok előállításával, mint például ezek a provençe-i rozék, amelyek még őrzik a föld aromáját, és amelyek kivívták a rozéborok általános sikerét.

A „Bor Intergroup” legutóbbi ülésén végre megértettük az Európai Bizottság és a tagállamok motivációját. A rozé asztali borok fogyasztása az egész világon növekszik, és a borfogyasztásnak már majdnem 30%-át teszi ki. Harmadik országok keveréssel készítenek ilyen borokat, és az Európai Unió piacát egyre több ilyen külső keverék célozza meg.

A brit piacot különösen uralják az amerikai borok. Jól tudjuk, hogy a hagyományos rozé nem tartható el sokáig. Sokkal könnyebb rendelésre készíteni, a vörös- és fehérbor készletek felhasználásával. A tagállamok számára tehát a kérdés az, hogy a nemzetközi piachoz igazítsák-e a rozé asztali borok előállítását.

Márpedig ha nem tudunk újabb borászati eljárásokat feltalálni rozéborok gyártására, akkor akár Pierre Dacra is hallgathatunk, aki a következőt mondta: „Oltuk be a szőlőt rózsával, hogy természetes rosébort kapjunk!” Ez nem történhet meg! Sok képviselőtársamhoz hasonlóan én is úgy gondolom, hogy az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak vissza kell térniük az íróasztalhoz, meg kell határozniuk a „rozébor” fogalmát, és gondoskodniuk kell arról, hogy a rozé nevet csak hagyományos módszerekkel készített borok viselhessék, akár az Európai Unión belül, akár harmadik országokban.

Addig pedig, Biztos asszony, kérem, hogy kóstolja meg ezt a kis gaillaci rozét, mely a Tarn ezer színét viseli – természetesen csak mértékkel fogyasztva.

Cristiana Muscardini, szerző. – (IT) Elnök asszony, Biztos asszony, Hölgyeim és uraim, számunkra a bor nem csak egyszerűen mezőgazdasági termék, hanem kultúrát és hagyományokat is képvisel.

Gyakran hallottuk ebben a teremben, hogy biztos jövőt kell garantálnunk az európai borpiacnak. Ezt csak akkor tudjuk megtenni, ha a minőségre összpontosítunk, de nem tudunk minőséget elérni, ha nem tartjuk tiszteletben a hagyományos gyártási eljárásokat. Ennél fogva, Biztos asszony, csakis ellenezni tudjuk azoknak az új bortermelési eljárásoknak a bevezetését, amelyek teljesen légből kapottak, és valójában semmi közük a borkészítés tudományához, mert úgy hisszük, hogy ezek csakis a bor imázsának romlásához vezethetnek, és lerombolják a termék és a fogyasztó közötti bizalmat, ami súlyos következményekkel jár a minőség, de talán még az egészség tekintetében is.

A jó minőségű európai termékek azzal vívták ki rangjukat, hogy az összetevők, a kisüzemi gyártási módszerek és a hagyomány tiszteletben tartásával készülnek, és a speciális hozzávalók és előállítási módok adják meg a jellegzetes ízüket. Tartok tőle, hogy ha engedményeket teszünk, és felborítjuk a hagyományos borkészítési eljárásokat, akkor az Unió legközelebb már azt is meg fogja engedni, hogy a fahordó darabjait is hozzá lehessen adni a borhoz, csak hogy előbb beérjen az íze, ez pedig mesterséges ízesítéséhez fog vezetni, és mire észbe kapunk, már vizet is öntenek hozzá, és tulajdonképpen szőlő nélkül készítik a bort.

Biztos asszony! Nem gondolom, hogy ez lenne a helyes út a belső és a nemzetközi piacok fellendítésére és fejlesztésére. A rozéborok iránti nemzetközi kereslet nem csökken, hanem nő, és ebben a helyzetben nem az a megfelelő hozzáállás, hogy minél többet termeljünk olyan borkészítési eljárásokkal, amelyek leginkább egy vegyi üzemre jellemzőek, hanem az, hogy még többet fektessünk a minőségbe, a szakosodásba, és az európai borok tulajdonságainak megőrzésébe, valamint a valódi borok forgalmazásába és reklámozásába, és így bővítsük a piacot, mellyel egyben megkönnyítjük a fiataloknak is a borászati ágazatba történő belépést.

Gilles Savary, szerző. – (FR) Elnök asszony, Biztos asszony, ami engem illet, nem veszek részt a választási kampányban, mert nem leszek itt a következő parlamentben. Biztos asszony, ezért tegye meg nekem azt a szívességet, hogy nem túloz. Jómagam bordeaux-i vagyok, és Ön is járt már azon a vidéken, ahol nagyon kevés rozébort termelnek, de nagyon szeretik az ott termelt rozéborokat.

Szeretném elmondani, hogy rendkívül megdöbbentem, amikor azt hallottam, hogy az Európai Bizottság arra készül, hogy legalizálja a rozébor vörös- és fehérborok keverésével történő előállítását. Véleményem szerint ez egyértelműen hamisított termék lenne, pont akkor, amikor az a feladatunk, hogy harcoljunk az iparban folyó hamisítás ellen. Engedélyezzük, illetve feltaláljuk a borszármazékokat, miközben küzdünk a pénzügyi derivatívák ellen.

Tulajdonképpen mindkettőnek ugyanaz a célja, nevezetesen az, hogy olyan új termékeket találjon, amelyek még nagyobb profitot termelnek. Ameddig az Európai Unió nyeresége és versenyképessége biztosított, minden rendben. Hadd szórakoztassam el magam egy javaslattal. Itt van előttem egy rozébor. Az imént készítettem, itt az Európai Parlamentben, mégpedig úgy, hogy vettem fehérbort, és céklát adtam hozzá. Biztosíthatom Önöket, hogy pontosan ugyanolyan a színe, mint egy rozénak, sőt, ha nagyon akarjuk, a teljes színskálát láthatjuk benne, és talán még némi íze is van. Ezzel megoldhatnánk a cukoripar problémáját is, és lehetővé válna a must természetes anyaggal történő cukrozása. Teljesen nyilvánvaló, hogy ha megengedjük az első lépést, többé nem lesz megállás. Más képviselők is jelezték már, hogy az élelmiszerhamisítás egyre jobban terjedni fog. Mi azt mondjuk Önöknek: nézzék meg, hogy már most mi folyik egyes országokban.

A manapság előállított rozéborok egy ötöde keveréssel készül. Továbbra is fenntartom azt az álláspontot, hogy a Bizottságnak nem kellene a többi négyötödöt is módszeresen elvéreztetnie. Sok ember dolgozott azért, hogy legyen rozébor, hogy az igazi bor legyen, és igazi borászati eljárásokkal készüljön. Most ki akarjuk húzni a talajt lábuk alól, azzal az ürüggyel, hogy a rozé-piacon nagyobbat lehetne tarolni a vörös és fehér keverésével. Ezt teljesen erkölctelennek tartom. Személy szerint úgy gondolom, hogy a címkézés nem oldja meg a problémát, vagy ha mégis bevezetjük, akkor a kevert bort nem szabad rozénak nevezni. Nevezze például „mosogatóvíznek”, Biztos asszony, mert az jobban megfelel a termék minőségének.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, a rozébor története nagyon hosszú, de sem az EU jogszabályai, sem a Nemzetközi Szőlő és Bor Szervezet (OIV) nem írja le a definícióját. Mindenki mélyen hallgat ez ügyben.

Bizonyos régiókban a bortermelők sok munkát fektettek abba, hogy kifejlesszenek egy jó minőségű rozébort pontos termékspecifikációk alapján, és a rozébor gyártási eljárásait a hagyományos módszerekre korlátozták. Más oltalom alatt álló eredetmegjelölések azonban nem szabnak meg korlátozásokat a rozéborok előállítására

vonatkozóan. A pezsgő termékspecifikációja megengedi a vörös és fehér keverését rozépezsgő előállítására céljából. Az EU-ban a vörös- és fehérborok keverési tilalma jelenleg csak az asztali borokra vonatkozik.

A borkészítési eljárásokról, többek között a keverésről szóló vita még 2006-ban kezdődött, a borreform tárgyalása során. A reform lehetővé tette a Bizottság számára, hogy új borászati eljárásokat engedélyezzen, és az OIV ajánlásaira támaszkodjon.

Az elmúlt ősszel az érintettek és minden tagország részvételével zajló széleskörű tárgyalásokat követően a Bizottság javasolta a vörös- és fehérborok keverési tilalmának feloldását. Januárban próbaszavazása is bocsátották a kérdést a Borszabályozási Bizottságban, és akkor a tagállamok többsége – köztük Franciaország is – igennel szavazott.

A szabályzattervezetet megküldtük a Világkereskedelmi Szervezetnek a Kereskedelem Technikai Korlátairól szóló Megállapodás témájában folyó eljárás keretében, és a közelmúltban elfogadtuk, hogy több időt adunk a harmadik országoknak javaslatunk megvizsgálására. A Borszabályozási Bizottság tehát hivatalosan júniusban fogja megszavazni a szabályt, mégpedig valószínűleg június 19-én, mert minden további késedelem lehetetlenné tenné, hogy ez év augusztus 1-től bevezessük az új borászati eljárásokat, ahogyan azt a Tanács szabályzata előírja.

Önök hatáselemzést is kértek a keverési tilalom megszüntetése előtt. A borreform kidolgozásakor a Bizottság szolgálatai mélyreható hatáselemzéseket végeztek, ezért nem kívánjuk újakezdeni a borreform előkészítése során 2006-ban és 2007-ben már elvégzett munkát, és nem kívánunk részletes hatáselemzést készíteni minden egyes borkészítési eljárásról, ezért az OIV-ben folyó munkára támaszkodunk.

A borágazatban dolgozó közgazdászok már most is hangsúlyozzák, hogy ez a reform nem fogja gyengíteni a hagyományos rozék helyzetét, mert az eredetmegjelöléssel rendelkező rozéborok nem versenytársai az asztali boroknak. Egyértelmű, hogy a hagyományos rozé olyan minőségi termék, amelyet nagyra értékelnek a fogyasztók, és amely erősen kötődik a termék származási helyéhez.

Az asztali borok keverésének engedélyezése tisztességes versenyt teremt majd az európai országok és a harmadik országok között, mivel a harmadik országoknak – ahogyan az ma már itt elhangzott – már megengedték a borok keverését. Teljes mértékben egyetértek Laperrouze asszonnyal. Miért hozzuk a saját bortermelőinket rosszabb versenyhelyzetbe, mint azokat, akik bort adhatnak el az Európai Unióban?

Néhány héttel ezelőtt provence-i francia rozé termelőkkel találkoztam itt Strasbourgban, és nagyon nyílt és őszinte beszélgetést folytattunk a dolgok állásáról. Természetesen megértem, hogy védeni próbálják a hagyományos rozét, és éppen ez az oka annak, hogy a Bizottság többféle megoldást is megvizsgált a címkézéssel kapcsolatban. Lényegében kétféle címkézési lehetőséget javasoltunk: „hagyományos rozé” és „kevert rozé”. A tagállamok eldönthetik, hogy csak az egyik, vagy mindkét címkézést kötelezővé teszik-e a területükön előállított rozéborok számára. Ezáltal lehetővé tesszük a fogyasztók számára, hogy pontosabb képet kapjanak arról, amit megvásárolnak.

A provence-i bortermelőktől hallottam azt az érvet is, hogy a ‘hagyományos rozé’ kifejezés már kicsit elavult, mivel ők a rozébort modern borfajtának tekintik. Egyértelműen kifejezésre juttattam, hogy ha van jobb ötletük, szívesen meghallgatom őket, de eddig még nem kaptam semmilyen alternatív javaslatot. Mint a mezőgazdasági termékek biztosa, fontosnak tartom, hogy megtaláljuk a megfelelő megoldást, és a saját bortermelőinknek is egyenlő feltételeket biztosítsunk.

Agnes Schierhuber, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, Biztos asszony, örülök, hogy ismét itt találkozunk. Politikai pályafutásom során – mind Ausztriában, mint az Európai Parlamentben töltött majdnem 15 év alatt – a borral kapcsolatos viták mindig nagy érzelmeket váltottak ki. Ma is ezt láthatjuk.

Véleményem szerint a bor az egyik legelegánsabb termék, amit a mezőgazdaság elő tud állítani. Az európai - és főleg osztrák - minőségi borok termelőinek az az érdekük, hogy a minőség álljon az első helyen, és meg lehessen egymástól különböztetni a különböző borvidékekről származó borokat.

Mi úgy gondoljuk, hogy a borok keverése nem borászati eljárás. A rozébor speciális és nagyon hagyományos borászati eljárással készül. Ennél fogva, Biztos asszony, azokat a képviselőtársaimat támogatom, akik hozzám hasonlóan elutasítják a fehér- és vörösborok keverését. Itt az ideje, hogy világosan definiáljuk a hagyományos rozéborok előállításának módját.

Biztos asszony, bizonyára az is előfordulhat, ahogyan Ön is említette, hogy a tagállamok újabb ismeretekhez jutnak, és ezek alapján másképpen látnak bizonyos döntéseket, vagy akár módosítják is őket. Kérem, hogy most is tegye meg ezt az európai bortermelés minősége érdekében.

Alessandro Battilocchio, a PSE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, Hölgyeim és uraim, ma ismét azért jöttünk össze ebben a teremben, hogy megvédjük az évezredek tradíciók által ránk hagyományozott élelmiszeripari, kulturális és vidéki örökségünket, mely olyan értékes, hogy az egész világ irigységének tárgyát képezi, és hihetetlen kincset jelent az Unió gazdasága és identitása szempontjából is.

Manapság ezt az örökséget komoly veszélybe sodorják a Bizottság és a Tanács azon szándékai, amelyek fel akarják oldani a rozéborok házasítással történő előállításának tilalmát. Ez a szándék erős nyomás hatására fogalmazódott meg, és úgy fogják ratifikálni, hogy a Parlamentnek módja sem lesz beavatkozni, holott ez az a szervezet, amely hivatalosan a polgárok millióit képviseli, beleértve azokat a gyártókat és a fogyasztókat is, akiket leginkább érinteni fog ez a kezdeményezés.

A Bizottság azt javasolja, hogy engedjük meg a rozéborok oly módon történő előállítását, hogy egyszerűen összekevernek vörös- és fehérborokat, ahogyan olyan országok teszik, amelyek nem rendelkeznek a mi szaktudásunkkal és ismereteinkkel, és mindezt azzal az egyszerű ürüggyel, hogy reagálnunk kell a nemzetközi versenyre.

Mint a kérdés egyik társaláírója, szeretném hangsúlyozni, hogy mi nem a több évszázados hagyomány és kutatás, az óriási befektetések, a szenvedély és a részletekre történő odafigyelés eredményeképpen kialakult gyártási színvonal csökkentésével akarunk reagálni a versenyre, különösen nem a jelenlegi gazdasági válság idején, amikor az átlagos fogyasztó bizonyosan nagyobb figyelmet fordít az árra, mint arra, hogy mit írtak a címkére.

A döntést ellensúlyozhatnánk azzal, hogy kitalálunk egy nevet az új terméknek, és tájékoztatjuk a fogyasztókat a két különböző fajtájú és eltérő tulajdonságokkal rendelkező rozébor létezéséről, és arról, hogy mennyire fontos az ágazatban dolgozó szakemberek munkájának és erőfeszítéseinek az elismerése. De ki fogja mindezt megfizetni? Talán a Bizottság jóváhagyott valamiféle támogatási programot, vagy a gyártó fogja megfizetni, miután azt kérjük tőle, hogy egyenlőtlen feltételek mellett küzdjön meg az olcsó versenytársakkal olyan időkből, amelyek már úgyis elég nehezek?

Bízom benne, hogy a Bizottság és a Tanács képes lesz jó döntést hozni, és ha szükséges, felülvizsgálni a teljes eljárást.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Elnök asszony, Biztos asszony, ehetünk már olyan csokoládét, amely nem is tartalmaz kakaót, és betiltottuk a frissen fejt tejből készített sajtokat. A Roquefortra 300%-os vámot vetettünk ki, a csirkéket pedig majdnem fehérítőben, sőt a szomatropin nevű laktációs hormonban mosattuk.

Most azon gondolkodunk, hogy a fehérbort vörösborral színezzük, és így készítsünk rozébort. Ha megengedik, mi ezt Franciaországban úgy mondjuk, hogy ez az utolsó csepp a pohárban. A borok keverésének engedélyezése ugyanolyan, mint azoknak a „fából készült” boroknak az engedélyezése, amelyeket faforgács hozzáadásával készítettek, nem pedig hordóban, és majdnem engedélyeztük az importált mustból készített borokat is. Ha így haladunk, hamarosan akár Thaiföldön is készülhet bor.

A kérdés az, hogy milyen pszichoanalitikus reakciót vált ki ez az ötlet, ami egyébként a kultúra elleni támadás. Mi a bor definíciója? Ha ipari termék, akkor keverhetjük, mint a Coca-Colát borral. Ha azonban mezőgazdasági termék, akkor nem nyúlhatunk hozzá anélkül, hogy kulturális sokkot ne okoznánk. „Ez a vérem; idd meg és emlékezz rám”. Ha keverjük a vért, fertőzött vért kapunk.

Meg tudják-e érteni ezt a túlzott reakciót? Ezzel a rozé-ötlettel 2500 éves örökséget kérdőjelezünk meg, amely addig a római birodalomig nyúlik vissza, amely még a barbárok ellen küzdött. Elnök asszony, a következőket szeretném mondani: „Ez freudi kérdés, nem bortermelési kérdés”.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, Biztos asszony, amikor ideértem, nagyon aggódtam. Miután végighallgattam a hozzászólásokat, már mérges is lettem. Elfogadhatatlan, hogy engedélyezzék, ráadásul ebben a választási ciklusban, a fehér- és vörösborok keverését.

A közelmúltban Provence-ben és Korzikán jártam, és a választókerületemben működő bortermelőkkel találkoztam, akik mindannyian a minőségi utat választották, de most úgy érzik, hogy magukra hagytuk őket. Emlékszem Barroso úrnak az egyik két évvel ezelőtt elmondott beszédére, amelyben arról beszélt, hogy a

bortermelés fontos, és a gazdaság részét képezi. Azt is mondta, hogy többet kell exportálnunk, és ennek érdekében minőségre van szükség. Igen jól emlékszem erre a beszédre.

Az Európai Bizottság ezért elrendelte a szőlők kiirtását, hogy jobb minőségű és kevesebb bor készüljön. A Franciaország déli részén működő bortermelők ezt be is tartották, és most megnézhetjük, hogy hova jutottak. Olyan sok szőlőt kiirtottak, hogy hamarosan már importálniuk kell a bort, ha ki akarják elégíteni a helyi fogyasztási igényeket.

Ezzel a politikával Önök a bortermelőink halálos ítéletét írták alá. Most azt akarják engedélyezni, hogy keverni lehessen a fehérbort a vörössel, és ezt nevezzük rozénak. Ez a legnagyobb sértés a bortermelőink számára. Ráadásul arra is kérni fogják őket, hogy a hagyományos eljárással készült borokra írják rá, hogy „hagyományos bor”, és mindezt csakis azért, mert spanyol barátaink el akarják adni a fölösleges fehérbor készleteiket, amelyek egyébként azért keletkeztek, mert ők nem végezték el az irtást. Nem a minőségre szavazó bortermelőknél kellene bizonyítaniuk a boruk értékét. Erre csak végső esetben kerülhetne sor.

A kevert bor nem rozé, csak kevert fehér bor. Nevezzük nevén a gyereket. Nem engedhetjük tovább, hogy a fogyasztók szemét kiszúrják olyan borkereskedők, akik a profitot a minőség elé helyezik, és akiket ebben Ön is támogat, Fischer Boel asszony. Kérem azokat a képviselőtársaimat, akik a következő ciklusban is itt lesznek, hogy kettőzzük meg az erőfeszítéseinket, és éadjuk el, hogy ezt a bizottsági intézkedést egyszer és mindenkorra vonják vissza, és ne csak átmenetileg. Figyeljük június 19-ét.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Elnök asszony, Biztos asszony, Hölgyeim és uraim, az én hazámban háromezer éve készítenek bort. Ellenvetésem, sajnálatomat és aggodalmamat fejezem ki azzal kapcsolatban, amit tenni készülünk. A rozébor mesterséges termék. A bor érleléssel készül, nem keveréssel. Ha elfogadjuk a javaslatot, az eredmény tisztességtelen versenyt teremt a saját termelőink számára, akik csodálatos borokat állítanak elő.

Másodszorban pedig, ami szintén fontos, az európai borok hírneve megint csorbul. Látom előre, hogy ha elindulunk ezen a lejtőn, nem lesz többé megállás. Nem is olyan régen még arról vitatkoztunk, hogy lehet-e fadarabokat adni a borhoz, és végül megengedtük. Az érleléssel és a költségekkel indokoltuk. Elfogadtuk azt is, hogy cukrot is lehet a borhoz adni. Azt mondtuk, hogy gazdasági okokból, és nem volt bátorságunk megkövetelni, hogy ezeket a technikákat feltüntessék a címkén is. Most sem lesz ehhez bátorságunk.

Európa csak a legkiválóbb minőségű boraival érvényesülhet. A jó Isten segítsen rajtunk, ha azt hisszük, hogy versenyezni tudunk az olcsó ausztrál vagy amerikai borokkal – ezt nem szabad elfelejtenünk. Ugyanezt mondtam akkor is, amikor bevezettük a cukor hozzáadását a borhoz. Mi, akik ilyen döntéseket hozunk, úgy fogunk bekerülni az európai borászat történetébe, mint olyan emberek, akik aláásták a kiváló európai borok alapjait. Azt mondom tehát, hogy hagyjuk el az ilyen döntések ingoványos területét.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). - (IT) Elnök asszony, Biztos asszony, Hölgyeim és uraim, meg kell mondanom, hogy egyetértek a Grossette asszony által mondottakkal, mert azzal a szándékkal jöttem ide, hogy közvetítem az olasz bortermelők fájdalmát, sajnálatát és elégedetlenségét, de csak könnyel találkoztam, mintha téglafalnak beszélnek. Azt reméltem, hogy csak a személytelen fordítási folyamat mellékterméke ez a helyzet, de a hallottak alapján úgy tűnik, hogy nem közeledtek egymáshoz az álláspontok, és nem látszik semmi remény, továbbra is fennáll a két fél közötti szakadék.

Nem olyan régen, a közelmúltban, a saját körzetemben – Venetóban – megrendezték a Vinitaly nevű rendezvényt, amely a borok világában az egyik legfontosabb esemény a világon, és itt rendkívül sikeres petíciót állítottak össze a rozéborok védelmében. Nem csak nagy olasz borházak és kiváló bortermelők írták alá, hanem a nagyközönség is, hollandok, franciák, spanyolok, belgák, luxemburgiak, szlovének, lengyelek, litvánok és ukránok. A rozébor iránti szenvedély tehát hiteles, és nem ismer határokat, kivéve, úgy tűnik, az Európai Bizottságban, noha itt kultúráról, helyi értékekről és tradíciókról beszélünk.

Mint nő, szeretném, ha még egy dolgon elgondolkodnának: miközben az alkoholizmus ellen harcolunk, gondolják, hogy jó szolgálatot teszünk az újabb generációknak azzal, hogy olyan rossz minőségű italt adunk nekik, amelyet én nem is neveznék bornak, csak olcsó szeszes italnak, amelynek az égvilágon semmi köze borvidékhez, kultúrához, vagy minőséghez? Vajon meg tudjuk-e így tanítani a fiataloknak a bor és a szeszes italok helyes fogyasztását az általános jó szokások és jó gyakorlatok részeként?

Csak el akartam mondani mit gondolok, mert Önök sok tekintetben nagy felelősséget vállalnak magukra.

Christa Klauß (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, Biztos asszony, az utóbbi években láthatták, hogy mennyire kényes termék a bor. Ma itt lényegében a borpiaci szabályok liberalizálását támogatjuk. Önök azt mondják, hogy nyissunk a világpiac felé. Néha azon gondolkodom, hogy ki is irányít kit?

A borkészítés hagyományosan Európában fejlődött ki. A hagyományaink és a regionális identitásunk határozzák meg a bor jellegét, és minket is ezeknek kell irányítaniuk abban, amit most tenni szándékozunk a borpiaci szabályozásban. Megdöbbszem az, hogy bizonyos dolgokat beépítettek a borpiaci szabályozásokba a Bizottságon keresztül, és ezek olyan dolgok, amelyeket nem is tárgyaltunk a Parlamentben!

A kérdés az, Biztos asszony, hogy milyen nemzeti és regionális szabályozási lehetőségek léteznek még? Milyen korlátozásokat és tiltásokat vezethetnek be a tagállamok azokra a régióikra, amelyek részt vesznek a legrosszabb minőségű borok előállításában? Mert erről van szó, nem eredeti és nem házi borokról beszélünk most, hanem a legrosszabb minőségű borokról. A vörös- és fehérborok keverésének tilalma például regionális vagy országos tiltás lenne? Lehetséges lesz-e ez a jövőben a rosszabb minőségű borok esetében?

Vagy vegyük a szőlőfajta és az évszám jelölésének tilalmát: ez is problémákat okoz nekünk, mert mi meg akarjuk különböztetni a borainkat, a rosszabb borokat az úgynevezett házi vagy eredeti boroktól. A francia rozé vagy a német rizling tehát olyan elnevezések, amelyek világos és egyértelmű szabályozást igényelnek. A hagyományos termelőinkhez kötődnek, és ezt a jövőre nézve is fontosnak tartjuk. Ezért kérjük most a támogatásukat.

Astrid Lulling, szerző. – (FR) Elnök asszony, Fischer Boel asszony, Önök negatív választ adtak a második kérdésünkre, mondván, hogy a bor KPSZ reformja idején már elvégezték azt az értékelést, amelyet most kérünk. Ez engem meglep: a reform során soha nem merült fel olyan kérdés, hogy engedélyezzünk-e olyan borászati eljárást, amely abból áll, hogy összekeverik a vörös- és fehérborokat rozé előállítása céljából.

Azt kérdezem Önöktől, hogy miért nem teljesítették azt az egyébként teljesen jogos kérésünket, hogy konzultáljanak az iparággal? Június 19-én döntést akarnak hozni, de fölösleges kapkodni. Ráadásul soha senki nem kérte Önöket arra, hogy engedélyezzék ezt a borászati eljárást. Nem is tudom, hogy honnan vették ezt az ötletet, amikor Európában senki nem is kéri ezt.

A címkézéssel kapcsolatban szeretném hozzátenni, hogy tudomásul kell vennünk, hogy a hagyományos roéborok gyártói soha nem fognak hozzájárulni ahhoz, hogy ezt a kutyvaléket – beleértve a Savary úr által gyártottat is – rozénak nevezzük. Ezzel kapcsolatban tehát még sok dolguk lesz. Biztos asszony, őszintén kérem, hogy adjon pozitív választ mindkét kérésünkre.

Françoise Grossetête, szerző. – (FR) Biztos asszony, Ön korábban többek között azt mondta, hogy nem kapott semmiféle javaslatot, bár várta őket.

Ennek éppen az ellenkezője igaz, Ön több javaslatot is kapott. Találkozott bortermelőinkkel. Ők elmondták Önnek, hogy nem akarják ezt. Elmondták Önnek, hogy nem akarják, hogy arra kényszerítsék őket, hogy a „hagyományos rozébor” elnevezést használják azért, hogy megkülönböztessék a terméküket attól, amire nem fogják ráírni azt, hogy „kevert”. Nem mondhatja tehát, hogy senkitől nem kapott semmilyen javaslatot.

Ami a rozé pezsgőt illeti, jól tudjuk, hogy ez olyan borászati termék, amelynek semmi köze ahhoz a keveréshez, amit itt javasolnak, vagyis a fehér bor és vörösbor keveréséhez. Arra kérjük Önt, Fischer Boel asszony, hogy legyen annyi bátorsága, hogy a kevert vörös- és fehérbort nem nevezi rozébornak. Ez tehát a kérésünk Önhöz. Ez a javaslatunk. Ne büntesse a valódi borok termelőit.

Hogyan várhatják el, hogy a polgártársaink megértsék ezt a hozzáállást az Európai Bizottság részéről? Minden érvelésüket süket fülekre talál: ez teljesen érthetetlen.

Gilles Savary, szerző. – (FR) Biztos asszony, engedje meg, hogy még egyszer hozzászóljak, és elmondjam, hogy meghallgattam az érveit, és biztos vagyok benne, hogy ezek nem az Ön gondolatai: ezek csakis a lobbisták gondolatai lehetnek.

Én nem gondolom, hogy Európának az lenne az érdeke, hogy folyamatosan engedjen a minőségből, különösen nem az élelmiszerek terén. Azok az országok, amelyek nem engedtek a minőségből az iparban, ma már globálisan vezető szerepet játszanak a kereskedelemben. A németek például mindig ellenálltak annak a kísértésnek, hogy engedjenek a színvonalból. Nos, én úgy gondolom, hogy az élelmiszeriparban Európának is ellen kellene állnia ennek az állandó kísértésnek, mert ez nagyon messzire vezet.

Azt javasoljuk tehát, hogy mindenáron kerüljük el azt, hogy a rozénak kétféle elnevezése legyen: hagyományos vagy kevert. Van ugyanis rozébor, és van valami más. Írjanak ki európai pályázatot ennek a más valaminek az elnevezésére, ha úgy gondolják, hogy ezt is legalizálni kellene. Személy szerint úgy gondolom, hogy Európának fel kellene vennie a harcot a WTO-val szemben ezzel a termékkel kapcsolatban. Úgyis mindig azt mondják nekünk, hogy azonnal kapitulálunk minden előtt, ami kívülről jön.

Patrick Louis, szerző. – (FR) Biztos asszony, értelmetlen a rozébor kifejezést feltüntetni a palackokon, mert a jó rozéborokon, például azon a Bandolon, amit hoztam Önnek, egyáltalán nem szerepel a rozé szó.

Ráadásul ostobaság is lenne a „hagyományos rozé” felirat a címkén. A rozé olyan ital, melyet a fiatalok isznak, modern bor, még akkor is, ha az előállításához hagyományos ismeretekre van szükség. Ezért is lenne félrevezető ez a felirat. Nincs 36 különböző megoldás, csak egy van, mert ahogyan korábban már nagyon helyesen elhangzott, a rozé kultúrbor, azaz szakemberek által készített termék. Itt nem régi dolgokról van szó. Egyértelműen és egyszerűen be kell tiltani mindenféle keverést Európában, és különösen Franciaországban.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, nagyszerű élmény volt Önt hallgatni ma este, mert még mindig úgy érzem, hogy megvan Önben mindaz a szenvedély, mindaz az energia, és mindazok az érzelmek a borászati ágazattal kapcsolatban, amelyeket a borreform tárgyalása során tapasztaltunk. Mégis csak él még a borhoz kötődő kulturális örökség és hagyomány itt az Európai Parlamentben.

A ma felvetett kérdések egy része azonban ismét megkérdőjelezi azt a politikai kompromisszumot, amelyet a borreform bevezetésekor kötöttünk, ezért nem is megyek bele ezekbe a kérdésekbe, csak a most tárgyalt fő problémára koncentrálok.

Teljes mértékben egyetértek azokkal, akik azt mondták, hogy csakis a minőség lehet a jövője az európai mezőgazdasági termékeknek. Pontosan ez az oka annak, hogy a borreform bevezetésekor – amint arra bizonyára Önök is jól emlékeznek – hatalmas összeget különítettünk el az európai boroknak a harmadik világ piacain történő reklámozására: évente 125 millió euróról volt szó, amikor erről beszéltünk. Mindezt azért tettük, mert tudjuk, hogy olyan kiváló minőségű termékkel rendelkezünk, amely keresett lesz a most még fejlődésben lévő országokban is. Ebben a kérdésben tehát teljesen azonos hullámhosszon vagyunk.

Én azonban bizonyos mértékig sajnálom azokat az európai bortermelőket, akiknek a harmadik világ országaiban engedélyezett másfajta borászati eljárásokkal készített borokkal kell versenyezniük. Erre az egyik példa a vörös- és fehérborok keverése rozé előállítása céljából. Megengedett gyakorlatról van szó, ami részét képezi az OIV borászati eljárásoknak is, ezért az Európai Unió is importál ma ilyen módon készített borokat. Akkor miért akadályozzuk meg, hogy a saját bortermelőink versenyezzenek az importált borral az Európai Unión belül? Úgy gondolom, hogy kiegyensúlyozott hozzáállást tanúsítunk ebben a kérdésben.

Az is fontos volt, hogy módot találjunk arra, hogy felcímkézzük a borokat, és a fogyasztók lássák, hogy mit vesznek meg, hiszen a mai PDO-kkal már lehetőség van olyan információkat rátenni a címkére, amelyek tájékoztatják a fogyasztót arról, hogy ez hagyományos eljárással készített bor. Az első beszédemben elmondtam, hogy találkoztam provenç-i bortermelőkkel. Nekik nem tetszett a „hagyományos rozé” kifejezés, pontosan az Önök által említett okok miatt, vagyis mert szerintük kissé régimódi. Ekkor kértem tőlük újabb ötleteket a hagyományos módszer címkézésére, de nem kaptam semmilyen javaslatot. Elképzelésünk szerint a tagállamok maguk dönthetnék el, hogy kötelezővé teszik-e a saját területükön belül a termelők számára, hogy feltüntessék a címkén, hogy az adott termék *coupée* vagy hagyományos bor.

A szabályozási bizottságban ismét meg fogjuk vitatni ezt a kérdést. Ahogyan már elmondtam, valószínűleg 2009. június 19-én kerül majd sor a szavazásra, és azt követően megvizsgáljuk az eredményt, ami azért lesz érdekes, mert a tagállamok a saját kormányaik véleményét fogják képviselni. Ez tehát nagyon érdekes lesz, de továbbra is meg vagyok róla győződve, hogy amit javasoltunk, és ami összhangban áll az OIV borászati eljárásaival is, az lesz a jövő útja a mi bortermelőink számára is, mert csak így tudnak versenyképesek maradni a világpiacon.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Stéphane Le Foll (PSE), írásban. – (FR) Az európai roéborok előállítását ma aggasztja a Bizottság azon projektje, melynek keretében fel kívánja oldani a vörös- és fehérborok házasításának tilalmát rozéborok előállítása céljából.

Az újfajta gyakorlat aláássa a minőségi termelést, és semmibe veszi azt a kemény munkát, amelyet a termelők végeztek sok éven át azért, hogy előállítsanak egy olyan rozébort, amely bár sokáig kegyvesztett volt, most megtalálta méltó helyét a piacon és számtalan fogyasztó asztalán. Ezért sem szabad megengedni, hogy az új gyakorlat félrevezesse a fogyasztókat.

Amennyiben a Bizottság keverésre vonatkozó tervét megerősítik a tagállamok a következő hetekben, akkor mi kollégámmal, Savary úrral együtt azt reméljük, hogy legalább bevezetik a kötelező címkézést, hogy meg lehessen különböztetni az igazi rozéborokat a keveréssel készült új termékektől, amelyeket nem is lehet rozénak hívni.

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) Az európai bortermelők heves reakciója miatt az Európai Bizottság úgy döntött, hogy június 19-ig elhalasztja azt az érthetetlen döntést, mely engedélyezné rozéborok vörös- és fehérborok keverésével történő előállítását.

Mindazonáltal ez a halasztás egyáltalán nem kielégítő megoldás. Az a döntés sem elég, hogy meg kell különböztetni a hagyományos rozét és a kevert rozét a forgalmazott termékek címkéjén, mert ez nem lenne elég annak a tisztességtelen versenynek a kezeléséhez, amellyel a termelők szembekerülnének a döntés elfogadása esetén.

Miközben az Európai Unió bortermelői évek óta jelentős energiát és pénzt fordítottak arra, hogy jó minőségű rozéborokat állítsanak elő, a Bizottság döntése semmissé teszi mindezeket a hatalmas erőfeszítéseket, melyek egyébként nagyon kedvező hatást gyakoroltak a gazdaságra és az adott területek regionális fejlődésére.

Az a kérdés, amelyet képviselőtársaim és jómagam ma feltettünk a Bizottságnak, arra vonatkozik, hogy a Bizottság pontosítsa szándékait, és biztosítsa azt, hogy az általa hozott döntés a rozéborok európai termelőivel folytatott konzultáció után fog megszületni.

Vincent Peillon (PSE), írásban. – (FR) Biztos asszony!

Nem fogom eltitkolni mélységes elégedetlenségemet, melyet azon törekvésük vált ki belőlem, hogy megpróbálják megmagyarázni a rozéborok keverését.

Azoknak a bortermelőknek, akikkel módomban állt hosszasan elbeszélgetni Provence-ban, és akik a termékeik minőségétől függenek, semmilyen választ nem tudnak adni. A termelők attól félnek, hogy a rozéborok hírnevének megteremtésére fordított 30 éves munkájuk – melyet valódi kereskedelmi siker koronázott – teljesen semmivé válik.

Önök semmilyen választ nem tudnak adni azoknak, akik szerint a keverés engedélyezése erős ellentmondásban áll a tömeges és fájdalmas szőlőirtással. Nem a termelési költségeink csökkentésével fogjuk megnyerni a nemzetközi versenyt. Éppen ellenkezőleg, csak úgy kerülhetünk ki győztesen versenyből, ha tovább javítjuk boraink hírnevét.

Azoknak sem tudnak semmilyen választ adni, akik azt mondják Önöknek, hogy a címkézés nem lesz elég, mert nem lesz hatással azokra a borokra, amelyeket kevert rozénak neveznek majd.

Ha az engedélyezésről szóló döntést a június 7-i választásokat követő időpontra halasztják, akkor lényegében az euroszeptizmus kártyáját játsszák ki.

Ezért ünnepélyesen arra kérem Önöket, hogy vonják vissza ezt az ártalmas tervezetet, amely egyaránt fenyegeti a gazdaságot és a kultúrát.

Dominique Vlasto (PPE-DE), írásban. – (FR) Az engedélyezett borászati eljárások felülvizsgálatának ürügyén az Európai Bizottság engedélyezni fogja a vörös- és fehérborok keverését rozébor előállítása céljából.

Én megkérdőjelezem azt, hogy különböző borok keverékét lehet-e rozénak nevezni. A bor a nevét nem csak a színe után kapja, hiszen a szőlőfajta, a talaj és a bortermelő szakértelme együttesen alkotják meg a bort, és nem a folyadék végleges színe számít.

A kevert rozé előállításához az alapnak – több mint 95%-nak – fehér bornak kell lennie, amelyet megfestenek vörösborral. Valójában a rozébort elsősorban vörös szőlő vagy must erjesztésével állítják elő. Ha tehát engedélyezzük a borok keverését, az Európai Unió engedélyezi a rozéborok hamisítását, ami lényegében a fogyasztók becsapása.

Azon túl, hogy ez sértés a minőségre törekvő bortermelőkre nézve, különösen Provence-ban, elfogadhatatlan lenne, hogy legitimitást adjunk egy mellékterméknek, mely késztermékek keveréséből jön létre, és megengedjük a rozé színre vonatkozó félrevezető utalásokat.

Ha nem találunk más megoldást, ezeken az italokon a címke legalább tükrözze a valós tartalmat: 'kevert bor' vagy 'borkeverék'.

14. Demokratikus folyamat Törökországban (vita)

Elnök. - A következő napirendi pontunk a Bizottság nyilatkozata a törökországi demokratikus folyamatról.

Olli Rehn, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, tartok tőle, hogy a törökországi demokratikus folyamatot is ugyanolyan szenvedéllyel fogjuk tárgyalni, mint a borreformot az Arsenal – Manchester United meccs második félideje alatt, ami jó pillanatfelvétel volt 2009 Európájáról.

Ezt azonban most komolyabban kell vennünk, hiszen nagyon komoly témáról van szó, amely valóban lényeges kérdés Törökország demokratikus fejlődése szempontjából. Először is mélyen elszomorított és megrázott az a mészárlás, ami a törökországi Bilgében történt tegnap éjjel, és amelyben 44 ember vesztette életét. Őszinte részvétemet szeretném kifejezni az áldozatok családjainak és barátainak, és bízom benne, hogy a gyilkosok mielőbb bíróság elé fognak állni. Ilyen szörnyű tette nem lehet semmilyen erkölcsi vagy etikai magyarázatot találni.

Szeretném továbbá részvétemet nyilvánítani mind a saját nevemben, mind a Bizottság nevében annak a kilenc török katonának és egy török csendőrnek a halálával kapcsolatban, akik a múlt heti terroristatámadás következtében veszítették életüket. Sokat gondolunk az elesettek családjaira.

Elítéljük a terrorizmust, és támogatjuk Törökországot a terrorizmus elleni harcában. A PKK szerepel az EU terrorszervezet-listáján. Április 14. és 18. között a Demokratikus Társadalom Párt (DTP) több mint 200 tagját tartóztatták le az egész országra, de különösen a délkeleti országrészre kiterjedő rendőrségi akcióban.

Úgy tudjuk, hogy az ellenük felhozott vádak között szerepel a terrorszervezeti tagság is, bár a hivatalos vádemelés még nem történt meg. Elvárjuk, hogy a vádemelés átlátható és objektív bírósági folyamat keretében történjen meg.

A Bizottság nem avatkozhat be folyamatban lévő peres ügyekbe. A hozzáállásunk azonban világos: miközben támogatjuk a terrorizmus elleni harcot, következetesen hangsúlyozzuk azt is, hogy ezt a harcot az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásával kell megvívni, különösen a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságát illetően.

A politikai pluralizmus minden demokrácia szerves részét képezi. A török Nagy Nemzetgyűlés ma nagyjából képviseli az ország politikai sokféleségét. A DTP is hozzájárult a törökországi pluralizmushoz, és a politikai legitimációját egyértelműen megerősítették a legutóbbi márciusi helyhatósági választások eredményei.

Ugyanakkor Törökország délkeleti részén az embereknek békére, stabilitásra és prosperitásra van szükségük, nem pedig további erőszakra vagy konfrontációra. Minden érintett párt kötelessége, hogy elítélje az erő és az erőszak alkalmazását. Mindegyiküknek önmérsékletet kell gyakorolniuk, és el kell kötelezniük magukat a békés, és csakis a békés eszközök mellett. Ez is a demokrácia szerves része.

Továbbra is figyelemmel fogjuk kísérni a fejleményeket. Elengedhetetlen, hogy a demokrácia alapelveit és a jogállamiság követelményeit betartsák, beleértve a vádlottak jogait is.

A Bizottság figyelemmel fogja kísérni a DTP betiltásának ügyét is, mely jelenleg az alkotmánybíróság előtt áll. Ebben az összefüggésben a politikai pártok betiltásának jelenlegi szabályai Törökországban nem állnak összhangban az Európai Emberi Jogi Egyezményrel és az európai gyakorlatokkal, ahogyan azt a közelmúltban a Velencei Bizottság is megállapította. Kértük Törökországot, hogy teljes mértékben vegye figyelembe ezt a véleményt, és hajtsa végre a szükséges revíziókat a török alkotmányos és törvényhozási rendszerben.

Összegzésként elmondható, hogy továbbra is arra ösztönözzük a török hatóságokat, hogy keressenek megoldást a délkeleti országrész és az ott lakók problémáira, hogy ezzel is javítsák minden török állampolgár gazdasági, szociális és kulturális lehetőségeit az etnikai, vallási vagy nyelvi hovatartozástól függetlenül.

A koppenhágai politikai kritériumok szerint Törökországnak biztosítania kell a kulturális sokféleséget és minden állampolgárának kulturális jogait, ahogyan azt a Csatlakozási Partnerségünk is előírja. Ebben az

összefüggésben az új, kurd nyelven sugárzó TRT csatorna létrehozása is fontos előrelépést jelent. A gondolkodásmód változását mutatja, és arra kérem a török hatóságokat, hogy tegyenek további lépéseket ebben az irányban.

Továbbra is figyelemmel fogjuk kísérni a délkeleti helyzetet, és be fogunk róla számolni a következő helyzetjelentésünkben. Ez is lényeges részét képezi a törökországi demokratikus folyamatoknak.

Frieda Brepoels, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony, Biztos úr, a március 29-i helyhatósági választásokat követően, melyeken a Kurd Demokratikus Társadalom Párt (DTP) szenzációs győzelmet aratott – majdnem megduplázta, 52-ről 98-ra növelte a polgármestereinek számát –, egyértelművé vált, hogy a kurd kérdést már nem lehet társadalmi-gazdasági kérdéssé kicsinyíteni, ahogyan azt Erdoğan úr és pártja, az Igazság és Fejlődés Pártja (AKP) eddig tették. Egyértelműn politikai megoldásra van szükség, és a DTP-t teljes jogú partnerként kell elfogadni a tárgyalásokon.

Ebben a helyzetben az ember azt gondolná, hogy a megtorló intézkedések fölött már eljárt az idő, ennek ellenére a török hatóságok újabb széleskörű letartóztatási hullámot indítottak. A DTP-nek több mint 400 vezetőjét tartóztattak le azért, mert megoldást követeltek a kurd kérdésre. A kérdésem a Bizottsághoz tehát a következő: Ez már az ötödik vagy a hatodik párt, amelyet a kurdok alakítottak, jelenleg a DTP nevet viseli. 21 parlamenti képviselőjük és 98 polgármesterük van, de továbbra is elnyomás alatt élnek.

Biztos úr, nem jött-e el az ideje annak, hogy az Európai Unió közvetíteni kezdjen a török kormány és a DTP között? Ha ezt nem tesszük meg, a helyzet soha nem mozdul el a holtpontról. Úgy is mondhatnánk, hogy feltételezett terrorista cselekmények okait kell tisztázni. Úgy gondolom, hogy a néhány héttel ezelőtti választási győzelem is azt bizonyítja, hogy a kurd nemzeti érzés él és virul, és hogy mielőbb olyan szerkezeti reformokra lenne szükség, amelyek nagyobb autonómiát biztosítanak a kurdoknak.

E vita kapcsán szeretném felhívni a figyelmet egy másik sürgős problémára is, mégpedig arra, hogy több mint 1500 kiskorút zártak börtönbe, és állítanak ugyanazon bíróság elé, mint a felnőtteket, ami teljes mértékben ellentétes a Gyermekek Jogairól Szóló Nemzetközi Egyezményvel. Mit kíván tenni a Bizottság ebben az ügyben?

Vural Öger, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, Hölgyeim és uraim, Rehn úr, a jelenlegi, hatodik törvényhozási időszakban Törökország nagy figyelmet kapott az EU napirendjében. A csatlakozási tárgyalások megkezdése előtt Törökország hatalmas lépéseket tett a reformok irányába, és az EU ezt el is ismerte.

Mostanában azonban némileg megváltozott a hangulat. Egyre nagyobb aggodalommal figyeljük a demokratikus folyamat előrehaladását Törökországban. A sajtó szabadságát, a kisebbségek védelmét, valamint a bíróságok reformját állandóan figyelemmel kell kísérni. Ami az Ergenekon pert illeti, amely most folyik Törökországban, azt szeretném mondani, hogy ebből nem szabad politikai ügyet kreálni. Tény, hogy történnek letartóztatások és házkutatások. Az elhamarkodott véleményeket azonban el kell kerülni. Az óvatos jelentéseknek itt most nagyon fontos szerepük van.

A kurd kérdésben fontos előrehaladás történt. A kurd probléma megoldása elengedhetetlen a demokratikus folyamat és a kisebbségek védelme szempontjából. Nekem azonban néhány EU kormányfő jelenlegi álláspontjával kapcsolatban is vannak aggályaim. Az EU-ból is hallani olyan kétértelmű kijelentéseket, amelyek arra utalnak, hogy Törökországban a demokratikus folyamat időnként rögzös útra téved. Ebben a vonatkozásban szeretném hangsúlyozni, hogy ha az EU egyértelműen elkötelezné magát Törökország teljes jogú tagsága mellett, az hatalmas lendületet adna a reformfolyamatnak. Máskülönben a fundamentalizmus és a nacionalizmus mindig újabb táptalajra lel, és a kurd probléma csak súlyosabbá válik.

Végül is a közös cél az, hogy Törökországot modernebb, stabilabb és virágzóbb demokráciává alakítsuk, mely világi államra és pluralista társadalomra épül. Ez nem csak Törökország érdeke, hanem az Európai Unió fontos stratégiai érdeke is.

Alexander Graf Lambsdorff, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, Biztos úr, Hölgyeim és uraim, ez az utolsó plenáris ülése ennek a törvényhozási ciklusnak. Képviselőtársam, Öger úr az imént mondta, hogy Törökország fontos kérdés számunkra. Az utóbbi években, mint a csoportunk előadója, módomban állt foglalkozni ezzel a kérdéssel, és meg kell mondanom, hogy nagy örömmel tölt el, hogy ezen az utolsó ülésen még egyszer rátérünk a dolog lényegére, nevezetesen a törökországi demokrácia kérdésére.

A kérdés az első koppenhágai kritérium. Törökország fejlődését mindenki másképpen ítéli meg, de egy vonatkozásban szerintem mindannyian egyetértünk: a reformok üteme lassulni látszik, és a jelen ciklus

végén az a benyomásunk, hogy Törökország előtt most hosszabb út áll a csatlakozásig, mint a Bizottság és a jelen parlament megbízatásának kezdetekor.

A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport számára a sajtó és a véleménynyilvánítás szabadsága különösen fontos ebben az összefüggésben. Önök is tudják, hogy a YouTube-ot nem lehet nézni Törökországban. Az újságírók, kiadók, publicisták, hírmagyarázók és szerzők jogait jogi szabályozások korlátozzák. A Bizottság szerencsére jelezte a helyzetjelentésében, hogy ez probléma. Sok megfigyelő véleménye szerint ezek a problémák csak fokozódtak. Hálás lennék, ha a Bizottság mondana erről valamit, hogy véleménye szerint a problémák súlyosbodtak-e vagy esetleg enyhültek, bár ez utóbbi igazán meglepő lenne.

Ezen kívül vannak más fontos kérdések is, mint például a vallási kisebbségek és a nők jogainak védelme. A legfontosabb azonban jelenleg a sajtó szabadsága, a kritikus újságírók sajtó akkreditációjának a miniszterelnök által történő visszavonása, az újságírók és kiadók nagyrészt igazságtalan letartóztatása az egyértelműen bűnös Ergenekon-hálózat után történő nyomozás közben, az ATV-Sabah média csoport átvétele a Scharlach-Holding által, melyet a miniszterelnök veje birtokol és irányít, a miniszterelnök nyilvános felhívásai a média bojkottjára, a Doğan médiacsoport elleni ítélet és 380 millió eurós büntetés azzal a céllal, hogy hagyjon fel a tevékenységével, mert beszámolt a világítótorony adomány botrányról, valamint az AKP preferenciális kezelése. Itt nem csak a sajtó szabadságáról van szó, hanem arról is, hogy ezzel elijesztik a befektetőket, mert azok kétségbe vonják a törvény erejét Törökországban.

Törökország fontos szomszédunk, és fontos és megbecsült NATO partnerünk. Továbbra is támogatni akarjuk Törökországot, ez a csoportom véleménye. Úgy gondoljuk azonban, hogy még nagyon sok a tennivaló, és a török kormánynak meg kell mutatnia, hogy nem fogja lábbal tiporni az alapvető európai jogokat, ahogyan ezt jelenleg teszi. Örömlénk, ha ezt meggyőzően dokumentálni lehetne a következő törvényhozási időszakban.

Végezetül úgy gondolom, hogy ezt a vitát nem Strasbourgban, hanem Brüsszelben kellene lefolytatnunk.

Joost Legendijk, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony, Hölgyeim és uraim, ami a törökországi demokratikus folyamatot illeti, a kép szerintem nagyon vegyes, mivel bizonyos pontokban történt előrehaladás, más pontokban pedig stagnálás és visszaesés látható.

Előrehaladást jelent, hogy május 1-jén nem voltak zavargások az isztambuli Taksim téren, csak a szakszervezeti vezetők emlékeztek meg az 1977-es tragédiáról. Szintén előrehaladás, hogy Törökország és Örményország megállapodtak kölcsönös kapcsolatok javításában. Én arra kérem a török kormányt, hogy haladjon tovább ezen az úton, és ne engedje, hogy leállítsák vagy tévútra tereljék az ankarai vagy bakui nacionalisták. Az is előrehaladás, hogy letartóztatták azokat az embereket, akiket azzal gyanúsítanak, hogy merényletet vagy politikai gyilkosságot terveztek: ez az Ergenekon-ügy.

Szeretném azonban figyelmeztetni a török hatóságokat, hogy az intézkedéseiket a törvény keretein belül kell megtenniük, mert azok, akik nem akarnak megoldást ebben az ügyben, és nem akarnak a dolgok mélyére hatolni, le fognak csapni a törvénysértésekre, és arra fogják felhasználni őket, hogy eltereljék a figyelmet a lényegről.

Láthatunk azonban negatív fejleményeket is. Nem jó dolog, hogy a miniszterelnök arra szólította fel a lakosságot, hogy ne vásároljanak meg bizonyos újságokat. Nagyon rossz, hogy számos vezetőjét letartóztatták egy olyan pártnak, amely demokratikusan választások útján került be a török parlamentbe. A kurd DTP vezetőinek tömeges letartóztatása ugyanolyan elfogadhatatlan, mint a párt hivatalos betiltása, mivel a végeredmény ugyanaz. A kurd kérdés politikai megoldásának lehetőségei drasztikusan csökkentek. Ez nagyon jó hír az extrémisták számára mindkét oldalon, de nagyon rossz hír a törökök és a kurdok többségének, akik régóta vágytak a probléma békés megoldására.

Az egyik oldalon előrehaladás, a másik oldalon pedig stagnálás helyzete véleményem szerint csak akkor érhet véget, ha a kormány egyértelműen a mélyebb reformok mellett teszi le a voksát, és ha az ellenzék támogatja ezeket mind szóban, mind tettekben, valamint akkor, hölgyeim és uraim, ha az EU betartja azt az ígéretét, hogy Törökország teljes jogú tagja lehet az Európai Uniónak, amennyiben megfelel a demokratikus szabványainknak.

Ezzel el is jutottam az utolsó észrevételemhez, Elnök asszony. Miközben nagyon örülök, hogy sokakat izgat a törökországi demokratikus folyamat, egyáltalán nem tudok együtt érezni azokkal a képviselőkkel, akik bírálják Törökországot, de nem hajlandók neki teljes jogú tagságot adni akkor sem, ha megoldja ezeket a problémákat. Én magam hivatali megbízatásom lejárata után is sürgetni fogom azokat a reformokat, amelyek Törökország számára szükségesek ahhoz, hogy az Európai Unió teljes jogú tagja lehessen.

ELNÖKÖL: COCILOVO ÚR

alelnök

Feleknas Uca, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Biztos úr, Hölgyeim és uraim, Hakkariban egy 14 éves fiút úgy megvert a SWAT rendőri egység egy tagja, hogy kómába esett. Egy másik 14 éves fiú, aki a rendőrök gáztámadása ellen menekült, beleesett a folyóba és vízbefulladt. Április 4-én két ember vesztette életét egy demonstrációban Urfa mellett, rendőri intézkedés következtében. Jelenleg Diyarbakirban több mint 185 kiskorú ül börtönben. Több száz demokratikusan megválasztott politikust és DTP aktivistát bebörtönöztek, többek között a párt három vezetőjét is. A DTP parlamenti képviselői közül több mint 207 ellen folyik eljárás.

Én ilyennek látom jelenleg a demokratikus folyamatot Törökországban, és a listát még hosszan folytathatnánk. A megtorlások röviddel március 29. után kezdődtek, amikor a DTP óriási sikert ért el a helyhatósági választásokon az ország délkeleti részében, és a polgármestereik száma majdnem megduplázódott, miközben a kormányzó AKP fájdalmas veszteségeket szenvedett az áhított kurd régióban. Véleményem szerint összefüggés áll fenn a DTP választási sikere és az ellene indított megtorlási hullám között.

Ezt követően azt hallottuk kormánykörökből, hogy a DTP választási sikerének kiterjesztése az örmény határig biztonsági kockázatot jelent. Ahelyett, hogy megpróbálták volna megérteni ezt az egyértelmű szavazási eredményt, ami nem más, mint a kurdok egyértelmű üzenete, hogy megoldást kell találni a rendszeren belül, megpróbálják elnyomni a politikai sikert, ha kell, akár rendőri brutalitással is.

Sajnos én nem gondolom, hogy a sokat dicsért AKP rendelkezze azzal az akarattal és elszántsággal, amellyel ki lehetne dolgozni és végre lehetne hajtani egy átfogó stratégiát az évtizedek óta tartó konfliktus megoldása érdekében. Mint mindannyian tudják, az utolsó helyzetjelentés óta nem történt jelentős előrehaladás a sajtó és a véleménynyilvánítás szabadsága terén, a kurd valóság elismerésében, a vallási kisebbségek jogaiban vagy a hadsereg civilizálásában. A kormányzó AKP-nek végre valódi alkotmányos reformokat kell végrehajtania és új dinamizmust kell hoznia, amellyel át lehet alakítani az országot alkotmányosan és demokratikusan, és el kell fogadnia a plurális, többnemzetiségű és multikulturális szociális valóságot. Máskülönben soha nem lesz igazi demokrácia Törökországban. Ezt mindannyiunknak világosan látnunk kell itt is.

Bastiaan Belder, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, az Európai Unió két hatalmas hibát vétett a Törökországgal fenntartott kapcsolataiban. 1999-ben belevitte Törökországot abba, hogy jelölt ország legyen, és utána sem állt meg ezen az úton, mert 2005-ben csatlakozási tárgyalásokat kezdett Ankarával. A Tanács és a Bizottság azt hiszi, hogy figyelmen kívül lehet hagyni a Török Köztársaság történelmi örökségét.

Napjainkban ez a történelmi örökség – vagy inkább teher – valóságos kulturális harcban nyilvánul meg a világi kemalista tábor és a konzervatív/vallásos front között, mely az AKP körül tömörül. Azon vitatkoznak, hogy milyen irányba haladjon a Török Köztársaság. Ennek egyik káros következménye a szenzációs Ergenekon-per számos prominens kemalista ellen. Ami az ország vallási és etnikai kisebbségeivel szemben tanúsított nacionalista hozzáállást illeti, nem nagy különbséget látok a kemalisták és Erdoğan miniszterelnök úr között. A kisebbségek állandó jogfosztása – ami részét képezi Törökország történelmének – természetesen ellentétben áll az EU csatlakozás politikai feltételeivel.

Egy jól ismert holland közmondást ajánlanék a Tanács és a Bizottság figyelmébe: jobb félúton megállni, mint kitartani egy hibás döntés mellett. Az európai intézményeknek és a török hatóságoknak is meg kell ezt végre tanulniuk. Ez az egyetlen módja annak, hogy jobb és realisabb kapcsolatokat lehessen kialakítani mindkét fél érdekében.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Elnök úr, Hölgyeim és uraim, az alapján, amit hallottam, világos számomra, hogy Törökország nagyon súlyos gondokkal küzd a demokrácia terén.

Láttuk és hallottuk, hogy 1 500 fiatalkorú ül börtönben, hallottuk, hogy több száz embert tartóztattak le kétséges vádak alapján, tudjuk, hogy a kurd probléma továbbra is fennáll, sőt az örmény probléma is, ami ősrégi, de a mai napig sem oldották meg. Láttuk papok és misszionáriusok meggyilkolását az elmúlt két évben, és vég nélkül sorolhatnánk a problémákat. Ha összehasonlítjuk ezt a helyzetet egy másik országgal, például Fehéroroszországgal, amelyet még mindig kitaszított országnak tartunk Európában, olyan országnak, amely egy gonosz tengely részét képezi, szinte érthetetlen, hogy hogyan is beszélhetünk arról, hogy felvegyük Törökországot Európába.

Nyilvánvalóan erős lobbik küzdenek azért, hogy Törökország minden áron belépjen Európába. Mindenekelőtt azonban nem szabad elfelejtenünk azt a tényt, hogy létezik egy probléma, aminek a neve Ciprus, és ami abszolút egyedi jellegű: úgy is mondhatnánk, hogy egy EU csatlakozásra váró ország megszállás alatt tart egy másik országhoz tartozó területet, mégpedig oly módon, hogy egyre növeli a hatalmát a sziget fölött, és teljesen antiliberális hatalmat gyakorol a sziget lakossága fölött.

Hiszem, hogy az európaiak a lelkiismeretükre hallgatnak, és egyre többen felismerik annak a szükségességét, hogy elutasítsuk Törökország Európához történő csatlakozását. Emlékeztetném Önöket néhány tényre: Törökország lakossága 90 millió ember, erős a demográfiai növekedés, és nem szabad elfelejtenünk azt a tényt sem, hogy a közép-ázsiai török nyelvű országok török állampolgárságot követelnek, és a török állam hajlandónak látszik ezt meg is adni nekik. Ez azt jelenti, hogy Törökország belépésével nem csak Törökország lépne be Európába, hanem más népek és más államok is. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a történelem folyamán Törökország Európa ellen küzdött, most pedig két olyan hatalom – az USA és Izrael – előretolt bástyája, amelyek semmiképpen sem nevezhetők európainak.

Végül pedig nem hunyhatunk szemet a vallási tényező fölött sem: több millió török belépése Európába azt jelentené, hogy több ezer mecset nyílna meg, és ezzel feltétlenül gyengülne a keresztény és a polgári identitás Európában. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a mecsetek gyakran olyan eszméket is beengednek a falaik közé, amelyek erősen antiliberálisak, nőellenesek és európai közösség ellenesek.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, Biztos úr, hasonlóan a Biztos úrhoz, én is szeretném részvételem nyilvánítani a kegyetlen támadás áldozatainak családjainak. Azt is szeretném előljáróban elmondani, hogy támogatom Törökország minden erőfeszítését és törekvését a demokratizálódás irányában. Ezek mindenképpen közelebb hozzák Törökországot az Európai Unióhoz – ha be nem is hozzák, de mindenképpen közelebb.

Én is úgy gondolom, hogy a zero tolerancia politikáját kell folytatnunk az emberi jogok és a demokrácia terén, és rendkívül magas követelményeket kell szabnunk. A kollégáink által említett példák önmagukért beszélnek, és láthatjuk, hogy Törökországnak még nagyon-nagyon hosszú utat kell megtennie az EU szabványok eléréséig. Azt is láthatjuk, hogy ez idáig Törökország nem fordított figyelmet az alapvető alkotmányos reformokra, és nem valósította meg őket.

A törökországi rendszerre még mindig az a jellemző, hogy nem választották szét egyértelműen a hatalmat a különböző állami hatóságok között, és ebből ered a mai török politikai élet sok problémája. Azt is meg kell mondanunk, hogy a megoldatlan problémák listája egyre csak nő, helyett, hogy egyre csökkenne.

Vegyük például a parlamenti jogokat: a katonai kiadások költségvetésének parlamenti ellenőrzése különösen hiányos. A parlament alig tud beleszólni ezekbe a kiadásokba, sőt vannak olyan speciális összegek, amelyeket a parlament egyáltalán nem tud ellenőrizni.

Ráadásul a parlament egyes tagjainak a mentelmi jogát rendkívül homályosan értelmezik. Ebben a vonatkozásban nagyon nagy szükség lenne a reformokra Törökországban. Sajnos Törökország nem írt alá számos európai és nemzetközi megállapodást – például a kínzás elleni egyezményt sem. Szerintem most már ideje, hogy Törökország jó példát mutasson, és teljesítse az európai és nemzetközi szabványokat.

Sorolhatnék még pár dolgot, de itt abbahagyom, és kérem a Bizottságot, hogy fordítson szoros figyelmet az előrehaladásra ezeken a területeken.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Osztozom a törökországi demokratikus folyamatért érzett aggodalomban, különösen a helyhatósági választások után végrehajtott legutóbbi letartóztatások fényében. Ettől függetlenül nem hiszem, hogy támogatni kellene olyan politikusokat, akik szoros kapcsolatot tartanak fenn olyan szervezetekkel, amelyek erőszakos módszerekkel érik el a céljaikat. Az erőszak soha nem volt a jogok és a szabadság védelmének elfogadható és igazolható eszköze.

Hiszem, hogy a kurdoknak több kulturális és oktatási jogot kellene kapniuk, és tisztelem a folyamatban lévő reformokat, beleértve a 24 órás kurd nyelvű TV-csatorna beindítását. A jogokat és a szabadságjogokat azonban, kedves képviselőtársaim, nem erőszakkal szerezzük meg, hanem békés, politikai eszközökkel, párbeszéd folytatásával és kölcsönös tisztelettel.

Ezért a törökországi reformok őszi támogatása hozzájárul az EU alapvető értékeinek fenntartáshoz is, melyek közül az egyik legfontosabb az etnikai és vallási különbségek és a sokféleség tiszteletben tartása. Biztos vagyok benne, hogy az Európai Unióhoz történő csatlakozás vonzó perspektívája fel fogja gyorsítani Törökországban az emberi jogok tiszteletben tartását és a reformok végrehajtását.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Elnök úr, Hölgyeim és uraim, Elnök úr, először is szeretném üdvözölni a DTP párt elnökét, Ahmet Türk urat, aki VIP vendégünk, és figyeli a vitát. Kedves Ahmet, tudja, hogy mi Önökkel vagyunk, és támogatjuk azt a demokratikus harcot, amelyet az Önök pártja folytat Törökországban a kurd nép alapvető jogainak elismerése érdekében.

Elismerjük, hogy a DTP nélkülözhetetlen eszköz a demokrácia megteremtésében Törökországban, és ezért határozottan elítéljük azokat a rendőri akciókat, amelyeket Erdoğan miniszterelnök úr rendelt el Önök ellen, és amelyek során bebörtönözték a DTP mindhárom alelnökét, valamint 300 aktivistáját és szimpatizánsát. A DTP által a legutóbbi választásokon aratott győzelem azt mutatja, hogy a DTP olyan párt, amely erős népi demokratikus támogatást élvez. Az Európai Parlament felkérte Erdoğan miniszterelnök urat arra, hogy folytasson közvetlen tárgyalásokat a DTP-vel, erre a válasz újabb elnyomás, még több rendőr, még több önkényeskedés és még több bebörtönzés volt.

Mindenki tudja, hogy az én parlamenti csoportom és az európai baloldal eddig támogatták Törökország európai uniós tagság iránti kérelmét, és egyben támogattuk az országban folyó reform folyamatokat is. Most azonban úgy gondolom, hogy az elmúlt két évben, és különösen az utóbbi néhány hónapban, Erdoğan úr megmutatta nekünk a másik arcát is, mégpedig egy olyan vezető arcát, aki a török hadsereg legaljával szövetkezik, azokkal, akik egyszerűen le akarják mészárolni a kurdokat.

A reformfolyamat gyakorlatilag holtpontra jutott, a börtönök megtelnek a kurdokkal; Erdoğan úr maga vágja el az útját Törökország lehetséges csatlakozásának. Ő, és egyedül ő a felelős azért, hogy mi történik az európai-török kapcsolatokkal, és hogy az európai lakosság egyre nagyobb megdöbbenéssel figyeli a törökországi eseményeket.

Szeretnék nagyon határozott politikai üzenetet küldeni Erdoğan úrnak: vagy találjon tárgyalásos politikai megoldást a kurd kérdésre, ami - mondjuk ki nyíltan - olyan folyamat, amelyben közvetlen tárgyalásokat kell folytatni a DTP-vel, vagy függessze fel az EU tagsággal kapcsolatos tárgyalásokat. A Törökország EU tagságához vezető út Diyarbakiron és a DTP-n át vezet, máskülönben mi magunk, vagyis azok, akik legjobban támogatták a belépésüket, leszünk azok, akik gondolkodási szünetet kérnek, amely akár maradandó is lehet.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Elnök úr, Hölgyeim és uraim, ma Törökország működő demokrácia benyomását kelti, és az Európai Unió ne tartson vég nélküli oktatást a jó magaviseletről, amikor maga is vidáman és szemrebbenés nélkül megkerüli a választópolgárai népszavazásban kifejezett szuverén akaratát.

Törökország még bizony nagyon messze van attól, hogy tisztelje az európai népek értékeit, ahogyan azt az országot alkotó számtalan etnikai és vallási kisebbség helyzete is mutatja. A sok millió kurd helyzete lassan javul. Az öreményekkel, de még inkább a görög szomszédokkal fennálló kapcsolatokra állandó diplomáciai vagy katonai nyomás nehezedik. Cipruson még mindig tart a török katonai megszállás, a nemzetközi jog ellenére. Ez már 35 éve így van. A vallási kisebbségek sincsenek jobb helyzetben. Az Európai Bizottság úgy tesz, mintha nem látná, hogy az egyezményekben fel nem sorolt közösségek jogait rendszeresen sárba tiporják, és a Parlamenttel együtt továbbra is támogatja ennek az országnak a felvételét az Európai Unióba.

Legyünk tehát következetesek. Noha elengedhetetlen, hogy együttműködjünk Törökországgal, a csatlakozására vonatkozó terveket az európai demokráciák akarata szerint kell kidolgozni, vagyis népszavazás útján.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, sok erőfeszítést tettünk, és sok irányelvet fogalmaztunk meg abban a reményben, hogy ha jól bánunk Törökországgal, akkor ő nagyjából elfogadható demokratikus viselkedésre cseréli a kemalista fasizmust. Ebben óriásit tévedtünk, és nagyon hamar keserű csalódás ért minket, ezért elvesztettük minden reményünket. Törökországban ugyanis a demokratikus reformfolyamatok egy háromlábú teknős sebességével haladnak.

Biztos úr, nekünk és az általunk képviselt európai polgárok döntő többségének elfogyott a türelmünk. Egyszerűen elégünk van. A Törökországban kormányzó rezsim teljesen alkalmatlannak bizonyult arra, hogy átvezesse az országát a XXI. századi civilizációba, és nem is hajlandó erre. Biztos úr, a répa módszer egyértelműen csődöt mondott, és ezt be kell ismernünk. Eljött az ideje, hogy a botot is használjuk.

Andrew Duff (ALDE). - Elnök úr, a Parlament sajnos megint nagyon ingadozik a törökországi kérdéssel kapcsolatban. Hálás lennék, ha a Biztos úr elmondaná az őszinte véleményét az Ergenekon ügyről. Egyetért-e azzal, hogy ez az istállók kitakarításának örvendetes jele, és azt mutatja, hogy a bíróságok végre megkezdtek a török államon belül működő mély korrupció felszámolását?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Elnök úr, szeretnék válaszolni arra, amit Lagendijk úr mondott. Természetesen mi is látjuk, hogy Törökország pozitív diplomáciai szerepet játszhat Örményországgal és a

Közel-Kelettel kapcsolatban. A diplomácia és a demokrácia azonban két különböző dolog. Különösen aggasztónak találjuk Erdoğan miniszterelnök úrnak az Ahmed Doğan kiadó csoport elleni akcióját. Még a *Der Spiegel*, is, amelynek semmi köze sem Doğanhoz, sem Springerhez, Erdoğan privát bosszújáról beszél Doğan ellen.

Az előbb már említettem a Bizottság helyzetjelentését. Most ismét egy konkrét kérdést szeretnék feltenni a Bizottságnak. A Bizottság vajon most jobban vagy kevésbé aggódik a véleménynyilvánítás és a sajtó szabadsága miatt Törökországban, mint a helyzetjelentés kiadásának idején? Ha nem, miért nem aggódik már? Ha igen, milyen konkrét intézkedéseket szándékozik tenni? Mennyire fontos a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága a folyamatban lévő csatlakozási tárgyalások szempontjából? Ahogyan már említettem, itt végül is az első koppenhágai kritériumról van szó, a politikai kritériumról.

Olli Rehn, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani a képviselőknek a törökországi demokratikus folyamatról folytatott nagyon komoly és tartalmas vitáért, és ma este szeretném megköszönni az Európai Parlamentnek is, hogy hozzászolt az EU Törökországgal kapcsolatos politikájához. Kritikus, de nagyon építő jellegű támogatást kaptunk a Törökországgal fenntartott viszonyunkhoz egy nagyon nehéz időszakban. Véleményem szerint a Parlament hozzáállását – hasonlóan, remélem, a Bizottság hozzáállásához – tisztességesnek és határozottnak mondhatjuk mind Törökországgal, mind az EU-hoz történő csatlakozásával kapcsolatban.

Nézetem szerint is tisztességesnek és határozottnak kell lennünk, és csak akkor érhetünk el eredményt, ha egyszerre mindkettő jellemző ránk. Ezt úgy értem, hogy tisztességesnek kell lennünk abban, hogy fenntartjuk az EU perspektívát, mint a reformok legnagyobb mozgatórugóját, és meg kell tartanunk a szavunkat abban is, hogy esélyt adunk Törökországnak arra, hogy megmutathassa, hogy teljesíteni tudja az EU csatlakozás feltételeit. Ugyanakkor határozottnak is kell lennünk, és szigorú feltételeket kell szabnunk, különösen az alapvető szabadságjogok és a demokratikus alapelvek területén. Ez a két kulcselem – tisztesség és határozottság – csak együtt tud működni, és nem lehet őket különválasztani. Szerintem egyértelműen ez a legjobb módja a törökországi demokratikus átalakulás támogatásának, ami a célunk, mert így Törökország jobb partnere, és később lehetséges tagja lesz az Európai Uniónak, összhangban a 2005. október 4-én a korai órákban elfogadott tárgyalási keretrendszerrel.

A dolgok jelenlegi állása igen vegyes képet mutat, ahogyan azt Joost Lagendijk, az EU-Törökország Közös Parlamenti Bizottságba küldött Európai Parlamenti Delegáció elnöke leírta. Néha úgy tűnik, hogy kettőt lépünk előre, és egyet hátra, de még mindig jobb így, mint fordítva.

Mivel Duff úr felvetette a kérdést, elmondom, hogy szerintem az Ergenekon-nyomozás fontos ügy. Az eddigi nyomozás alapján úgy tűnik, hogy szükséges volt ennek a hálózatnak a feltárása, amely politikai támadások vagy a demokrácia elleni egyéb támadások mögött állhat, és a feltárás a jogállamiság szabályai és a demokratikus szekularizmus jegyében fog folytatódni.

Ugyanakkor az Ergenekon-nyomozás legutóbbi fázisaiban feltehetnénk azt a kérdést, hogy vajon valóban betartották-e a jogállamiság minden alapelvét, és nem rejtőzik-e más politikai szándék a letartóztatások mögött. Az esküdtszék még tanácskozik. Szoros figyelemmel kísérjük az esetet, és ősszel mindenképpen be fogunk róla számolni a következő jelentésünkben.

Véleményem szerint három különösen fontos alapelvre kell odafigyelni. Először is a demokratikus alapelvekre: alkotmányos reform végrehajtása olyan területeken, ahol meg kell reformálni a politikai pártokra vonatkozó szabályokat az elmúlt évi, ez évi és a korábbi évek tapasztalatai alapján, amikor tanúi lehettünk a török alkotmányos keretrendszer buktatóinak, ahogyan arra az Európa Tanács Velencei Bizottsága is rámutatott.

A második a véleménynyilvánítás szabadsága, amelyre Graf Lambsdorff is utalt, mint a demokrácia alapkövére. Ez szóba került a közelmúltban a Parlament Közös Parlamenti Bizottságának a Török Nagy Nemzetgyűléssel tartott értekezletén. Engem aggaszt a média szabadsága és ennek alakulása Törökországban, és erre most ősszel mindenképpen vissza fogunk térni a helyzetjelentésünk egy külön fejezetében.

Igaz, hogy történt előrehaladás a hírhedt 301-es cikk reformjának következményeit illetően, egy-két évvel ezelőtt. Ugyanakkor a 301-es cikkel kapcsolatos relatív előrehaladás nem igazolja a média szabadsága elleni egyéb támadásokat, ahogyan arra több nyilatkozat is utalt ma este.

Az utolsó alapelv pedig a jogállamiság, ami biztosítja az egész társadalom és gazdaság működését, és ami az Európai Unió egyik legfontosabb értéke: ezt mutatja a terrorizmus elleni harc is, melyet támogatunk, ameddig a jogállamiság és az igazság alapelvei szerint folyik, a legjobb európai hagyományok jegyében.

A Törökországgal folytatott tárgyalások üteme tehát lényegében attól függ majd, hogy milyen sebességgel és intenzitással haladnak majd azok a reformok, melyek megerősítik az alapvető szabadságjogokat és a jogállamiságot az országban, minden társadalmi helyzetben és az ország minden szegletében. Ez képezi a tárgyalási folyamat alapját. A szakmai tárgyalásokon elért előrehaladás attól függ majd, hogy történik-e komoly előrelépés azon reformok intenzitálásában és megvalósításában, amelyek megerősítik az alapvető szabadságjogokat, emberi jogokat és a demokratikus szekularizmust. Ezeket tartalmazzák a Szerződés az Európai Unióról és a közös európai értékeink. Ez a törökök Európai Unió felé haladásának legfontosabb fokmérője.

Elnök. – A vitát lezárom.

15. Az állatok védelme leölésük pillanatában (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében Wojciechowski úr által benyújtott jelentés (A6-0185/2009) az állatok leölésük során való védelméről szóló tanácsi irányelvjavaslatról (COM(2008)0553 – C6-0451/2008 – 2008/0180(CNS)).

Janusz Wojciechowski, előadó. – (PL) Elnök úr, civilizációnk olyan civilizáció, amely használja az állatokat. Állatok milliárdjait öljük le a húsukért, bőrükért, vagy egyéb gazdasági szükségletek érdekében. Időnként gazdasági szükséglet nélkül is elpusztítjuk őket – sporttevékenységből, mint például vadászatok során, vagy szórakozás céljából, mint például a bikaviadalokban. Véleményem szerint az állatok leölését nem lehet sem sportnak, sem szórakozásnak, sem pedig kultúrának tekinteni, de most ebbe nem megyünk bele, mert a vita témája az állatok gazdasági okokból történő leölése.

Az állatok védelme leölésük pillanatában. Lehetséges ez? Lehetséges védenünk azt az állatot, amelyet éppen le akarunk ölni? Igen, lehetséges, főként azáltal, hogy megkíméljük a felesleges szenvedéstől. Azáltal, hogy megóvjuk az állatokat az embertelen bánásmódtól, saját emberségünket óvjuk. A rendeletjavaslat az állatok leölésük során való védelmét szolgáló előírások javítását célozza és magasabb szintű, jobb technikai követelményeket vezet be, valamint lehetővé teszi azok használatának hatékonyabb ellenőrzését. Nagyobb személyes felelősséget vezet be az állatokkal szembeni megfelelő bánásmód tekintetében, valamint előírja a vágóhidakon az állatok védelméért felelős különleges tisztviselő kinevezésének követelményét. Az új rendelet, amely az 1993-as korábbi irányelv helyébe lép, nyilvánvaló előrelépést jelent abból a szempontból, hogy felismeri az állatok védelmének szükségességét, és ezért előadóként támogatom a rendeletet.

Számos vitás kérdés merült fel. A legszembetűnőbb példa erre a rituális vágás kérdése. Az alapelv az, hogy az állatokat csak elkábítva és eszméletlen állapotban szabad leölni, de vallási okokból kivételt lehet tenni: vallási okokból – amennyiben ez előírás – előzetes kábítás nélkül is le lehet ölni az állatot. Ez az iszlám és a judaizmus híveire vonatkozik, akik előzetes kábítás nélkül ölik le az állatokat. Az Európai Unión belüli rituális vágások teljes körű betiltását célzó módosításokat elutasította a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság. A Bizottság tagjai azon a véleményen voltak, hogy egy ilyen tiltás megvalósíthatatlan lenne.

A bizottság egy olyan javaslatot is elutasított, amely felhatalmazta volna a tagállamokat arra, hogy saját jogalkotásukon keresztül betiltsák a rituális vágást. Ezt a 28. módosítás tartalmazza. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a módosítás megszavazása azt jelenti, hogy a tagállamoknak nem lesz lehetőségük arra, hogy saját területükön betiltsák a rituális vágást. A módosítás elutasítása az Európai Bizottság álláspontjához való visszatérést jelenti, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy nemzeti jogszabályok alapján betiltsák a rituális vágást.

A másik vitás kérdés a tagállamok által létrehozandó nemzeti referenciaközpontok kijelölése volt. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság a 64. módosításban elutasította ezt az elképzelést. Én személy szerint úgy gondolom, hogy létre kellene hozni a referenciaközpontokat, és hogy azok az állatokkal szemben a leölés során tanúsított bánásmód ellenőrzésében is részt vehetnének.

Szeretném felhívni a figyelmet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésében összefoglalt javaslataira. Először is, az állatok leölésük során való megfelelőbb szintű védelme érdekében bevezetendő intézkedések az Európai Unió pénzügyi támogatását igénylik. Az állatok védelmének nemes célkitűzése nem valósítható meg pénzügyi terv és a magasabb követelmények bevezetésére irányuló anyagi ösztönzők nélkül.

Másodszor, a jelentés javasolja, hogy a szigorított előírások ne csak az Európai Unión belüli termelőkre vonatkozzanak, hanem az Európába hústermékeket importáló termelőkre is. Biztosítani szeretnénk, hogy

az Unió piacára csak olyan állati eredetű termékek kerüljenek, amelyek az uniós törvények által előírt módon leölt állatoktól származnak.

Hölgyeim és uraim, az Európai Parlament utolsó ülése nagy részben az állatok védelmének kérdését tárgyalja. Ma határozatot hoztunk a kegyetlen módszerekkel leölt fókákból készült termékek importjának tilalmáról, a kísérleti állatok védelmének magasabb követelményeire vonatkozó előírások bevezetéséről, most pedig az állatok leölése során való védelmének magasabb követelményeit vitatjuk meg. Örömmre szolgál, hogy a Parlament ilyen sokat tesz az állatok védelme érdekében, és örülök, hogy részt vehetek benne. Assisi Szent Ferenc szelleme jelen van a Parlamentben. Legyen velünk a következő parlamenti időszakban is.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani az Európai Parlamentnek, és különösen az előadónak, Wojciechowski úrnak az állatok leölésük során való védelméről szóló bizottsági javaslat főbb pontjainak támogatásáért.

Különös örömmre szolgál, hogy az Európai Parlament elfogadta a jelentés átfogó megközelítését, melynek célja, hogy biztosítsa, hogy a vágóhidakra alkalmazandó állatjóléti jogalkotás összhangban legyen a 2004-ben elfogadott higiéniai csomaggal.

Az állatok levágásuk pillanatában való védelmére vonatkozó jelenlegi jogszabályok 1993-ban keletkeztek és egyértelműen nincsenek összhangban az élelmiszerbiztonság, az állategészségügy és az állatjólét terén történt fejlődéssel. A jelenlegi javaslat alapján a vágóhíd üzemeltetőinek szabványos működési eljárásokat kell létrehozniuk, figyelembe kell venni a jóléti mutatókat a kábításnál, valamint a személyzetnek állatjóléti képzésben kell részesülnie.

A rituális vágással kapcsolatban hangsúlyozni szeretném, hogy a Bizottság teljes mértékben osztja az Európai Parlament vallásszabadsághoz való ragaszkodását, valamint hogy a Bizottság szándéka a status quo megőrzése ebben az érzékeny kérdésben. A Szerződés egyértelműen kimondja, hogy a közösségi politika alakításakor a valláshoz kapcsolódó gyakorlatokat figyelembe kell venni. Egyértelmű, hogy az Unió tagállamaiban számos, a rituális vágással kapcsolatos különböző gyakorlat él.

A Bizottság azt javasolja, hogy továbbra is a szubszidiaritás elve érvényesüljön ezen a területen. Jól működött az elmúlt 15 évben és a jövőben is jól fog működni. E tekintetben átszövegezés után elvileg elfogadhatók azok a módosítások, amelyek a jelenlegi jogalkotás megközelítését tükrözik, mely a vallásszabadság megőrzésével egy időben lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy szigorúbb szabályokat vezessenek be, vagy alkalmazzanak továbbra is. Megjegyezném, hogy ebben a vonatkozásban úgy tűnik, hogy ehhez hasonló megjegyzés alakult ki a Tanácsban.

Szeretnék pár szót ejteni a vágóhídon kívüli vágás gyakorlatáról. Ma az állatok saját fogyasztás céljából történő vágása megengedett a vágóhídon kívül is (kivéve a marha esetében), azonban a sertést, juhot és kecskét előzőleg el kell kábítani. A tagállamok egyes polgárai hagyományosan disznót vágnak karácsonykor és bárányt húsvétkor. A Bizottság számára fontos e hagyományok megőrzése, azonban ebben az esetben nincs szükség az állatok kábítására vonatkozó előírás könnyítésére és ezáltal az állatok jólétének figyelmen kívül hagyására. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a sertés és bárány vágóhídon kívül történő vágásakor minden esetben kötelező az előzetes kábítás.

A jelentés egy másik pontja a nemzeti referenciaközpontok létrehozására vonatkozik. Úgy véljük, ez a pont elengedhetetlenül fontos a javasolt intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása szempontjából. A vágóhidakon a hivatalos ellenőrök élelmiszerbiztonsági ellenőrzéseket végeznek, főként a tetemenek. Korlátozott idővel és hatáskörrel rendelkeznek az állatjóléti paraméterek értékelésére. Manapság összetett és nehéz feladat a kábító eszközök állatjóléti hatékonyságának értékelése. A nemzeti referenciaközpontok az állatok levágásakor az állatjólétre vonatkozó technikai és tudományos információk iránti szükséglet kielégítését látnák el, és a Bizottság úgy véli, hogy az erre vonatkozó követelményt meg kellene őrizni a javaslatban.

A Bizottság továbbá úgy véli, hogy a vágóhidak személyzete esetében előírt szakképesítési bizonyítványok kiállítását független vizsgálóhoz kell kötni. Ez a rendszer az állatjólét más területein mind az állami, mind pedig a magánszektorban létrejött már. Ahol a végrehajtás megfelelő volt, jó eredményeket hozott. Ezért ezeket valamennyi uniós vágóhíd esetében alkalmazni kellene.

A vágóhidakon kívül is nagyszámú állatot elpusztítanak betegségek terjedésének megakadályozása céljából. Igaz, hogy léteznek állategészségügyi követelmények, de a mai követelmények nem vonatkoznak az állatok jólétére. Általános vélekedés, hogy a betegségek terjedésének megakadályozása céljából végzett tömeges pusztításokat a lehető leghumánusabb módszerekkel kell végrehajtani. Az átláthatóság, amely a megfelelő

jelentéstételi eljárásra vonatkozik, ezért elengedhetetlenül fontos. Ezen kívül a sürgősségi esetek során szerzett korábbi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy rendkívül fontos a bevált gyakorlatokra és az esetleges hibákra vonatkozó információk begyűjtése. A tömeges vágások esetén tehát kötelezővé kell tenni az állatjólétre vonatkozó megfelelő ellenőrzést és jelentéstételt.

Nagy örömmel venném, ha támogatnák a Bizottság javaslatát. Amennyiben a javaslat elfogadásra kerül, az Európai Unió globális vezető és innovatív szerepre tehet szert az állatjólét területén.

Jens Holm, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (SV) Évente állatok millióit – sertést, marhát, juhot, csirkét, lovat és más állatokat – vágunk le és szállítanak Európán keresztül. Mindezek felül 25 millió szőrmés állatot pusztítanak el. Ez elképzelhetetlenül nagy szenvedéssel jár az állatok számára. Természetesen a legjobb megoldás az lenne, ha nem fogyasztanánk őket, és nem viselnénk az állatokat szőrme formájában.

Ez a rendelet azonban nem igazán erről szól, hanem arról, hogyan enyhíthetjük az állatok szenvedését a vágóhidakon. A Bizottság javaslata előrelépés, de számos ponton szigorúbbá kell tenni. A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban az általam képviselt álláspontot szavaztuk meg, melyben – többek között – a szállítási idő és a vágóhidakon töltött várakozási idő lerövidítését, mobil vágóhidakra történő befektetéseket, valamint azt szorgalmazzuk, hogy a rendelet terjedjen ki a szőrmés állatokra is, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen még szigorúbb előírások bevezetésére is, és hogy az állatjóléti felügyelők és az állatjólét elősegítését célzó javasolt nemzeti referenciaközpontok függetlenek legyenek és nagyobb hatáskörrel rendelkezzenek.

Örömmre szolgál, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság támogatja a mobil vágóhidakra és a szőrmés állatok bevonására vonatkozó javaslatunkat. Ugyanakkor meglehetősen aggaszt számos egyéb, az említett bizottság és más egyéni képviselők által előterjesztett módosítás. Sajnálatos, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság teljes egészében törölte a vágóhidakra történő szállítás és a vágóhidakon történő várakozás időtartamának korlátozására irányuló javaslatot. Kérem, szavazzák meg az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja által benyújtott 125 módosítást, hogy érvényesülhessenek ezek a követelmények. Azt sem értem, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság miért akarja törölni az állatjóléti nemzeti referenciaközpontokra vonatkozó javaslatot. Az is rendkívül fontos, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen az itt meghatározottaknál ambiciózusabb előírások bevezetésére. Kérem, szavazzák meg a 124. módosítást. Végezetül, mélyen aggaszt az a tény, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nem akarja lehetővé tenni azon tagállamok számára, melyekben a kábítás nélküli vágás teljes körű tilalma van érvényben, hogy ezt a tilalmat fenntartsák. Hazámban, Svédországban például ez a helyzet. Megtaláltuk azt az egyensúlyt a vallási hagyomány és az állatok jóléte között, mellyel a legtöbben elégedettek. Kérem, szavazzanak az előadó által javasolt 28. módosítás ellen.

Sebastiano Sanzarello, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a szerencsés véletlennek köszönhetően én lehetek az, aki ma este utoljára szólalhat fel, legalábbis ebben a parlamenti időszakban, az ön elnöksége alatt, mely úgy hiszem, az ön utolsó elnöksége, hiszen úgy döntött, hogy nem indul újra az elnöki székért. Nagy örömmre szolgál, Cocolivo úr, hogy elismerésem fejezhetem ki a munka iránt, melyet itt a Parlamentben végzett, és azért a megbecsülésért, amely valamennyi képviselő – nem csupán az olasz küldöttség – részéről övezi önt. Ugyanannak a választókörzetnek vagyok a képviselője, mint ön; politikai ellenfelek vagyunk, azonban úgy érzem, tartozom önnek azzal, hogy mind hazám, mind pedig Európa érdekeiért tevékenykedő gyümölcsöző politikai jövőt kívánjak önnek.

Most rátérek a lényegre. Úgy vélem, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nagyszerű munkát végzett. Tanácsadók és különböző szakmai csoportok meghallgatása után megpróbáltuk tökéletesíteni a Tanácstól és a Bizottságtól érkező szöveget, megvalósíthatóbbá és konzisztensebbé téve azt, és védelmezve mindazt, ami a vallásgyakorlás kifejezéséhez és jogához szükséges, valamennyi szempontot figyelembe véve. Voltak ellentmondások, mivel a Bizottság és a Tanács azt állította, hogy megóvják a rituális mézslátlást, azonban bizonyos kötelezettségek ezt a gyakorlatban lehetetlenné tették – a fejfelé lógatásra és a kábítás sokat vitatott kérdésére utalok.

Dialektikus szempontból nézve kegyetlenségnek tűnik, azonban mivel is jár ez valójában: egy határozott vágás ugyanolyan szintű fájdalommal jár, mint a kábítás – melyet a homlokra irányított rögzített závarzatú pisztollyal végeznek –, és utána az állat már nem érez fájdalmat, ezért még nagyobb kegyetlenség lenne még el is kábítani, miután elvágták a torkát. Nem gondolom tehát, hogy kegyetlenség lenne az állattal szemben az, ha nem kábítják el őket, miután elvágták a torkukat.

Az Emberi Jogok Chartája kimondja, hogy amennyiben az állatok jogai összeütközésbe kerülnek az emberek jogaival, az emberek jogai a mérvadóak, vagyis a vallás gyakorlásához való jogot nem csak a muszlimok, vagy a zsidók, hanem a keresztények esetében is – ahogy a bizottságban ezt hosszasan megvitattuk – meg kell őriznünk, mégpedig teljes egészében kell megőriznünk. Nem utolsó sorban azért, mert kölcsönös kapcsolataink vannak nem uniós országokkal, és azok az emberek, akik bizonyos fajta vallást gyakorolnak, másképp nem ehethének húst Európában, hiszen Európában nem lehet sem előállítani, sem pedig import útján hozzájutni. Nem hinném, hogy ez méltányos lenne.

Rosa Miguélez Ramos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mint ahogy már elhangzott, a ma tárgyalt javaslat egy olyan irányelv helyébe lép, amely a technikai fejlődés következtében elavult, és egy olyan rendeletet vezet be, amely lehetővé tenné, hogy az állatjólétre vonatkozó közösségi előírásokat Unió-szerte egységesen alkalmazzuk.

Tekintettel a belső piacra és arra a tényre, hogy a rendeletek betartása a verseny sérüléséhez vezethet, ez lehetővé teszi, hogy valamennyi közösségi vágóhíd-működtető hasonló versenyfeltételekkel rendelkezzen. Valójában a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, amely úgy döntött, hogy a kisebb üzemeltetők mentesek az előírásoktól, a többi, nagy üzemeltető felelősségét növelte – ez az a szöveg, amelyet ma tárgyalunk –, valamint, ezen felül, a nagyvállalatoknál létrehozta az állatjóléti tisztségviselő pozícióját.

A ma tárgyalt jelentés alapvető kérdésekben tökéletesíti a Bizottság javaslatát. Például, nem próbálja meg a javaslaton keresztül módosítani az állatok teljes szállítási idejére vonatkozó jelenlegi előírásokat – amit teljesen felháborítónak ítéltünk –, és megtartja a jelenlegi szállítási tilalmat azokra az állatokra, melyek különleges jellemzői arra utalnak, hogy szállításra alkalmatlanok.

Ezen felül kiigazítja és egyértelművé teszi, hogy a vállalatok felelősek az állatjóléti szabályozások betartásáért – a működtetők és nem a dolgozók felelősek azért, hogy biztosítsák a szabályok alkalmazását.

Végezetül, biztos úr, szeretném emlékeztetni önt arra, hogy az Európai Unióban a különböző régiók és országok között nincs két egyforma jogi rendszer, mindegyik különböző. Amennyiben az ön által javasolt és imént említett nemzeti referenciaközpontok a Bizottság által javasolt formában kellene, hogy létrejussanak, azt jelentené, hogy Spanyolországban 17 nemzeti referenciaközpontot kell létrehozni, nem csupán egyet. Spanyolországban a központi kormányzati hatalom decentralizált, autonóm közösségek léteznek, így kénytelenek volnánk 17 nemzeti referenciaközpontot létrehozni, ami az ön vélekedése szerint megvalósítható. Nevetséges lenne azonban minden régióban külön központot létrehozni. Ezért javasoljuk, hogy az illetékes hatóság feleljen a szabályok megfelelő alkalmazásáért.

Zdzisław Zbigniew Podkański, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, az állatok leölésük során való védelméről szóló tanácsi irányelvjavaslatra vonatkozó Wojciechowski-jelentés az állatjóléttel kapcsolatos rendkívül fontos kérdéseket érint. Közvetetten felveti a kérdést, vajon korunk emberi társadalmá képes-e szakítani a kegyetlenséggel és egy új, értékalapú világot teremteni, ahol érzékenységet tanúsítunk a fájdalom, szenvedés, félelem és az élet elvesztése miatti szorongás iránt – nem csak az emberekkel, hanem az állatokkal szemben is.

Sajnálatos módon, a civilizáció és a technológia fejlődése ellenére évente állatok és madarak milliárdjait pusztítjuk el, gyakran kegyetlen módon és kábítás nélkül. Ez további kérdéseket vet fel, mint például, hogy intelligens és tanult emberek miért viselkednek úgy az állatokkal szemben, mint gyakran a primitív törzseknél tapasztalható, akik arra vannak kárhoztatva, hogy létükért küzdjenek. Mit tegyünk azért, hogy ezt megváltoztassuk?

A kérdéseket nagy részben megválaszolja a jelentés, amely azonban nem ad megoldást számos, azokhoz kapcsolódó problémára, például a jogalkotás, a rituális vágás és a társadalmi lelkiismeret alakítása tekintetében. E problémák megoldása tehát a Tanácsra, a Bizottságra és az új Parlamentre vár. Remélem, hogy az állatok jólétének javítására tett további erőfeszítések társulnak majd azzal a felismeréssel, hogy az állatok élőlények, melyek képesek a fájdalomérzetre és a szenvedésre, hogy nem tárgyak, és hogy az emberek tisztelettel, védelemmel és törődéssel tartoznak nekik.

Alyn Smith, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a magam részéről szintén gratulálni szeretnék az előadónak, Janusz Wojciechowski-nak, hogy ilyen magabiztosan kezelte ezt az igen összetett és érzékeny témát, és hogy számos, egymással ütköző állásponttal megbirkózott. Felszólalásomban, mely vélhetőleg utolsó felszólalásom a jelenlegi mandátumom alatt, érdemesnek tartom megjegyezni, hogy ez az, amit klasszikus értelemben európai parlamenti, európai dossziénak hívnak. Szakmai, összetett, kissé távol van a

polgároktól, ugyanakkor azonban érdemes felidézni, hogy az állatok jóléte kulcsfontosságú a polgárok számára, illetve a méltányosság rendkívül fontos a termelők, a fogyasztók és a piac számára.

Különösen fontosnak tartom a 45. és 46. módosításokat, melyek azt próbálják biztosítani, hogy a területünkre importálni kívánó harmadik országok is betartsák az előírásainkat. Ez rendkívül fontos a termelőinkkel szembeni méltányosság és a piacaink iránti fogyasztói bizalom szempontjából, ezért örömmel üdvözlendő.

Hasonlóképpen, az Európai Unióban működő kisebb vágóhidak és kisebb működtetők számára különösen üdvözlendő a 65–67. módosításokban szereplő intézkedés arányossága, amely lehetővé teszi a munkahelyi képzéseket. Öröndes továbbá a kisebb vágóhidaknak tett könnyítés is, mely szerint ott nem kell, hogy jelen legyen az állatjóléti tisztviselő.

A rituális vágással kapcsolatban véleményem szerint a biztosnak teljes mértékben igaza van. Nem gondolom, hogy ebben a csomagban kellene ezt szabályozni, úgyhogy ez jó hír a fogyasztóknak. Jó hír az uniós húspiacba vetett bizalom szempontjából, és az egész javaslat jól kidolgozott munka. Gratulálok.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Először is szeretnék gratulálni az előadónak és megköszönni a barátságos hozzáállást, melyet tanúsított.

Egyetértek a biztos javaslataival, melyek előírják, hogy az állatokat csak olyan módszerrel lehet leölni, amely azonnali halált okoz, vagy kábítás után, megengedve azt a kivételt, amikor az állatot vallási rituálék részeként vágják le. Támogatom továbbá azt is, hogy a rendelet ne vonatkozzon arra az esetre, amikor az állatokat egyéni fogyasztás céljából, főbb vallási ünnepek hagyományainak megfelelően vágják le, mint például húsvétkor és karácsonykor, és csakis az ünnepeket megelőző tíz napos időszak alatt.

A vágásban és egyéb tevékenységekben részt vevő munkatársaknak a szokásos módon megrendezett megfelelő képzéseken kell részt venniük, melyek elvégzése után képesítési bizonyítványt kapnak.

Az állatok védelmére vonatkozó, Európában bevezetett rendeletek a világon a legszigorúbb rendeletek közé tartoznak. Magasabb termelési költségekhez vezetnek és torzítják a versenyt azon államokkal szemben, ahol ezen a területen kevésbé szigorú jogszabályok vannak érvényben. Ezért kérem arra a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a nem európai uniós országokból importált hústermékek, vagy más állati eredetű termékek megfeleljenek az európai előírásoknak. Szeretnénk elérni, hogy a Bizottság ellenőrzéseket végezhesen olyan vágóhidakon, amelyek engedéllyel rendelkeznek termékeik Európai Unióba történő importálására, megerősítve azt, hogy a megszerzett egészségügyi bizonyítványokon túl az állatvédelmi előírásokat is tiszteletben tartják.

Neil Parish (PPE-DE). – Elnök úr, köszönetemet szeretném kifejezni Vassiliou asszonynak a Parlamentben végzett munkájáért. Csupán néhány éve kezdett dolgozni a dosszién, de rendkívül jó munkát végzett; gratulálok. Janusz Wojciechowski-nak is gratulálni szeretnék a kiváló jelentésért és a Mezőgazdasági Bizottság alelnökeként végzett rendkívül jó munkájáért.

Meg vagyok győződve róla, hogy az állatjóléti előírások Európában elengedhetetlenek a jó minőségű hús előállítás szempontjából. Biztosítani szeretnénk, hogy az állatokat körütekintően és magas követelményeknek megfelelően vágják le, mind a higiénia, mind pedig az állatok jóléte érdekében. Én helyénvalónak tartom a mobil vágóhidak ötletét, mert úgy gondolom, rendkívül hasznosak lesznek. Ugyanakkor óvatosnak kell lennünk, mert rengeteg kisebb vágóhidat zártak be Európában az utóbbi években – hazámban is ez történt –, ezért gondoskodnunk kell róla, hogy megfelelő szabályozást vezessünk be, de ne legyen túlzott méretű a szabályozás, mert az bezárásokhoz vezet.

Vitás pontot fogok érinteni. Úgy gondolom, hogy az állatok ebbe a világba születtek, és mi, emberek döntjük el, hogyan vágjuk le őket. A Bizottságnak végre el kéne szánnia magát. Vagy elfogadjuk a rituális vágást, és akkor engedélyezzük a hasonló eljárást azon állatok esetében, melyeket más országokban karácsonykor akarnak levágni, vagy kiáll a Bizottság amellett, amit egyébként én helyesnek tartok, vagyis, hogy mi emberek döntjük el, hogyan vágjuk le az állatokat, és hogy az állatokat a leölés előtt el kell kábítani. Véleményem szerint egyértelműen ezt kellene tennünk. Néhány tagállamban a halál és a zsidó vágási eljárások előtt és után kábítást alkalmaznak. Nem tudom, miért ne lehetne ezt egész Európában bevezetni, hiszen biztosítanunk kellene, hogy valamennyi állat ugyanolyan bánásmódban részesüljön. Noha elfogadom a szubszidiaritás elvét, fontosnak tartanám, hogy a Bizottság nyomást gyakoroljon a tagállamokra annak érdekében, hogy a jövőben megfelelő vágási eljárást és kábítást alkalmazzanak.

A címkézéssel sem látok semmi problémát. Miért ne láthatnánk el az állatokat a vágás módjára vonatkozó címkével? Ha nincs probléma a halal vagy a zsidó vágási eljárással, akkor miért tartjuk aggályosnak a

címkézést? Vezessük be a megfelelő címkézést, hogy az emberek pontosan tudják, mit vásárolnak, hiszen rendkívül fontos, hogy az európai mezőgazdaságban magas szintű követelmények uralkodjanak.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, a vallásszabadsághoz való jog alapján véleményem szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni az országainkban érvényben lévő szabályokat és rendeleteket, és nem lehet ilyen alapvető módon megsérteni a vágáskor betartandó higiéniai és állatjóléti előírások tiszteletben tartásának követelményét. Ezért nem látom be, hogy a vallás nevében miért kellene tolerálnunk az állatok anakronisztikus, nem higiénikus, sőt szadista módszerekkel történő leölését, melyet időnként fellengzős vallási szertartások keretében hajtanak végre felnőttek és gyerekek előtt egyaránt.

Úgy vélem tehát, hogy az állatok leölését csak engedélyezett és ellenőrizhető vágóhídi körülmények között kellene lehetővé tenni, és egyetlen állatot se lehessen levágni előzetes kábítás nélkül. A vallásszabadság az egy dolog, de hogy szükségtelen szenvedést okozunk az állatoknak és megsértjük a higiéniaira vonatkozó előírásokat, az már egy másik. Az EU szabályai és törvényei vallástól függetlenül, mindenre ugyanúgy kell, hogy vonatkozzanak,

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). - (DE) Elnök úr, biztos úr, a vitában az állatjólét kérdése túlságosan arra az egy kérdésre szűkült, hogy használjunk-e kábítást, vagy ne. Nem arról van szó, hogy a kábítás ellen lennének, de azt érdemes emlékeztetünkbe idézni, hogy eredetileg a kábítást nem állatjóléti megfontolásból, hanem gazdasági okokból vezették be, annak érdekében, hogy kivitelezhetővé váljon az állatok levágása az iparszerű állattartásban is, ami tömeges vágóhídi mézszárlásokkal jár, anélkül, hogy a vágás miatti stressz megváltoztassa és rontsa a hús minőségét.

A rituális vágás tehát a vágás magas művészetéről szól, ahol az állatoknak nem kell további szenvedéseket, illetve a vágóhídi kábításokat elviselniük, hiszen nem csak a kábítás alkalmazásának kérdéséről van szó, hanem az állatokkal szembeni, a szállítási és vágóhídi várakozási idő miatti bánásmódról is. Egyetértek Parish úr álláspontjával, miszerint a rituális vágást megfelelő címkézéssel kell ellátni, hogy a fogyasztók tudják, mit vásárolnak, és mit támogatnak.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. - Elnök úr, a Wojciechowski-jelentésről folytatott mai vita a Parlament, a Bizottság és a közvéleményt egyaránt foglalkoztató kérdéssről, az állatok leölésük pillanatában való védelméről szól. A Bizottság javaslata fontos újításokat tartalmaz, melyeket remélem, hogy önök is támogatni tudnak.

Ma az uniós jogszabályok a harmadik országokban lévő, az Unióba exportáló működtetők számára is ugyanazokat a követelményeket írják elő. Ezen felül, a húsimportra vonatkozó bizonyítványoknak meg kell erősíteniük, hogy az exportáló létesítmények betartották az uniós előírásokat. Ezért a Bizottság javaslatával kapcsolatban azon a véleményen vagyunk, hogy továbbra is alkalmazni kell az egyenértékűség elvét.

Valamennyiük hozzászólását figyelmesen hallgattam, és úgy vélem ezek az észrevételek nagyon hasznosak a valóban hatékony, az állatjólétet figyelembe vevő termelés létrehozására irányuló erőfeszítéseinkben. A jelentés elfogadásával a megfelelő üzenetet küldjük a közvéleménynek: aggodalmaikat figyelembe véve modern követelményeket állítunk az állatok leölése pillanatában alkalmazandó globális állatjóléti intézkedésekre vonatkozóan. Köszönetet mondok a Parlamentnek és az előadónak a támogatásért.

Végezetül, mivel ez a legutolsó felszólalásom ebben a Házban, szeretném elmondani, hogy nagy örömmre szolgált önökkel együtt dolgozni, a jövőre nézve pedig mindannyiuknak sok sikert és boldogságot kívánok.

Janusz Wojciechowski, előadó. - (PL) Elnök úr, biztos úr, én is csatlakoznék a jókívánságokhoz, és örömmre szolgál, hogy a biztos úr utolsó parlamenti beszéde egy valóban jó tervet és jó rendelet bemutatásáról szól, és a vitában ma felszólalók többsége teljes egyetértésben van efelől. Őszintén kívánom, hogy e munka, a Parlament, a Bizottság és a Tanács közös munkájának végeredménye lényegesen ne térjen el a Bizottság javaslataitól, mert a Bizottság valóban kiváló javaslatokat tett. Az állatvédelem, illetve az állatjólét javítására irányuló intézkedések megközelítésével kapcsolatban azonban két fontos dolgot említenék.

Az első ezek közül a pénz. Sajnálatos módon, nem fogjuk elnyerni a társadalom támogatását a követelmények szigorítására vonatkozóan, ha nem biztosítjuk hozzá a megfelelő finanszírozást. A közösségi források rendkívül fontosak a kitűzött célok elérése érdekében. Az ilyen magas szintű követelményeket nem lehet pénz nélkül bevezetni és az összes költséget áthárítani a szervezetekre, amelyeknek alkalmazni kell azokat.

A második az egyenértékűség kérdése, vagyis, hogy a szigorított követelmények ne rontsák az Európai Unión belüli termelők versenyképességét. Úgy gondolom, jó úton haladunk ennek megvalósítása felé. Örömmre szolgál, hogy a Parlament támogatja ezeket a javaslatokat.

Még egyszer köszönetet szeretnék mondani a biztos úrnak. Továbbá köszönetet mondok valamennyi képviselőnek, aki részt vett a vitában, és örülök, hogy az állatjóléti követelmények szigorítása általános elfogadásra talált itt a Parlamentben.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. május 6-án, szerdán kerül sor.

16. Az eljárási szabályzat általános felülvizsgálata (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az Alkotmányügyi Bizottság nevében Corbett úr által benyújtott, az alkotmányügyi szabályzat általános felülvizsgálatáról (2007/2124(REG)) szóló jelentés (A6-0273/2009)

Richard Corbett, előadó. – Elnök úr, valamivel kevesebb mint négy percet szánok a bemutatásra, majd a végén, a kérdések megválaszolásánál pedig esetleg egy kicsivel többet, amennyiben vannak tisztázásra szoruló kérdések.

A jelentés mögött rengeteg munka áll. Az eljárási szabályzat reményeink szerint megvalósuló reformjának alapjait részben az Elnökök Értekezlete által létrehozott reform munkacsoport készítette elő, kollégám, Dagmar Roth-Behrendt igen hatékony vezetésével, aki számos javaslatot tett, melyet az Elnökök Értekezlete elfogadott és továbbított a számunkra, hogy a lehető legmegfelelőbb módon építsük be az eljárási szabályzatba.

A reform másik forrása számos olyan, kisebb változtatás, melyek sokféle módon már régóta terítéken voltak, azonban ahelyett, hogy jelentések sorozatán keresztül apróbb pontokon változtatnánk az eljárási szabályzaton, csoportokba rendeztük a változtatásokat. Ezek némelyike technikai, más része pedig tisztázó jellegű, melyek érthetőbbé teszik a szabályokat, mint például az a változtatás, amely egységes szerkezetű szövegbe foglalja a plenáris üléseken zajló viták lebonyolítására vonatkozó 141., 142. és 143. cikkeket. Ezzel kapcsolatos az úgynevezett „kék lap eljárás” bevezetésére irányuló módosítás, mely lehetővé tenné, hogy közbevetéseket tegyünk. Duff úr például most lehet, hogy szívesen feltenne egy kérdést arra vonatkozóan, amit mondtam, és én e szabályzat értelmében – amennyiben elfogadásra kerül – lehetőséget adnék arra, hogy ezt 30 másodpercben megtegye. Biztos vagyok benne, elnök úr, hogy ön már most is lehetőséget adott volna erre, amennyiben Duff úr szólni kívánt volna, azonban szerencsére nem kíván.

Vannak tehát meglehetősen újszerű felvetések is, melyek élénkebbé tehetik majd a vitákat. Emlékszem, hogy amikor először javasoltam a „catch the eye” eljárás lehetőségét a rendes viták végén, mindenki azt mondta, hogy nem, az nem lenne jó, mert összekuszálná a képviselőcsoportok felszólalási idejét, stb. De most már gyakoroljuk, az eljárás elfogadott része, és úgy gondolom, hogy a legtöbb képviselő örömmel veszi ezt a lehetőséget. Gyanítom, hogy a „kék lap eljárás” esetében ez hasonlóan fog történni: most ugyan még fenntartások övezik, de ki kellene próbálnunk, nézzük meg, hogyan működik, és biztos vagyok benne, hogy sikeresen működne.

Voltak olyan módosítások is, melyek mindezek megvitatása közben a bizottsági, vagy a plenáris viták során merültek fel. Volt egy olyan felvetés például, hogy a jogalkotásról szóló végső szavazások mindig név szerinti szavazás alapján történjenek – úgy emlékszem, ezt Dahl képviselő asszony javasolta. Helyénvalónak találom a módosítást, és bele is foglaltuk a javaslatomba. Több képviselő felvetette, hogy a képviselőcsoportok közötti csoportosulásokra vonatkozóan is kerüljön bele valami a szabályzatba, legalább annyi, amiből világossá válik, hogy mik tartoznak ebbe a kategóriába és mik nem, hogy egyértelművé váljon, hogy ezek nem hivatalos csoportosulások és nem rendelkezhetnek a parlamenti testületek felelősségével.

Sok érdekes kérdésről van tehát szó. Ezek között van az a módosítás is, amely azt a szokatlan rendszert kívánja megváltoztatni, hogy a nyitó ülésen a rangidős képviselő elnököl, ahelyett, hogy például – mint az néhány Parlamentben szokás – a leköszönő elnök tenné, vagy akár egy leköszönő alelnök, ha az elnököt nem választották újra. Ez egy meglehetősen ésszerű változtatás lenne az eljárási szabályzatban.

Ezzel felszólalásom végére is értem. Nem használtam fel a rendelkezésemre álló időt, de amennyiben szükséges, a végén szívesen válaszolok a felmerülő kérdésekre.

József Szájer, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, támogatom a javaslatot, és köszönetet szeretnék mondani Richard Corbettnek e nehéz és nem mindig hálás feladat elvégzéséért.

Az eljárási szabályzat megváltoztatásakor képviselőtársaink gyakran aggodalommal figyelik, mi történik. Legtöbbjük csupán akkor veszi észre, mi történt és milyen módosításokat eszközöltünk, amikor azok már

hatályba léptek, és amikor már nem lehet változtatni rajtuk. Határozottan támogatom az előterjesztett javaslatok többségét, különös tekintettel arra, hogy azok nem csak az önök odaadó munkáját tükrözik, hanem – ahogy elhangzott – a Dagmar Roth-Behrendt által vezetett parlamenti reformcsoport munkáját is, amely kitűnően készítette elő a javaslatot.

A parlamenti reformfolyamat alatt azonban a képviselőcsoporton belüli viták során hangot adtam abbéli véleményemnek, hogy a parlamenti reformról szóló jelentést jóvá kell hagyni az eljárási szabályzat változtatásain keresztül. Egy szavazással végződő demokratikus folyamatról van szó. A képviselőcsoporton belüli viták nem elegendőek a változások véghezviteléhez, és mi ennek maximális figyelembe vételével dolgoztunk.

Ugyanakkor némi fenntartással fogadom az imént elhangzottakat, vagyis, hogy bizonyos informális parlamenti eljárásokat intézményesítsünk. Kissé tartok tőle, mert úgy vélem, hogy ha van egy szokás, akkor azt jobb szokásként megtartani, mintsem megváltoztatni a szabályokat.

Képviselőcsoportunk számára azonban a legfontosabb szempont az arányosság. A Parlamentben rendkívül fontos szerepe van a bizottságoknak. A parlamenti szavazatok előkészítésekor sok terhet levesznek a Ház válláról a bizottságon belüli szavazással. Ez nem csupán eljárási, hanem a demokráciát érintő kérdés is, hiszen a bizottságok a plenáris ülésen meglévő arányokat tükrözik, melyek a fontos kérdésekről történő szavazáskor érvényesülnek. Úgy vélem, hogy ez a demokráciát érintő alapvető kérdés, és a PPE-DE képviselőcsoport nevében támogatom a jelentést.

Costas Botopoulos, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, én egy olyan „alkotmányos csodabogár” vagyok, aki úgy gondolja, hogy az eljárási szabályzat a Parlamentben folyó munkánkat tükrözi. Úgy gondolom tehát, hogy ez Richard Corbett, a szakterület kimagasló szakértőjének egyik rendkívül jelentős munkája. Annál is inkább tiszteletre méltó munka, hiszen ez az eljárási szabályzat második módosítása. Vannak olyan dolgok, melyeket nemrég változtattunk meg, és most újból módosítunk, mert úgy látjuk, hogy a parlamenti gyakorlat megköveteli ezeket a változtatásokat.

Van egy általános jellegű, és egy konkrét kérdéssel kapcsolatos megjegyzésem, melyet most önök elé szeretnék tární. Az általános megjegyzés az, hogy úgy gondolom, fontos, hogy Richard Corbett jelentésének másik aspektusáról is beszéljünk, vagyis, hogy milyen hatással lesz az eljárási szabályzatra Lisszaboni Szerződés. Rendkívül fontos, hogy erről is beszéljünk, hiszen az eljárási szabályzat módosítása ennek figyelembe vétele nélkül nem lenne teljes.

A három konkrét megjegyzésem a következő: az első egy olyan módosításra vonatkozik, melyben nekem is volt némi szerepem. Arról a kezdeményezésről van szó, hogy az eljárási szabályzatba kerüljön bele az „agora” elképzelése, vagyis az a lehetőség, hogy a polgárok közvetlenül fordulhassanak az Európai Parlamenthez, és részt vehessenek az Európai Parlament vitáiban. Úgy vélem, hogy ez szimbolikus fontosságú kezdeményezés, melyet kollégámmal, Gérard Onestával együtt nyújtottunk be és úgy gondolom, jó lenne, ha belefoglalnánk az eljárási szabályzatba.

A második, véleményem szerint fontos dolog a saját kezdeményezésű jelentésekre vonatkozó módosítás, vagyis, hogy látva a saját kezdeményezésű jelentések működését a gyakorlatban, újra bevezetnénk a módosítások benyújtásának lehetőségét, bár a képviselők egytizedének támogatása szükséges lesz. A harmadik dolog a „kék lap” eljárás. Mindent támogatok, ami felélénkíti a parlamenti vitákat, tehát azt a lehetőséget, hogy a képviselők kulturált módon félbeszakíthassák egymást és így felszólalhassanak, jó ötletnek tartom.

Andrew Duff, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani Corbett úrnak az elvégzett munkáért. Az ALDE képviselőcsoport támogatni fogja a csomagot. A reform a Parlament működésének modernizálására irányul, ami dicséretes: hatékonyabb és pluralistább működést, illetve reményeink szerint végül a közvélemény és a sajtó részéről kedvezőbb visszhangot eredményez majd.

Két-három apró ellenvetésem van azonban. Az első azzal kapcsolatos, amiről Szájer képviselő úr beszélt: az a törekvés, hogy a bizottságok összetétele szigorúan tükrözze a parlamenti pártok arányát. Úgy vélem, teljesen helyénvaló, hogy egy politikai csoport kifejezze preferenciáit, és több tagot delegáljon egy olyan bizottságba, amelyet különösen fontosnak tart. Véleményem szerint, ha elfogadjuk a 42. módosítást, a képviselőcsoportok és a képviselők egyaránt elégedetlenek lesznek vele, és a végén még több rugalmasságra lesz szükség.

Az Alkotmányügyi Bizottságban egyeztetett és Costas Botopoulos által imént említett, a 45. cikk 2. bekezdésére vonatkozó módosításokat is szeretném határozottan megvédeni. Úgy vélem, vissza kell térnünk

arra, hogy amennyiben szükség van rá, legyen mód a saját kezdeményezései jelentések módosítására, hiszen július óta, amikor ezt megváltoztattuk, kiderült, hogy gyakran lenne szükség a plenáris ülésen történő módosításra.

Ajánlom, hogy fogadjuk el az átdolgozási eljárásra vonatkozó 68. módosítást is. Úgy gondolom, hogy a Parlament túlságosan szűkre szabta saját mozgásterét, és eljárásainknak jobban kellene tükrözni a 2001-es intézményi megállapodást, mely szerint a bizottságoknak lehetőségük van – noha meglehetősen korlátozott formában – megvitatni a Bizottság által átdolgozni kívánt irányelvek és rendeletek bizonyos részeinek lényegi változtatásait.

Végezetül azt támogatom, hogy az eljárás ne terjedjen ki a külön és részenkénti szavazásra, amely lehetővé tenné az elnöknek, hogy azokat a jelentéseket, melyekre vonatkozóan ötvennél több lényeges módosítás érkezett, visszaküldje a bizottsághoz.

Monica Frassoni, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjának sosem volt túl sok ideje a Corbett úr által véghezvitt nagyszerű parlamenti reformokra – Richard Corbett barátom, sok éven keresztül együtt dolgoztunk, így tisztában van ezzel és nem fog ezért neheztelni –, mivel e reformok bürokratikus gépezetté alakítják a Parlamentet, ahol az egyes képviselők és kisebbségi képviselőcsoportok, sőt még a bizottságok is alávetett szerepre kényszerülnek az egyre növekvő, részben önkényes döntéshozó testülettel, az Elnökök Értekezletével és az adminisztrációval szemben. Ráadásul összezavarják, és alapvetően ellentmondásossá teszik a viszonyt a fő bizottság és a véleményező bizottságok között.

Meg kell, hogy mondjam, kissé megdöbben, hogy a ma esti vitában nem beszélünk az eljárás reformjával kapcsolatos alapvető problémáknak tartott kérdésekről. Az első probléma a fő bizottság és a véleményező bizottság között kikerülhetetlenül létrejövő zavaros viszony, hiszen ha a fő bizottság elutasítja a véleményező bizottság módosításait, ezek a módosítások közvetlenül a Ház elé kerülhetnek, ezzel nyilvánvalóan rendkívül nagy kockázattal járó zavaros jogi helyzetet teremtve – ahogy ezt a REACH esettel kapcsolatban is tapasztalhattuk.

Továbbá a közös szavazatok és a jogalkotói feladatkör szempontjából különösen fontos közös előadók lehetősége révén fennálló zavaros és teljesen elfogadhatatlan mechanizmus miatt egyetlen véleményező bizottság sem végezhetné szabadon a munkáját

Végezetül, elnök úr, van még egy pont, amit igen aggályosnak találunk. A belső reformokat tárgyaló egyik munkacsoport – melyben én is részt vettem – vitáinak eredményeképpen kialakuló, és kezdetben általunk is pozitívnak tartott javaslat arra irányult, hogy jelentős módon megerősítsük a Petíciós Bizottság szerepét. A jelenlegi reform azonban lenullázta a Petíciós Bizottság szerepét azáltal, hogy a továbbiakban a Petíciós Bizottságnak csupán csak rendkívüli bonyodalmak és az illetékes bizottsággal való konfliktus árán lesz lehetősége közvetlenül a Házhoz fordulni.

Mindezek miatt képviselőcsoportunk úgy véli, hogy a jelenlegi reform nem megfelelően előkészített, és úgy véljük, hiba lenne, ha a Parlament többsége megszavazná.

Elnök. – Köszönöm, Frassoni képviselő asszony. Corbett úrnak természetesen joga lesz válaszolni, azonban szeretném megjegyezni, hogy Frassoni képviselő asszony piros lapot használt, amíg a kék lap kipróbálására várunk.

Hanne Dahl, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr, egy demokratikusan választott Parlament munkája az eljárási szabályzaton alapszik. A világos szabályok biztosítják, hogy a politikai folyamatban részt vevő valamennyi szereplő egyenlő bánásmódban részesüljön. Nem változtathatjuk meg a követelményeket azért, hogy bizonyos csoportok, személyek vagy megközelítések befolyását megakadályozzuk. Nem csúríthatjuk-csavarhatjuk a szabályokat tetszésünk szerint.

A múlt héten például az Elnökök Értekezlete egy olyan javaslatot vitatott meg, amely a Staes-jelentés szavazási eredményét próbálta megkerülni. Szerencsére a Jogi Szolgálat elutasította azt. A szavazás eredményének érvényesülni kell. Mindezek miatt képviselőcsoportunk is arra irányuló módosításokat nyújtott be, hogy valamennyi szavazás elektronikus úton történjen. Ez lehetővé tenné, hogy elkerüljük a hibákat, és egyben biztosítsuk, hogy meglegyen a határozatképességhez szükséges létszám. Arra kérem a képviselőket, hogy támogassák az említett módosításokat.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Elnök úr, az Európai Unió megreformálása nehéz feladat, de az Európai Parlamenté még nehezebb, ahogy azt az eljárási szabályzat átdolgozásáról és Richard Corbett képviselőtársunk munkájáról

szóló vita során tapasztaltuk. Szeretnék köszönetet mondani Corbett úrnak azért a valóban rendkívüli elkötelezettségért, amellyel megpróbálta egy kalap alá hozni a különböző érdekeket és a teljes plénummal elfogadtatni az eljárási szabályzat átdolgozását. Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja támogatni fogja a jelentést.

Ha a Lisszaboni Szerződés életbe lép, a Parlament még több jogalkotói feladatkörrel fog rendelkezni, ezért fel kell készülnünk arra, amikor a jogalkotás munkánk központi eleme lesz. A kezdeményező jelentések a második helyre kerülnek, az első helyre a jogalkotás kerül majd.

Nemzetközi jelenlétünket is meg kell erősítenünk. A különböző országokba és a világ különböző részeibe utazó parlamenti delegációknak is kapcsolódniuk kellene a Parlament szakmai bizottságaihoz. Ha egy delegáció olyan témával foglalkozik, mint az éghajlatváltozás vagy a szociális védelem, a megfelelő szakmai bizottságok szakértőinek is jelen kellene lenniük.

Támogatom azt a kezdeményezést, hogy tegyük vonzóbbá a parlamenti vitákat: a jövőben nem a piros, hanem a kék lap teszi majd dinamikussá a vitáinkat. Remek. A bizottságok közti együttműködés, a közös bizottságok teszt időszaka ez, hiszen az előző gyakorlat nem volt megfelelő. Legyünk őszinték: a tanácsadó bizottságnak szinte esélye sem volt. E tekintetben a két bizottság együttes ülésére tett kísérlet új próbálkozás arra, hogy valami jobbat találjunk ki.

A jelenlegi reform elengedhetetlenül fontos. Azt is jónak tartom, hogy a választások előtt visszzük véghez, és nem halasztjuk a következő törvényhozási ciklusra. Még egyszer szeretnék köszönetet mondani Corbett úrnak és mindazoknak, akik részt vettek ebben.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Elnök úr, Corbett úr jelentése kitűnő, azonban sajnos egy komoly hibát tartalmaz. Az a célunk, hogy jó minőségű parlamenti szolgáltatást biztosítsunk. Ennek érdekében ki kell küszöbölnünk a hibákat és amennyiben szükséges, javítani kell a szövegeket.

Csak a 45. cikkre vonatkozó 8. módosítás teszi lehetővé, hogy 75 képviselő támogatásával – melyet nem lesz könnyű megszerezni – módosításokat nyújtsunk be a Parlamentnek. Az Alkotmányügyi Bizottság előadója úgy döntött, hogy elutasítja ezt az eljárást attól tartva, hogy elárasztják majd a módosítások.

Az Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európaért Képviselőcsoport és a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nevében általunk javasolt változtatások ezt a jogot két vagy három politikai csoportnak megadnák. Vannak koordinátoraink és árnyékelőadóink, akik megfelelő hozzáértéssel rendelkeznek és követik a jogalkotási folyamatot.

Az Alkotmányügyi Bizottság által javasolt változtatás elutasítása azt jelenti, hogy nem bízunk abban, hogy a normál eljárás keretén belül javíthatunk egy szövegen, ami komoly hiba.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Köszönöm, elnök úr. Legjobb öröm a káröröm, mondja a cinikus. Azt azonban még a nem cinikusok is természetesen bevallják, hogy a káröröm az öröm egyik formája, és ezt az örömet érzem most. Hogy miért? Tavaly a Júniusi Lista és a Függetlenség/Demokrácia Képviselőcsoport kezdeményezte a név szerinti szavazás bevezetését valamennyi végső szavazásnál. Emlékszem, Pöttering elnök úr hogy lehordott és kigúnyolt minket, és azt állította, hogy ez egy vagyonba kerülne. Most a bizottság azt javasolja, hogy a jogalkotási javaslatokról szóló valamennyi szavazás név szerinti szavazással történjen. És nagyon is helyesen teszi. A képviselők politikai elszámoltathatósága érdekében a szavazóknak lehetőséget kell adni arra, hogy lássák, hogyan szavaztak. Hogyan szavazott Hannan képviselő úr, Wallis képviselő asszony vagy Svensson képviselő asszony, hogy csak egy párat említsek kedvenc képviselőim közül. Ez a jelentés fontos lépés egy demokratikus folyamat felé és megerősíti a szavazók kontrollját a parlamenti „bólogatók” felett. Ezért köszönettel tartozom Corbett úrnak, az elnök úrnak pedig köszönöm a felszólalási lehetőséget.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr, képzeljük el, valójában mi történne, ha a tanácskozásainkhoz határozatképességre lenne szükség. Ma csupán 11 képviselőtársunk van jelen és vesz részt egy, a következő parlamentet érintő rendkívül fontos kérdésekről szóló vitában. Ezért gondolom úgy, hogy maguk az alapelvek is, melyekre a változások épülnek, rendkívül aggályosak.

Ami még ennél is aggályosabb – a Corbett úr által végzett munkától függetlenül – az egy módosítás, melyet elutasított az Alkotmányügyi Bizottság, és amelyet a Parlament két fő képviselőcsoportja módosítás céljából visszautalt hozzánk – olyan körülmények között, amelyekről tudjuk, hogy egy konkrét személyre utalnak – az a világ valamennyi parlamentjében szokásos rendelkezés, mely szerint a beiktató ülésen a rangidős képviselő elnököl.

Ez a rendelkezés különösen értékes, és ezt csupán azért megváltoztatni, mert a következő rangidős képviselő esetleg a többségi képviselőcsoportok által nem kedvelt személy, rendkívül sunyi eljárás. Egyébként ez jól összefoglalja a Parlament problémáját. Lassan immár 20 éve vagyok képviselő. Megfigyeltem, hogy valahányszor a kisebbség gyakorolja a jogát, az eljárási szabályzat megváltoztatására kerül sor. Jobb lenne eltörölni az eljárási szabályzatot, és egyszerűen csak elfogadni a többségi képviselőcsoportok akaratát.

Richard Corbett, előadó. – Elnök úr, hadd kezdjem azzal, hogy köszönetet mondok az árnyékelőadónak, akik a kérdés részleteivel birkóztak meg: Szájer képviselő úrnak, Duff képviselő úrnak, Frassoni képviselő asszonynak és Dahl képviselő asszonynak. Segítségük és munkájuk nélkül nem valósulhatott volna meg ez a munka.

Még egyszer szeretném megerősíteni, ami már elhangzott. A jelentés tulajdonképpen két részre lett osztva. Van még egy jelentés, amelyet még nem tártunk a plenáris ülés elé – és amelyet újra elő kell majd vennünk a következő Parlamentben –, amely arra vonatkozik, hogyan igazítsuk eljárásainkat a Lisszaboni Szerződéshez, amennyiben hatályba lép. Mi erre természetesen mint előkészítő munkára tekintettünk, a ratifikáció sérelme nélkül, ami reményeink szerint meg fog történni holnap a Cseh Szenátusban és később Írországban is, de erre még visszatérünk, ha a Szerződés ratifikálása megtörtént és az előkészítő munka befejeződött.

Másodszor, szeretném megerősíteni, hogy – ahogy Szájer képviselő úr rámutatott – valóban vannak olyan szabályok, amelyeket újra megváltoztattunk; olyan, nemrég véghezvitt reformok, melyeket Dagmar Roth-Behrendt reform munkacsoportjának első jelentése indított el. A kezdeményező jelentések kérdéséről van szó, melynél számos képviselő most kissé túl rugalmatlannak véli az eljárást. Ezt most valamivel rugalmasabbá tettük. Először is, a vita nem csupán az előadó rövid ismertetéséből és a Bizottság válaszából áll majd. Ilyen alkalmakkor lehetőség lesz legfeljebb 10 percig terjedő időtartamban a „catch-the-eye” eljárás szerinti felszólalásokra.

Másodszor, most nincs lehetőség a saját kezdeményezésű jelentésekre vonatkozó módosítások benyújtására. Ehelyett a képviselőcsoportok alternatív állásfoglalási indítványt terjeszthetnek elő. Erre továbbra is lenne lehetőség, de ezen felül engedélyoznánk a módosítások benyújtását, amennyiben azokat a parlamenti képviselők legalább egy tizede támogatja. Wielowieyski úr, aki az imént távozott, kritizálta ezt a pontot, azonban jelenleg egyáltalán nincs lehetőség a kezdeményező jelentések módosítására. Ez korlátozott jogot biztosítana erre.

Nem szeretnénk megnyitni a zsilipeket és módosítások százain keresztül, hétszázvalahány képviselőből álló bizottság által hosszas állásfoglalásokat újfogalmazni, de másfelől úgy éreztük, hogy kellően megalapozott igény esetén a módosítások előterjesztésére biztosított korlátozott jog ésszerű kompromisszumot és megfelelő egyensúlyt jelenthetne.

Egy másik példa arra, hogy visszatérünk egy néhány évvel ezelőtti reformra az az ALDE képviselőcsoport átdolgozásra vonatkozó módosítása. Úgy gondolom, erre a kiigazításra is szükség van a jelenlegi eljárásban.

Azt is szeretném megerősíteni, hogy más képviselőktől is számos új ötlet származott. Korábban már említettem néhányat. Elfelejtettem megemlíteni az „agoráról” szóló cikket, mely Botopoulos és Onesta képviselő urak szerzeménye. A jogalkotási jelentések esetében bevezetendő név szerinti szavazásra – nem valamennyi végső szavazásra, csak a jogalkotási jelentések végső szavazására – vonatkozóan is vannak elképzelések, melyeket, azt hiszem, már korábban említettem.

Végezetül rátérek azokra a pontokra, melyekben nem értek egyet néhány képviselővel. Duff képviselő úr, az a szabály, hogy amikor a plenáris ülésen nagyszámú módosítást nyújtanak be, az elnök felkérhet egy bizottságot arra, hogy vizsgálja meg azokat, nem ugyanaz, mint amikor a jelentést visszautalja a bizottsághoz. A bizottság csupán megszüri a plenáris ülés elé kerülő módosításokat, hogy ne kelljen hosszú órákat szavazással tölteni, hanem csak azokról a módosításokról kelljen szavaznunk, melyek bizonyos szintű támogatottságot élveznek. Ez tehát nem visszautalás.

Másodszor, a Frassoni képviselő asszony által felvetett kérdés azzal kapcsolatban, hogy a véleményező bizottságoknak joguk legyen módosításokat benyújtani a plenáris ülésen. Nekem is komoly kétségeim vannak azzal kapcsolatban, hogy ez jó ötlet-e vagy sem, azonban ez attól a reform munkacsoporttól származik, melyben ön is részt vett. Az Elnökök Értekezlete is jóváhagyta. Ez olyan kérdés volt, mellyel kapcsolatban bizonyos fokú konszenzus jött létre, és amelyet ezért most a Parlament elé terjesztünk, hogy az elfogadja, vagy éppen elutasítsa azt. Meglátjuk, a Ház hogyan fog holnap szavazni.

Végezetül, most nem térek ki a Petíciós Bizottság kérdésére, mert azt rövidesen külön meg fogjuk vitatni, és akkor majd visszatérek rá. Most csak annyit mondanék, Gollnisch képviselő úr felszólalására reagálva, hogy

két kérdésben téved. Ez nem ugyanaz a módosítás, mint amit a bizottság elutasított. Ez egy másik módosítás, a kérdés egy másik oldalról történő megközelítése. Komoly fenntartásaim voltak a bizottsághoz benyújtott módosítással kapcsolatban. A plenáris ülésen benyújtott módosítást viszont örömmel támogatom.

Másodszor, a rangidős képviselő szerepe nem a világ valamennyi parlamentjében szokásos szerep, ahogy arra képviselőtársam utalt. Sok helyen bevett szokás, de korántsem az egyetlen létező rendszer, és teljesen helyénvaló, hogy az Európai Parlament megvizsgálja a különböző helyeken alkalmazott rendszereket, és kiválassza, hogy melyik a legmegfelelőbb a számára. A Parlament dolga lesz ezt eldönteni.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. május 6-án, szerdán kerül sor.

17. Az eljárási szabályzat petíciós eljárásra vonatkozó rendelkezéseinek felülvizsgálata (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az Alkotmányügyi Bizottság nevében Onesta úr által benyújtott jelentés (A6-0027/2009) az eljárási szabályzat petíciós eljárásra vonatkozó rendelkezéseinek felülvizsgálatáról (2006/2209(REG)).

Gérard Onesta, előadó. – (FR) Elnök úr, nem tudom, hogy jellemezhetném-e ezt úgy, mint hab a Corbett-jelentés tortáján, de azt hiszem leginkább olyan, mint az a kis keksz, amit a kávé mellé szolgáltatnak fel, miközben az asztalra csúsztatják a számlát.

A petíciókról fogok beszélni. A múltban tapasztaltuk, hogy az eljárási szabályzat jelenlegi formájában számos problémát okozott, hiszen bizonyos szabályok értelmezése időnként nehézséget okozott vagy esetenként a politika holtpontonra jutását eredményezte azzal kapcsolatban, hogy bizonyos dolgok megengedhetőek-e vagy sem. Ezért megpróbáltunk bizonyos dolgokat tisztábbá tenni, egyértelműsíteni vagy konszolidálni, de ez még nem forradalom.

Először is szeretnénk jobban beazonosítani a petíció benyújtóját, mert amikor fél tonnányi petíció érkezik, nem egyértelmű, ki a kapcsolattartó személy. Ezért kérni fogjuk a petíció benyújtóját, hogy nevezze meg, hogy ki – úgymond – a vezetőjük, ennek híján az első oldalon lévő első nevet fogjuk annak tekinteni.

Bevezettük a petícióból történő visszalépés jogát is. Azt üzenjük ezzel a polgároknak, hogy benyújthatnak egy petíciót, de vissza is léphetnek ettől és kérhetik, hogy nevüket húzzák ki az aláírók közül.

Mint az önök előtt ismeretes, kisebbségi nyelveket – mint például a galíciai, a baszk, a katalán, stb. – is lehet használni a Parlamenttel való levelezésben, amennyiben azok a tagállamok által elismert nyelvek. Úgy döntöttünk, hogy ezt a jogot kiterjesztjük a petíciókra is. Ha olyan nyelveken íródott leveleket kapunk, melyeket a Hivatal a polgárokkal való írásbeli kommunikáció nyelveként elismer, válaszolni is azokon a nyelveken fogunk.

A valódi reform azonban az elfogadhatóságot érinti. Egészen mostanáig, a Petíciós Bizottságnak időnként meglehetősen keményen kellett küzdenie azért, hogy kiderítse, hogy egy bizonyos dokumentum valóban az európai jogot érinti-e. Mivel Európa végül is mindenre kiterjed, az emberek a kiskapukat próbálták kihasználni. Ezért megpróbáltuk leegyszerűsíteni a dolgokat azáltal, hogy egyfajta elfogadhatósági ösztönzőt bocsátottunk rendelkezésre.

Amennyiben a Petíciós Bizottság egynegyede elfogadhatónak tartja az adott szöveget, akkor a szöveget figyelembe vesszük, hiszen nem arról van szó, hogy korlátozni szeretnénk egy alapvető jogot, egy olyan jogot, mely az elsődleges jogon alapszik. Az elfogadhatóság megtagadása esetén még a jogorvoslat lehetséges módjait is meg kell próbálnunk érvényesíteni.

Az átláthatóságnak mindig érvényesülnie kell, hiszen a petíció benyújtójának nevét és a petíció tartalmát mindig közzé kell tennünk a nyilvántartásunkban, azonban amennyiben a petíció benyújtója a személyiségi jogok védelme érdekében anonimitást kér, azt is biztosítani tudjuk. Ugyanez vonatkozik arra, ha a viták során valaki az információk bizalmassá nyilvánítását kéri.

Természetesen – a bizottság elnökének belátása szerint – a petíció benyújtójának felszólalási joga megmaradt.

Ami az utólagos intézkedéseket illeti, azokat bizonyos fókig kiszélesítettük, vagy inkább tisztáztuk, hiszen a múltban a Petíciós Bizottság gyakorlatilag bármivel kapcsolatban benyújthatott saját kezdeményezését

jelentést. Nem látjuk be, a Petíciós Bizottságnak miért jár több jog, mint más bizottságoknak. Természetesen továbbra is lesz erre joga, feltéve, hogy az Elnökök Értekezletének nem lesz ellenvetése.

Az elektronikus nyilvántartást megtartottuk. Amennyiben szükséges, tényfeltárási látogatásokat teszünk bizonyos tények megállapítása, vagy megoldások keresése céljából. Ez egy mediátori szerep, melyet viszonylag eredeti megoldásként vezettünk be, és amely a Parlamentet dicséri.

Amennyiben szükséges, a Bizottság segítségét fogjuk kérni – amely ma este a legmagasabb szinten képviselteti magát –, hogy tisztázza a közösségi jog alkalmazását, illetve adott esetben információt szolgáltatson a számunkra. Az ily módon nyert információt természetesen a Bizottság, a Tanács és a petíció benyújtója rendelkezésére bocsátjuk.

Mi történik azonban akkor, ha a Lisszaboni Szerződést ratifikálják? Bizonyára ismert önök előtt, hogy a Szerződés egy újfajta petíciós lehetőséget biztosít – a már régóta érvényben lévő, az Európai Parlamenthez benyújtott petíciók mellett –, nevezetesen az Európai Bizottsághoz benyújtott, legalább egymillió aláírással támogatott petíció lehetőségét.

Egyszerűen úgy döntöttünk, hogy amennyiben a Lisszaboni Szerződés ratifikálása megtörténik, és amennyiben a Bizottsághoz benyújtott, egymillió aláírással támogatott petícióban hasonló kérdést vetnek fel, a Parlamentben megvizsgáljuk, hogy valóban ugyanarról a kérdéstről van-e szó, és hogy a Bizottsághoz benyújtott petíció befolyásolhatja-e a munkánkat, mely esetben egyszerűen értesítjük a petíció benyújtóját.

Nos, elnök úr, hölgyeim és uraim, úgy gondolom, hogy nagy vonalakban sikerült felvázolnom a helyzetet. Nincs szó tehát semmiféle forradalomról, csupán néhány dolog tisztázásáról és annak megakadályozásáról, hogy a kérdés holtpontra jusson.

Richard Corbett, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, nagy öröömre szolgál, hogy képviselőcsoportom támogatásáról biztosíthatom Onesta úr jelentését, aki mindent megtett azért, hogy ez így legyen, és aki ezzel a munkával már jó ideje el is készült. Némileg furcsának tartom, hogy az Elnökök Értekezlete csak ilyen sokára tűzte a plenáris ülés napirendjére a jelentést.

Azonban az a tény, hogy ilyen sokáig vártak vele, és a jelentéssel egy időben tűzték napirendre, azt jelenti, hogy egy ponton van egy kis átfedés a két jelentés között, amire Frassoni képviselő asszony is utalt az előző vitában. Ez a Petíciós Bizottság és a témáért felelős bizottság együttműködésének a kérdése. Mindenki egyetért abban, hogy együtt kell működniük, de arról vita folyik, hogy mi az együttműködés lényege: ha nincs egyetértés, kinél van a végső döntés?

Mindkét oldalt meg lehet érteni. A Petíciós Bizottság tagjai úgy érzik, hogy mivel hozzájuk érkeztek a petíciók, ők vizsgálták meg az ügyet, esetleg ők szerveztek meghallgatásokat, tettek látogatásokat, vagy időnként fedeztek fel olyan hibákat a jogalkotásban, melyekkel a témáért felelős bizottság foglalkozott, ezért ők vannak abban a helyzetben, hogy kimondják a végső döntést, amennyiben a témáért felelős bizottság véleménye eltér az övéktől. Másrészt azonban meg lehet érteni a témáért felelős bizottságot is. Miért lenne hirtelen egy másik bizottság felelős a témáért, csak azért, mert valaki petíciót küldött annak a másik bizottságnak? Mindkét oldalt meg lehet érteni.

A két oldal összehétközése érdekében annyit tettem, hogy azt mondom, természetesen szorosan együtt kell működniük, végül azonban a Petíciós Bizottságnak figyelembe kell vennie a témáért felelős bizottság véleményét. Amennyiben úgy dönt, van lehetősége arra, hogy eltérjen a témáért felelős bizottság véleményétől – ez megengedett –, de amennyiben így tesz, annak az az ára, hogy a témáért felelős bizottságnak joga van módosítások előterjesztésére a plenáris ülésen.

Úgy vélem, ez egy ésszerű, „valamit valamiért” megoldás. Nem értem, miért mondta korábban Frassoni képviselő asszony, hogy ez tönkretenné a Petíciós Bizottságot. Tényleg nem értem, hogyan juthatott ilyen következtetésre. Az biztos, hogy a Petíciós Bizottság képviselőcsoportomba tartozó tagjai azt mondták nekem, hogy elégedettek ezzel a kompromisszummal, és hogy ez egy működő kompromisszum. Ez egy kompromisszum. Amennyiben valaki az egyik vagy másik oldal szélsőségesen elkötelezett híve, nem lesz megelégedve ezzel az érveléssel, de én úgy vélem, hogy ez egy működő kompromisszum. Nagyszerűen illeszkedik Onesta képviselő úr kitűnő jelentésébe is, és összességében úgy gondolom, hogy a csomag működni fog.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Elnök úr, Onesta képviselő úr azt mondta, hogy a jelentés nem forradalmi, mindazonáltal fontos reform, amely megerősíti mind a polgárok, mind pedig a Petíciós Bizottság jogait. A petícióhoz való jog a polgárok számára biztosított jog és ezt egy-két ponton tökéletesítettük, ami arra is

ösztönzi majd a polgárokat, hogy a Parlamenthez intézzenek kérdéseket. Én is úgy vélem, hogy helyénvaló, hogy ne a bizottság elnöke döntsön egy petíció elfogadhatóságáról. Noha én magam is egy bizottság elnöke vagyok, egyetértek azzal, hogy ha a tagok egynegyede úgy véli, hogy egy témát meg kell vitatni, akkor azt meg kell vitatni.

Egy ponton szeretném kiigazítani Onesta képviselő urat: az európai polgári kezdeményezés nem petíció, az valami más. Ez tulajdonképpen egy európai népi petíció, egy más jellegű jog. Nem a Parlamenthez, hanem a Bizottsághoz nyújtják be, és a kettőt nem szabad összekevernünk. A civil társadalom képviselői nagy jelentőséget tulajdonítanak ennek.

Ez valószínűleg Onesta úr utolsó jelentése, melyet ebben a Parlamentben készített. Őszinte köszönetet szeretnék mondani munkájáért, mely több szempontból is igen kiváló volt mind alelnöki, mind pedig bizottsági tagi minőségében. Az Agorát, a civil társadalom számára létrehozott parlamenti fórumot is szeretném még megemlíteni, mely történelemformáló lehet, és amely egy rendkívül fontos eszköz. Ezért támogatjuk Onesta képviselő úr jelentését és még egyszer köszönetet szeretnék mondani a konstruktív együttműködésért.

(Taps)

Elnök. – Ki kell javítanom Leinen képviselő urat, hiszen mivel Onesta úr a tulajdonjogi politikával foglalkozik, a politikai kezdeményezésekkel kapcsolatos munkáin kívül is számos maradandó munkát hagy ránk.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én is köszönetet szeretnék mondani Onesta képviselő úr munkájáért és parlamenti tevékenységéért. Néhány észrevételem van a legutóbbi jelentését illetően. Frassoni képviselő asszonyhoz hasonlóan én is meg vagyok győződve róla, hogy a petícióhoz való jog fontos jog, de azt is meg kell, hogy mondjam, hogy a Petíciós Bizottság meglehetősen különös bizottság – fontos, érdekes, de különös is. Ez a mini bíróság, ahol mindent megvitatnak, de ugyanakkor semmit sem, meglehetősen fontos, érdekes, de szokatlan is, és különbözik attól, amit mi csinálunk.

Három pontra szeretnék röviden visszatérni. Először is, a kisebbségi nyelvek kérdése. Egyetértek a kezdeményezéssel, de ez nem kéne, hogy megnyissa a kaput a Parlamentben nem teljesen legálisan használt nyelvek előtt. Másodszor, az elfogadhatóság kérdése. Teljes mértékben támogatom, és jó dolognak tartom, hogy a cél a petíciók elfogadása, nem pedig elutasítása. Végezetül pedig azt szeretném mondani, hogy egyetértek Leinen elnök úrral. A polgárok kezdeményezési jogának semmi köze a petíciós joghoz, amely a Parlamentre vonatkozó demokratikus, alkotmányos jog, és a kettőt nem szabad összekevernünk.

Végezetül pedig azért ragadtam magamhoz a szót, hogy köszönetet mondjak Onesta képviselő úr munkájáért.

Elnök. – Elnézést kérek a tisztelt képviselő úrtól, mivel azonnal leteremtettek, amiért rosszul mondtam ki a vezetéknevét, amely helyesen Botopoulos és nem Botopoulosset. Még egyszer, elnézést.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én is köszönetet szeretnék mondani Onesta képviselő úrnak, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjának nevében is. Véletlenül mindketten egy partiról jövünk, és nemsokára vissza is megyünk, hogy folytassuk a köszönetnyilvánításokat és az ünneplést.

Ebből a szempontból természetesen azt szerettem volna mondani, hogy támogatjuk a jelentést, azonban mindezzel együtt úgy érezzük, hogy a fő bizottsággal való viszony kérdése a Corbett reformban továbbra is fogas kérdés maradt, és ezen a ponton lenne egy megjegyzésem Botopoulos képviselő úr számára: nem arról van szó, hogy a Petíciós Bizottság furcsa bizottság, hanem, hogy egy olyan bizottság, melynek nagyon sajátos szerepe van, és a legtöbb esetben a petíciók a közösségi jog alkalmazására vonatkoznak, olyan irányelvek és törvények megszégésével foglalkoznak, amelyeknek nem mindig van egyértelműen közük a fő bizottsághoz.

Még ennél is tovább mennék, és merem állítani, hogy bárki, aki csupán bármily kis mértékben is részt vett a Petíciós Bizottság munkájában, láthatja, hogy az a Parlament „Hamupipőkéje”. Azt is tapasztalhatják, hogy a fő bizottság nem válaszol a Petíciós Bizottság kéréseire, és egyáltalán nem törődik azzal, hogy bármit is reagáljon arra, amit a Petíciós Bizottság mond, tesz, vagy javasol.

A félelmem a következő: attól tartok, hogy a Petíciós Bizottságnak, amely ugyan nem mindig, de gyakran a közösségi irányelvek alkalmazásával foglalkozik, valamiként majd várnia kell a törvények alkotásáért felelős bizottságok engedélyére, melyeknek ezért más szerep jut, és szintén engedélyt kell kérniük az Elnökök Értekezletétől, amikor csupán az alkalmazás ellenőrzésének egyszerű esetéről lenne szó, aminek – ismétlem – semmi köze sincs a parlamenti bizottságok jogalkotási funkciójához.

Ezért hangoztatom a petíciókról szóló, Corbett képviselő úr által javasolt reform miatti aggodalmamat annak ellenére, hogy határozottan egyetértek az Onesta képviselő úr által elmondottakkal, önnek pedig, alelnök úr, köszönöm az idővel kapcsolatban tanúsított rugalmasságát.

Elnök. – A nagylelkűség tulajdonképpen annak köszönhető, hogy ez volt az este utolsó felszólalása, kivéve az előadó, Onesta képviselő úr válaszát, akinek most át is adom a szót.

Gérard Onesta, előadó. – (FR) Elnök úr, megpróbálom a képviselőtársaim által felvetett kérdésekre válaszolni. Leinen képviselő úr, önnek teljes mértékben igaza van – nyelvbtlás volt. Teljesen különböző eljárásokról van szó abban az esetben, amikor az esetleges jövőbeni Szerződés rendelkezései szerint a Bizottsághoz folymodnak, illetve abban az esetben, amikor a petíciós eljárás szerint a Parlamenthez.

Azonban abban a hipotetikus esetben, ha ez a két különböző típusú folymodvány – melyek a hely és a formátum tekintetében nagyon eltérőek – ugyanarra a kérdésre vonatkozna, úgy döntöttünk, hogy a petíció benyújtóját értesíteni kell annak érdekében, hogy megállapítsuk, helyénvaló-e a vizsgálódások folytatása. Egyszerűen csak úgy döntöttünk, hogy egy ilyen esetben megerősítjük az együttműködést. Én világosan megindokoltam a felvetést, azonban ön jogosan igényelte a szóhasználat tisztázását.

Botopoulus képviselő úr kérdésére reagálva folytatom a nyelvészeti magyarázatot. Természetesen nem arról van szó, hogy fokozzuk a bábeli zűrzavart, amely már egyébként is rendkívüli mértékű: elég, ha megnézzük, hány tolmács ül ma itt köztünk. Egyértelmű a számunkra, hogy a parlamenti hivatal dönti el, hogy a petíciókat és a petíciók benyújtójával való levelezést az adott tagállamban használatos más nyelveken fogalmazzák meg. Ezek a nyelvek az adott államban elfogadott nyelvnek kell lennie, és az államnak kell ezt kérvényeznie. Ez jelenleg csupán négy nyelv esetében érvényes. Ha holnap mondjuk volapük nyelven – ez csak egy kitalált nyelv – szeretnék írni, azt világos, hogy egyetlen állam sem ismerné el, és sem a Parlament, sem pedig a Hivatal nem válaszolna azon a nyelven; mindez egyértelműen meghatározott.

A bizottságok közti konfliktusok tekintetében – amire Corbett képviselő úr hívta fel a figyelmünket – arra szeretnék rámutatni, hogy a jelentés kimondja, a VI. melléklet 46. cikkének megfelelően, hogy a Petíciós Bizottság kikérheti egy másik bizottság véleményét, mely „a vizsgált kérdésben meghatározott felelősséggel rendelkezik”. Ön azt mondja, hogy ebben az esetben még mindig konfliktus alakulhat ki. Nos, erre az esetre döntőbírói iktattunk be, mivel a Petíciós Bizottság nem fog tudni saját véleményt tartalmazó jelentést, vagy a felelős bizottság jelentésével ellentétes jelentést benyújtani anélkül, hogy az Elnökök Értekezlete engedélyezné azt. Van egy utalási rendszerünk, nevezetesen az Elnökök Értekezlete, amely eldönti, hogy a Petíciós Bizottság, vagy az illetékes bizottság tegyen-e lépéseket abban az esetben, ha a két bizottság nem tud megegyezésre jutni. Valamennyi esetre vonatkozóan vannak tehát garanciális rendelkezéseink.

Úgy vélem, hogy e tisztázó jellegű megjegyzések után lezárhatjuk a vitát, elnök úr. Majdnem 20 évet vártam azért, hogy jogot formálhassak egy hatperces felszólalásra ebben a Parlamentben, azonban nagy örömmre szolgál, hogy ezt ilyen hallgatóság előtt tehettem.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. május 6-án, szerdán kerül sor.

18. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

19. Az ülés berekesztése

(Az ülést 23.50-kor berekesztik.)